కాంబోది॥ పల్లవి॥ విచారించ్చు హరినా విన్నపము వధరించ్చు। పచ్చారమె నా దిగాని వను తేల్లానివి॥——॥ తనువు నా
డెంద్దుంగాని తనువులోనింద్రియములు। అధికము నాచెప్పిన ద్దుబెయవు। మనసు నా డెంద్దుంగాని మర్మ్మము నా
యిచ్చరాదు। పనివడి ధూరునాడి పరులది భాగము॥౧॥ అలరి నానిద్దరనా షెంద్దుంగాని సుఖమెల్ల। కలలోని కాంబరా
లకతలపాలె। తెలివి నాదెంద్దుంగాని దినాలు కాలము సొమ్ము। యెలమింబిరు నాదియె వ్వరిజొబులువా॥౨॥ కర్మ్మ
మునాదెంద్దుంగాని కర్మ్మములో ఫలమెల్ల। అర్మ్మిలి నా జన్మముల ఆధినమే। ధర్మ్మపు శ్రీవేంకటపతి దయానిధివి నీవు। ని
ర్మ్మితముని దింత్తె నేరపు నిమాయది॥౩॥ శ్రీ॥ ఆబారి॥ పల్లవి॥ విడువరాదెంత్తైనా వెట్టివాండనైన నీకు। కడవారు
అ నవ్వకుండ్దాంగా చుకొనన్నను॥——॥ జ్ఞానము నేనెఱంగన జ్ఞానము నేనెఱింగను। మౌనను విషయములు మరిగెంతై
నా నీనామము మూనెడిగిని పొ సుండదనను కొండ్దు। దినికి వబాంచ్చుకొని తిద్దు కొనన్నను॥౧॥ అకర్మ్మము నెఱి
౧౦౧ ంగను సుకర్మ్మము నెఱంగను। శ్రీ కధసంసారము పైపామమానను। వారకపనివాండ నైపూనిము శ్రీధారినైతి। మోకమోడి
యింద్దుకిగాముననిలునన్నను॥౨॥ వెనరంగాననుముంద్దు విచారించ్చిరానను। నినుపైదిపాధారినైనిరుమోక్కెను। ఘనుండ
శ్రీవేంకటపతి కన్నతెదు దంబడితి। కనిబాదిడు వరాడు కరుణించ్చు నన్నను॥౩॥ శ్రీ॥ సాళంగనాట॥ పల్లవి॥ దొరకెమాపా
లికింగంద్దువయర్థము। దరిదాపైయుండ్దినతలాపర్థము॥——॥ తిరముగ నల్లదిదిండెచ్చినయర్థమిదివో। విరజ
వాడరివునవెళ్ళినర్థము। పరమ బాగవతులు పాంతినర్థమిదివో। పురుషాత్తముండనెదిపురుషార్థము॥౧॥ చండ్ర
ప్రవిదములశాసనము వేశినర్థము। ముంద్దు సముద్రలకెల్లా మోదలర్థము। అంద్దరియాత్మలనెదిఅంగ్గలోనియర్థ
ము। యెండ్దు సహస్రనామపు పద్దెరర్థము॥౨॥ కొలచిబ్రంహ్మాండ్దముల కొప్పెరలా నర్థము। యిలని హాపరముల
కెక్కినర్థము। యెలమిబానునినైనయొక్కడు సిసియర్థము। అలరి శ్రీవేంకటపతి యండ్దైనయర్థము॥౩॥ శ్రీ॥

భైరవి॥ పల్లవి॥ దైవమా నీమాయ తల మోచె టింగనిదు। కావరపు విషయాలకడ్డువడలవు॥——॥ గర్భనంబెఱిగి వచ్చి కాలము
మీఁదమీఁద। వార్కనాండి కార్కనాండి కొత్తుకొత్తుకా। నిక్కితు ద్మిదలవంద్గి నెరు వెల్లాండెల్ల నాయ। కర్కరమాయ మేనుకాం
త్రులూనడుగవు॥౧॥ చిన్ననాండు మోహించ్చిన చెలులు నేం జూడంగానే। పన్నినవయసు మీరి ప్రౌఢలైరి। వన్నెకుంబె జ్జసనా
మ్ము వడిరాలి యెత్తుదిసె। మున్నిదివె పనకాయ ముచ్చదండాలంగదు॥౨॥ శిగ్గు వెల్లాంబెడంబాసె చెరియ వ్వరు నవ్వినా। యొ
గ్గ పడ్డదు మనసు యెఱుకతోనె। నిగ్గుల శ్రీవేంకటపతి నివు నన్ను నేలుకొని। దగ్గరి నాలోనుండఁగా తలంపు రాంగ్గైవాలదూ॥
౩॥ ❀ ॥ముఖారి॥ పల్లవి॥ పులుగు చెప్పెడిన డెబాంచ్చి మాగురుండు నీవు। తలంచుకొనేందు నీవు దాంచిన ధనము॥——॥
యిల మీఁద తమ నామ్ము వెవ్వరి వద్దనుండ్డినా। తలఛిడి కాలు బడి తగిలినద్దు। తాలు తపంచ్చేంద్రియపు దొంగ్గల వద్దను
న్నాండ। వెలయనీ నామ్ము ముద్ది డిబించ్చుకొనవే॥౧॥ చెరితమవూరి వారిచె ఇవద్దు కానీ బాతి। కారికు యి
వాయి తెచ్చుకొన్నద్దు। వూరకనీరు త్రిలోనవ్వున్నన న్నునీమాయ। బికానం జేఅవస్తైను డిడిబించ్చుకొనవే॥౨॥ బడిదప్పుతి
గి గెడుపడుచు లతమ వారు। తడయ కత్తెచ్చు కలాదళించ్చినద్దు। వెడబుద్ధిం డిరిగెన వెట్టి శ్రీవేంకటదిశ। బిడువక అజ్ఞా
ని నన్ను ఘటింపచ్చుకొనవే॥౩॥ ❀ ॥ఆహారి॥ పల్లవి॥ యిందద్దులాం మోదలి కర్త్ర్యయె వ్వండు శెండుగాంబాలు। ముండ్ర
గరివరదుండె ముఖ్యుండుగాంబాలు॥——॥ ఆడితింబా బహురూపాలన్నియోను లంబుద్ధి। తొడనె బ్రహ్మాదులనే దొరక
డుది। జాడలు మెచ్చి లేరు చాలు నన్నవారు లేరు। వెడుకనడబింగానీ వెన్నెలాయ బ్రదుకు॥౧॥ అన్ని కర్మములుం జేసి
ఆదలాం బ్రాంప్యాలుండనైతి। నన్నివేదములనిటు యింగ్గడి విధి। నన్నుం జూబివారు లేరు నవ్వెడి వారు లేరు। వన్నెల సముద్రము
లావానలాయ బ్రదుకు॥౨॥ సంసారపు నాదకసాలలాం ప్రతి మనైతి। కంసారి శ్రీవేంకటపతి మాయలోన। యిం
స్రవిన్ని యుం డిక్కె నింక్షరుంబుట్లములైరి। హంసవిబి పాలు నిరునద్గ యబ్రదుకూ॥౪॥ ❀ ॥ ❀ ॥ ❀ ॥

లలిత॥ పల్లవి॥ వొల్లండుగాకడి మీవుద్యోగించుండుగాక|కొల్లలైనపులు తనగుణాములోను న్నది॥——|తల
ంచుకొండ్డెంజాలు ద్దైవమేమిదపు॥ నిలుచ కతనలోనే నిండ్డకున్నాండు|బలపడ్డితింజాలు సర్గ్గమేమిబాంతా|వలి
వెండినాలికపైసత్తృములోను న్నాండు॥౧॥ ఆయమెటింగితింజాలు నాయుష్ట్ముగరవా|కాయపుమాపిరిలోనిగ
నివున్నది|చెయంబాతిపునొప్పుండుగా జీవునికిండడపా|చెయ్యార్గ్గంగమ్మ్గ(ముతనచేతిలోనే వున్నది॥౨॥ మోక్షనే రిచి
తింజాలు మోక్షమేమి నేదా|యెక్కవ(ర)వెంకటపెశెండిదెవున్నాండు|దక్షంగొండ్డెంజాలు పెద్దతనమేమి యరుదా|తక్ష
ఆ కశాంత్తముతొడిదయలొననున్నది॥౩॥ ❖ ॥సామంతం॥ పల్లవి॥ సొంతులు దప్పంగంబాతిబిలాలములు వుద్దికాం
తారపులాపలాలకంప్పిరా యూసుద్దులు॥——॥మోటిసపుత్రకామెషిమించిలంక్కసంబైవచ్చు|ఆటుడిరాఘావ
౧౦౨ తారమసురబాధ|తూటిసి తపండ్లిపాదుడొడ్డవింప్డిపండ్డగాయ|పాటివా టినమ్మనెదుపతెవచ్చువిరిని॥౧॥ బూ
ధక్షికమ్యంబజ్ఞుఘుచుప్పనాతి పాపమాయ|వేడుకమాయామృగమువెందయ ను|వాడికి సుగ్రీవుమిలు వాలికి
గండ్డానవచ్చు|యూడుగాని రాచపుద్దు యెద్దునమ్మవచ్చును॥౨॥ వుమ్మడింగొంతుల కాదముడధికింగద్దువచ్చె|తమ్ముని
బుద్ధిరావనాలుతలవాయను|పమ్మ(ర)వెంకటపెశునిపద్దనకెయింత్తానాయ|యిమ్ములనిడ్డిదెవరనెద్దునమ్మవచ్చును॥౩॥ ❖ ॥
సాళంగ్గనాటు॥ పల్లవి॥ అన్నిటికి కర్తుడుయీవిహారి యిచ్చెడి|మన్నించునాతనికండ్డిమటిలేదరలు॥——॥తగసుబ్ర
హ్మలొకము దాంకానక్కి చూచిన|మగుడంబుద్దిలొకాలెమనుజులకు|తెగియిచ్చెయింద్రాదిదేవతలవరములు|యెగువ
డిగువలనుయీసంద్దివే॥౧॥ మాయలొనంబుద్దిడిమాయలొనంబెరిగెది|కాయదారులకు నల్లాంగలిగినది|శ్రీయరాని
పుణ్యమెల్లాంజెశిగడించుకొనెది|బాయలబహురూపపుసంసారము॥౨॥ చేడనిషైకంఠ మిచ్చుంజేడులేనివరమిచ్చువె
దమాయంబేడగబాపువిష్ణుండెతండి|యెడయక(ర)వెంకటపెశుండైవున్నాండు వీండె|జడియగిఅండికాచుశరణాండ్డెంజాలును॥౩॥

మలహరి॥పల్లవి॥అతిసులభుఁడియనంద్దరివారికి। గతి... వేంకటేశ్వరుఁ డెప్పు॥ — ॥ ...సముద్రములు
విమిందచ్చికొని। కాలకిదేవతలమృతము నునాలుకనిడెహరి నేనుపుదమృతము। ...యిహపరసుఖ
ము॥౧॥ అడరిబాంతిపడియవనిదేవతలు। బడివాయపయజ్ఞభాగలలకు। విడువకచేతలాంవిష్ణు ప్రసాదము।
కడిగడియ్యైనడికానరుగాని॥౨॥ యెక్కుడురుదిగుదుకేడులోకములు। పక్కనందపములబడలుచును। బిక్కినా
ండువు శ్రీవేంకటపతిపురం। డిక్కడిశుడి వడమె ఖుంగరు గాని॥౩॥ ✥ ॥సామంతం॥పల్లవి॥ యెమిసియు
దునింక్కనింద్దిరా ధిశ్రుపండా। నిమ ఖుంగుబంచ్చితినినెంచితత్తగిగారా॥ — ॥ కడివారినిజవునము... విమి...
ఖుంగునా। బడినుండ్డిమిగు తరునాపరచుంగాక। అడియాసతెల్లాంబుకృముంబాపమె ఖుంగునా। వెడఁ
గుందనలాడయవిడిపించ్చు ...ంగాక॥౧॥ వలపువెఱపిఖుంగునా మాండి ● మోనలపు నైన। బలిమిందాలిం
చ్చుంజలపద్దుంగాక। చలనము ...ండ్డినమనసుజాతిని...ఖుంగునా। తలఁకిపోయ ...మునకాడిగద్దించ్చుంగాక॥౨॥
యెలమిరతిపరవశము యెగ్గకిగ్గెఖుంగునా। బలిమిం డిద్దకు నెడంబఖుముంగాక। యిలలోన శ్రీవేంక్కటపతి
నిమాయవివి। తలంగించ్చియె వితివిదయకేతుగాక॥౩॥ ✥ ॥భైరవి॥పల్లవి॥ అయ్యో మాయలంబాంద్దిఅందు
నిండ్డనున్నవారు। యివ్వుంగానంగత్తరలుగాకెఖుంగరుజడులు॥ — ॥ చుక్కతైయుండ్డినవారు సుంకైయుండ్డిన
వారు। యెక్కడనుండ్డివాయినయూజివులు। నెక్కలవారినింద్దరుదేవతలంద్దుమోక్కరు। యెక్కడ్డైనహరినామ్మనె ఖుంగరు
జడులు॥౧॥ వాతాళవాసులును పలులోకవాసులును। యాతంపాతనుండ్డినయూజివులు। కాతరానవారిపున్నెక
తవివినిరుగాని। యాతలశ్రీహరికతలెఖుంగరుజడులు॥౨॥ యింవెతింగినమ్ముత్మతై ఖుంగనిబద్ధులు। యిగ్గైవునలోను
న్నయూజివులేశిపలమించ్చినవాండు శ్రీవేంక్కటపతి। శరనాగతులుదక్కదక్కంగాయజడులు॥౩॥ ✥ ॥ — ॥

ఘద్దవసంత్తం॥ పల్లవి॥ బ్బివివేకము చిత్తపువికారము। యిదివో హరింగాలువరబానుండాయ జీవుండు॥ —— ॥ బతికి నం
ద్దంబాయిపయుండివుచ్చుకతనపతిద్యప్ననముసంబ్రాకాడిచ్చి ని। బతుకందుతాననెదివబిండియెక్కడనుండు। గతిపా
ఏంగాలువరకద్దువడెజీవుండు॥౧॥ దొడ్డవాండనయ్యె ననిహారలంగాలిబివారి। కద్దము నిడుప్ప వేర్కనతిదినుండ్రె। దొడ్డ
తనమిదియుండ్దుడారయాడనున్నవాండు। వొడ్డిహారింగాలువరవాడుపడెజీవుండు॥౨॥ చావనెల నోవనెల సారెంగి
ండ్డుపడనెల। యీవలత్రా వెంక్కదెళుండిండ్దనున్నాండు। జీవుండాతండినెండుతెల్పినకాల్చిచెంగాని। భావింప్పకెన్నాళ్లదాంకాబ్ర
మంబడెజీవుండు॥౩॥ ❁ ॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ అనుచు నిద్దర్ఘు నాడెరమడలవలెనె। మోనశాయి వెల్లాంబూవి మ్రొక్కె విబ్రం
అ హ్లాదులు॥ —— ॥ రాముండపండ్లనాక్కురండ్దువేడ్తరా। యిమిరాయిడ్లనెనారుయిత్తువానివు। ప్రేమపుతమ్ముండంగాపక్షి
౧౦౩ క్షనెనిరు। యీమాధవముఖ్వరుయి ంద్దరార్కృష్ణుండా॥౧॥ యెక్కినవుడ్డపైనన్ననె క్కించ్చురావారివు। ర్కునంబడెవుణా
రువాడ్దరానివు। ఘక్కనమొక్కిరా నిపయుండిరాళ్లరువారి। అక్కతాంజెప్పేంగాని అంద్దుకానెరారా॥౨॥ యెప్పరువా
డవాసరి నిదునిల్లుతమునౌవారి। నెప్పుడిల్లనిచింత్తనిక్కవాడ్దురా। రప్పులత్రావేంక్కటద్రిరాయుండ నెరా అయితి। నివ్వులనిక
ండ్దెంబెద్దయిదినివెఅంగదా॥౩॥ ❁ ॥ ధన్నాశి॥ పల్లవి॥ పెద్దననివెఉంగుడుపెనుడిక్కు। జద్దగాత్రాహారినిక్కరకాలు
చూచ్చితిమి॥ —— ॥ కర్మమూలమైనద్దికాయముమోచినెను। కర్మమువిడువంబాత్రీకడుసంగ్గతా। మర్మమెత్తి
ంగినని వెమాయలంగద్దుండ్దంగాను। ఫిల్మినె విడువంబాతెబిగియదారద్దు॥౧॥ బంధమూలమైనద్దిప్రపంచ్చుమంద్దు
నుండ్ది। బంధముంబాసినంద్దింబాసునాఅది। అంధకారమ్మైనద్దిఅజ్ఞానానందాశితివి। అంధకారము నవెలుంగదశిత్తి
ంగలదా॥౨॥ నిచ్చులుసంసారపునిరధిలానమునింగి। చూచ్చివెళ్లిచరెనంద్దంజాడగలదా। యిచ్చుడత్రావేంక్కటిశయి
హాముండ్దెపరమిచ్చి। అచ్చుమొపి యెలంగానెనన్నియుండలిశితి॥౩॥ ❁ ॥

ముఖారి॥ పల్లవి॥ పినవాడైము ండ్లరిగావె ప్రీతి నినునా। మనసుసురలుదిరమంగ్దేదాకా॥——॥ చిరిమీందపడిజన్మము
తిరులరు నోమెంగాని। యెర్హాస్షైపుడ్డను యెఱంగనిను। కాలి నిద్రింప్చుంబరచుకా ననుద్యాగింత్తుంగాని। సారె తెలుసో
తెవనోబాడదలియనెను॥౧॥ తెల్లవారినప్పుడెల్లాతెలిసతినవెంగాని। కల్లయెదానిజమిడాకానని ను। వల్లమాబిరామిను
లవలబెంచ్చుంగాని। మొల్లమైనామెనుముడి బనడెరంగా॥౨॥ పాపాలుశె శిమఱిబిబ్రదుకుచున్నాండంగాని। వైపు గంబిత్ర
గుప్పుండుబ్రాయుపెఱంగ। యెపునత్రిఆవెంక్కడిరు నెక్కడావెతక్కింగాని। నాపావిద్దైవమునినన్నుంగాచుపెఱంగా॥౩॥ ॥
మలహరి॥ పల్లవి॥ అంత్తరమూనినయద్ధి అధములాల। పాంత్త సంత్తరమూదమి పాలిచూపుగలదా॥——॥ కనకమిత్తడితాడ
కలయసరిదూంచితే। అనువవునాఅదిజాపమవుంగాక। ఘనుండైనహరితాంగడుబానదివత్తల। నని ఖసరివెద్దితే
నయమవునాభువిని॥౧॥ పద్దభ ద్రుండుగూమ్ముగండ్డె బలు సంప్పాసనము ప్పై। విద్ది బంద్దుంచెద్దివారు వెఱ్ఱాతె
కారా। గద్దిగాడఆహరితాడకల గంప్పుడివత్తల। ంబెద్దికాలుసుడవింద్దవెద్దిప గగాదా॥౨॥ కాంచుకసంప్పాము
ండ్డెడిగుహానుండ్డవచ్చునాలుబాంచ్చివక్కలకల్లబాక్కతిరారా। అంచ్చులఆవెంక్కడిరుండాత్మలానెవుండ్డంగాను। కాంఛ్ప
పుడ్డైబాలపలువంచ్చుల నెరారా॥౩॥ ॥ దేవగాంధారి॥ పల్లవి॥ కల్లమూడదాడ్డముద్రకదకద। చెల్లుబడికల్లలుచెప్పిర
తాకలు॥——॥ యిప్పుడిశెబ్రంహ్మాదివుండిద్దెవుండ్డంగమీండదబ। వాప్పుసుబ్రంహ్మాపద్దముచాకరికివెచ్చుపెద్ది। అప్పుడి
మూండుమూర్త్తులయండ్డులానితనిసరి। చెప్పుంబాయ్యెరివమాదచెల్లునాతాకలక॥౧॥ కైలాసముకుద్రుండుగల
బ్రంహ్మండ్డకాండ్ల। హానించ్చివిష్ణుండుకడుపుననించ్చుకుండ్డంగాను। చాలిమూండుమూర్త్తులతాసరి యీతండండ్డను।
హాళైయాడిరగాకకూడునాతాకలక॥౨॥ ఘనుండితనివాదముగడిగెబ్రంహ్మాదివుండు। మునుముద్దిశిరసునమా
ంచెశివుండు। వానరమూండుమూర్త్తులండ్డైకండు ఆవెంక్కడిరు। ండనుమూదయిదితగవవునాతాకలక॥౩॥

పాడి॥ పల్లవి॥ తెలిసితే మోక్షము తెలియకున్న బంధము। కలవంటిదిబడు కఘునినికిని॥——॥ అనయము సుఖమిడ
డవల దుఃఖమిడ డి। తనువృష్టైనాసవి నితత్త్వమతికి। పానింగితేంబాపమిది పుణ్యమిది కర్మమండ్రు। వానంఘల మొల్లని
యోగికిని॥౧॥ తగినయమృతమిది తలంపంగ విషమిది। తగి నిరాహారియైనధీరునికిని। పగవారసంగ వైరిబంధములన
ంగవేరి। వెగడు ప్రపంచమెల్ల విడిచే వివేకికి॥౨॥ వేవేలు విధులండ్రు వెఱపిది మఱపిది। దైవము నమ్మి నయద్బిధస్వనికిని।
శ్రీవేంకటపతి పండు చిత్తములోనున్నవాండు। యీవలెడ యీవలెడి యితనిదాసునికి॥౩॥ ❖ ॥భైరవి॥ పల్లవి॥ నిదాన్య
మొక్కపి నిలిచి నమ్మంగలది। శ్రీనిధి వుండవు నీచిత్తము నాభాగ్యము॥——॥ అనుష్ఠానములు గతియని నమ్మి చెఱితి నా। త
అ నువిడి మలమూత్రముల ప్రాగు। జనులలోనుత్తముపుజన్మమి నమ్మితి నా। వానరంగమ్మ మనె వాండానంబడి నడి॥౧॥
౧౦౦౮ చదువుల శాస్త్రముల జాడలు నమ్మితి నా। వాదలి నమతముల పాండాదమ డి। మడిమడి నుండ్డిన నామన సినమ్మి
తి నా। అడియును నింద్రియాల కమ్ముడువాయి నడి॥౨॥ పుత్రదార ధనధాన్యభూములు నమ్మితి నా। పాత్రమ గురునా
నుబంధములవి। చిత్రముగ ననుంగాపు శ్రీవేంకటపతినివే। పత్రపుష్పమాత్రమె నా భక్తియెల్లా నిపూ॥౩॥ ❖ ॥
మలహరి॥ పల్లవి॥ కంచ్చూంగా డు పెంచ్చూంగాడు కడుంచెలుచు మనసు। యెంచ్చురాడు పంచ్చురాడు యెడ్డిడాయీ
మనసు॥——॥ పద్దంబనవిడు చూడబయలు గాడి మనసు। నెద్దనంబారుచు నుండ్దు నిహాంగాడి మనసు। చుడ్డిచుడ్డి
వాయకుండ్డుంబుద్దమూంగాడి మనసు। ంపెద్ద నెడు దనెవుండ్దు నెండిడాయీ మనసు॥౧॥ రుచులెల్లాంగాను బెంచ్చు రూపులె
డు మనసు। పచరించ్చు నాసలెల్లాంబనెండిగాడి మనసు। యెచదంగ రంగడు రాయీంగాడు మనసు। యెచదనచదండానె
యెండిడాయీ మనసు॥౨॥ తప్పక నాలోనుండ్దు దైవముంగాడు మనసు। కప్పమూంపగద్దరాడు గాలింగాడు మన
స్సుచెప్పరానిపాపముల శ్రీవేంకటపతి కుండలంచి। యిప్పుడిన్నిదగ్గెలిచ నెండిడాయీ మనసూ॥౩॥ ❖ ॥ ❖ ॥

గుజ్జరి॥ పల్లవి॥ కలడిదె వీసునాసనముగలిగిన నుగళ్ళయు నిటు వచ్చినాసునా। మలసి తాపస్న సమ్మప మంగసుంబొంచ్చిన మగుడంబు
ష్టపులుమానునా॥——॥ పరగనింద్రజిత్తుండుహనుమంత్తని బ్రంహస్త్రంబ్బునంగట్టి। అరయనండ్డపై మొకులుగట్టినసలబ్రం
హ్మస్త్రము వదలె। పరిపరి విధములనిడు వలెనెహరినింబ్రపత్తినమ్మి ననరండు। తిరుగంగమ్మమార్గము నరకంబ్బొచ్చినదైవ్రండుడ
నవాళ్ళు ముదవడలు॥౧॥ అలరినసంసారబ్రమనిడిచియడవిల్రానజడభరతుండు। తలంపుచునొకయుత్త్రింబెంచ్చినంత్తనితన
మనునారూపుడగిలెముల్లుగుములం ష్టపములు డగవిడిచిమోక్షము వెడకిడినయండు। వలవనిడుష్పంగ్గతులు పెంచ్చినన
వాసనలండ్లకమానునం॥౨॥ ఆయుగనతాంబద్దినవ్రతముం డ్డంగనన్నమత్తముచేపట్టిననసు। నదినల నెండ్డునరంబొండ్ర్లకజీవుం
డునడుమనెమోరుండ్లన్నుత్తడుకన శ్రీవేంకటపతినెక్కనిదాస్యముభజియించ్చిననయండు। ఘుదినల నాతని కైంకర్యముల
కుకడుంబ్బాత్తుండుగాకమానునా॥౩॥ ౘ॥ శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ చెల్లంబోయూజీవు తెలంజేరి నపాపమంత్రల్లమునను
నహరిప్రభారకెడవ్వాయు॥——॥ ● కన్నచాందనెహరికిలండన్నవారికి। విన్నపాదనెవి ● ష్టండుపివిశలకు। ప్రస్తతింగాలు
వవేకవాడ్డనుండ్లంగాంగొండ్లరు మి న్నమిలండవెడకిరుమితి మిాగంజడిది॥౧॥ పట్టినడిబ్రంహ్మముపరమార్థవిత్తలకు।
తిద్దులొనాద్వైవముజివ్వులకును। ముట్టిచేతమోక్షలిసుముండ్లదనెవుండ్లంగాను। బట్టబయలుపాంకెయబహుకర్మవిడుల॥౨॥ పరి
పిరిలాడిపుండున్నాండుయోగింద్రులకు। దాపునన్నాండుహరిదాసులకును। యిప్పునశ్రీవేంకటపతినెచిక్కనొనలిక। బాపటానవె
డకిరుసకలదివతల॥౩॥ ౘ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ శరణాండ్డిమాత్తనిసమ్మంధమునంజేరి। మరిగించ్చిమమునిలిమన్నించ్చువే॥——॥ సకల
వెదములు సంకీర్తనలుచేరి। ప్రకటించ్చిన నుంబాడిపావనుండ్లైన। అకలంక్షుండుతాళ్ళవాకన్నమాచార్యుల। వెకలియ్యయెలి
నశ్రీవేంకటనిలయ॥౧॥ నారదాదిసనకసనంద్దనాదులవలె। పెరుపడినిన్నుంబాడిపెద్దలైనట్టి। ఆరితెండాళ్ళవాకన్నమా
చార్యుల। చేరియెలినయట్టిశ్రీవేంకటనిలయ॥౨॥ సామవెదసామగానసప్తస్వరములను। బాముతోనిసతినిన్నుం
బాడినయట్టి। ఆముకొన్నతాళ్ళవాకన్నమాచార్యుల। వెమరుమెచ్చినశ్రీవేంకటనిలయా॥౩॥ ౘ॥——॥ ౘ॥

వరాళి॥ పల్లవి॥ అదివో నిత్యసూరులు అచ్యుతనిదాసులు। యెదురవేనివారు యేకాంగ్గవీరులు॥ ——॥ రచ్చల సంసారమ
నేరణారంగ్గములోన తచ్చి కామక్రోధాల తలలు గొట్టి। అచ్చపు తిరుమంత్రపు దండపు బాణ్బులతోడ। యిచ్చలనే తిరిగేరు యే
కాంగ్గవీరులు॥౧॥ మోహశివుద్దుగులనే ముచ్చుంబాంజులదరికి। తేరవినడుములకుండెగవేశి। దాకింగమ్మ సముంబాడిచి
బాదుగంద్లులందూరి। యెరగొని తిరిగేరు యేకాంగ్గవీరులు॥౨॥ వాడ్డినడిపాములనే వ్రాల్లపలుబొచ్చి। బద్దయషాం
రకారమనుబెబలు వడ్డి। అడ్డమ్మై శ్రీవేంక్కటేశునండ్డనుండ్డి లోహులనే। యెడ్డలంబూదిన వ్రుపయేకాంగ్గవీరులు॥౩॥ —౦—॥
అ సాళంగం॥ పల్లవి॥ జ్ఞానులాల యోగులాల సకలవిరక్తులాల। నానావిధాలనిదిన మ్మరసుండ్డి॥ ——॥ ఆలకియింత్తే ల
యధరామృతములివియెల్ల। కాలకూటవిషములకరణిసుండ్డి। శిలముత్తావిరలచద్దలు వద్దుధవళల్లి। బాలనాగాలంజా
౧౦౨(డికిపద్దుదిసుండ్డి॥౧॥ కాంత్త లునవ్వుచున్న నాంగన్నలంబూదిన చూపు। ప ంత్తముననలుగులపాంతరసుండ్డి।
బంత్తులనడుదను న్నవడంతు లచన్నలివి। కంత్తలనుడ్డినబడిగండ్డ్లుసుండ్డి॥౨॥ జవ్వనపుంగామినులసరసపుమాదవ
ల్లామవ్వమ్మైనయడ్డిబొర్కుమంత్రాలుసుండ్డి। యివ్వలను శ్రీవేంక్కటేశ్వరుదాసులకివి। బివ్వనంజప్పినద్దుబేశవిసుండ్డి॥౩॥
—౦—॥ కాంబోది॥ పల్లవి॥ సంత్తతో బొచ్చితింగాని సరసగానన్నైతి। యింత్తద శ్రీహరిని వెయిదుడయంబూడవె॥ ——॥ కాంత్త
చనుంగొండ్లకడమనక్కితింగాని। యెంత్తైనా పూర్వపుసెద్దుయక్కవన్నైతి। అంత్తదజవ్వనమనఅడవిబొచ్చితింగాని। సంత్తె
తహరిభక్త్తెనే సంజీవిగానన్నైతి॥౧॥ తనిసంసారజలధిందిరుగులాడితింగాని। అగడ్డ వ్యైరాగ్యరత్నమడిడెన్నైతి। జాగరజన్నా
లరణభూములుబొచ్చితింగాని పగదుంగామాదులపగసాదించన్నైతి॥౨॥ తనువనియెడికల్పతరువుయెక్కితిం
గాని। కొనదివిజ్ఞానఫలముగాయలేన్నైతి। ఘనుండ శ్రీవేంక్కటేశకృష్ణనికృపచేత। ందనిశియెదివిదులనుండద్దా
వడన్నైతి॥౩॥ —౦—॥

నాథుండ నాదా॥ మధ్యమ॥ నాకు నాడిష్ట దైవమా వేడున నన్ను విడువకుమా వేవ్రు నిక్కము నాగతి నీవే నిక్కముగా భావమయ్యా॥——॥ ఘోరమైన
దేహపు దుర్గుణము మిగులగ్రిన్న ఆరాధించు భక్తి తెలియదు అడుగవయ్యా। నేరని నా జన్మము తానె ఏమి గల్లనన్న। ధ్యాన
గానంబు జ్ఞానంబు నడి ధ్యానమడుగవయ్యా॥ ౧॥ పంచేంద్రియములు లోని పాపమే మిగుల గని నా। అంచులంగా మునింబా
యు అడుగవయ్యా। ముంచిన నా కష్టము లోపమె మిగుల గని నా। మంచితనానం జేయుంచు మాయనడుగవయ్యా॥౨॥
అన్నిదినాల వెనక అపరాధము మిగుల్లా। మన్నించు నాగురుండ జాలి విమానవయ్యా। మిన్నక ఆదివంక్త సెవిబాం డపనుతె తుగ
ల్లా। నిన్నం బొందు కొనిన నన్ను విడువవయ్యా॥౩॥ శ్రీ॥ దేనారి॥ పల్లవి॥ మతిపారి డాసుండై మాయలం జిక్కవడితి వెదదించుం
బొందు తానె వచ్చిన డ్లవును॥——॥ భూమండల్లైన పాండెడం జూచిన నడ్డమునేడు। ఆరితి జన్మ నిరీఘులద్దము వచ్చు। నాం గాన
సప్పడనిం గలిగినా నడిమరి। తి నినని జ్జదం డ్డ దలి నడ్డవును॥౧॥ శివలం వాజ్జై తనే మిరి శివనేరము నేడు పాపమాధికా
రియ్యైతం బాపము వేడు। అ గలిత నరుండా నె ఆను మానించుచు కానే నా। తగు వెబాయు సుంకర్త కొండలి
పినడ్డవును॥౨॥ భూమల్ల మొలి నానా నాం బాతు కబుండ్ల వెడు। నేమపుం(బు) వన్నని కినిండ్ల వెడు। గూమె పరాల వె
ంకె దెబ్బ వనిశకాని। సామరికమై నుండ్లె తజుం బ్రింగకత వును॥౩॥ శ్రీ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ నె మొత్రం ద్యపనుకా
నేరము నేము। కామించిన స్వతంత్రము గడువేడు గాన॥——॥ భూగాము లోపమనై సప్పు జివా వద్దులూను। గనుతింపుచు వాం
డారండు గలండు వెరి। అగాము పాపము లండ్లనం త్రయ్యాన్న వాని। ప్రణుతించిడాసుం వ్యాప్రుడికేము గాని॥౧॥ పనిగాని
లులు దనుబ్రంహ్మాది దేవతలు। గనిబింప్టె వాండా గండు గలండువరె। నిబద్ధి రలల క్ష్మినాథుండైన వాని। పనులు దారము
నేము ప్రడికేముగాని॥౨॥ సతతరతు పుండయా గంబు చక్ర ధరుండయా। గతి ఆదిదేవం క్రైవపతి గలండు పరె। అతనిమ ఆం
గబాచ్చు మానంద్ద పరావరానం। ప్రతి తెరయుండ్ల రెం(బ్రు)డికేముగాని॥౩॥ శ్రీ॥——॥ శ్రీ॥

శంకరాభరణం ॥ పల్లవి ॥ యింద్దుకె బావెరగయ్యానె మంద్దును । కుంద్దుతెనినిమ బామకొనియాడంగలనా ॥ —— ॥
అడుగ్గీవత్తలకెల్లనవ్వృత్తమిచ్చినని వు । యిడువెన్న ఊంగ్గిలుదకెమంద్దును । పదుగతిబలింద్రునిబంధించ్చినద్దెనివు । సదరా
లంగద్దువద్దవంద్దానకెమంద్దును ॥ ౧ ॥ కలిగియాకతిరాజుంగరుణాంగాజినినివు । యిలనావులంగాచుదకెమంద్దును ।
ఫలంపబ్రంహ్మాదుడవతలకుంజిక్కనినివు । చెలులకాంగిళ్లకుంజిక్కితివెమంద్దును ॥ ౨ ॥ భావించ్చునన్నిదికంద్దెంబరమమూర్తి
వినివు । యీవలబాలుండవైతివెమంద్దును । కావించ్చిబ్రంహ్మండ్దాలుకడుపుననిడుకొని । శ్రీవెంక్కటద్రినిరిచితివెమం
ద్దును ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ పాడి ॥ పల్లవి ॥ వెన్నలుదొంగ్గిలునాడువెట్టివానివు । దిన్నక న్నజాడగాడువెట్టివానివు ॥ —— ॥ చెరిదిన్నునైల్లన
ద్దెజివులవివుదరానివిరుండవైమోంచెవువెట్టివానివు । నారపెరనుడిగిత్రెవాచిరంద్దండగిలెవు । దిరానంజుద్దమవైవెట్టివా
౧౦౬ నివు ॥ ౧ ॥ బంద్దుకైనవారికింబర తంత్రుండవైయీ । వెంద్దవెంద్దండిరిగెవువె ట్టివానివు । అంద్దినవరాడురిం
ద్దెఅడుగులకెచాచ్చెవు । దింద్దె మూకునవ్వువచ్చివెట్టివానివు ॥ ౨ ॥ పావనుల యిలాకమెల్లాబడుకుమంద్దెం
బెస్లు । వెవెలువెద్దుకొంద్దెదివెట్టివానివు । శ్రీవెంక్కటదిరుండవైచెంద్దెవగములిచ్చెవు । వెవెగనెప్పరికైనావెట్టివానివు ॥ ౩ ॥ ❀ ॥
రామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ అయ్యో వారిభాగ్యమంతెకాక । నెయ్యపువెన్నవద్దుకనెయ్యివెడకెరు ॥ —— ॥ దెవుండువెల్లదిక్కైదిక్కలెల్లా
నిండ్దుండ్దంగా । యీవలనాస్తెపనకుశూన్యమైతాంచు । యీవలవానగురిలియెరింత్తబంద్దెవారినా । కావరపుజివునకుగటుగ
టుకె ॥ ౧ ॥ హరిశరణాంద్దెంగాచెలద్దెయుచాయుచువుండ్దంగ । దిరసానకుంగర్మమెవెగ్గళమాయ । పరగనరులకె
ల్లాంబద్దెపగలైయుండ్దంగా । అరయంగొన్నిజంత్తులకంధకారమాయను ॥ ౨ ॥ యిక్కడశ్రీవెంక్కటదిరుండిడు
చెవుండ్దంగాను । అక్కడమూఢునకెంద్దననుమానమె । మక్కువనింత్తానవృతమ్మయమైనంగాడికి । తక్కులు
ండవ్వంబాయ్యెదితిషప్పింద్దతె ॥ ౩ ॥ ❀ ॥

లలిత॥పల్లవి॥కరుణించుమింక నన్నైనకాంపురమా। కలికి రింబెద్దకుమీకాంపురమా॥——॥కలలోని సుఖమైనకాంపుర
మా। కలుషమై చవియైనకాంపురమా। కలనుటే పారపుకాంపురమా। కలండు మాకిడెపాళికాంపురమా॥౧॥గం
డ్లవెందలాఁతగులు కాంపురమా। కండ్లవత్తివెడ్లికాబెకాంపురమా। గండ్లనిండ్లగాంబారవెకాంపురమా।
కండ్లమి శ్రీపతికృపకాంపురమా॥౨॥కావిరివెట్టిచెతాయి కాంపురమా। కావలశినట్లయ్యె కాంపురమా। శ్రీ
వేంకటపిర్వరుండు బెరి నిన్ను నన్ను నెక్క। కైవశీము శేయింగదా కాంపురమా॥౩॥ ॥పాడి॥పల్లవి॥విసరకు విండెలయు
నరుము దిడుచ నిన్నింకలిరన్ను బొచ్చితి। విసరవ్వరుతేరు వెదకి ననిండ్లబండ్లికింజేదవింగా॥——॥దీరరునారుంగలరు నేని
మీశీనంగాథురనియెడి। ధరతను జము సరసగానకితి విరిశేలితిం బాపము। వారశేయుచు సెంత్తవెస నిన్నూరకేమీరుండ్లిరె
నియు। వారికినింగారగా ననెవ్వరి నినెటింగను మిమ్మికాని॥౧॥మిమ్ముంగొలిచినగర్వము నని మీంజేయు కరాలమండ్లి।
నమ్మి కర్మము వెల్లమానితి నారు నాకేచె సరి। దామ్మి కొపరమీగు నాగు నను దూగమనుచుం గాగనునీన।
యిం మ్ములను నన్న దియు రాసును యెలనారవి నివె కార॥౨॥నిను మొక్కి నమండ్లె మెలము నెను కగొంగ్గనసుర।
లోకముల దేవతలకెల్లను లోను వెలిగానైతి। యీరడను శ్రీవేంక్కదిలుండయి పుడిదమునను ంగరు నాంజు పతి। చేరొ
ను చు వారేమెత్తురు చెలంగినిశింక్తరుండనను చు॥౩॥ ॥వరాళి॥పల్లవి॥యెమండ్లురు యీమాదరు నిండ్లరూపిన్ను।
నిమాయయెంత్తైనా నిన్ను మించ్చవచ్చునా॥——॥నిను నిన్నుంగొలిచితి నివు నన్ను నేలితివి। పాని పంచ్చెండ్రియాలెల్ల ని
గాని నీ। కానిలే నీ బండ్లండిరకాండ్లు వెడ్లగానంగ। ధానికిని మారకు సండ్లధర్మమాన కిప్పిరా॥౧॥పుడ్లించ్చి నాండవుని వు
పుడ్లినవాండను నేను। పడ్లి కర్మమల నన్ను బాదపడ్లిని। వాడ్లిన నామ్ము కువెరొకరుచే యిబాంచితే తడ్లిని వువ హాంచ్చు
కొండగదాసప్పిప్పరా॥౨॥యెడు దనివు గలవు యిహాములో నేంగలను। చెడరినచిత్తమలబిమ్మ రేంచిని। అస్ధన శ్రీవేంక్క
పిళిలారితీరిన డ్లిన నన్ను। వడలకరత్రించ్చు కొవాన్నెగాసప్పిప్పరా॥౩॥——॥

సారంగనాట॥ పల్లవి॥ ఆమీఁదినిజసుఖమరయలేవు। పామరపుమాయలఁ బ్రమసితివయ్యా॥——॥ మనసునం
బాలుఁడాగి మదిఁ యెంచివున్నప్పుడు। ననిచిగిలిగింత్తపడ నవ్వినయప్పుడు। యెనలేని సంసారసుఖమిదె నిజముగా సుర। తనివాలిండ్ల
యిండ్లలోనె తడంబడితివయ్యా॥౧॥ బొమ్మలాదనిజనుం ద్దంబూంచి చూచి మెచ్చినప్పుడు। తెమ్మగా శివమాడితాడి వర్తి
నప్పుడు। కెమ్మల యీజన్మమండ్లు కిండ్లమీందు నెటిక। పమ్మిభోగములనె తెప్పులండిలెవయ్యా॥౨॥ బాలులయిసుకగు
జ్జ్ఞసంగప్పుడు కాడినప్పుడు। విలివెల్లి వాండు గంత్తువేసినయప్పుడు। మేలిమి శ్రీవేంకటేశ మిమ్ముంగొలువక నేము। కాలమూ
ఆ గకె యున్నాళ్లంగడవితివయ్యా॥౩॥ ॥ దేసాక్షి॥ పల్లవి॥ దేవనీదయ యెంత్తు నేనాడ్జిన్వసులభమంత్తు నోలా। కావి
చ్చి గంధ్లగడ్డ కర్మమునండ్డ్రె విడివా॥——॥ వేదకనాలవసమా వెసు డాంకానిన్ననెను। కడిశినిమూరితికానవసమా। యె
౧౦౭ దు దకం ఖుచక్రాలంయెద్దై … పసునినని। ఖాదుగనుచ నిఘనివిఖాడమూపి … వుగాక॥౧॥ బాగడనావసమాపుర్త
నెంచ్చినిగుణాలు। తగునానావ సమాని తలంపెటింగి। నిగిడి వెడశాస్త్రాలనిన్న నివి చెప్పుకొని పగడుమాయ జ్ఞా
నముపాపెవింత్తే గాక॥౨॥ కొంయువనాపసమా గుఱుతెటింగి నివెండ్డాచెలంగినా చేతులంబూజింప్పవసమా। నిలిచి
శ్రీవేంకటేశ నివెనాయడలోనుండ్డి। మలసి పేరగెంపుచు మన్నించ్చివుగాక॥౩॥ ॥ కన్నడగౌళ॥ పల్లవి॥ నన్ననిత్తగాగడిం
చినాయమాడిగవిడువ। అన్నిదరిష్టించక ఖాడంత్తర్యామి॥——॥ కొమ్ముకొవెళినవాండు చద్దిచద్దివిఘువెల్ల। కమ్మక
వెడలినదకన్నదాంకాను। నమ్మినఅజ్ఞానములొనన్నంబడవెసుకొని। అమ్మరొవూరకుండ్డరాఅంత్తర్యామి॥౧॥ పం
డబెరమాడెవాండు పాకడలిచెరిచి। హాడినయర్థముగాచుకొనినద। యీడనెప్రపంచ్చములొ నిద్దినన్నదరిచెచ్చిరి
పాడకకొచుకొరాడాపాయంత్తర్యామి॥౨॥ చెలివుప్పుమ్మవాండు చిమ్ములవెంగనండదు। భూరకెశ్రీవేంకటాద్రిపైనుపిక
తొక। ఆగయునన్నంబుద్దించ్చినద్దివాండవు నాభాగ। మేలితెనైనమో పుమింగనంత్తర్యామి॥౩॥ ॥——॥

భూపాళం॥ పల్లవి॥ హరిభావనమ్మె తిమి నమ్మవుంగాదనంగరాదు। పరమగాజింపసు నారాప్పులు లొంగిన రా॥ ——॥ వెన్న
తింప్పి నూడువద్దివిష్ణుమాయ నిపనెము। యిన్నిదంభంత్త మిచ్చెము యింక్తంగావరా। సన్నలవెడ్డి గొనెబి సంసారబంధము నిప్పు।
మున్నే కిండ్లపడితిమి ముంచ్చిదయ జూడవా॥౧॥ ఆడించ్చె బిరావు క్రోధాది జూజరులాల। వాడితిమి మీపదిరొల్లెవరం
యపరా। విడనికర్మ్మ నమనిపవెలు చిప్పరిగ అచె। మీడనె ధర్మ్మదారమూకిం కస్సైనాం బద్ధవా॥౨॥ దక్కంగొన్న మాలొనితను
భాగములాల। మొక్కితిమి మాపంగొంత్త మొంగమొండరా। యెక్కువశ్రీవేంకటపతి యుండితెమాజ్ఞ్నములాల। గక్కన వేండుకొ
ంటిమి కపదలు మానరా॥౩॥ ॥సాళి॥ పల్లవి॥ అతిసులభంబిదె శ్రీపతి శరణము అండ్ల కసనాందాదులు సాక్షి। శ్రు
తిలిడిడి యెనిత్యానంద్దము బహు విదంబ్బులయి యువె సాక్షి॥ ——॥ విసరపమీజీవుండెంపెడ కివెడరిడ్డైవమును। ఆసపాదు
గాపరియున్నాండిదె అండ్ల పంబ్లంపడు ండు సాక్షి। మొసజూ పమీజీన్నమ్మాయుంచ్చిన యనుమానములను। కెబ
నభక్తికింజేఝులెడు యూసెంతకి ల్లధ్రువుండె సాక్షి॥౧॥ తమకించ్చుప మీడె హామాతగు సుఖదుఃఖంబ్బుల
నలకి। అమితమ్మునగ్రహకరపణాన మ్మితి నంద్దపనజ్జునుండె సాక్షి। భ్రమయక మీవివేకమా బహుకాలంబ్బులు యింజిండి।
తమితోదాస్యముతను రక్షించ్చును దానికి బలిండ్రుండె సాక్షి॥౨॥ మరిగివుండ్డ మీవాంజింప్పమరి శ్రీవేంకటపతి నతులు।
అరయంగనిజియె యీడికించ్చును అండ్డ పవ్వాసాదువె సాక్షి। తిపగపమీవిజ్ఞానమా డ్రిష్టపుమాయలక్కనులొంగి। సరిలె
జితనివాడకీవపను స్సనకాదుల బ్రదుకె సాక్షి॥౩॥ ॥లలిత॥ పల్లవి॥ తుడసమస్తమును దుల్లభమి। అడెసులభుండు మాహ
రియొకండె॥ ——॥ సురలును నరులును నాంప్పుగురులును। వారకిననిన్నియును సాధురె। నిరపాధి పండును నిజకరు
ణానిధి। అరయంగనిదె మాహరియొకండె॥౧॥ అండ్డరియూవులు నఖిలకర్మ్మములు। అంద్దంగరాని ప్రయాసములె। యిం
ద్దిరారమణెనెబినసివిడి। చెంద్దరసుజనులు చెప్పంగ్గలడె॥౨॥ యిత రోపాయము లివి చూచినా। శ్రుతి విరోధములు
శూన్యములె। రతి శ్రీవేంకటదరసనాయ్యనిమతి యిది। ఖాతపరిపూర్ణ్ణండుబిడె యొకడె॥౩॥

లలిత॥ పల్లవి॥ యెవ్వరి భాగ్యంబెట్టున్నదో యీడ వ్వు చెరువవు తానె గురుతు॥——॥ పరమ మంగళము భగవన్నామము
సులభమున నరులకు సుఖభక్తి రము। యిరవు గనె తింగిన యెడు ఎనె వున్నది। వసుసల మఱిచిన వ్వారికి మాయ ॥౧॥ వి
దాంత్త సారము విష్ణుభక్తి యిది। ఆది మునుల మత్తమయినది। సాధించ్చువారికి సర్వసాధనము। కాదని తెలంగిన
ంగడు పూన్యంబ్బు॥౨॥ చేతి నిధానము శ్రీ వెంక్కటపతి। యితలం జూచిన నింద్దరికి। నీతి యునిదె యిట నిజకి వసుల
కు। వాత కులకు నదె భవసాగరము॥౩॥ ❀—॥ ధన్నాసి॥ పల్లవి॥ హరిదాసుల తోడ నల్లు లుసరెనరా దు। గు
ఱ్ఱడు శ్రీ పుండు నెగుతిడెప్పుంగా నా॥—॥ కారిముల్ పుంజిప్పులం గురికి నవాన యగు। నాకెంబెంతులలొవా
ఆ నసరియగానా। శ్రీ రమణునిం డెన్నిదనుం జెరియుండ్డెనుండ్డంగాక। సారెకుం బాత్ర పాత్రసంగతిం త్తాలెడా॥౧॥
౧౦౦ మలయాద్రి మాకులును మ లమాంది మాంకులును। చలము ననెంచ్చి చూడసరియె గానా। ఆలరి డి పుం
డు అంత్తయగా మియ్యైతి నా యంగాక। తెలియంగ ష్షీ। త్రివాకి దిక్కలండ్డు లెదా॥౨॥ అమపుల జన్నములు
నసురల జన్నములు। జ్జమళింబు ద్దినంత్త లొసరియె గానా। అమరి శ్రీ వెంక్కటపతి నండా తుమ్మైతి నాయంగాక। తమితా
నథికారి భేదములు లేవా॥౩॥ ❀—॥ దేసాళం॥ పల్లవి॥ దినదినంగానెంత్త వాండ నెయ్య ప్పుచి వులలోన। యీనె వానరతెంచ్చి ని
శ్చయుండేరాకా॥—॥ యెవ్వరు బుద్ధి చెప్పిరి యులపెంజి మలకెల్ల। నెవ్వగం బుద్దలం గొల్చి నించ్చు కొమ్మనీ॥ వ్వులస
ంసార భ్రాంత్తి ఆనాది నుండ్డి। యిలాలొండ ద్విం చ్చి తలకెత్తి యంత్తర్యామి కాక॥౧॥ చద్దులకె ష్ఠ బుద్ధి చెప్పి
తతికాలాన। బుద్ధి కాచి పుంచి నిండ్డాంబాదలు మనిగుద్దు తాం జ్జైతన్న మ్మైగుణాముల నిదికెని తిద్దపెద్దికచిం
చ్చినది వుండ్డింత్తి కాకా॥౨॥ బుద్ధు లెవ్వరు చెప్పిరి పుద్దినద్దిమె కాల కు। త్తిడ్డ చన్నదానిపూరి దినుమని। ఐాద్దవం
ద్దులాం నను ండ్డి భాగములు మఱి విని। నిద్దవు శ్రీ వెంక్కటాద్రి నిలయుండ్డి కాకా॥౩॥ ❀॥ ❀ ❀ ❀॥

రామక్రియ॥ పల్లవి॥ తెలిసిన వాండాంగాను తెలియ నివాండాంగాను। యిలనుకమూదనికత్తిచ్చి తింగాని॥ —— ॥ పుట్టిం
చ్చిఎండవునివేబుద్ధిచ్చి వాండవునివే। యెట్టున్నా నపరాధాలివిమాను। అట్టానన్నవాంముగ్గామ్మనంగానిచిత్తమెట్టా। కిట్టివాంక
మాదయడిగితినింత్తి కాని॥౧॥ మనసులాపలనివే మరి వెలుపలనివే। యెనసిఆపరాధాలుయివి మాను। నినునాంగాదనలేము
నిసరివారమునంగా ము। అనవలసినమూదఅండ్లిమింత్తి కాని॥౨॥ అంత్తరాత్మవును నివేఅన్నిదంగావంగనివే। యెంత్తైనా నప
రాధాలేవిమాను। వింత్తలేక(శ్రీ)వేంక్కదవిభుండనిబండ్లనింత్తి। వంత్తువనిసుకమూదవా కుచ్చి తింగాని॥౩॥ ॥ సాళంగ్గనా
ది॥ పల్లవి॥ నియంత్తది వాంకెవ్వరని కనెడుకిడియెండ్లు। చాయలని సుద్ది వినిశరనాంబ్దినెను॥ —— ॥ కావలెనండ్లిండాల్లికం
భముబించ్చుకవెళ్లి। కైవళిమ్మష్టంపల్లడుంగావవానివూ। తేవల్లనండ్జిబ్రంహ్మాడివునికివిడములు। ఇావలసముద్రమయ్యున
చాచ్చితివానివూ॥౧॥ పట్టియెత్తవలెనండ్లెంబ్రాతలారానంబడ్డకొండ్ల। తట్టియెత్తి పాలచెల్లిదచ్చువానివు। వ
ట్టుపెట్టవలెనండ్లెమరిభూమిఘాపగాంగ। చుట్టుకనాతెండెచ్చినాంప్పుగని లుపవా॥౨॥ పక్షపాతమయ్యెనం
డ్లింబాండ్డవులగెలుపించ్చి। యీాకితియెలించ్చిచనవియ్యవానివు। రక్షించ్చెనండ్జింగాతరాన(శ్రీ)వేంక్కద(ద్రిం)బ్ర।
హ్మ(శ్రీ)మ్మైమావంట్లవారిండగంగరుశించ్చువా॥౩॥ ॥ సామంతం॥ పల్లవి॥ అండ్లరివలెనివున్నాండాతండావిండు।
యిండ్లముఖులంగూడినాండితండానాండు॥ —— ॥ యిండ్లహానెంపింధంజేశియింద్రయాగపుముద్దలు। అండ్లకొని
యారగించ్చినాతండావిండు। చెండ్లిమునులసతులచేతండెప్పించ్చుకమంచ్చి। విండ్లులూరగించ్చినాండువిండానాండు॥౧॥ తూ
లుతబ్రంహ్మదాంచినదూడలకుబాయిలకు। అలరిమారుగడించ్చినాతండావిండు। నిలుచుండ్లడుదినాలునెవ్వడివేలంగొండ్ల
త్తి। యిలనావులంగాచినాండితండానాండు॥౨॥ బాలుండైపూతనాదులబలురక్కసులంజంపి। ఆలరియాదలాడినయాతం
డావిండు। యీావిల(శ్రీ)వేంక్కద(ద్రి)యెక్కినాండు తొలుతే। యెలెను(బ్రం)హదులనితండానాండూ॥౩॥ ॥ ॥

డెనాడే ॥ పల్లవి ॥ యెదినుపాయాలుగావు యెక్కవభక్తి గాని । దావతింబడక హరి దక్కితే సులభము ॥ — ॥ ముంద్ర పైపు
ఖమండ్లుద ముక్కున నూరుపువ ద్దా దండ్ల వాయువు గెలువ దలంచెడిల్లా । వంద్రి శ్వవద్దుర బాయి వేసంగిణాండ్ల వాంకు
ద । వెంద్రంగమున మాగమున విష్ణుని సాధించ్చుద ॥ ౧ ॥ యెనుగుతొంబె నంగు దయిలు నిరాహారియ్యై । వానని పంచేంద్రి
యాలంగ ద్రంభావుద । నానిన్చిను పగు గ్గిళ్లన మలుదబలిమిని । ధ్యానిన్చి మనసుంబడ్డిష్టైవము సాధించ్చుద ॥ ౨ ॥
దప్పికి నెండ్ల మావులుదాగ దగ్గరం బాంవ్రద । తప్పు ంజుడువులలొండత్తుము నెంచ్చుద । విప్పిబదయదుగుదపేర్మ
డ్డైవాలంగా విబి । కప్పిన శ్రీవేంకటేశు కరుణా సాధించ్చుద ॥ ౩ ॥ —శ్రీ— ॥ శంకరాభరణం ॥ పల్లవి ॥ అప్పుండు డ్డైవాలరా
అ యండాదిమూలమీతండు । యిప్పుడిద్దిమహిమలనెర్కడాయనితండు ॥ — ॥ చకాని తాళి తాలు తెచెకినప
౧౦౮ న్నిరుకావు । జొరంగాలువచ్చ ● జారి దిషార । స్నెకపుడిలాద్రినుండ్డ జలజల ● ంబారెడి । కెలసిలయెరులరితిను
న్నదిదివా ॥ ౧ ॥ తప్పులుగాగుప్పి నద్దితెల్లని కప్పురకావు । బిఖ్ఖులుచువెన్నెలవ్వైచిం ష్టంగాను । పుబాపిండొంగినకల్పభూ
జము నిలుచున్న । బాప్పునను న్నాంఢిదివా నాంప్పులదీరుచును ॥ ౨ ॥ పాండ్లుగనంత్తదిమీండంబూశినపు నుగురావు । కం
డ్లువమ్మా గిశ్ర్వములగనిమ్మెనద్దు । అండ్డి శ్రీవేంకటేశ్వదిబ్బురకడయలమేలుమంగ్గ । చెండ్డియరతంగద్దంగా శ్రీవిభుండ్డైనివి
చి ॥ ౩ ॥ —శ్రీ— ॥ మలహరి ॥ పల్లవి ॥ యెదిశెరేదింక నేము యెంత్తనిదాంచుకొండ్లు ముని మహిమయింత్తంత్తనెరమునెమ
య్యా ॥ — ॥ అండ్డినిన్నునుకమాదుహరియనినడిగితే । బాండ్డినవాతకమెల్లాంబాలిశిపాయ । మండ్డవింట్టిమటియొక
మాదునడిగినఫల । మండ్డనికప్పినింట్టితి మటిగావయ్యా ॥ ౧ ॥ యద్దిమీకుకెండ్లు చెతులెత్తాకమాదుమొక్కితే । గజ్జినాని పాపరాలు
గలిగమాకు । దడ్డము గసాష్టాంగ్గ దండ్డము వెట్టినఫల । మద్దనిమీండనున్నది అడిగావయ్యా ॥ ౨ ॥ నరుగనిరాకమాదు శ్రీరన్నమాత్ర
మున । శిరులంబ్బునాప్పుండనైతి శ్రీవెంక్కటేశ । ధరలొననెనిపుదాసుండనన్నఫలమ్ము । రయ్యనిమీండనున్నదడిగావయ్యా ॥ ౩ ॥ —శ్రీ—

సారంగ॥ పల్లవి॥ యెక్కడి మతములింక నేమి జూడింపుము నేము। తక్కక శ్రీపతిని వేడయంజాలు గాక॥——॥
కాదనంగ నెద్దువచ్చు కన్నతెదిదియాకము। వేదనంగ నెద్దువచ్చు విలక్షమ్ము। నిధానుండనను ముని మరంగలబా
చ్చుకొంప్డి। యెడెసన్నైనాంబెద్దియాడెరింత్తు గాకా॥౧॥ తాయనెద్దువచ్చుమింబ్బి తాలంకెదిని మాయ। పాయ
నెద్దువచ్చుయాభవబంధాలు। చెయారనిన్నం బ్బాపింబ్బి చెరిని ముద్రలు మోంచి। యాయదన్నుండ్డంగానివెయాడెరింత్తుగాక॥
౨॥ తెలియంగనెద్దువచ్చు ద్రిష్టమ్మనని మహిమ। తలంచంగనెద్దువచ్చు తగు నిహాపు। నెలవై శ్రీవెంక్కటెశ్వని పుగల వనుండ్డంగా। యిల
మీండమమ్మునివెయాడెరింత్తుగాకా॥౩॥ —ంశ్రీం—॥ శుద్ధవసంత్తం॥ పల్లవి॥ పురుషోత్తముండవు నీవు పురుషాధముండ నేను। ధరలో
నాయందును మంచ్చితనమేది॥——॥ అనంత్తాపరాధములు అదునే ముశోరవి। అనంత్తమయినదయ అది నీది। నినునె
అంగరుండ్డ దినిదుగుణము నాది। ననునెడయకపొండ్డ గుణము నీది॥౧॥ సకలయాచకమే సరసనాకుంబని। సకల
రటుకబిమ్ముసరినిప నీ। ప్రకటి ● ంచ్చునిన్నదూరె పలుకే నాకెప్పుడూను। ● వెకలివైన నుంగాచెవిధము నీది॥
౨॥ నేరముతయును నాది నేరుపంత్తయును నీది। నారునజ్ఞాని నేను జ్ఞానివి నీవు। యారితి శ్రీవెంక్కటెశ్వరయి ద్దెన
న్న నెవితివి ధారుణిలోనింద్దెను ప్రతాపము నీది॥౩॥ —ంశ్రీం—॥ గుండక్రియ॥ పల్లవి॥ నారాయణాచ్యుతానంత్త గో
విందా నెరవాదువిజ్ఞానము నివియ్యకెదూ॥——॥ నిగమాంత్త విదుఫ్తై తెనిన్నెఱుంగుదు రుగాక। మృగసమాను
లకెల మీమాండిభక్తి। వెగటుగాం గృపతాడవిచ్చుహాపు మావినాను। పగటు దుర్యర్థనుండు బహురూప
మనండా॥౧॥ బరపుణ్యులైతె మోరవలు శెతు రుగాక। దురితచిత్తులకు మాత్రావయెండి కేగరి మంత్ర
ఫు మ్మైరంబ్బుములాంగలిని నా। హిరణ్యాకశిపుండుమిమ్మంచ్చి శరణొననా॥౨॥ దేవతలయుతేమిమ్మును దేవియె
నెతురుగాక। యెవలనసురలు మిమ్మువింగరా। శ్రీవెంక్కటెద్రిమీందశిరితొనివుండ్డంగా। కెవలసంసారు
లెటింగియునుమజివరా॥౩॥ —ంశ్రీం—॥——॥—ంశ్రీం—॥——॥—ంశ్రీం—॥

శంకరాభరణం ॥ పల్లవి ॥ వీడుభయముమతికెక్కెడు భవము । ఆదియు నంత్యము నెఱిఁగిన హరియాజ్ఞ కానా ॥ —— ॥ తలంపు
లు గడుగక వాడలదుత్తాంగడిగినని మి । వెలుపలి కాంత్రలు వుడుగక విధులు డిగ్గినని మి । అలరుమ శ్రీ హరిదాస్యము
ఆతుమంగవిగినయాతండు । చెలంగు చునెపను వైనా కెలినమరియేమి ॥ ౧ ॥ బాంచ్చిన కాపము విడువక భాగము విడిచిన
నెమి । పంచ్చేంద్రియములు మొదియక పైమురిగి వీననెమి । నించ్చిన దైవము నమ్మి నని భక్రయండయినయాతండు । యెంచ్చుకయె
మార్గ్గంబచ్చలనెడ్సుండ్జిననెమి ॥ ౨ ॥ విగమెల్లా వలగడుగక వెవిగడిగిననిమి । యోగము వెలియకవలు చదువులు డెలిసిన నెమి ।
ఆ యీగలి శ్రీ వేంక్కటపతినెత్తింగిసు బెంచ్చిధియాతండు । జాగుల ప్రపంచ్చము మండ్లను సతమ్మైనానిమి ॥ ౩ ॥ శ్రీ ॥ గుండక్రియ ॥
పల్లవి ॥ హరిభక్తి వాడయెక్కినట్టివారలకెకాని । తరంగు మోరంగులను దాండవెరెవ్వరును ॥ —— ॥ నిండ్లుం జింత్తాజలధికి నిర్లు
౧౧౦ దనచిత్తమే । దండ్డిపుణ్ణ్యపా పాపిదరులు । కొండ్డలవంట్టి కరహల్లకారికె లెండ్లుచూచినా । లండ్లు ముండ్లుప
డివారెదాండ వెరెవ్వరును ॥ ౧ ॥ ఆపదలు సంప్పదలు అండ్డులానిమకరాలు । కా ంపుకపులం ప్పదిలెక్కయొత్తులు । చాప
లపుగున్నాముల సరింజూచ్చెయెరులు । డాపుదండ్డచెకానిదాండవెరెవ్వగను ॥ ౨ ॥ నెలవై వుబ్బుసగ్గులెనిచ్చలు పుంబాధు నుం బాదు । బలు
వైనయానిబడబాగ్ని । యెలమి శ్రీవేంక్కటపతిమి పాతులకెకాల్లడు । తలంచియిత్తరులెల్లదాండవెరెవ్వరును ॥ ౩ ॥ శ్రీ ॥ గౌళ ॥ పల్లవి ॥ యీత
నింగాలిచితెనెయిన్నిగాలలును మండిపు । చెతనంబెద్దు పుణ్ణ్యాలు చెరువనెకలుగు ॥ —— ॥ పద్దుకాళింగ్గనిండాలి పాచము కాలదిచ్చిన
నాండు । బద్దబాయిదనెరె పల్లెవారికి । అద్దిపూతనం బంప్పి ఆండుంగాలదిచ్చినాండు । గద్దగాంగ్రుప్పుడు లోకమువారికెల్లను ॥ ౧ ॥
బలునావనును జంప్పిబాంచనకాలదిచ్చినాండు । యిలమీండ ధంగలిగిన ముచుకుందుకెల్లా । కాలందిమోపినయ ద్దకాంతికాలదిచ్చిన
నాండు । నాల శిరాఘవుండ దెసుగ్రీవునికిని ॥ ౨ ॥ వాలిశిపురాలుచొచ్చి వ్వారంగాలదిచ్చినాండు । అలతనదాసులైన అ
మరులకు । నిలుగుసంగాలలు దిచ్చిరిలెనవరాలిచ్చినాండు । చెలంగి పరుషలకు శ్రీ వేంక్కటపతిమిందూ ॥ ౩ ॥ శ్రీ ॥

శ్రీరాగం॥పల్లవి॥ వివేకించవే తెలిసి జ్ఞానమార్గమందు। భవసంపదల పెద్దపాంజు చూచి జీవుండు॥——॥ చిత్తమనియెడి
మహాసింహాసనం బెక్కి। హత్తి బహుపరాకాయ నడచీ జీవుండు। గుత్తపుదీహమనే దికాలువహాదములా న। జొత్తుం బ్రక్కృతి
నాట్యము చూచీని జీవుండు॥౧॥ పంచేంద్రియములనే బలుతేజీలపై నెక్కి। అంచెలవయ్యాళి దోలీనడచీ జీవుండు। ముంచిన కర్మ
ములనే ముద్రలపెట్టెలు దెచ్చి। సంచ ముగా లెక్కవెట్టి సరిదాంచీ జీవుండు॥౨॥ యిచ్చంగామక్రోధాలనే బాతమంత్రులనుండారు।
తచ్చితలపోసుకొనిండగ జీవుండు। అచ్చపు శ్రీవేంకటేశుండంతరాత్మ యైయుండంగా। వచ్చిగానాతనింజూచి భ్రమసీని జీవు
ండు॥౩॥ ❀ ॥సామంతం॥పల్లవి॥ చెల్లంబోతియ్యని మోరంజేం దిందికియా। పల్లదపుం గోరికలవాలు వేయవలెనా॥——॥ ఆస
లకునాడిహామమ్ము కొండ్లవిండ్లం ద్రాసుకింగానా పాలి దైవమా నీవు। బాసరించి భూమిలోనం బుట్టించి సంతోషించి। యీసుతిక
భంగపెట్టుదిదిగొంత్తవలెనా॥౧॥ పామరపు దింద్రియాల బారిండాకిబీ దినన్నా। దామెనగట్టుగాంగట్టి తట్టమా నీవు।
ద్దామదినామతిలోనందాడునిడ వైయుండి। పామెదిసుఖములనే భ్రమయించవ వెనా॥౨॥ గక్కననింత్తదనన్నుంగరుణిం
చిత్తివనెందు। మోక్షితి శ్రీవేంకటాద్రిమూలమా నీకు। దిక్కుదెస వైనావు దివ్యుండవై యుండి లేకవు। చొక్కి నామనసింత్త సాదించ
వలెనా॥౩॥ ❀ ॥భూపాళం॥ పల్లవి॥ చూపం జెప్పంగలభక్త సుజనుండవు మా కు। దాపైన హరి యిట్లెత్తవేంటాలేన
నకా॥——॥ కోరి పాండవులయిం ద్దంగూరలారగించినద్దు। సారపు శబరి దిండ్లు చదిగొన్నద్దు। వూరకేమా యిం ద్ద
నీవు వాడదీనపాదినీ। వారగించవయ్య చవులాంగా మువెంచకా॥౧॥ తొల్లి యురెపల్లెగొల్లదామ దదా డికినద్దు। తల్లి అన
సూయపాలందన్నిబి నద్దు। చిల్లరైన మాయిం ద్దం జేశినపాదరగించ్చు। చల్లతోడి బోనమైన బాలుం జాలదనకా॥౨॥
అంకెల శ్రీవేంకటాద్రి నారగించినయద్దు। కొంక్క వేసలి రితోడంగా నిదిరాయా। వెంకనయి ననాయి ండ్లవేళ మైన
నారగించ్చు। అంకించిని నాలోని అంతరము వెంచకా॥౩॥ ❀ ❀ ❀ ❀ ❀ ॥

లలిత॥ పల్లవి॥ యేగతి నుద్ధరించ్చేవొ యింత్తనిమీఁద నమ్మ । భాగపుం గొరికలచేం బాయని సంబాపనులు॥ —— ॥ పరగి
నాలుక సొంపు పంశిబొయ । పరుల నేనుతియించ్చి పలుమారు ను । విరసపుం బాపములవిని కిచేవినుతెల్లా । ంగొంపహా
తేమాప నెంజెపుఁ బాపములు॥ ౧ ॥ మోక్షలానంబరధనమునఁ జొంచిబాంచి । యెక్కవంజేతులవు బొమెం డ్డాపి
య । తక్క రేపంద్రిలండలంచిమనసుబుద్ధి । ముక్కబొయ మాపనెంజెముండ్ల రిపు స్త్రీములు॥ ౨ ॥ యెప్పుడు నిదుల ఇ
ండ్ల రేడతాంకి వాదము ఱ । తప్పు నితపము తెల్లాండలంగి బొయ । యిప్పుడిత్రా వెంక్కపతియిదు నిన్నంగొలువంగా । నెప్పు
ఆ ననెంజె శినద్దినెరమెల్లా నడంగీ॥ ౩ ॥ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ పాపమె అంగనుపు స్త్రీ ఫలమె అంగను । యేప నులు నికశిలవిన్ని
యునుంగావా॥ —— ॥ మనుపన్నివిష యములమున్ద్రమానసులంగా । నునిచితి వినామీఁద నెురడాకదినే । అని శంబ్చ
౧౧౧ నవిచెప్పి నడ్లంజె యశయున్న ఘనుండనియాజ్ఞ నెంగడమడిరాదా॥ ౧ ॥ కలి మి గలయింద్రియపుంగాంపులు
ండ్డినవూరు । యెలమినాకాసం గతివియెలుమ నుచు । అలశివిరలనినునాదరిం చ్చరకినిశి । తాలంగండ్రాచ్చిన నడి
యుద్రాహామెరాదా॥ ౨ ॥ కుడిలములంబెడంబాబి కారి నచనవులెల్ల । ఘుడనంజెల్లించ్చితిదిఘనుండనెను । అదుగనత్రావెం
క్కదద్రిశనిదాసి । నెదుటెశినానిక నితవెరాదా॥ ౩ ॥ ॥ శుద్ధవసంత్తం॥ పల్లవి॥ చిక్కవడ్డపని కింజెశినదిచెంత । తెక్కతెనియప్పు
నపుతెమెకలిమి॥ —— ॥ తగవుతెమికిదిరిధనమెతనసొమ్ము । జగడగానికివిరసమెకూడు । తిగుదెంప్పుతెమికిదినగతిది
క్క । బిగువుంగూడికివడ్డిబిరమెతగవు॥ ౧ ॥ పతితెని భూమికిబలవంత్తుండీరాజు । గతితెనికూడికింగన్నదికూడు ।
సతితెనివానికిజరగినదియూలు । కుతదికుదకుకచ్చుకొడ్డమెయిల్లా॥ ౨ ॥ యెడుకుతెమికిండనకిడ్డిడండల
ంపిదివుదమత్తు నకుండనమ అపిమాడ । కుదిపడమునకుంజెడొడ్డైనవిభవము । పదిలపుత్రావెంక్కదపతి
యెయెఱుకా॥ ౩ ॥ ॥

శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ అన్నిటికి నొడయండవైన శ్రీపతివి నీవు। యెన్నరాదు మాబలం గమెంచ్చు కామాపాంజు ॥—॥
జ్ఞానేంద్రియములైదు శరీరిలోపల। ఆనకర్మేంద్రియములైదు। తానకపు కామక్రోధాలవర్గము లారు। యీనెలవు
పంచభూతాలేంచు మాపాంజు॥ ౧॥ తప్పు నిగుణాలు మూండు తనువికారములారు। అప్పుడి మనోబుద్ధి పాం
కారాలు। వుప్పతిల్లు విషయములు యిందొనిహారకలయిదు। యిప్పుడిమంచ్చిరూపము యెంచ్చు కామాపాంజు॥ ౨॥ ఆంకవిద
ప్రియము సుమనానావహానములును। సాంకినత్రితాప్పాలు సుఖదుఃఖాలు। మూంకగమి కాండనిను మొక్కెద శ్రీవేంకటపతి।
యెంకద రంగడవివానెంచ్చు కామాపాంజు॥ ౩॥ ✤ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ యీడనుండ్లే నిండ్వాంకానిం ద్వైతముంగ్గిద। ఆడనె
ండ్లేం బాండుగద అప్పుడి యీకృష్ణుండు॥—॥ యెడపూతరిం జంప్పు నింత్ర ఏన్నవాండంద్ల। ఆడుకానేంది విడి న్నంద్లఘం
గూడి। వేడు కతొపునగావింద్లుం డుగాండు గదా। చూడరమ్మ ధిండుగడుచు ల్లరిండు పాపండు॥ ౧॥ మరవియ
ప్పుడివాండే మద్దులు విఱిచెనంద్ల। పరువులు వెద్దిపపడంతు వెల్లా। కరికరింప్పు ంగరాలంగద్దితి నప్పుడు మాపా
రిగాండు గదా ఆడనున్న బిడ్డండు॥ ౨॥ వింత్రగాంగనె కబండ్డివిఱిచె నప్పుడి నంద్ల। కంత్తు శిశిరది వారచ్చులు నింద్లి। అంత్త
యీ శ్రీవేంకటది కిండైనమన కృష్ణుండదా। యింత్తె కాక యెప్పరున్నారిదు వంద్లి పాపండు॥ ౩॥ ✤ ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ విభుండవి
ంత్తదికివేంపు తొనను గావు। అభయహస్తము తొడి ఆదిమూలమా॥—॥ పలులంప్పు దలచెతం బాదువడి పాదువడి। అలకితిం
గావవే హా ఆదిమూలమా। చలమరియుత సంసారభ్రాంత్తిం జిక్కితి నన్నలరింప్పి కావవే హా ఆదిమూలమా॥ ౧॥ యెంత్తకై
నానాసలచె యెంగెంగివె సరితి। నంత్త కొపం గావవే హా ఆదిమూలమా। సంత్తల మద్దరి కాలజడి శితి నింకం గావు। అంత్తరా
త్మనాపాలి ఆదిమూలమా॥ ౨॥ కంద్లడెప్పు డింద్రియాల కప్పెతిం గావవే హా। అంద్లిన శ్రీవేంకటాద్రి ఆదిమూలమా। గంద్లకము
వ్వాడికిని నికిశర। కాంద్లిం గావవే హా ఆదిమూలమా॥ ౩॥ ✤

✤ ✤

శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ యెంది మాయలివి వినిన నింపుయియ్యా నామది। నెంచి వెట్టిదాసుండౌ దిదిసరియా॥ —॥ దేవుండిదేవు
ండని చెప్పుదురు గొందరు। దైవము చింతవెల్లాం దమనున్నవా। ఆవలం గొందరు కర్మమది బ్రహ్మమందురు।
దావకొడులచికెరిరతికెక్కిరా॥౧॥ మిగులం గొందరు దైవమి వేదనందురు। తగని ప్రపంచు మెల్లాం దనచింతలా। గగనమత
ండుని నిరాకారమందురు గొందరు। శిగువంబు పుషసూక్తమె అంగ్రాతామం॥౨॥ యెనిమిదిగుణముతెయి తనివ
ండ్డురు గొందరు। కనయము మిగిలినవవిడమవా। యెనయంగ శ్రీవేంకటపతి రుదాసులై। మనుచునిత్యముగా తమ
తియిమినిలా॥౩॥ ✤ ॥రామక్రియ॥ పల్లవి॥ అన్నిట శ్రీహరిదాసుండగువానికి। కొన్ని దైవములం గొలువంగం
అ దగునా॥ —॥ విహిత కర్మములు వెదకె విహరినిష్టి। సహజమ్మై కొలిచెదిసరస్సునికేగగహానపుంగర్మములు కడ
౧౧౨ పలైననిమి। మహాంగనకా ... శ్రీకిమరి పైండిదవలెనా॥౧॥ పలుదానములకె ... ల్లబల్లమైనహరి నిష్టి। బలువుగం
జకొన్న భక్తునికిని నెలకొని ... యాతండన్నియు నంజేకినవాండే। తల్లికిసూ ... పుత్రింజూడది వాలువలెనా॥౨॥
వేదవేద్యుండు శ్రీవేంకటపతి నాపు। మాడిగాం బతియించ్చియదికునికి। అడ్డనచ్చడుపులు అయిచెతిపతనికి। మిది
నిండిరుగాడమ్మెమ్మల్ల వలెనా॥౩॥ ✤ ॥మలహరి॥ పల్లవి॥ యీహివా శ్రీహరింగండ్లియింత్తలిడుగావద్దు। దాహపు
దప్పలవట్టిదప్పుబింత్తికాకా॥ —॥ పలుమూపనిందరిని భంగ్గపడివిండిది। యిలపైడి హాము వెంచ్చియుండ్డరిం
త్తికా। కవికిశాత్తలచూపుఘాతలపుభ్రమనిది। చెలంగి నిమ్మై మఱచెదిచింతకింత్తికా॥౧॥ పక్షనజన్మాలనెల్లాం బా
దుచడిడెల్లాను। యెక్కడా సంసారాన కిందరికింత్తికా। వాక్కరింగా విచిత్తిమ్ముకాడిగద్దిడెల్లాను। చక్కముక్కనాలి
కెప్పైచవికింత్తికా॥౨॥ గారవాన ధనములుగడియించ్చిడెల్లాను। ఆరయనాదని విం గియుండ్డకింత్తికా। చేరి
శ్రీవేంకటపతి శ్రీవపం జూరనిడెల్లా। భారపుంగర్మపు బాధం బడ్డువడికా॥౩॥ ✤ ✤ ✤ ✤ ॥

బౌళి॥ పల్లవి॥ యెంత్తబాంప నాజాడమింత్తగలదా। అంత్తయు నీమహిమె హరిభద్రా॥——॥ సూరి బహ్మా
కవంక్తబాంరని బాధ్లుబాచ్చి। వారబియ్యమత్తి యత్తి వడడాంకె। నిరువద్లుగానిభూమి నిళ్లేల్లవాగవద్దు। కిరి కిరినగ
వయ్యత్రిష్ణభద్రా॥ ౧॥ దివరాష్లులాకపంక్తదిక్షలలాంబాలగూడు। దివెనతానారగించ్చితిపుమళిగి। యూవల
ంబెట్టినవారికెమ్మనానుసంగిని। వివెలుమాయలవిష్ణుభద్రా॥ ౨॥ జామయాడులాకవంక్తజారిడిసుకలకల్లా।
నామనితావింద్లవెట్టిననుదినము। పామపువిప్రులనామ్ములాడికితాంబుచ్చుకాని। వీమపత్రావింక్తదద్రివెన్న
భద్రా॥ ౩॥ ॥ గుండక్రియ॥ పల్లవి॥ అయుగనని రాయంగండగవా। నదనలత్రాహారినదమింత్తె॥——॥ బిడు
ముడిమూంగిన్నజీవులలాపల। కడంగిని నూక్తండనింత్తె। విడువకపశులు వృషము విలపై। వెడంగుభాగము
లువెదకినా॥ ౧॥ తనుపు … లుమొచ్చినతగుప్రాణులలాంగనుం … గాననుకమకకమునింత్తె। ము
నకానికిదకములుంజీవ … లునిలచెనకిడారతనముకొకినా॥ ౨॥ త్రావెం … క్షదపతి శివవారిలా। జావలనైక
డాసుండనిను। భావించ్చిసుకలుబ్రంహాదులతని। దైవపుమాయలుదాంపిరా॥ ౩॥ ॥ రామక్రియ॥ పల్ల
వి॥ శియనివాండెవ్వండుచెరిబిల్లరడాషాలు। యెయెడజీవులజాడవిప్రకల్పితమె॥——॥ దివునినమ్మినయట్టిదిబా
యదయాతనికి। యూవలనెంత్తదివాపమెమిళ్లెసును। భావించ్చియన్నినిరాలుపరిహరించ్చునతండె। ఆవబించ్చు
సూపృనికినంథకారమెడునా॥ ౧॥ పూజించ్చుకానివాండుభువనరక్షకుండట్టితేజముతొడుకొకాలుతెంచ్చ
ంగలెండా। రాజుకొకినయానాజ్ఞరాజుకండ్లినెక్కుడా। రాజతావప్రాయుధానకాపునాపర్వతాలు॥ ౨॥ చెతనా
త్మకుండద్రావెంక్తటెశ్వరుడు। జాతిలేనిజీవునికిస్వతంత్రమెది। కాతరపుజన్మానకుంగార్యకారణామిది।
యె తునగపడనికినెడురావాములు॥ ౩॥

మాళవి॥ పల్లవి॥ ధ్రువవరదా సంస్తుతవరదా నవమైన యాపన్నని నన్నుంగావవే॥ —— ॥ కరిరాజవరదా కారా
సురవరదా శరణాగతవిభీషణవరదా। శిరు ఆవిధాలు నిన్నుం జెప్పుంగావి నిని మ రిగిమ అంగుబాబ్రేమమున్నం
గావవే॥ ౧॥ అక్రూరవరదా అంబరీషవరదా। శత్రాజిదివిజనిచయ వరదా। విక్రమించియున్నిఁప నివేషు నమని నిప
చక్రధరశరణాంబ్జిసరిరింగావవే॥ ౨॥ ద్రౌపదివరదా తగ్గనజునవరదా। శ్రీపతిప్లుంపల్లద శిశువరదా। యేపున
శ్రీ వేంకటాద్రి నిదినిను నాగురండు। చూపంగాంగారి చేనచ్చుగంగావవే॥ ౩॥ ✤ ॥ గుండక్రియ॥ పల్లవి॥ నం
మ్మిన జాక్రదినా ప నిశరణాము। యెమ్మెల సంసారమింత్తియుండ్లేమిగలదు॥ —— ॥ యెంతకర్మమునా కెంది
అ ధర్మము। యెందిదా నంజేయంగా నికేమి గూడేను। నాందుకపుతాంబ్జివారునడచినమాగ్గమని। యీాంము
౧౧౩ పంజేశెంగారయుండ్లేమి గలదు॥ ౧॥ యెడతపము నాకేడజపము ని। వాడికంజే యంగనిపవచ్చి
నడెమి। బెడిదపుంబెడ్డలెల్లా ంబెట్టినతిడ్డములండ్డు। యోడుకంజే సింగార యుండ్డేమిగలదు॥ ౨॥ యెక్కడి
పుణ్యము నాకెక్కడి భాగములు। యిక్కవనన్నిట్లుంజే శియెమి గండ్లివి। నిక్కపు శ్రీవేంకటేశ నిన్నుంగను దగారయె
క్కడి కెక్కడిమాయ విండెమిగలదు॥ ౩॥ ✤ ॥ బౌళి॥ పల్లవి॥ అన్నియు నుహరికి శెయదమ వలయువిపన్నిన సుజ్ఞా
నికి బయ త్రైలోయము॥ —— ॥ తిపపైయ వ్రలవ్రులండిపగుచుండ్లె బవిశ। ండిరిగినద్దనుండ్ల డిక్క లెల్లాను। శిప
వసంసారభ్రమంజికిన జీవునికినిపరగనై బాకమె పమ్మైతాంబు॥ ౧॥ జాగిరియద్దమునిడచూచిన వేళండనరూమ
గుడవెటా రహాపుమతిండుాంచును। తగిరియుద్లనె బాతనుండా నెఅంగపన్నా నిగిడినపుద్దువులు నిజమైతాం
బు॥ ౨॥ కడిశిన సకలాంధకారమంత్తదంగట్టి। వుదయమైత్తినన్నిసెడిగినట్లు। హృదయపు శ్రీవేంకటేశుండు
వెల్లవిశైతి। మదిలాన జ్ఞానము మాయయైతాం చూ॥ ౩॥ ✤॥

లలిత॥ పల్లవి॥ ఆవియయుభావించ్చినట్టను। కవగా నియింత్సు పంగలంగరుపనులు॥ ——॥ అరయంగనింబడి
యష్టరము రేఖా। ధరలోపల నిండ్లు స్తుతులు। సరింబు రాకాములు కంద్ర్రవేదములు। యిరవుగ నిన్నియు నిండ్లిబా
డమే॥ ౧॥ వార్క్ట జిహాముననున్నయంగ్గములు। పెక్క విధముల్తై బేరబినవి। బిక్కలఙ్గొన్నిడి శిగ్గలదాంతురు। యెక్కవ
యతులకుని న్నియుసమమూ॥ ౨॥ అంత్తరాత్మలానంత్త్యామ్మై। బంత్తులందిరికి బిబంధువులు। చింత్తింపునతండే శ్రీ
వేంక్కటెక్వరుండింత్తకుంగర్త్తనియెంత్తరుబుధులు॥ ౩॥ ॥ మాళవి॥ పల్లవి॥ బలువుండు హరి యింజపజ్జితినితె
లంచినదెల్లాదక్కెనునాకు॥ ——॥ దురితధ్వంసుండు దుఃఖవిదూరుండు। అరిభయంకరుండచ్చ్యుతుండు। శ్రీ
శివరుండితనింజేకానికాలేబిన। పరమసుఖమే ఇాభయమెక్కడిది॥ ౧॥ దానవాంత్తకుండు దైవశిఖామణి।
మానరక్షకుండు మాధవుండు। నానాముఖముల నాపాలంగలండు। యేనెపముల నాకేడ
కిలేదూ॥ ౨॥ అనయము నిమ్మ్రలుండఖిలానందుండు। ఘనుండి శ్రీ వేంక్కటవిభుండు। కనుకా
నిమమునిడుగాచుకత్తిరిగి। యెనయంగనెలికె యితండే మాకు॥ ౩॥ ॥ దేవగాంధారి॥ పల్లవి॥
మేలుళ్లెడుతిలులేదుమించ్చినదిహరిమాయ। కాలమండ్లి హాలింగంబ్లికైవల్ల్యమ్మాకడి॥ ——॥ సుకలు
నుజీవులేయ సుకలును జీవులే। ధరనిండ్లుంట్ర్కృతిభేదమికాని। సుకలకు స్వర్గ్గమ సుకలకు నరకము। పరగని
కెంబ్లిగతిపాపపుణ్యములే॥ ౧॥ ఆలంతులు జీవులే పురుషులు జీవులే। తలంపభావభేదములే కాని। బలిమిప్ప
తంత్రముం బరతంత్రమొకరికి। యెలమి నిండ్లులొంజెల్ల హీనాధికములే॥ ౨॥ రాజులును జీవులే రా
శిబంట్లు జీవులే। వాంఛతో సంప్పదచేల్లేదాకదివేరు। సాజపు శ్రీ వేంక్కటేశు శరణామోక్కపుగతి। బాజుంగం
మ్మ్రమోండ్లక్కబిబంధమోక్షములూ॥ ౩॥

సాళంగనాట॥ పల్లవి॥ అదె వచ్చె నిదె వచ్చె నచ్యుతు సేనాపతి। పదిదిక్కులకు నిద్దపారరాయ సురలు॥ —— ॥ గరుడధ్వజం
బదె ఘనశంఖరవమదె। సరుస నెవిష్ణుడె వుద్దభ్రమదె। మురవైరి పంపులవె ముందర శేనలవె పరబగగ్గలకాడై యం
రహొదానవులు॥ ౧॥ తెల్లబిగొడుగులవె వెడివడుం ద్దభుులునవె। యెల్లదేవతల రథాలింత్త దనవె। కల్లురెంగి నిక్కిపా
రికిత్తి ఖుజములవె। పల్లపు పాతాళాన బడ్డారదనుజులు॥ ౨॥ వెండిపైండిగుడెలవె వెంజామరములవె। మెండుగ
కైవారాలు మించెనవవె। దండిశ్రీవేంకటపతి దాడి ముద్దనదెయిదె। బండుబండై జజ్జరించె పారరాపైతే యసు
లు॥ ౩॥ —— ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ అయ్యానె నెకాలమిది రండు ఏ దేండిలు। గయ్యాళి నైద్రిథాగ ప్రింత్తుంగాని॥ —— ॥ తడివి
పుడికినట్టిధౌతవస్త్రములునా। యొడలు పొందించి నదియొండయోగ్యము గావు। వుడివోకవనములోవా పైనది
అ ౫౪ రులున్నె। మడిచివరినంతనె ముద్దరాదా యను॥ ౧॥ వెక్క సపుర చనలవె వెలురుచుట్టునా। వొక్కె నాలుకం
ట్టితెనెయోగ్యముగావు। ప క్కనదె వాహా పుంభరిమళగంధములునా। ముక్కునాలకినంత్త లోనె ముడ్డి
రాదా యను॥ ౨॥ గగనానను౦డె వచ్చె గంగాజలములైన। వొగి నాగొరంటితె నెయోగ్యముగావు। నగు శ్రీవేంక
టపతి నన్నేరక్షించెనదాంక। పొగడ్డెయెరకతుదిముద్దరాదాయను॥ ౩॥ —— ॥ నాట॥ పల్లవి॥ మర్దనమర్ద
నము బంధాని। దుద్దాంత్త మహాదురితాని॥ —— ॥ చక్రాయుధ రవిశతతేజాంచిత। సక్రోధ సహస్ర
ప్రముఖా। విక్రమ క్రమా విష్ఫులింగ రణా। నక్రహరాహా వినప్పరదాంకా॥ ౧॥ కలిత సుదర్శన కలితనవిడా
రణ। కలిరిపు భవభూషణా। ప్రళయానల సంభ్రమవిభ్రమకర। రళితదైత్యగళరక్తవికిరణా॥ ౨॥ హిత
తరశ్రీవేంకటపతిప్రియయుక్త। సతతపరాక్రమజయదక్ష। చతురాహాంత్రెత రణాంగతాల్లి। యుతరాక్షిది
భజ్జి యహామాంరక్షా॥ ౩॥ —— ॥

మాళవిగౌళ॥పల్లవి॥ నిత్యపూజలివివో నెరిచిననోహో ప్రత్యక్షమైనట్టి పరమాత్మునికి ॥——॥ తనువే గుడియట తలయే
శిఖరమట|పెనుహృదయమే హరిపీఠమట|కనుంగొనచూపులే ఘనదీపములట|తనలోపలియంత్ర్యామికిని॥
౧॥ పలుకే మంత్రమట పాటైననాలికే|కలక్కలమను విడిఘంట్టయట|నలువైనరుచులే నైవేద్యములట|తలంపులోపలను
న్నదైవమునకును॥౨॥ గమనచేష్టలే యంగ్గరంగ్గగతియట|తమిగలజీవుండే దాసుండట|అమరినవూర్పులే ఆలవట్ట
ములట|క్రమముతో శ్రీవేంక్కటరాయనికిని॥౩॥—ఓం—॥ముఖారి॥పల్లవి॥ కిన్నజానేహం కేశవాత్పరమహో|సన్నుతో
రమమాధవంగాయతస్మై॥——॥ వేదాంత్తవేద్యాయ విశ్వరూపాయనమో|ఆదిమధ్యాంత్తరహితాధికాయ్య|భేదాయ
పునరప్పభేదాయనమోనమో|నాదప్రియాయ మమనాథాయతస్మై॥౧॥ పరమపురుషాయ భవబంధహరణాయన
మో|నిరుపమానందాయని త్యాయ|దురితదూరాయ కలిదోషవి ధ్వస్తాయ|హరియచ్యుతాయ
మమఆత్మాయతస్మై॥౨॥ కాలా తీతాయ నిజరక్షణపరాయనమో|శ్రీల లామాకుచాశ్రితగుణాయ|
హేలాం శ్రీవేంక్కటేశాయనమోనమో|పాలితాఖిలమమాధరణాయతస్మై॥౩॥—ఓం—॥కాంబోది॥ప
ల్లవి॥ చెల్లనక్కికొండ్డవిగాచి వుండయూబలుకాదు|బల్లిదుండని రసనిండుపద్దమాయంగాదు॥——॥ తాం
బ్బిడిగవనుతైనడాడ్డతాలుంగాదు|కొమ్మలచవులమూలకొత్తతాలకాదు|వమ్ముతెనిమదపుంప్పు వంక్కవారకాదు|
వమ్మిపగవారినెల్లపడ్డుకొన్నకాదు॥౧॥ తల వ్రాకిలిదంత్తవుతలుపులకాదు|తలిరుంజితులపడ్డదంత్తనాలకాదు|
వెలియాసలనెదండ్డుబడిశినకాదు|గలుగ్గయింద్రియముల కొల్లగొన్నకాదు॥౨॥ నడబప్పంములనేనలువ్వన
కాదు|జడిశినచెవులబిముంచ్చునవరకాకాదు|పడనిపాట్లంబడిషలియుంచ్చుంగాదు|యడమిచ్చి శ్రీవేంక్కటవిభుండ
తెంగాదు॥౩॥—ఓం—॥

శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ నాదికి నాడుగొత్త నీకికి నెందుగొత్త। నాదెవుడైవమవు నమో నమో॥ ——॥ శిరపులదు
ంగ్గదు చేతికత్తి ధారం డాల్లి। వరుసధర్మాంగ్గ డుపైచనచూలాయ। హరినికృపకలిమి నద్లని అరులచే। కరఖడ్గధా
నారుంగలువదండ్డాయ॥౧॥ మునువహరిప్రంద్రుమోనకత్తిధారం డాల్లి। బానింగిచంద్రమతి కింబూవుదండ్డాయ।
వనజాక్షుని కృపనువర లిత్రువెత్తినద్ది। ఘనఖడ్గధారనారుంగ స్తూరివాదయ॥౨॥ చలపట్టి కరిరాజు శరణాంబ్బిచ్చి హి॥
కలుషముంబెడరబాబిరాచినద్ది। అలర శ్రీవేంకటేశ ఆపదలిన్నియుంబాబె। యిలనన్నుంగాచినది యెన్నంగతలా
య॥౩॥ ❀ ॥ సాళంగ్గనాట॥ పల్లవి॥ కంద్లిమికెంద్లికి భూమింగలుసు కృష్ణాంత్తము। గొంద్వరిరావణునంద్దుగుహముధి అ
యంద్దు॥——॥ నిదాన్వముగలభిచజన్మమైనమేలు। యెడియునెలింగనద్ది యెన్నవజన్మానకంద్లి। వాదపుగర్వముతె
[illegible] డువద్ది యాచారముతెడు। నాడించ్చి నైర్వానుసంధానమెకాని॥౧॥ మి మ్ముండలంపుచుంజేయుమృగ
యానమైనమేలు। నామ్మునాక దూరుంగానిసుకృతముశేయుకంద్లి। దిమ్మరి జన్మములెడుతెగనికారికలేదు।
పమ్మి నిప్పెంబెద్దినద్ది భారమేకాని॥౨॥ దిక్కులు సాధించ్చుకంద్లి తెలిశి శ్రీవేంకటపతి। దిక్కని నామమేకా సాధించ్చుది
మేలు। యెక్కువతక్కువలెదు యెలుకెఅంగమిలేదు చక్కజాడతానినుశరణాంబ్లింగాని॥౩॥ ❀ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ కామధేను
వైకలిగెనిధరణి। వాములువలశినచారికిచిధులు।——॥ అంద్దరు జీవులె ఆయా కర్మముంబొంద్లిబుద్ధులెప్పుడువి
రు। కొంద్దరు పస్వర్గముగోరి సుఖింత్తురు। కొంద్దరు నరకానంగూలుదురు॥౧॥ దేవుండిందరికిదిక్కైయుండ్డ
ను। భావాభావమె బహువిధము। దేవతలమృతాధినమై మధిరి। తావనేదనుజులుదురితమంద్దిరి॥౨॥
పుద్దుగంద్దరికి బాంచ్చికలిగినది। ధద్దపుమనసు తెతమకాలండి। యిద్ది శ్రీవేంకటపతి ఉండుకశిశిన। యదావా
నాభంతుల అదియే యెదుద॥౩॥ ❀ ❀ ❀ ❀ ❀ ❀

గుండ్డక్రియ ॥ పల్లవి ॥ యెపుణ్యములు నెంత్తవెదకినా। శ్రీపతి దాసులు చెడ రెన్నండును ॥ — ॥ హరివిరహితములు అధికాన్నాళ్ళకు। విరసంబ్బులు మరి విఫలములు। నరహరింగొలిచిన నమ్మిన పరములు। నిరతములెన్నండును నెలవులు చెడవు ॥ ౧ ॥ కమలాక్షుని మతింగానని చదువులు। కుమతంబ్బులు బహు క్రాపథములు। జమళి నచ్యుతు నిసనూగాధ నలు। విమలములెకాని వితథములుగావు ॥ ౨ ॥ శ్రీవల్లభుగతింజెందని పదవులు। దావతులుకపదధర్మ్మములు। శ్రీవేంకటపతి సేవించ్చు సేవలు। పావనములధిక భాగ్యపు సిరులు ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ ముఖారి ॥ పల్లవి ॥ యెలోకమందున్నా నేమిలేదు। తాలిమినుండ్డరుండగ్గ దావతికాని ॥ — ॥ సుంలకసురలకు సూడును ంబాహునే కాని। బాలకి సుఖించ్చుంగం బొడ్డులేదు। ధరలోభములకు నుతపములేయనే కాని। మరి నిభోగింబ్బుంగమరి బొడ్డులేదు ॥ ౧ ॥ గర్కెనరి ద్దులకైనాగ ంత్తయు బాంత్తయెకాని। చిక్కిప రుసము గలిగి శిలవులేదు। రక్కలుగలపక్షి కిరెసు తిమ్మదలేకాని। చక్కవైకుంఠానరేగయసత్తువలేదు ॥ ౨ ॥ సకలజంత్తువులకు జన్మాదులేకాని। అకదనిత్యం నంద్దమంద్దలేదు। వెకలి శ్రీవేంక్కటేశు విష్ణుదాసులకేమంబ్బి సుకములెల్లాంగలవు సుశివడలేదు ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ దేవగాంధారి ॥ పల్లవి ॥ అన్నియు నుందన ఆచార్యాధీనము। చెన్నమీఱ హరివాడగీవళియు మనసా ॥ — ॥ దైవముంగాంచ్చుముగాండు తానూంగాంచ్చుముగాండు। భావించ్చికొలిచేవారి పరిపాటి। చేవలంబత్తి ముదముగ చేసిముదుగాలేదు। వాదిరింబోంగత్తిజవారి వారినేరుపు ॥ ౧ ॥ కాలము కడమలేదు కర్మము కడమలేదు। కీలి విజ్ఞానము గలిగినపాటి। ప్రాలకము దిమీలేదు పక్కనాము దిమీలేదు। పాలించ్చె దివిజ్ఞాం సులబు ద్దిలోని నేరుపు ॥ ౨ ॥ జ్ఞానానకుండప్పులేదు జన్మానకుండప్పులేదు। నానాదిక్కివివేకించ్చి నడచేపాటి। పానిపట్టి శ్రీవేంక్కటపతి యింత్తకు మూలము। ఆనుకయ్యాతని శరణానేవారి నేరుపు ॥ ౩ ॥

సారంగనాట॥పల్లవి॥వీటిగిరిదానవవిరుఁడి।అటువుటిదివతలఁ గాడిఁడఁడి॥——॥పరగుకంభమదెపగిలెపగిలెనదిహరి
నరసింహప్రాంబాయనది।గరుడధ్వజమదెఘనచక్రంబదె।మోరసెడిశంఖువుమోంతలవే॥౧॥వెడలెవెడలెనదెవెనుకా
నిభారణ్యా।౦ధాడిక్రిపఢ్డెనదెతాడమీఁదిపా।విడువరచించ్చినవేయిచేతులవె।కడపమీఁదనిరదలఁ డడి॥౨॥
అదెవామాంక్యంబంధ్వాలక్ష్మియదె।కదిశిశాంతమదెకరునాయదె।పుదమునఁబ్రంహ్లాదునూరడించెనదె।యిదె
శ్రీవేంకటదమెక్కినదె॥౩॥❀॥సామంతం॥పల్లవి॥యిద్దరుదెహాసమ్మంధమీదివామాయ।గద్దెరచ్చియాడవు
ండ్డనీకడసారితానూ॥——॥తాడంబుజ్జనమవతతాడంగికొన్నాన్లరు।వాడికెపుత్రులమీఁదవలెనుండ్డ
అ దు।వెడురవారికిప్పుకొవిరెప్పుకాకాదు।కూడపిడ్డివిరికికొడ్లడివారికి॥౧॥తల్లిమీఁదంగలభక్తితనరికొన్నాన్లరు।
౧౧౬ యిల్లాలుమీఁదవలెనింత్రవు ండ్డడు।వెల్లవిరినదియెంత్రవిచారించ్చని దియంత్ర।యిల్లుముంగిలా
క్కరిడియెరప్పువాక్కరిడి॥౨॥ నిఅాశ్రీవేంకటదిశునిత్యశివకొన్నాన్లు।కిత లసంసారమంత్రంతప్పుగాదు।
ఆతండెద్దాయివియద్దుఅండ్దరూనెతింగినదిచితులాంరడిమీఁదదచిత్తమోరయండ్దా॥౩॥❀॥నాం
ద॥పల్లవి॥డివశిఖామణిదివిజులువాగడంగవేవేలుగతులవెలశివాండె॥——॥విడులవిడుల [illegible] వేసం
దురగమువై।భిడిలబక్లేమునిరబిరండిప్పుచు।వీాడముతాడుతమోహనమూరితియెడిసచూ
చినసింగివాండె॥౧॥కన్నలువిప్పుచుకర్ణములుగదలసన్నలరాగెరచారణింపుచుమ।అన్నిదం
డిజెయాడంగదివుండు।తిన్నంగవాగెలువిప్పివాండె॥౨॥వలగొనండిరుగుచువాలమువిసరుచు।
నిలిచిగుఱ్ఱమునెప్పునలుసూపంగ।బలుశ్రీవేంకటదపతియహోబలపు।౦బాలమునసారెరు
౦బాడలివాండె॥౩॥❀॥

రామక్రియ॥ పల్లవి॥ యిందరిబుద్ధులు యీశ్వరేచ్ఛ సరిగావు గొండ్డినున్న మానుషము కాలుసడెంత్రైనా॥ — ॥ తనం
త్రందానూరకున్న దైవమిత్రాడౌను। కినిశితాంబడరితిక్రింద్ద మీాండౌను। త్రనుండానిచెరెపూరిదధివిభాండ్డకు నరు। కాన
కర్కంబాయు నివికాంచ్చుపడెం దొల్లి॥ ౧॥ వార్కడివాండుడా నైత్రేవు న్నభూనిమిలుచిరు। పెర్కబుద్ధలంబాతెనుపెరి వికాసు।
పర్కననంబ్బురిఘుండుపుడ్డినవ్రత్రానగ్రెప్పు। డిర్కతెల్లాదూవార్గసుత్రిరిగిబడతెను॥ ౨॥ శ్రీవేంకటపెర్బురు చితిలావిజగములు। ఘా
వించ్చియాత్రండునడపరమానందు। వావిరినిడె అంగరవద్దియలమడంబడి। జివ్వ తెలబడ తెరుబింత్తలిడ్డిపాయరా॥
౩॥ ॥ శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ యెంత్రవాడు వడెనిర్బరుండు। జంత్తువులకిడిసత్రమోరాని॥ — ॥ వాడుచులావా
నుకదిపామునరి। యెమిరచిర్చ్చెనుయీాశ్వరుండు। గామింజ్చిమోర్త్ర సుఖముననునైత్రి। వామినద్రిష్టలు వారజిం
గావూ॥ ౧॥ భావించ్చుంబుద్దినభూ తరొాళ్లను। యెగత్రిమోంచినిర్బురుండు। చె గదిరతనరివరుంజొచ్చిన। యొా
గముసులభంబారహారడికిని॥ ౨॥ పన్నినజగములప్రాణాధారము। యె న్నిఎనున్నాండి శ్వరుండూ। కం
న్నలశ్రీవేంకటపతి ంసనిరని। వు న్నవెళతమవ్వ నిరెసుఖము॥ ౩॥ ॥ దేసాక్షి॥ పల్లవి॥ నమ్మతెముగానతెమునరు
లాలవనమింత్త్రి। సమ్మతించ్చియె తెవాండు సర్వేశ్వరుండె సుండ్డి॥ — ॥ కం డ్డికింగండ్డరెప్పరాచురవుండ్డినయడ్డు।
వాండ్డదిపావిల్లాంజెవాడ్డకొన్నడ్డు। అండ్డుకడిఖానిఖాడ్డ అంత్తరాత్మయ్యైవుండ్డి। జండ్ద యై్యరాచు రునాండు
సర్వేశ్వరుండెసుండ్డి॥ ౧॥ చింరడినూడికింగడిచెయికొండ్డవచ్చినడ్డు। ఆంకపికిగుర్కెళ్ళ ఆసయునడ్డు। వింకలజం
త్తువులకువెలుపలలోననుండ్డి। సాంకుచున్నాండిదివో సర్వేశ్వరుండెసుండ్డి॥ ౨॥ తమదిపావెంత్రైనాతా
నియింప్పుయిమోచినడ్డు। తెమలిప్రాణమిన్నిదండివయినడ్డు। అమరినభాగమోర్తాలడిగినవారికిచ్చి। స
ముండు శ్రీవేంకటద్రిసవ్వెశ్వరుండెసుండ్డి॥ ౩॥

రామక్రియ॥ పల్లవి॥ యిద్దిజివులకింక నీడివాడు। దద్దమ్మడీపుండనివిడ యం జూతుగా కం॥—॥ తనజన్మవిదుల
నుండలంచునెక్కాకవేళ। వానరముటుచునట్టి వాక్యాకవేళ। వినుంబురాణకథలు వివరించ్చియూకవేళ। పెనచి సందిహ
ములెపెంచ్చునెకవేళ॥౧॥ విబిగి సంసారమంద్దు వింతుండానెకవేళ। వాసంగ్గియండ్డిమత్తుండానెక వేళ। పనిగొని
యింద్రియాలబంధిపుండ్డనెకవేళ। ముఖిపిశాడ్డె వానకమోక్షనెక్కవేళ॥౨॥ కాలితపములుచేశిగుణిలె యాతా
నెకవేళ। పులకరిలిఅలిశివుండ్డనెక్కవేళ। యీలితి(శ్రీ) వేంక్కదేశ్రీ యెదలోనివుండ్డంగాను। బితాననికి మోఅవెద్ధ
అ నెకవేళ॥౩॥ ✤ ॥ సామంత్తం॥ పల్లవి॥ యెంత్తచదివి చూచిన నితండే షనముగలక। యింత్తయు నితిడిదైవమింక
వేరెకలరా॥—॥ మొదలజగములకు మూలమైనవాండు। తుదం బ్రళయమునాండు యేలెటివాండు। కడి శినడుమనిం
౧౧౭ డ్డి కలిగివుండ్డెడివాండు। మ దనసురుండేకాక మతి వేరెకలరా॥౧॥ ప రమాణువైనవాండు బ్రహ్మా
ండ్డమైనవాండు। సురలకునరు లకుంజూదయినవాండు। పంమ్మైనవాండు ప్రప అభ్రమైనవాండు। హరియొక్కం
డెకాక అప్పలనుంగలరా॥౨॥ పుద్ధుగులయినవాండు భాగమోక్షమైనవాండు। యెద్దనె ధర్మాలను యున్నివాండు।
గద్దిగా(శ్రీ)వేంక్కటద్రికమలాదేవితాడి। పద్దపుదివుండేకాకపపలింకంగలరా॥౩॥ ✤ ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ భాగసహ
యుతెఖారుగెల్లా। ఆగమవిధులునననంత్తములూ॥—॥ సలము నంజుద్దులుకొం ఏనంగొల్లు। కలిమి తెమికా
క్కండనెగుణి। పలులంప్పుదములప్రజలెయుండ్డరు। నిలిచినచూజికి నెనక్కండనె॥౧॥ చద్దడిచిన నిడిచెవండు
వండ్లు। గుద్దుడెలుసుక్కొనగురినెను। వాద్దుకసంసారపూరల్లా నిడె। పుద్ధిన పుజికిభువినెక్కండనె॥౨॥ చనవుమ
నవులకుజగమెల్లానిడె। కొనవమోదలికి నిగురినెను। యెనయుచు(శ్రీ) వేంక్కటిళుండితెంగన। నినుపుగమి
కుండనెనెక్కండనె॥౩॥ ✤ ॥ ✤ ॥ ✤ ॥

శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ హరియవతారమితండు అన్నమయ్య। అరయమాగురుండితండన్నమయ్య॥——॥ వైకుంఠనాథుని
వద్దవడింబాడుచున్నవాండు। ఆకరమైతాళ్ళపాక అన్నమయ్య। ఆకశిపు విష్ణు ఎండమండ్డ నిత్యమైవున్నవాండు। ఆ
కే డేకదండాళ్ళపాక అన్నమయ్య॥ ౧॥ క్షీరాబ్ధిశాయినిఁ బ్రసివింపుచున్నవాండు। ఆరితేరి తాళ్ళపాక అన్నమ
య్య। ధీరుండైసూర్యమండలతేజమువద్దనున్నవాండు। ఆరితుఁడు తాళ్ళపాక అన్నమయ్య॥ ౨॥ యీవల
సంసారలీలయిండ్లకెశుతల నున్నవాండు। ఆవటించి తాళ్ళపాక అన్నమయ్య। భావింప శ్రీవేంకటపతి పాద
ములండ్డేవున్నవాండు। ఆవలభావమైతాళ్ళపాక అన్నమయ్య॥ ౩॥ ✿ ॥ మలహరి॥ పల్లవి॥ శౌరిమాభుజములదాగ
లుమోచుకున్నారము। ధారుణిలోపలమమ్ముదయంజూచుంగాక॥——॥ సతతము హరిచేతిశంఖచక్రములే గతియైమావా
లనుండ్డికాచుంగాక। అతిరయమై ● నద్దిఅచ్యుతుని ఆయుధాళిహితవుగమమ్ము ● నిద్దియేలుంగాక॥ ౧॥ కమలాపతి
చేతులఁగపాపస్థములు। మమకా ● రముతాపమును మన్నించ్చుంగాక। సమరవిజ ● యమైనశౌర్యజ్ఞానఖిశరములు।
తమితొలఁడమాపదాపుదండ్లైవుండ్లుంగాక॥ ౨॥ ముంచి శ్రీవేంకటపతి ఉండుమోలంగజినకరాలరు। అలచ్చెలమాకెల్లరక్షై అమరం
గాక। అంచునితనికైదువలమరినపల్లవములు। పంచులమాకిద్దివజ్రపంజ్జరాలవుంగాక॥ ౩॥ ✿ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ యెన్నండొకొబుద్ధి
కింగియీడీకిడిజంత్తువులు। యిన్నిదనిమఖిలములుయెడిశించ్చివున్నవి॥——॥ ంశవింబ్బినివాడతీర్థగంగ్గప్రవాహమైనడివా
వనులైయుండ్డరినిబ్రడుహమని। లావుగలనిప్రనలదతులకినారువళ్ళకున్నడి। వీవేలుపలతకాలతెల్లవిడ రించ్చుమనుచు॥ ౧॥ చిం
త్తలనిమూర్త్యలుశిలాలసనలత్తైనవి। పంత్తముత్తాంగిరిబిద్దిబ్రడుహమని। బంత్తిననిసామములుప్రత్తిద్వనులైవున్నవి। డొం
త్తులైనభవములతుదగనుమనుచు॥ ౨॥ అండ్డరికినిశివలుపలస్తగతాలైవున్నవి। బండ్డడిగనిశుమ్రోక్కిబ్రడుహమని। అండ్డ
పు శ్రీవేంకటపతి అంత్తరాత్మవైవున్నాండా। వెండ్డ్లుచూచినవిజ్ఞానమిండ్డకొలండిద్దయనుచూ॥ ౪॥ ✿ ॥——॥ ✿॥

దేసాళం॥ పల్లవి॥ జీవుఁ డొకఁడిందు బుద్ధి చెప్పవయ్య శ్రీహరి నీవు। కావక బ్రాఁకాదు మాకుఁ గల యంతర్యామి వి॥——॥
పైపై నెదురుకళ్ళం బడ్డదారవుండఁగాను। చెప్పఁ డిదె యడిగితెచ్చి చెండు దిన్నట్లా। పూప పైనచేతి లోనివి పుణ్యములు వుండఁ
గాను। పాపములు బవియ్యం డ్రంబడ్డం బాయ్యఁ జీవుండు॥౧॥ యిండ్లలోని నవరత్నాలెన్ని యైనా నుండఁగాను। కండ్ల గించి
గాజుం బూసగద్ద కొన్నట్లు। వెండ్లనే హరినామాలు వేయి వేలై వుండఁగా। జండ్లని తరమంత్రాలు జపియించీ జీవుండు॥
౨॥ చేసుకొన్న యిల్లాలు చేరువనే వుండఁగాను। వేసరక వెలయాలి వెంటఁ దిరిగినట్లా। మీసుల శ్రీవేంకటేశుఁడు మీఁదా నెప్పుడూ వుం
డఁగా। పాసి బరులంగొలువ నేవటికంగోరీ జీవుండు॥౩॥ ✱ ॥ గౌళ॥ పల్లవి॥ పూరకేడ జారక సన్నావున్న దాన్నతసుఖము। సా
ఆ రంబు దెలిసి కాజయము చేకొనదా॥——॥ తలంపులోపలి చింత దాండినప్పుడు గదా। ఆలరి దైవంబు ప్రత్యక్షమౌ
౧౧౭ టి కలుషంపు దుర్మదము గడచినప్పుడు గదా। తలకొన్న మోహంబు పలన కుంజీ వడుదా॥౧॥ కర్మంబు కర
సదుపాంగ డాగినప్పుడు గదా। నిర్మల జ్ఞానంబు నెరవేరుదా। మర్మంబు శ్రీహరి నిమ ఆంగుబాబి నం
గదా। హర్మ్యం దనజన్మమెరుక డుకె ఫలడా వా॥౨॥ తన శాంతమాత్మలో నిండిగిలినప్పుడు గదా। పని గొన్న తనచదువు ఫలి
యించుఁ గదా। యెనలేని శ్రీవేంకటేశు దివ్య రూపదాస్యంబు। తనకు నబ్బి నంగ దాండరి చేరువను దా॥౩॥ ✱ ॥ భైరవి॥ పల్లవి॥
యెమిలీతు దైవమాయ యెన్నండు గరుణించువాఁడు। దామెనస్సంసారములో నడ్డవడీ మనసు॥——॥ యెక్కడి పగయో కొంద
ఱియాలు నన్నుఁ బట్టె। చక్కమక్కళేలి యెంచి సాధించీని। గుక్కక యెమి తీరినాకొలయో కావెండ్లవెండ్లవె। కక్కసపు పుట్టువులై
వెనుతగిలీని॥౧॥ యెన్నాళ్ళపాపమో కా యెడఁతెగక నాలోన। వున్నతపుం గాపమై వుమ్మగిలీని। తిన్ననై యెప్పుడు చెలి తిర్ధదాం
క్షి నాది దమో। విన్ననై బిజ్ఞానమెల్లా బిడిబాయం డుదినీ॥౨॥ యెవ్వరిగుణమో యెడఁతెగని కర్మాలు। కావిమాని జీవు
నైపు నాకమంటీని। శ్రీవేంకటేశుండు నీవు చిత్తములోపల నుండ్ల। కావంగం గదా నివేగతి యనవలసీ॥౩॥ ✱ ॥

ముఖారి॥ పల్లవి॥ నిరహేతుకదయానిధివి నీవు। కరుణించ్చు నికు సుకృదివిన్నపము॥ —— ॥ దివానిము బామతి
లియనెవ్వరివశ। మీవల నివెగత్తెను దింత్తెరాక। భావించ్చు లెరు నిన్ను బ్రంహ్మాదులు సహితము। నివెడనెనెడనెనె కజ్జం
త్తువనూ॥ ౧॥ చిత్తాపహారి నాడిక్కచెకా నియవలూంకించ్చువె। యిత్తలసంసారవాధినియూండుచున్నాండ। పొత్తిచూచి
వారెకాని అడ్డగించ్చెవారు లెరు। ఆప్తులనాధమ్మనము పున్యాముని చెత్తది॥ ౨॥ అవధారు శ్రీవెంక్కటాధిశనా జన్మము। క
విలియింద్రియములంగద్దువడ్డాండ। జవళినిపాదము లెలిగాముబొచ్చినాండ। తవిలినిచిత్తముంత్తెతరవాతనింకను॥
౩॥ ॥ బౌళి॥ పల్లవి॥ శ్రీవెంక్కటెశ్వరుండు చేరి విజయముంబొండ్డి। దేవతలు చూడదళిడిక్కలకు నెసెను॥ —— ॥ అరిక
మ్ము విసినడ్డిఅల్లనరకాసురుపై। మెరమీరిరావణుని మీండనెసెను। సారపుజలధిమీండ జలము లింక్కంగనెసె। దారి
దప్పెకుంభ్భకర్ణుదాంళ్లదెగనెసెను॥ ౧॥ పగదిరమింబ్డిమీండిబాణము నిమీండనెసె। మిగుల మెరలిమాయామృ
గము నెసె। జగములో రాక్షసులసంహారము గనెసె। నిగిడిరక్తగుండ్డాలు నిండ్డనెసెను॥ ౨॥ ఖరదూషణా
దుల కడిఖండ్డలుగ నెసె। సరుసం గుంభకర్ణునింజావనెసెను। అరిది శ్రీవెంక్కటెశుండ్డలమెలుమంగ్గం గూడి। గరు
డనిదీండనెక్కి కొండ్డువాయనెసెను॥ ౩॥ ॥ బౌళి॥ పల్లవి॥ అప్పు(గలు బొంబ్బలు నవెది నుండూ। యెప్పుడన
సురలని ముదవెగెలిచె॥ —— ॥ హరివినతలఖునుగు శ్రీ పుడాక్కలు। నిలప్పింబారిననెత్తురుఖూ। వాలింబూ
డుండిదెవుడ్డగతిలిరణా। కిలిసిదిప్పుక్కినుండుగెలిచె॥ ౧॥ పడిసరథంబ్బులు బాహుదండ్డములు। కెడలినగజము
లు గాడగులును। అడియాలము లివె అక్కడనిక్కడ। బిడుము డిదిప్పుక్కినుండుగలిచె॥ ౨॥ పగులపగు లవృష
భాసురునింజంప్పి। పగ్గిగె అతని బలములతో। అగపడి శ్రీవెంక్కటాద్రిపు పంప్పు నాణిగిగల విప్పుక్కినుండు
గలిచె॥ ౩॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ —— ॥ —— ॥ ॥ ॥

లలిత॥ పల్లవి॥ సకలబలంబులు నీవె సర్వేశ్వర నాకును । అకలంక్కంబగు సుఖమె అన్నిదనిడి నాకు ॥ —— ॥ పాండ్డ
గంజక్రాంక్షితమె భుజబల మిదె నాకూ । అంఘ్రినహారిని చింత్తిలె త్రిభువము నాకూ । సంద్దడించెపబలము శేశవనా
మము నాకూ । యిండ్డను నండ్డను భవభయమింకవేడిడి నాకు ॥ ౧ ॥ అంగ్గపుండిరుమణులివిపంచ్చాంగ్గబలము
నాకు । సంగ్గతినిష్టపావత్తెప్పంబలిమిదె నాకు । రంగ్గుగ నిగమ రాస్సు వేత్తానిబలము నాకు । యింగ్గితము గని హరిపంఘ్ను
లకెడుకెదిదె నాకు ॥ ౨ ॥ కనుం గాను నివిగ్రహామెగ్ర హాబలిమిద్దె నాకు । వినునిద్దాసులశివవెను బలిమిదె నాకు । తనకిరా
వేంక్కటపతి ధ్వబలము నాకు । ఘనమె చెప్పంగ నింత్తవంగలిగెంబాయిదె నాకు ॥ ౩ ॥ శ్రీ ॥ సారంగ్గనాట ॥ పల్లవి ॥ యిదివో విడ్డవి
అ డులనితనితెరు । యీడు దక్షవేంక్కటాద్రినితిరు ॥ —— ॥ చద్దుపడండాతెనారాడు సముద్రాలప్పైండెరు । ఘాద్దుగాండాతెను
౧౧౯ పాండ్రరునిప్పైండిరు । జద్దిగాని తాకిజరాసంధునిప్పైనడతెరు । కాడ్డితాకిపాం సడిమురులప్పైండిరు ॥ ౧ ॥ ఘా
రమ్మకులగ్గంగండాతెకులగిరు అప్పుండెరు । కారవశినప్పైండాతెగక్కినండెరు । కా రిమ్ము ధుకదిండనక్రూరం సా
డితాతెండెరు । ఆడవిసంద్దిమాడలు ఆడండాతెండెరు ॥ ౨ ॥ తన్నిరు పాలాత్తిద్దళ్ళుల ప్పైండాతెండెరు । బిచ్చుగాండాతెరు
క్షిణపెండ్లితెరు । అఘ్నపు శ్రీవేంక్కటెశుండలమ్మెలు మంగ్గంగూడి । చెప్పరండాతెడిక్కుల శింగ్గారమండెరు ॥ ౩ ॥ శ్రీ ॥ పాడి ॥ పల్లవి ॥
అనుచులోకములెల్లనడచెయువిద్దెరు । నినుంగాత్రిత్తింగావవెళిరజాత్రుండా ॥ —— ॥ అదివోకానెదిలానడిమ్మసర్వ్వతిధ
ములు । అదివో ప్పైండిమెడలహరినగరు । బాదలిపరుసతెల్లాబాడిని[illegible]చ్చిరు । యిదివో వరములిచ్చునింద్దిరానాథుం
డు ॥ ౧ ॥ అదివో వేదఘోషము అదివో సురలమూంక । అదివో దివ్యరూపము అద్భుతమండ్డె । సుదిగొనం బుణ్యములు
కొల్లసంబ్బులుచెరె । యిదివోదయదలంచ్చి యిచ్చెచ్చురండు ॥ ౨ ॥ అదివో శ్రీవేంక్కటేశుండదె క్కనలుమెల్మంగ్గ । అదివో
నిత్యోహలు ఆఘవారులు । నిదులశేపాచలమునిక్కెప్పెంటాడుమూపు । యిదివో కొలువున్నాండు హృదయాంత్తరాత్ముండు ॥ ౩ ॥ శ్రీ

నాట॥ పల్లవి॥ అహోబలేశ్వరుం డతిరౌద్రపదమునుం డు మహామహిమల నమలశివాండే॥ —॥ కడలుంగన్నులు
నుకరాళవదనము గడిగాను భయదపుంగోరలును। అదరుమీసములు నలరంగ నిప్పుచుప్పుడుదుముతాడంగాలు
వున్నాండువాండే॥౧॥ అతిశితనఖములు నంత్తభుజములు। దితతపరాక్రమవేషమును। అతులద్రిఘుసజింపప్పయుం
గడుమురయంగ। మిత్తివెనిక్కరుగాముర శివాండే॥౨॥ నండ్డడినామ్ములు శంఖచక్రములు। పాండ్లుగదివిజులువాగడంగ
ను। యుండ్డిరండాడపైనిడి శ్రీవేంకటద్రిముండుండున్నిండ్డుంగడునలరివాండే॥౩॥—ఁ౦—॥ సాళంగనాట॥ పల్లవి॥ శిరిండా
డపైనిడి శ్రీనరసింహుండు। యిరవుగవరములనిచ్చినివాండే॥ —॥ ఘనమగు కోరలు కరాళవదనము। ఘనపు
ఘుగాడసిడిఘజింపప్పయును॥ నిను పుంగదమరలు నిదలలోచనము। మునరంగఁగాలు వైయున్నాండువాండే॥౧॥
చదులచక్రకరముశాఖక్రరం ఘును। అదువరదాభయహస్తములు। ప ఘుతరయోగపుపద్మాబ థ
మును। కదితదింజెలంగంగం గడంగివాండే॥౨॥ పరపగుశిషునిపడగలనీడల। అరుపగరంచిదంష్ట్రాంకము
ల। శిరులగద్దపై శ్రీవేంకటపతుండు। పరిపూర్ణుండై పరగివాండే॥౩॥—ఁ౦—॥ శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ నిర్మలులుఁ చిరు
నిత్యసుఖులు। కర్మదూరులు విష్ణుకైంకర్యపరులు॥ —॥ పరమజ్ఞానసంపన్నులగువారికిని॥ అరుదుగా
దిదిపిమహాప్పైశ్వర్యము। హరికృపాధనముచేనబ్బినమహాత్ములవు। సిరులుగాదిండ్లుపంచ్చులనిధాన్యము
లు॥౧॥ బలిమినివేదాంతపద్ధబద్ధులకునిల। బలురాజ్యపదవులిరుగడబండ్లు। అలిమిగా శిహరిచక్రలాం
ఛనపుహూరులవు। యెలమినిదియెముల్లనిండ్లలోనుండు॥౨॥ యీవలను శ్రీవేంకటేశుశరణాగతుల। కా
వబంచ్చినపున్నామ్మడుపుగాడు। ధైవజ్ఞులయినయాధర్మపుపహాపులకు। వేవేలుభాగములు వెనుకగలు
లుందురు॥౩॥—ఁ౦—॥—ఁ౦—॥

శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ విబివాజివుండా చింత్తించ్చుకొజివుండా। ఆచంద్రార్కచంద్ద్రము అపహాస్యాజివుండా॥— —॥
పుత్త్రముండయునహరిపుండ్డిదియాతుమలోన। తత్తరపుంగాంత్తలనుతలపోకేదా। వాత్తినారాయణునామముచ్చరించ్చి
నోంను। రత్తయధరపుండాలుఘచ్చిగానిదా॥౧॥ పాండ్డగాగాదిండ్డునింటూజింబ్బిబిచేతులను। సండ్డదిం జన్నులమీంద
ంజాంచంటాయ్యెదా। కండ్డువడిపునిహాపురకనుంగానిచూపులు। ముండ్దరిమర్మ్మపుదంగ్గములమీందంబడ్డిదా॥౨॥ వివి
లువిష్ణుకథలువినియెదిచెవులను। ఆవదింబ్చియాడసుద్దులాలకింబ్బెదా। శ్రీవేంకటేశ్వరునికేవించ్చియూజీవనము। భావి
అ ంబ్బురవిషయాలపాలుశేశేదా॥౩॥ ❖ ॥డిసాకి॥ పల్లవి॥ యింత్తడివుండింక్కవిండియెంచ్చిచూప్పుండా। యింత్తనుండ్డితెర
తిఁంచ్చుబికానికాలువరా॥——॥ వినితివియుహాపులువిశ్వరూపమితండు। శ్రీసతికుండిండరిలాం। శ్రీమంతుండు।
౧౦ భాసురపుభూమిమోచెబలవం తుండిప్పిదినా। దాసులకైతమన్నించ్చునిద్దైవము గాలువరా॥౧॥ గుర్మునబ్రంహ్మం
డ్డాలుకుశిలాంచించ్చినవాండు। ఆద్దిదేవతలమోరలాలించ్చువాండు। బిద్దకపుదా నపులచింప్చిచెండ్డాడెదివాండు।
ఇద్దతరణాండ్లింగాచునితనింగాలువరా॥౨॥ కాలముంగర్మముమాయగల్పించ్చినయడ్డివాండు। ఆలించ్చిసర్వజీవులఅంత్త
ర్యామి। వాలిశ్రీవేంకటపతివరములిచ్చెడివాండు। యిలలంగాల్చినమెచ్చునివిభుంగాలువరా॥౩॥ ❖ ॥భూపాళం॥ పల్లవి॥
అప్పుడుచూచిదివాఅధిపులనథములు। తప్పరయుచ్చురియిడితలంచవామన నా॥——॥ కాండ్డలవండ్డిపనులుకావిము
ంచ్చుకొండ్డినూరం। కుండ్డికైదాననివాండియోగింద్రుండు। నిండ్డినకాపములకునేపములుగలిగితే। దండ్డితాంగలంగనియా
తండీధీరుండు॥౧॥ సూడులవండ్డిమాధులుశారిదింజవిశాంకితే। వాడులువడ్డుకాననివాండిడివుండు। పాడుకొన్నసంసా
రబంధమునూహరించ్చితే। ఆదిగానిమత్తుండుగానెడ్డివాండిపుణ్యుండు॥౨॥ గాలాలవండ్డియాసలుకడుండగలితాసితే। తా
వికొత్తాంగడలనాతండిఘనుండు। పశ్రీవేంకటపతిమీందభారమువేసుక। విలకతనలోవిజ్ఞివింగువాండినిత్యుండు॥౩॥ ❖ —॥

మలహరి॥ పల్లవి॥ కానక నీకతే నిజగతిగాన నొరులు। మునుకానుసంసారమోహాంధమండ్లు॥ —॥ తలంచును బ్రహ్మం
డ్లతతులకునవ్వులు తలంచెదిజీవుం... నన్నునువ్వా। అలరినయాసలననలునుంగొనలునను। వెలని సంసారవృక్షములనే॥
॥౧॥ పుట్టనుంబొడలునుబు... పులు పుట్టదియాతండు హరినెకండే। వాడ్డుకయాండును వుభయకర్మ
ములబడ్డిడుసంసారసాగరవు...లను॥౨॥ తగులలునన్నిదతను భాగంబ్బులు। తగిలెదిపురుషుండుతాఘనుండు। నిగిడి
శ్రీవెంకటనిలయుండుగల్గె। అగపడసంసారానందమండ్లా॥౩॥ ॥ఆహిరి॥ పల్లవి॥ కలిదోషములాలకడుననిలద్రో
హియుంధరుండుండంగాను యింకనిందిసుద్దులు॥ —॥ జగములేలెడువాండుసర్వాంతరాత్ముండు। జిగిని... బుద్ధి
చెప్పనొపండా నిగిడి పుట్టించ్చిదివాండు నిండ్లకవుండ్డిదివాండు। తగనికర్మములెల్లతిద్దకిలమానును॥౧॥ ...బులం
గొప్పివాండు ధర్మమునిలిపివా ండు। పనిగొన్నదురితాలు పాపనెంండా। కా నమొదలైనవాండు గతిదానైన
వాం...పుని కిమనికిక్కాయకూర కుండ్డినా॥౨॥ స్వతంత్రుండైనవాండు స్వామియై నవాండు। గతియైదాసులనెల్ల
...కుండి నన్నియు తండ్రి శ్రీవెంకటపతుండిండ్రిరాపతైనవాండు। సతతము మాకునిద్దసంపదలొసంగండా॥౩॥
॥దేసాళం॥ పల్లవి॥ వాదమేలసారెసారెవడిముక్తిలేదంద్రు। వెదాంతశ్రవణాము వెద్దికింజెనరా॥ —॥ అరయ
జపతపముల్లనభిదమ్మైతే। గురుండులిష్యుండులిండు కూడదర్శనము। నారదినాతుమలోనసోహంభావనయ్యైతే।
సరిసమునులిదెవపూజ్యలుబెల్లవా॥౧॥ సహజబిలాదివిభూతిసర్వమమిథ్యయ్యెతే। బహుయాగాదికర్మాలప
వ్రిదసుముఫలాలనిటననాలు మరనాలుమాయయ్యైతే। విహితాచారాలు... గువిధిలేదూ॥౨॥ ఘనబ్రహ్మ
మునినారాలెన్నైతే ంబతెయుంప్పు। యిదుపురుషసూక్తాదులెన్నిమరిలి। అదు శ్రీవెంకటపదాస్యములెంబిగి
ఖతే। సదళ... నిడిరాధుసమతమవునా॥౩॥

పాడి॥ పల్లవి॥ యిదివో సుజ్ఞానము సూత్రమని గనో యివగానవు దినితరమె తెడు మాయల యద్భావంతద్భవతీ॥——॥
యెదుటఁగను యీజగము యిదినిజమని తెలిసితేను। అదివిపరీతజ్ఞానము యదృష్టాంతనష్టముగాన। పొడలు చుండ్డెది
యీజగము పాసంగనివుగా వనమెఱితు। యిదివిపరితజ్ఞానము సదసద్వ్యాపారం బండ్డివిగాన॥౧॥ నిండ్డి నయీజీవులు
నివేయనమెఱితును। దండ్డనిబద్ధులు విరుద్వా సుపన్నవు న్నదిగాన। మెండ్డగు యీజీవులను మీరు గారనమెఱితును।
వుండ్డెడి విరలు నిత్యులు వారి నహామాద్రిప్రమద్యము గాన॥౨॥ యిదివిమునపి నిబిక్షయిండ్డు కుద్రిష్టం బార్కడి। తుడం
దొంర్లె నివాసులుగల రుతుద ండ్డాల్లియె నివ్వంగలవు। వెడకు మూర్తావెంక్కటపతిని నుశెవింప్పంగనిను శెవింప్పంగను। అ
దనధి న్నండ్డినవారల నియంత్తలుసితువ్వుగానా॥౩॥ ॥ముఖారి॥ పల్లవి॥ యెదుపాయము యెనిన్నంజేరుదరు। ఆ
దినంత్యముతెని అచ్యుతమూరితి వి॥——॥ వెలయని గుణాములు వినుతింప్పైన [illegible] ండ్డితలి యనివు గుణాతీతుం
౧౩౧ డవు। చెలరింగ్గిని నుమతింజి [illegible] ంత్తింప్పైసండ్డి మలఖి నివచింత్యమ బాహు [illegible] ండ్డవు॥౧॥ పాడిగిచేతులనిం
న్నుంబూజింప్పైనండ్డి। కడి శీనివు విశ్వరూయుండవు। అదననెమ్మైనసమ ర్పింప్పైనండ్డి। సదరమ్మై అవాప్తసకలకాము
ండవు॥౨॥ కన్నులచేతనిన్నుం గనుంగొనెనండ్డి। సన్నిధిదారకనగొచరుండవు। యిన్నిదను శ్రీవెంక్కటేశ నివుగలవని।
వన్నెల శరణనె వాక్యమిచాలు॥౩॥ ॥పాడి॥ పల్లవి॥ వి తొరబావనవెలవినితాం బెనంగనెల। తూటి నండ్డిహరిం
గూచ్చిరతుదగండ్డగారె॥——॥ చూచెకన్నులనె మీాంజూడకుండ్డవచ్చు నా। చూచినండ్డెల్లాహరిం జూచువగా
క। వెచిన్నదినులనె మీావినకుండ్డవచ్చు నా। నాథియవెహరికథగావిండ్డగారా॥౧॥ కారి జిచవులటింప్పాగొందకుండ్డవచ్చు
నా। కరిరినచవులహరింగూచ్చురదగారె। ఆరీతింబారిమనసు అడంచంగవచ్చు నా। ఆరితిరి అన్నిదనుహరింగండ్డ
గారా॥౨॥ వాడలుమో చినడి పావాచుకుండ్డవచ్చు నా। వాడలుశ్రీహరిద నెవాముద గారా। బడి నె శ్రీవెంక్కటే
శుంబాశివు ండ్డవచ్చు నా। యెడయకండ్డెసు ఖియుంచ్చుదగారా॥౩॥ ॥

గౌళ॥ పల్లవి॥ యెడనుండ్డ రొతాము యెన్నికె పొంజు లుదాంజి। రాడకాడె ఖొడచూపి రాపామిలూ॥——॥
యెలమి ష్టప్పనమ నెయెడవుం జావడిలా। వాలి శ్రిజీవుండు కొలువున్నపుడు। వెలి నున్న చైతన్యవిధులడాంల చెతి। యల
బలములుగాన మాపామిలు॥౧॥ ఉప్పుడమ యుడీపామ నెవూరంబెడ్డ దావడి। ఉప్పుతిల్లిడి బొంకొలువున్నపుడు। చప్పు
డుతానింద్రియవిషయపరివారము। అప్పుడువాకిడు దురు ఆపామిలూ॥౨॥ అక్కడ నిద్దురల నెఅంత్తఃపురాల
కెంగి। వుర్క్క న్భొగ్గాన నాల్గవున్నపుడు। యెక్కువ తిరువెంక్కపెశ యెప్పరూ నాడరుంబాడు। అక్కడానివెవుండ్డవా
పామిలూ॥౩॥ ✿ ॥ చాళి॥ నానామార్గ్గము లనాంచుకొను నెరయోగి। మానిమీంది తపసిసామాన్యుండాయో
గి॥——॥ పున్నమునమూసంగూడంబాడి గినెకొక్క రయోగి। కన్నులచూపులుసరిగాండూంచు నెరయోగి। మిన్ననాయి
చింతాదంచెండిమచ్చుమింగ్గనె రయోగి। వెన్నసన్నముగనూరివింగు నెరయో గి॥౧॥ గాలిముడియగంగద్దార
లుసడిగద్దుయోగి। నాలిమింద్దివి త్తువెద్దనగు నెరయోగి। మూలనిధానముగ నిముండ్డుగానండొరయోగి।
నెలదలక్కిండ్దుకెశ్రినిక్క నెరయోగి॥౨॥ గతజలములకెల్లంగద్దగద్దు నెరయోగి। తతింబూవుల మాదలపడి గద్దుయో
గి। యితవైన తిరువెంక్కటపు నిమటుంగుచూచ్చి। గతిగనె సాతండొక్కండియోగి॥౩॥ ✿ ॥ దుఖారి॥ పల్లవి॥ పాళియెన
కలక్రియవై తృప్తయున్నుంగాగ। యెరవులవారిచింతవెండ్దాంరావచ్చిని॥——॥ నరులకు నరుశెపరలొకక్రియలూ। శిరి
మోపాచారాలంజెతురగారె। తరువాపాంపతుతతులకెవ్వరు శిరిశి। రయంగ బ్రమగారిఆ విపస్తులున్నవా॥౧॥
కాడుకులుగలవారు కారిబిత్రముఖము నరుడుపులుడమువారిం గూచ్చిగపిద్దంగా। అడవితిరుపారియెఅన్నియు
ండాంజేకాని। తడవినారింగొంత్తదయంజూచుంగారా॥౨॥ తారెడవాండెడ్డైవము తిరువెంక్కటపు। ండారయనంత్త
రాత్ముండనితెలిశి। ధారతాయాతనియాజ్ఞండప్పకాడివనాన। చెరువంజెకివెల్లాంజెయుండియాతనికి॥౩॥ ✿ ॥ ✿ ॥

గుండ్డక్రియ॥ పల్లవి॥ హరి హరి నీమాయా జగమిది అండ్డనిచూచుచు నవ్వుచును। ఆరసియుండ్డలేని నుభా
వించేదిలో ఆత్మభావమిదియే యెన్నండొకొ॥ ——॥ సకలోద్యోగంబులు మాని సకలాపాయంబులు విడిచి సకలేం
ద్రియముల జాలదు మాని సకలవిషయముల గోరొత్తుండై। సకలముండనవతెభావించి సర్వాంతరాత్మవు నినుం
దలిచి। ఆకలంకంబు ననుండ్డిడిభావంబుడియుంకనెన్నండొకొ॥౧॥ ఘనమగు కోపక్రోలంజాలించి ఘనకోపంబు
నివారించి। ఘనకామకల్పములనడుదనికి ఘనమగు నానసలండొలంగించి। ఘనముంగాంచుములనినుండల
ంచి ఘనాఘనుండవు నివనుచు। అనుమానములదుసుకి యుంచేదడియుంకనెన్నండొకొ॥౨॥ పరచింతలలోండ
డంబడకపరమార్గంబులకగపడక। పంచాంపులకు నుయన్నండుంజాలకపరదూషణలలకునెడగిలిసి। పండి
ఆ
౨౧ వుండ శ్రీవేంకటభూధరపతి [illegible] కేశవా నుచు। ఆరమరపులనెంజాలకితితనిసిడ [illegible] డియుంకనెన్నండొకొ॥౩॥ ॥
బౌళి॥ పల్లవి॥ యెడివలసినివడి కేయుయుండ్డలాననోజివాళ్ల। వాడగుమనలా నంత్తరాత్మయై పరగిన శ్రీహరిప
నుపునను॥ ——॥ మనవంద్డిజీవులిమబాలాననుకకొన్ని। ఘనకముళ్ళైపక్ష్మదముళ్ళైసూకరములున్నైనవి। దినదిన
ముంగర్మపాశములం దిరిగెడిదుర్ద్దశలదుచూడు। సనకాదులైకాంధరుజీవులు శౌరిదాసులైరదుచూడు॥
॥౧॥ కనకలుంగా రథమనవతెందను వులుస్త్రీకా నిశాంధరు నరులు। పన్నిన తాత్తులు బంధులునైమనపనులు శేయుచును
న్నారు। యున్నంగ శ్రీహరి నెఱంగక యిడుమలం బాంకెడిదదిచూడు। మున్న హరిదాసులై నారదముఖ్యులు గెలిచి
నదదిచూడు॥౨॥ యిలత్తగాలమునుయీపుద్ధుగులనెయిదువతెంబారలితిమినాళ్ల। యింత్త దశ్రీవేం
కటేశుండ్డుదలంచి యీజన్మంబు నమముసేసి। వింత్తలంబారలిన నరకకూపములవెనకపెడైన్నముల దుచూ
డు। సంతసమున ముంపై రి మోక్షము సవ్వ్పు గ్నండ్డంబడిచూడు॥౩॥ ॥

శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ నీవు సర్వసముండవు నీవు దేవ దేవుండవు। యీవల నా గుణదోషా లెంచ్చ నింక నేలా॥ —— ॥ పూవు
లప్పింగా సింబాశిముండ్ల పైంగా సిని। ఆవల్లు చెన్నలకే మిహా నివచ్చి నా। పావనము లనదుగంచి పాపపుం జ్జన్మై నన్ను। ంగ్రావంగా
నీకృపకు నుంగడమయ్యీనా॥ ౧॥ గావు మీందవి సరింగు క్కమీందవి సరిని। పావనపు గాలిక్కి నీ పాపము ంబ్జినా। దేవతల
రక్షింబ్చిద్ధినుండన్న నసాను। ండావచూ పిరక్షింబ్చితి దాసమయ్యీనా॥ ౨॥ పులుజు నియిండ్లనుండ్డి పులుజూను నిండ్లను
ండ్డి। యిలలాలనెండ్లకు నెమిమీనమయ్యీనా। వలకి శ్రీవేంకటద్రి వరములు యిచ్చినాతా। నిలిచివరములిచ్చి నిండు గావ
వే॥ ౩॥ ॥ సామంతం॥ పల్లవి॥ నెప్పునధర్మపున్నిమును నీచేతి జింత్తె। యెప్పుడుగాచినంగావుమింత్తాని చిత్తము॥ —— ॥
యెవలనరుండు తెకయెడ్డితాడు న్ననా। నీవు త్రెయించుక వెర నెంబు న్నిము త్రెనా। దేవుండ సూర్యుండు లాక తెల్ల
వారసనారెయి। వేవేగ నీకృపం గాక విజ్ఞాని నౌడునా॥ ౧॥ సమ్మరవాండు తెకె పండ్లదాంబుద్దునా। నెమ్మి నీవు
పుద్దింబ్చుక నెనెపు ద్దిత్తినా। వమ్మ లరాద్ధ మునిలు వక గుండ్రలు నిల్చునా। పమ్మి నియప్పుణా తెక భవములు మూ
ననా॥ ౨॥ మక్కవమగండు తె నిమ నవుగలుగునా। తెక్కింబ్చి యంత్తర్యామి విలేనినెనున్నాండనా। చక్కంగ శ్రీవేంకటేశ శ
రణనెబుద్ధినావు। తక్కక నివియ్యపుపండ్డిడా సుండనెనౌడునా॥ ౩॥ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ యిహమెకాని యింకంబరమెకాని।
బహుళమ్మై హరినిపైభక్తె చాలు॥ —— ॥ యెండ్లజనింబ్చిన నెమి యెబ్బుదనున్న నెమి। కండ్లవసదాస్య ముగలి గితేంజాలు।
అండ్లిపుగ్గమెకాని ఆలనరకమెకాని। అండ్లపునినామము నాకబ్బుదిచాలు॥ ౧॥ జాగ్యమైనంజాలుంగడుండు చ్చపుబ
ంధైనంజాలు। కరంగి శ్రీ సనండలంచంగలితింజాలు। పరులుమెచ్చినమెలు పమ్మిదూషించ్చినమెలు। హరి నిశీ వాపరు
ండౌదిచాలూ॥ ౨॥ యిలంజడువులు రానియిదురాకమాననీ। తలంపు నీ పాదములతగులె చాలు। యెలమి శ్రీ
వేంక్కటేశయ విత్తవి నన్ను నిట్టి। చలపట్టినా పనిశరనలమే చాలూ॥ ౩॥ ॥

మలహరి॥ పల్లవి॥ సర్వోపాయములు జగతి నాకితండే। పృథ్వీధరుండు పురుషోత్తముండితండే ॥—॥ సకలగంగా
దితీర్థస్నానఫలములివి స్వామిపుష్కరణిజలమే నాకు। సకలపుణ్యక్షేత్రావాసయాత్రలివి సరివేంకటద బలవిహారము
డియే। సకలవేదాధ్యయనశాస్త్రపాఠంబులివి శౌరిసంకీర్తనంబిదియె నాకు। సకలకర్మానుష్ఠానములు యితనికి బ్ర
దంజాతుపడికైంకర్యమిదియే॥౧॥ ఉపవాసతపములివి యితనిప్రసాదంబులారగిభుజింపుదినాకు దినదినం
బు। జపరహస్యోపదేశంబులితనిపాదజలములు శిరంగానిడిశేవయోరకపి। ఉపమింపంబుణ్యపురుషులదర్శనము
నాకును గినిచ ఇబహువృత్తపుదర్శనంబు। యెపుడుంబుణ్యకథాశ్రవణంబులిబ్బాడియన్నంగల బహుపత్రికలర
ఆ లంబు॥౨॥ తలంపుగలయోగంబులండ్లు శ్రీవైష్ణవులండగులు సంభావ్యసహాయోగంబు। వేలయునిండ్లు మహా
౧౩౩ త్సవంబులివిన్నియునితనివిభవ ంబులె సంగతిరునాకునాకు। చెలంగియుదు దేవతాప్రార్థనింత్తయు నాకు
శ్రీవేంకటేశ్వరునిశరణాగతి। అలరునా సంపదలు యితని పట్టపురాణి అలమేలుమంగకరుణకండ్ల
చూపు॥౩॥—ఓం—॥ శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ యింత్తయు నిమాయామయమె గతిండెలియంగవచ్చును। శాంతింబె జ్ఞానకండ్ల
లు తాడదినజన్నములు॥—॥ కలలోపలిసంభోగముఘనమగు సంపదలిన్నియు। వలలోపలినిడివేరువులువన్నెలవి
భవములు। తలంపునంగలిగియునిండ్లు నేతగులకపాడపురికి నిత్తలిసి సండెలియడు యిదివోడె వరహాస్యంబు॥౧॥
అద్దములోపలినిడలు అండ్లిడేహపుహోవులు। బద్దికిచండ్లినవండ్లు జంద్దంగర్మములు। పాద్దాకవిధమయి
తాంచనుభువినజ్ఞానాంబుధిలో। నడ్డినదిదిడెలియంగరాదంబుదములమెఱుంగు॥౨॥ మునసునందాగినచా
లివిమడింగలకొలికెలిన్నియు। యినుమునగిరినసిళ్లయిలనాహారములు। పనివడి శ్రీవేంకటగిరిపతినిదా
సులివిన్నియు। కనిమనివిడిచినమనుజులకాయపుమర్మములూ॥౩॥—ఓం—॥

లలిత॥ పల్లవి॥ బాడబకళానిధికిబాడబకళాపబాణములు|బాడబతాడనిచ్చులునుసమర్పయామి॥——॥ అలరుఛవిశాఖత్వ
కునకావాహానమిడినప్పు। నిలయునకాసనమున్నిమ్మినిడె|అలగంగాజనకునకర్ఘ్యపాద్యాచమనాలు|జలధిశా
యికినిమజ్జనమిడె॥ ౧॥ వరపీతాంబరునకువస్త్రాభరణాలంకారమిడె|సరిశ్రీమంత్రునకుభూషణాలివె|ధరణిధర
నకుగంధపుష్పధూపములు। తిరమిడకొడినూర్త్యిజునకుదినము॥ ౨॥ అచ్యుతమధనునకునదివాన్నైవేద్యము|గ
మింజంచ్చనేత్రునకుంగప్రదిడిము|అమరినశ్రీవెంకటాద్రిమీందిడేవునికి|తమితాంబ్రదక్షిణాలుదండమ్ములునిది
గా॥ ౩॥ ॥ మోహనగాళ॥ పల్లవి॥ యెమీనైలింగనినాండుయిదునన్నుంగొలిచెనా|నిమాయదెలుపంగానినునన్నిం
గాకా॥——॥ పసురముగంజెలితేబడినన్నుండలంచెనా|వెసరాయింజెలితేవెడకినిన్నెటింగెనా|బాసంగమానుగనన్నుంబు
ద్దింబ్రితింబాగడినా|మునిబినరుం జెయంగామోరయిడింగాక॥ ౧॥ మోగిమృగ ముంజెలితేమోక్షనెటింగెనా|త
గంబత్రింజెలితేండరింబూజసిసి నా|జగినతరజంత్తువుగంజెలితేండగిలెనా|అగ పడిబివెకింజెయంగనెంగాక॥
౨॥ యింతరధికారింజెలియీప్రపంచ్చజ్ఞాన|మింత్తయోసంగితిబిమరంగింకనేలా|చింత్తలెన్నియుమండిశ్రీవెంకటపతినను|
సంత్తతమునేలంగాశరణానింగాకా॥ ౩॥ ॥ శుద్ధవసంత్తం॥ పల్లవి॥ పరమాత్మ్మండాక్తండెపరమపావనుండుగన। పరి
పూర్ణుండనేడియీభావమిచాలు॥——॥ బాయమిండ్డెడుపాధియదిండ్డెడి|బాయిదనెపారిసర్వపరిపూర్ణుండు|
తీయునెడగునాభావజీవకల్పనములివి|రాయంజూచినండనదుకాయమిరాంత॥ ౧॥ జాతియుండ్డెదంత్రుజాతిజ
ండ్డెడి|జాతులిన్నిదనాత్మసర్వేశ్వరుండు|ఆతలనులంద్దుముద్దనిడిభావనవెల్ల|ఖాంతిపడియెఅంగనీపనివెలి
తితనడి॥ ౨॥ తలిదిగలదాంకాండెగదిమ అంగులిబి। తలిలినంత్తదిబిమోండంజిపుసంశయము। యిలలో
న శ్రీవెంకటపతిప్రునికరుణాచే|వెలసియీజ్ఞానంబ్బుదిడువసుమనసా॥ ౩॥

రామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ వెలుపలను అవల లోపల వెలితిదు వెలుపలం గలిగిన లోపలమరి ము । చలము నందిడి యెగ్గు ఘటియఘ
టియపను సాధించ్చిన సుఖముదు దాంచు ॥ — ॥ వెలుపలి వెలుంగె చూడంగ లోపలి వెడచింకదిగాన నియద్లు । అలరి
ప్రపంచ్చుజ్ఞానికిం దనలోనాత్మజ్ఞానము గనరాదు । పలుమరు చింకదిచూడంగం జూడంగ బయలె వెలుంగై తోంచి న
యద్లు । అలయక తనలో చూపు చూచిన నంతరంగ్గము నహరింగనను ॥ ౧ ॥ జాగరమెరడుం జేయంగం జేయంగ
సతతము నిద్దురరానద్లు । చెగలనిం ద్రియములలోం దిరిగిన చిత్తవిక్షోమము ల్ర యవడదు । యోగతి నిద్దెం వాంగాంబాం
గానిలలూ సుద్దులు యెయింగ నియద్లు । యోగపు దికాంతంబున్ను దనమనసొగి మరవంగ మరవంగ హరింగను నుౠ ॥
అ దిహపుదశాఫ్పు నిద్ద్వష్పులు ట్రా బిారపు బయ దనడంగిన యద్లు । ఆహా జీవు నిజ్జన నమరణాములు అంద్దెబాడము
౩౨౪ చునం ద్దడంగు । పూచాలయె ... వింక్తదపతి వ్రాయువు కాగినా కాలిము వాక్క ... సూత్రము । అవల ప్రాణావాన వా
యువులు అటు మథిలు వుదివ ... పారింగను ద ॥ ౩ ॥ ✽ ॥ గుజ్జరి ॥ పల్లవి ॥ యిం ... ద్దరిలోనె మెంద్దుం బాలుడు ము
యిం ద్దరింబోవిన జీవులమె । కందువ విరలదలం చిచిత్తమిడికలం గెడి దైవమ కావంగదె ॥ — ॥ యెంద్దరాకాజరా
దుఃఖము లెనియనుభవించ్చెడివారు । యెంద్దరాకాదరిద్రదుఃఖము లెసంగియలమటించ్చెడి వారు । యెంద్దరాకాబం
ధనబాడనబానడె సలనుండ్డెడివారు । యెంద్దరాకా దాసదాస్యవిధి నెడయరాకచెలి లయ్యున వారు ॥ ౧ ॥ యెంద్దరా
కామకణాడ్డె సలచిచ్చి లసంయోగవియోగదుఃఖితులు । యెంద్దరాకాజన్మరోగములనెక్కువభయ మంద్దెడి వారు ।
యెంద్దరాకారాజులబారపలబాంసలకులోనయ్యునవారు । యెంద్దరాకా బాడమిన జీవ్వులకెక్కడనెక్కడనె పాడా ॥ ౨ ॥
యెంద్దరాకా యీ దుఃఖనివృత్తికి యెదలిచి మ్మంగాలిచినవారు । యెంద్దరాకా సంప్పదలకలోనై యేతాయాతనంబడు
వారు । యెంద్దరాకా ఆవెంక్కటపతి యిపుడె కృపవనిర్వాణముచొచ్చి । యింద్దును నంద్దను సుఖులై లోకులనింద్దరుంజూ
చుచున్న వ్రద్దికారు ॥ ౩ ॥ ✽

సుఅష్ట(శ్రీ)యి॥ పల్లవి॥ నిన్నూనన్నూనెంచ్చుకొనినేరమిగాక। పన్నినసూష్పనికాంత్తి(ప్రతి)సూష్పుండౌనా॥——॥ జలధిలోని
పలిమీను జలధిదానౌనా। జలములాధారమైనజంత్తువుగాకా। నెలవైనిభాండనిచేనెనందునా। బాలశినియ్యా)
ధరువు బొమ్మనింత్తెకాక॥ ౧॥ రాజువద్దనున్నబంట్టు రాజైతానౌనా। రాజసేవచనవరిరచనైకాక। సాజపై నిన్నుంగొలిచి
సరిగద్దెనుండ్డునా। రాజతానిన్నెక్కించ్చివుండ్డునింత్తెకాకా॥ ౨॥ ముత్తెపుంజిప్పలనిరువున్నిదైవలెనుండ్డునా। ముత్తెము
లైబలిశిలామైనపుంగాకా। నిత్తెపు(శ్రీ)వేంకటపతినిశరణాగతులము। మొత్తపుంగారులవాముక్తులముగాకా॥ ౩॥
శ్రీః॥ మారవి॥ పల్లవి॥ యిందరికంటెను దింత్తించ్చునెలయీపురుని మాయ బిన్ని। యెంత్తకుమూలము వారియీతని
ంచి చిత్తించ్చరే॥——॥ అలనాడు కడపుంగాయకుని వచ్చినదెవ్వు। తలంచితాంగలమె యుతన్నుండానె వచ్చురే। లలినె
నుగుడిన్నదెలంగపండ్డిచిన ము। వలెనెపొంగలనెల్లవడింగానె నావురే॥ ౧॥ నిండ్డిన యద్దములోన నిడవాడ
చూచినద్దా దండ్డియైనవుద్దు గులుతన్నుంచానె వచ్చురే। పండ్డినపండ్డుతో డమంబాలి వేడినయద్దు। అంద్ద
నిమరణాములు అంద్దరికిన్నరిగే॥ ౨॥ పెనురాశి పెంగడవపెద్దంగాం గుడువైనద్దాతనుండానె చింత్తింప్పగదలంపుని లు
చురే। ఘనుండు(శ్రీ)వేంకటపతియింగనిశరణాన్నంజాలు। వెనకపాపాలు మంచ్చువిచ్చినద్దువిచ్చురే॥ ౩॥ శ్రీః॥ పాడి॥ పల్లవి॥ చూచేచూ
పొకలిసూడిగుటి యొక్కటి। తాచిరెండ్డు నేకద్దైతి దైవమిసుండ్డి॥——॥ యెనుగండలంచితియెనుగ్గె పాడచూంపు। మాను
దలంచిననద్దిమానై పాడచూపు। పూనిపెద్దకొండ్డదలపాయంగాండై పాడచూపు। తానె మనోగోచరుండు దైవమిసుండ్డి॥
౧॥ బద్దబయలుదలంచబయలై పాడచూపు। అద్దియంబుధిదలంచనంబ్బుధియై పాడచూపు। పద్దనాముదలంచినపద్దనామై
పాడచూపు। తద్దిమనోగాచరుండు దైవమిసుండ్డి॥ ౨॥ (శ్రీ)వేంకటాద్రిమీంది(శ్రీ)పతిందలంచితేను। (శ్రీ)వేంకటాద్రిమీ
ంది(శ్రీ)పతై పాడచూపు। భావమె జీవాత్మ ప్రత్యక్షము పరమాత్మ। తావు మనోగోచరుండు దైవమిసుండ్డి॥ ౩॥ శ్రీః॥

శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ బిరుదులన్నియు నీవే బిరుదు లోకములెల్ల। అరయ నీ పాదమందే అణఁగుండుఁ గాన॥
బహుదేవతా సార్వభౌమ బిరుదునికి। సహజము నీవు భూసతిపతివి గాన। వహిదేవతాచక్రవర్తి బిరుదునికి।
విహితము చక్రము చేవెల నీవు గాన॥ ౧॥ పెనుదేవశిఖామణి బిరుదునికి చెల్లు। ఘనకౌస్తుభమణి గలవాఁడవు గాన।
మును దేవదేవోత్తముఁడను బిరుదునికి। ననిచెం బురుషోత్తమనాముఁడవు గాన॥ ౨॥ వొద్దికా నిదె వరాహమూర్తిరా
య బిరుదు నీదే। కొద్దిరాతిగుట్ట మునుకైతివి గాన। తిద్దమై శ్రీవేంకటాద్రి దేవసింహమవు నీవే। అద్దిన నరసింహుఁడవై
అమరితి గాన॥ ౩॥ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ యెండ్లని కుంద్రియ ఘోయి యీతెప్పతిరునాళ్ళు। దిండ్లుపడె విరులతో తెప్పతి
రునాళ్ళు॥ ——॥ పాలజలనిధిలోన బవ్వళించ్చి హాముతో ప్పుండేలుచున్నదదె తెప్పతిరునాళ్ళు। వాలి నీకాద కమ్మివారకమత్తి
యారకులోండ। తేలుచున్నద దితెప్పతిరునాళ్ళు॥ ౧॥ అమృతము దచ్చునాండు అంబుధి పాసుండ్ల రవు। తేమ
౧౩౧ లండెలించ్చు తెప్పతిరునాళ్ళు। యమునలో కాళింగ్గునంగపు పడిగెమీఁద। తిమిరితాక్కైన తెప్పతిరునాళ్ళు॥ ౨॥
అప్పుడు పదాపు వేలు అంగ్గనలు చెమదల। తెప్పులండి విన తెప్పతిరునాళ్ళు। వొప్పుగ శ్రీవేంకటాద్రి నున్నతిం గానెదిలోన తెప్పు
రిల్లనెంచ నెంచ తెప్పతిరునాళ్ళు॥ ౩॥ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ తలంగరాలోకలు తడవకు రామమ్ము। కలిగిన దిదె మా
కాంపురమూ॥ ——॥ నరహరి కీర్తన నానిన జింహ్వ। హరులను తింపుంగ నోపదు జింహ్వ। మురహరు
పదములు మోక్కిన శిరము। పరుల వండ్ల నరుంబరగదు శిరము॥ ౧॥ శ్రీపతి నిపూజించ్చిన కరములు। బాం
బియాచనకుం బారవు కరములు। యెపు నహరి కడకేంగిన కాళ్ళు। వాప్పల యిండ్ల కుంబారవు కాళ్ళు॥ ౨॥
శ్రీవేంకటపతిం జింత్తించ్చు మనసు। దావతి నితరముండ లంచదు మనసు। దివుండు తనియాధీన పుతను
వు! తి వలనితరా శ్వినముగాదూ॥ ౩॥

రామక్రియ॥ పల్లవి॥ యిలమమ్మగా[illegible]రింక్కామీమా।తెలమిత్తానిలిచెనే వైవల్పపడదీ॥ ——॥ పాపములు పారి
నామపఠనచెంబాపుకాంద్దికైపుగంజిత్రగుప్పుండాకవిలెగద్దు।కాపురలంబుణ్ణ్యములెల్లగావిండ్డనికిబ్బితిమి। పూప
ంపృగ్గన్ముత్రావభుజవియరా॥౧॥ ఆతుమలోనజ్ఞానమాచార్యుండీవాపె।అత్తలజనాలవాకిలదుముయ్యరా। చితహ
రిదాస్యమునజీవన్ముక్తుండనైతి। జాతియధర్మ్మములాలసమ్మంధముపిడరా॥౨॥ పరమాత్మువింతచేతబడుకునిశ్చియమా
యధరంగ్గెవసముగాపాతగుబిత్తమా।యిరవైనశ్రీవేంకటపునుండేలుకొనేసమ్ము।పడడిపతలుమాకుంబనిలేదుమీ
దు॥౩॥ ❁ ॥ భైరవి॥ పల్లవి॥ మఱియెండ్డాగతిలేడుమనుపనిచ్చేదిక్కు। జఱితలప్రీకెని నేరగామి దిక్కా॥ ——॥ భవసా
గరంబ్బులాంబడిమునింగిననాకు।తివిరినీనామమనుతేపయిదిక్కు। చివికికర్మ్మంబ్బునెడిచిచ్చుబాబ్బిననాకు।జవళినా
చార్యుకృపజలధియెదిక్కు॥౧॥ ఘనమోహపాశములగాలింబాయ్బుడినాకు। కొనలనిపాదచింతకొమ్మయెదిక్కు।
కనలిమనసనెడియాకాసమునన్నునాకు।కనుంగొనంగనిదాస్యగరుడుండేదిక్కు॥౨॥ మరిగిసంసారమనెడి
మంబ్బికిండ్డదినాకు।ధరభక్తియనుచిలద్వారమిదిక్కు। యిరవైనశ్రీవేంకటపతియున్నదినాకు।నరుడైననివంత్తరాత్మవేది
క్కా॥౩॥ ❁ ॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ శ్రీపతినియాజ్ఞసేదమిడివా।పూ[illegible]ంపలమాయలంబారలంగనేలా॥ ——॥ కా
యముసుఖదుఃఖములకుమూలము।పాయమియింద్రియపరవశము।ఆయమురెంట్టికినన్నపానము
లు।మాయలునిమాంపిదిములుగంగనేలా॥౧॥ తలంపుపుణ్యపాతకములమూలము।కలిగినపుట్టువుకర్మ్మగ
తిఫలమిడిరెంట్టికిబలుసంసారము।కలిగినవెట్టికికాదననేలా॥౨॥ జీవుండింతదశ్రీహరిమూలము।భావ
ముంబ్రకృతికింబ్రపంచమూ।చేవగరెంట్టికిశ్రీవేంకటపతి।నివంత్తరాత్మవునేమగంగనేలా॥౩॥ ❁ ❁

ధన్నాసి॥ పల్లవి॥ జ్ఞానయజ్ఞమీగతిమోక్షసాధనము। నానార్థములు నిన్నిడప్రియమాగురుండు॥——॥ అలరిడె
హ్వామ నెడియాగశాలలోన। బలువైయజ్ఞానపుపశువు బంధించ్చి। కలసి వైరాగ్యపుకత్తులంగోసి కాసి వెలయ జ్ఞానాగ్ని
లోవేలిచెమాగురుండు॥ ౧॥ మోక్షముప్తైష్ణవులనేముని సభగూడపట్టి। చూక్కచు శ్రీపాదతీర్థసోమపానముంనించ్చి। చ
క్కంగాసంకీర్తన సామగానముచేశి। యిక్కువతాయజ్ఞముశే యించ్చెంబొమాగురుండు॥ ౨॥ తదియ్యగురుప్రసాదపు
పురోడాశమిచ్చి। కాదదిరప్పయమను కుండ్డలంబులువెట్టి। యెదలో శ్రీవేంక్కటేశు నిదుప్రత్యక్షముచేశి। యిదివోస్వహా
పదిత్త్రయిచ్చెనుమాగురుండు॥ ౩॥ ❀ ॥ శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ లావణ్యశృంగ్గారరాయలక్ష్మీనాథ। యెవిశనివినో
ఆ దానకేదాయనేమి॥——॥ వాలజలధివంట్టిదిపవ్వళించ్చునామనసు। గాలివూపు కలికడళ్లకలదులొంతు। వాలం
౧౩౬ గండాల్లినివుసముద్రశాయివ   ఏయియాలిల నివినోదానకేదాయనేమి॥ ౧॥ ని   క్కపుభూమివంట్టిది నెలవుకా
నామనసు। పెక్కవిన్నియుంగల   వుపెరుగుచుండ్డు। పుక్కదండాల్లియునివు భూ చతివి గండవద। యెక్కవనివినో
దానకేదాయనేమి॥ ౨॥ నిండ్డంగాండ్డవంట్టిదిడె నిలుచుండ్డు నాభక్తి। వుండ్డబాద నివుండ్డు నెక్కబాదనా। కొండ్డలరా
యండవద కొరికే శ్రీవేంక్కటేశ। అండ్డనివినోదానకేదియాయనేమి॥ ౩॥ ❀ ॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ మెచ్చుమెచ్చరుం
ఢ్డిమానుమించ్చినె నాడరమాన। అచ్చుపుని సూత్రధారి నవధారుడివ॥——॥ వాక్కండని జివ్వుండనుచాసెహహరి। పెక్కుబహు
హూవాలెపెంచ్చియాడితి। తక్కినయింద్రియముతెరగుమిలము। అక్కజపు విద్యవాండనవధారుడివా॥ ౧॥ సూడినించ్చుకం
త్తవాండం జూడవెహరి। విడిసంసారపుబారివిద్యలాడితి। వాడినార్కచె క్రియాభాషాంగ్గము। త్రవవాండనింత్తె
నినుఅవధారుడివా॥ ౨॥ చెరిచిత్తగించ్చు మీ శ్రీవేంక్కటిశనేండు। మిరతాభక్తినెమొకు మీండనాడిను। యీనా
నిపదవ్యలు యిచ్చితినాకూ। ఆ శిత్రశి గలిచితి నవధారుడివా॥ ౩॥ ❀ ॥ ❀ ❀

శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ దినము ద్వాదశి నేండు తీర్థదివసము నీకు । జనకుండ అన్నమాచార్యుండ విచ్చేయవే ॥—॥ అనంతగరు
డముఖ్యులైన సూరిజనులతో । ఘనసనకాదిభాగవతులతో । దనుజమర్దనుండైన దైవశిఖామణితోడ । వెనుకొని యారగిం
చ్చ విచ్చేయవే ॥౧॥ వైకుంఠాననుండి యాళువారలలోపల నుండి । యాకరపు నిత్యముక్తలలోననుండి । శ్రీకాంతుతోడ నున్న
శ్రీవేంకటవిభుంగూడి । యీడనారగించ్చ నింద్దికి విచ్చేయవే ॥౨॥ సంకీర్తనముతోడ సనకాదులెల్లం బాడ । పొంకపు శ్రీ
వేంకటాద్రిభూమి నుండి । లంకె శ్రీవేంకటగిరిలక్ష్మివిభుండు నీవు । సంకెలమాయిం జ్జవిందులారగించ్చవే ॥౩॥ ✿ ॥
మాళవి॥ పల్లవి॥ గుఱ్ఱాలం గట్టని తేరు గాంక్షకె యొక్కినాండు బారి । విఱ్ఱవీంగుచుండి శ్రీని వేడుకతో జీవుండు ॥—॥ సరిపి
ఉండేరెండ్డు జండ్లబండ్డి కండ్లు । సరవితోం బాదాలు చాంపు నొగలు । గరిమం జూపులు రెండ్డు గట్టిన పగ్గములు ।
దారయ్యేడి పారథము దోలించ్చా జీవుండు ॥౧॥ పంచ్చమహాభూతములు ... ంచ్చవన్నెకోకలు । పంచ్చులచేతు
లురెండ్డు బలు పిక్కలు । మించ్చిన శిర సి మీంద నున్న శిఖరము । పంచ్చేంద్రియరథ ముపఐ వింబా జీవుండు ॥౨॥
పాపపుణ్యములు రెండ్డు పక్కనున్న చిలుకు । తాపుల యన్నపానాలు దాచ్చుండేడిశి । యేపున శ్రీవేంకటపతి యుండెడి విధు
ల నింగంగ । రాపాడి నరరథము గడవింబ జీవుండు ॥౩॥ ✿ ॥ సాళంగం॥ పల్లవి॥ పున్నమంత్రాలిండ్దు సరావాగిపి
చారించ్చు కాండ్డ । విన్నకన్నవారికెల్ల విష్ణునామమంత్రము ॥—॥ పరగంబుచ్చుకోయలంబరశి బోడుమంత్రము । గరిమ
ముల్ద్రౌపదిని నిఘునమంత్రము । వరుస నెప్పురు విన్నా వాండి చేదనిమంత్రము । అరయ నిండాక్షపినాపహారి నామమంత్రము
॥౧॥ యెజాతి మోరికైన నెంగ్గిలి లేనిమంత్రము । చాజదవ్పు తెంబడకవుండ్డేమంత్రము । తేజాననేకరికి స్తిండి రిపానిమంత్ర
ము । సాజమ్మైనది దేవాసత్యపైనమంత్రము ॥౨॥ యిహామునం బరముం దానియ్యం జాలినమంత్రము । సహజిమ్మైవేదా
ల సారమంత్రము । బహునారదాదులెల్ల పాదవాడినమంత్రము । విహితమయిన శ్రీవేంకటపతిమంత్రము ॥౩॥ ✿ ॥

సాళంగనాట॥ పల్లవి॥ అనుచు దేవగంధర్వాదులు వొగడేరు। కనకకశిపుని వుఖండించే వేళను॥ —— ॥ నరసింహ నరసింహ
ననుఁగావు ననుఁగావు హరి హరి నాకు నాకు నభయమీవే। కరిరక్ష కరిరక్ష గతమై రిదనుజులు। సురనాథ సురనాథ
చూడుమమ్ముఁ గృపను॥ ౧॥ దేవదేవ వాసుదేవ దిక్కని వేమాకు మాకు। శ్రీవత్స శ్రీవత్స శ్రీవరులము। భూవనితనా
థ నాథ బాడమైన ప్రతాపము। పావన పావనమమ్ముఁ బాలించవే॥ ౨॥ జయ జయ గోవింద శరణు బొబ్బెము నిపు।
భయహర భయహర పాపమడంగె। దయతో శ్రీవేంకటపతి గిరి కాచితి మమ్ము। దయఁజూడు దయఁజూడు దాసుల
మునేము॥ ౩॥ ✿ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ కడకడ కమ్మర మోరాలము ళామ మ్మర మా। మ ఏమాయ్యె జాతిపంట్ల మదినం
ఆ మ్మి వుంటింగా॥ —— ॥ పాపబుద్ధియాడనుండె పాయము రాధనాండు। కోపమేడనుండె గర్భగాళము న
౧౩ ఉన్నవాఁడు। జీవన మేడను ండె దేహధారి గాని నాఁడు। యెపున భూ మింబుట్టితే నేడనుండె వచ్చెనో
॥ ౧॥ నగు సంసారమేండ్లు ండె నరకాన నుండ్లు నాఁడు। తగిలి మరణా దేసధనవాంఛలెండనుండె।
వాగిలాభమేడనుండె వొంటి నున్నవాఁడు। వెగటైనెండెడ్లునన్ను వెడ కిప్పుకానేనో॥ ౨॥ బిపాము బంధాలేడనుండె ప్రళ
య కాలము నాఁడు। మబాంగాఱికలెండనుండె మతిమ ఆచిన నాఁడు। యిహాము న శ్రీవేంకటపతి శరణాంబ్బినేం
డు। విజాతమ్మైమాయనె ద్దువెఱచెనోతాము॥ ౩॥ ✿ ॥ సామంతం॥ పల్లవి॥ హరి ని ప్రతాపము నరజ్ఞమె డిలోకము న
సరివేరి నికమ ఉసర్వేశ్వరా॥ —— ॥ నివునిల్లన మలిచి నిండెను వేదములు। యీవలందవెత్తితేనె యింద్రపదవులు మించె।
మోవమూంటి గిరిబత్తి మూల డులూకాలు నిలిచె। మోదించారు నబ్రితేనే ముగిసి ఋషులు॥ ౧॥ గారగిరితే నెంరి కొండ్ల వెల్లం
డెగంబారె। మారుకొండ్లై బయిదనే మడుగులై నిలిచె। బెరియడుగు వెట్టితే లిలసం బ్రాణాము వచ్చె। హరి మింగావలె నం
ట్టికొండ్ల గాపగాయను॥ ౨॥ కొంగ్గు జారినంత లానే కలావెను త్రిపురమ్ములు। కంగ్గిగమనించితే నే కలి జాషములు
మానె। రంగ్గగని శరణాండ్డెరక్షించితి దాసులను। ముంగ్గి ద శ్రీవేంకటపతి మూలమ వృథి వే॥ ౩॥ ✿✿✿✿✿

ఉనాశ్రీ॥ పల్లవి॥ మాపులే మఱ్ఱాచము లుఁచెవెపుడ్డువులు। చాపలాలు మానిదిప్పు డింకానుమనసా॥ —— ॥ బాలునంద్డిఇం
చ్చుకంత్తిబాలును జన్మమునకు। చాలకున్నలోకమెల్లంజాలడు। దివినయీయాయాసావెట్టివానిచేతిరాయి। బాలునింక్కహరి
నిద్దిశరణానుజీవుండా॥౧॥ పాఅకున్నపకుటాలైబడలడుమనసు। పాతితిజప్పనము నంబద్దరాడు। దూతిననిదుకాడ్డిదా
మెరయింత్తియెంచ్చిచూడు। జాఅవిడిచిదివుని శరణానుజీవుండా॥౨॥ శియకున్నంగచ్మ్నముశ్రీపతిశివనేవుండ్డు। శి
యంటాతేంగాలమెల్లాశినాశాన। వాయయ్య యిడియెల్లావు దినాంకిచవుతాలు। బాయలశ్రీవెంకపినుశరణానుజీ
వుండా॥౩॥ —:✿:— ॥ ధన్నాసి॥ పల్లవి॥ దైవమానివేమమ్ము దయదలంచుదగాక। చేవలనిశింతవెల్లచెల్లునే లోకానను॥ —— ॥
తిపునంజ్జివెళ్ళ నద్దితిదంబులుసించాను। పైపైంబున్యామయితెంటాపమించాను। వాబజంత్తువులకిదివాకదాకదికిలంక్కి।
చెపడ్డిపాపమువెడ్డశియకుం డ్డచచ్చును॥౧॥ కడుంజలువైత్తిను గక్కనవేండి ం పెప్పాను। చెడనివిరతివిళశిరుశిం
పాను। వాడలుమోచినవారికాక డాకదికిలంక్కి। తొడదయభోగాలుమానితాయ నెడ్డువచ్చును॥౨॥ యిదియునిమా
యెయిన్నియునియాజ్ఞవే। జవళింబ్రాణులకెల్ల సమ్మత్తైనది। యివలశ్రీవేంక్కటిశియిదునికిశరణాండ్డితదిదిని వెగతిదా
ంగనెడ్డువచ్చును॥౩॥ —:✿:— ॥ శంక్కరాభరణం॥ పల్లవి॥ వద్దిలంప్పుడులంబడివడెంటారలుదకంద్దెవాడ్డినవిరతినూరకుం
డ్డెడిసుఖము॥ —— ॥ పాపము మానినయడ్డిబడుకాక్కదిసుఖము। కోపముదిడిచినడ్డిగనామోక్కదిసుఖము। చేపడ్డిగు
రుబుద్ధికిశిదిడినసుఖముతి। దివులంబడనియడ్డిడినమే సుఖము॥౧॥ మచింజంచ్చులముకేని మనసాక్కదిసుఖము। సహ
జాచారముతోడిజన్మమోక్కదిసుఖము। యిహపరసాధనపుయిన్నిశాక్కదిసుఖము। బహుశపుదసకంద్దెపరిపాడిసుఖము
॥౨॥ పరులంబిడించ్చితెనిపశింఢాక్కదిసుఖము। గరిమనిజముతోడంగ్గలమాదలెసుఖము। ధరలాశ్రీవెంక్కడేశు
దాసానుదాసుండయి। సరదితాన డచెడిశాంత్తమే సుఖము॥౩॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

డనాథం॥ పల్లవి॥ వారిజోదరున్నముపడినిన్నుండచ్చిరి భారతరామాయణాల్లపరగనికథలు॥ —— ॥ భువివిరాం
డరావణుండుపుద్ధంగాంగా రాముండవై త్తవిలియుం ద్దరికిం బ్రత్యక్షమ్మైతివి పావివరింపు నంత్తవాండు వలశితింగాని
వు॥ అవతారమండ్డితి నిన్నండ్డరునుంజూతురు॥ ౧॥ రఘునాంగంసాండియసురలులుండిశ్రీయంగాంగాతపుంస్పృ
పతారమండ్డరి కైత్తివి॥ గముత్తైయంత్తడివారుగలిగితింగాని వు నెండు॥ అమరజ్జనింప్పిమావలాడుడువిండ్డరితలు॥ ౨॥
ఎంత్తవుపకారియో బాంధవ్యాకళీవుండు చెంత్తనరసింహుండని శివయిచ్చెను॥ శ్రీవెంకటపతియు నీ హావులు నానావి
పంత్తానని శరణాని బ్రదికిరిమిటవాం॥ ౩॥ ॥ సామంతం॥ పల్లవి॥ పురకత్తైతి నిన్నుంగాననేరకారణానంగాని పూరి
ఆ జీవులముని వు పురుషోత్తముండవు॥ —— ॥ అసురలుభువింబుష్టుడిపు పకారము॥ అసురలుబాధింత్తురవు
౧౩౮ రులను॥ బాసంగవారికిం గానుప్రానుకవచ్చినివు॥ వసుధజనించ్చితిను వ డినిష్టంగండ్డము॥ ౧॥ అవరి
ధర్మముచెడియధర్మమ్మై నామిలు॥ వెడంగుమునులు విన్నవింత్తురు నిరు॥ తడవిధర్మము నిల్పధరనెంబు
డ్డుడు నివు బడినిన్నుతి వింప్పిబ్రడుకుడుమపుడే॥ ౨॥ నీకండ్డిమాకుంజూడని దాసు లేమిలు॥ ప్పైకాని వారున్న బుదుంబులు
కుండ్డవు॥ చేకాని శ్రీవెంకటపతిచప్పంగానివారిచేత॥ నికథలు వినివిని నెమ్మొడిరితిమి॥ ౩॥ ॥ సాళంగనాట॥ పల్లవి॥ పిరు
నారాయణుండవు చెంబ్బాడిచెంతలు నీవి॥ నోరుమూసుకున్నంబాడునున్న నిసుడ్డలు॥ —— ॥ వీసులుమాకుంజెప్పివిన
భారతముగాంగ॥ మోసనివాలముచ్చిమిమొదలుగాను॥ రానికర్త్త ఖుకుండు రప్పగాంబాగడంబుచ్చి॥ ఆసలంబరకాంత్తల
నంట్టినని సుడ్డలు॥ ౧॥ రంత్తునవాల్మీకిచెప్పె రామాయణము గాను॥ సంత్తగాందొదకాదులంబెంప్పినదెల్ల॥ అంత్తకము
ండ్డే నారదుండవిదండ్డెమీదిచెప్పె॥ ఉత్తదవేంద్ర డిజీవపాంసలు శిశినది॥ ౨॥ వెడుకనజుంతుచెప్పివిడముగానివు దొ
ల్లి॥ వాడకమీనై కొన్నాళ్లం ద్దితివంద్దు॥ తోడనే సప్తఋషులు తొల్లియునుం జెప్పిరదె॥ యీడనే శ్రీవెంకటద్రినిరవైతివనుచు॥ ౩॥ ॥

గుండక్రియ॥ పల్లవి॥ ఏహామిది యోగపిడివృందనికాకండవేయీహాలు కండ్లడప్పు యిడవామూబడుకు॥ — ॥ రాతి
రాళ్ళలోకముకప్పపడంగలలోనఘ తిలంబగలొక్కలోకవబజిగితే। యీతలరప్పలిమగ గిండ్లుకునండ్లుకుంజూడుయి
తులరెండ్లడప్పురమిదివ ఎమాబడుకు॥ ౧॥ సతికాంగిలోకడిజప్పనప్పుంగాంకరించు। సుతకాంగిలోకవేరిసుఖమ్మేతాం
చు। మతిలోనిమరంగింత్తిమగువతేయిడ్డరుసు। ఇతవైరెండ్లడిప్పురమిదివామూబడుకు॥ ౨॥ దైవమూనిన్నాతుమలొండల
ంచియీసుద్దింత్తుపూవులనిన్నంబూజింత్తుబాంచ్చివెలిని। శ్రీవేంకటేశనికివలానిమరంగింత్తే। యీవలరెండ్లడప్పురమి
దివామూబడుకు॥ ౩॥ ❀ ॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ చూడడనిది యెసత్యముసుండ్లా। చెదులొదితనిలివిల్చ్చినమా॥ — ॥
హరినెల్లనివారసురలుసుండ్లా। సురవితనిదాసులు సుండ్లా। పరమాత్ముండితండే ప్రాణముసుండ్లా। మరు
గకమబినమతిలోడింకను ॥ ౧॥ వేదరక్షకుండువిష్ణుండుసుండ్లా। వా డుంచ్చేసుకుండువ్వగసుండ్లా।
ఆదిబ్రహ్మాంగన్నాతండుసు ండ్లా। యిడెసవెడకిననితండేఘనుండు॥ ౨॥ యిహపరమూసంగనయీ
తండేసుండ్లా। వబిసుతించ్చెంబాపూర్తి సుండ్లా। రహస్యమిదివాంక బిశ్రీవేంకటదాసు బోధరంబ్బునమనిక్కెని
లిచి॥ ౩॥ ❀ ॥ కేదారగౌళ॥ పల్లవి॥ మీరుసాక్షి మీరుసాక్షి మీమీమానవలేము। చెరిచూడరమ్మవినిచెల్లుబడియ
మ్మా॥ — ॥ బిన్నవాండునిద్రవాంగపెనచికూంకదతాడు। పన్నితెంగతాంకంగూడబంధింద్చిరడ్డి। పున్నతిండాలంగవా
నివాళ్ళెల్లాడాంగిబాయు। కన్నెలూరయీశ్రష్ణుంగండ్డిరదరమ్మా॥ ౧॥ తెంగలనన్ని దినేములేవరతొల్లెవిడిచె। మూంగిఆవు
లుంచేయలుమోగింగలయు। ఆంగిపద్దంబూతినుఅప్పుడితాగడవెట్టి। వాంగతనాననుసన్నాండురాచబలువ
మ్మా॥ ౨॥ వారము సిసిమనుచువడినింట్టివారమెల్లా। హారలుపాలాలుడొంత్తింగూడంచెట్టితే। ఆరగించ్చవేలు
పులఅవికిపూశిపడిపి। హరిమి శ్రీవేంకటద్రిగాపిండ్డుండడమ్మా॥ ౩॥ ❀ ॥ ❀ ॥ ❀ ॥

ఘూవారింపు||పల్లవి||యిదివో మాయిండ్లకిందు యింత్తని సింగ్రప్పుండు|అదివో మాయిండ్లను అంత్తని సింగ్రప్పుండు||—||
గండ్లవాంగ రుండ్డానిండ్లంగ నప్పుడు రి గివమా|రుం ద్దివాపు తిద్దరించ్చ నిల్లుచొచ్చె ను|అండ్డి వచ్చివార దూడ ఆపూరి
మెరితి న|గండ్ల గనారిన వాంగ గర్ధ నవెళ్లంద్దమి||౧||వార్ధ రాలు దాపు వెద్దవు ద్దియెక్కి అండ్దు మీంది|వర్గ రల్లా మెసంనిమా
చండ్దివాని ని|పుర్ధం బద్దివు ద్దిమిండ నుని చిరాలు డిక్కె|చార్దితాలనేండ్లనాండా చాప్పు ఇడికండ్దిమి||౨||ఆవుల వెళ్లపడి
చెనవి నెండారి తిం బాతి|సివల దూడలండిచ్చి యింద్దిరాంగ ద్దె|దావతి నింత్తా వెదకితలుపు డిరచితి ను|త్రివెంక్టదిరు నిమా
౨ యంబిర్కిలాన నున్నది||౩||శ్రీ||డిసాక్రి||పల్లవి||అనరాదు వినరాదు ఆతని మాయలు నెండు|దినదిన క్రొత్తలాయ ద్రిష్టమి
దిమారు||—||ఆడెడివాండ్లపాలి అంగిలి మాపు మనిత|ఆడనివాండ్ల నోర్లదు మన్నులు చల్లి|యీడమాతాం జెప్పంగాను
౧౩౯ యిండ్డ రముంగూడి వాయి| ఛూడం బాతి పంచ్చు దార్దైబాద్ద్రు మాయనవ్వూ||౧||తింబతి గెలు నామ్మండ్ద దేహ
మునిండ్డాంగ ద్ది తింద రుంగం రబాతలు తగివాపాంగా|పాడించ్చి యీ సుద్దివి నిచారి తంచ్చి చూచితే ను|
రాధి రాదె సమ్ములాం తు రొత్త లా ము వ్వూ||౨||రాకి బున్న జున్నల అండ్ల గంప్పుండె రితి నిబించ్చి|వారొలి బాలు తెల్ల వాపావ
పగాల|ఆరడ త్రివెంక్టదిశుండు బాలుల రద్దె నిరు|జారగముత్తాలు సిసెల్పి జూడంగా నిని ము||౩||శ్రీ||డిసాక్రి||పల్లవి||నిబ
ముదలియని వూ నెరమి రార్ధ|భజన నివు చెపద్ది నంద్దాంగడమా||—||అంచ్చులం బరుసము లాపావు గారికల నెల్ల|యిచ్చి
నాపరిండి గావించ్చుంగానా| నించ్చిన నిన్నాతుమ| జంత్తించ్చు వారి పాతరాలు|మించ్చ నిచ్చెవామి శిమెర యింత్త గారా||౧||
నలువం ర్ధర విరిధ రాలు మెలు గిడ నితలంగి నాయన్ని డాండా నెరార|యిల నిదా సుండు జాత్రి నె వుండైనా నిక్రప|ంజెలంని
పావనుం జేశి చెరిన నుంగార||౨||పూని నడి ర్ధల గారి ండ్దు గ నిడాడని|మాని నాలార వెల్లామల యుంగార|మా
రగ త్రివెంక్ట దిశ మజా తాని దాసులుండ్డి|డినెల వైనా ఘ పవిరాడా||౩||

భైరవి॥ పల్లవి॥ నీవు జగన్నాథుండవు నే నొకజీవుండ నింతే। నీవలె ననుభవించ నే నెంతవాండను ॥——॥ వైభవంతో పదమెడ
వడిం గారనెంతవాండ। యీరెడ నీదాసుండ నాకిది చాలదా। చేకొని నీ సాకారచింతయెడ నే నెడ। పైకొని నీదాగు మోచి బ్రది
కితిం జాలదా॥ ౧॥ జాంపుల నియానందపు సుఖమెడ నే నెడ। పంపు శ్రీవైష్ణవసల్లాపన చాలదా। నింపుల విజ్ఞాన
మెడ నెందలియ నెంతవాండ। యింపుగా నీకథ వినుదిదియే చాలదా॥ ౨॥ కైవల్యమందు నిత్యానందాన చియాడ నాకేల।
శ్రీవేంకటేశుని ద్రిమ్మరిందిశివ చాలదా। యీవల శ్రీవేంకటేశ నీవిచ్చిన విజ్ఞానము న। భావించి నిన్నుం బొగడే భాగ్యమే చాల
దా॥ ౩॥ —॥ మలహరి॥ పల్లవి॥ అన్నిదనుపూరిదా సులభులు। కన్నుల వండ్లి వారు కమలజాదులకు॥——॥
అండరను సమవ్యాప్తిన రూపనరూపములిదా। అండనిలోహారియ్యాతి నాంగ్యాక। బాండ్లిశయావిపునిండద్భుత పూజించిన దట్లు
చెకి। పాండవగానిగ్రున రకముం బూ జించుండదు గునా॥ ౧॥ అన్నిమతములు సరియ్యె తెనుపాలితేదం। చెన్నగుంబు రాకొ
లు చెప్పుంగాక। యెన్నంగ నిజాంకొ దండ్రమింతద నుంజెల్లి నట్లు। సన్నపుండాలు బిల్ల లు సరిగాం జెల్లు నా॥ ౨॥ గక్షునం
భైరవిత్తంగా గాదము మోలచి నట్లు। చిక్కినకర్మములెల్లాం జెలంగెం గాక। తక్కక శ్రీవేంకటేశు దాస్యమెక్కుడైనట్లు। యెక్క
డామోక్షోపాయమింకం జెప్పనున్నదా॥ ౩॥ —॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ యిదియే బుద్ధినారు నింతకంటే మటిలేదు। కదిశిని బ
ండ్లనండ్రే కాతువు నన్నును॥——॥ నెరిచినడచే నండ్రి నెంగ్గాను స్వతంత్రుండను। నెరమిచే సినండ్రి నిండ్లనుపూడు। యీ
రిండ్రికిం గాక నెనుయిద్దే నిరులిరంనాండ్రి। గారవించి పొంపునే కాతువు నన్నును॥ ౧॥ వార్థచానథ నమజిగచ్చు పండ్రి
తిబన్నాలు పక్షు। యెక్కినండ్రి మొత్రము యెడూ యిటులింగ। యెక్కడిసుద్దులు నిలయిచ్చు చనినామము। గర్కనం చెక్కొండ్రి
దయంగాతువుగా నన్నును॥ ౨॥ తపబునయ్యా నండ్రిం జిత్తము కైవశము గాదు। చపల సంసారి నైతె శాంతి యుండ్ర
డు। ఉపమతల శ్రీవేంకటేశ దాత్తమ నీ శివచేరి। కపదము మానితే నుకాతువు నన్నును॥ ౩॥ —॥

శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ ఆపాయి మిచ్చి ప్పిడిహరి నిమాయా। మోహము తెచ్చి గిరించ్చి మొదల జవ్వనము॥——॥ య
ంచ్చుంగభూమి యొక్కడి యెలిన రాజు లెండ్ల రా। కాంచ్చి వారి వెండ్ల వెండ్లంబాలవదాయను। అంత్తుల సూర్య్యచంద్రుల నీగడి
పడు కల। ముంచ్చి కాలచి కాలి నిము నుకా నిరాలము॥ ౧॥ డివళార కమొక్కడి డివెంద్రు లెండ్ల రా। క్కైవలెమ్మ యిలంగను క్కరి
డిగాదు। ఆవడిచ్చి పంచ్చభూతాలని డెలింబులు వెల్లి। సావధానానం బెరిగి సంసారంవృత్తము॥ ౨॥ యిప్పుదని వలక్కండ వేయి
ముని దాసు లెండ్ల రా। తచ్చి యెంత్త తెవించ్చి నాండ నివితెపు। నిచ్చులు శ్రీ వేంక్కడితని ధానముని భక్తి। యిచ్చి నాలండ వింత్త దనిడి
రిజన్నము॥ ౩॥ ❁ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ యెరితి నెప్పుదని న్నను ద్దుభావించ్చి నాను। వారి వారి చాలి కివంటుండ వెలదు
ఆ వు॥——॥ చిరికాల్చి నవారికి ంజె పద్ధుంగుంచ్చు మవు। కారి నుతించ్చిన వారి కొంగ గప్పైండివి। మిరతాండలంబు వారి మెదిని
౧౪౦ ధానమవు। సారంపు దివికహలకు సచ్చిదానండ్దుండవు॥ ౧॥ కావలెనని వారికి కా మధెనువవు మరి। తెవతెవారి కి
చింత్తాదుణివి। నివెగతెన్న వారికి నిఖిలరత్తుపండవు। వావిరి తరకాలు వెండి వారి ఖాప్పురావివి॥ ౨॥ నిన్నంబూజించ్చి
వారి నిజపరతత్తువము। యిన్నిదని దాసులకు నెలికెవు। యెన్నంగ శ్రీ వేంక్కడితయి హాపరములకు న్ను। పన్నిగాచు కన్న
వారి ఫలవాయకుండవు॥ ౩॥ ❁ ॥ వరాళి॥ పల్లవి॥ యితపుల దూరనిల యివ్వరూలని మిసి తురు। మత్తివారాండ
మవచ్చిమను జు తెకాక॥——॥ చిరిమిలుత్తి యంగిదు తెయ నెవ్వుస గత్తులు। ధారయణిలా నగులకు డ్వైవమికారా।
నంకెందన వండ్లవెండ్లంజనుడించ్చి వారెవ్వరు। బారునంజె తినపాపపుణ్యాలెకాక॥ ౧॥ ప్రాడ్డంగి హాగడించ్చాబునదూషిం
చ్చుముఖ్ఖులెవ్వరు। గుడిగొన్న తనలోని గుణాలెకాక। కడుంగి త్తినపక్తి గద్దిడివారెవ్వరు। నడచెడి తన వత్తనము
లెకాకా॥ ౨॥ ఘనబంధమోక్షాలకు సంగారకామింక నెవ్వరు। నిచిన జ్ఞానాజ్ఞానములెకాక। తనకు శ్రీ వేంక్కడిశు
ండలంపించ్చె వారెవ్వరు। కానమొదటి తెంగిన సగుండికావా॥ ౩॥ ❁ ॥

దనాశం॥ పల్లవి॥ అక్కదనె నిమ్మగలుండేనయ్యీ యిడింక నెన్నండు॥ చక్కన న్నదెవ్వడు నా విసర్పిస్వరం॥ —॥ నీ నేమంచ్చివాండనే త్రీని
ండ్ల కొడా జ్ఞానము। కానివ్వేయుం క్యాని మే మిగడ మోహాక। ఆనుకసుకృతి నైతినలవడదా విరక్తి। కానకానితప్పు లెన్నిగల
వాకాక॥ ౧॥ నామనసి చక్కనైతే నెరపం(బ్ర)(తృ)ప్తుముగా వా। చిమంచ్చినెరపి మిశౌ కితి నూకాలక్ష। ఆముకమోహాధికానిన్నై
తినెదురుగానాండా। కామితాంథాలు భోగించంగలుగం బాలుంగాక॥ ౨॥ జొలేనా మెను పవిత్రమ్మైతి శివగానవా। యెలా
సున్నది నిచిత్తమెఱంగంగాక। యీవిల శ్రీ వేంకటేశయెడు దనివున్నాండవు। యిలుకాని చెపట్టియూడిచ్చగవు గాకా॥
॥౩॥ ॥ శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ చాచ్చితి నిప శరకు సుద్దలింక నేంటికి। కచ్చు పెద్దివ్వరివల్లంగ నిగిడె మీరా॥ — ॥ పుట్టక
పుడు నాపికి ఏగపుడ్డుగు మీరాడెఱంగను। యిన్దియ ప్పుడియెుకయిడక్కిన్ని। పద్దిమదనుభాగము పరకివాయను
బుద్ధి ఎట్టపెట్టనాలనువచ్చెదె ఏమా॥౧॥ గాని విరప్పుంచ్చుంగనెరన్నువచ్చెవాం పనెరం తాన కవు నాప్పత్తంత్రమిం
ద్దాంకాలవచ్చును। లాను కన్నదిము డిమిఱ ద్దిజారెళ్ళంత్తము। నేనెంత్త విట్టి వింగినా నింత్తెడి మీ॥౨॥ యిప్పుడునేనిప్ప
ండనెూయెక్కడనివున్నాండవు। కప్పిననావుపాయాలికాల్ప మిచ్చినినెప్పుడు శ్రీ వేంకటపతి నీయెడు దంభ(డ్డ)పని। తప్పుకయా
డిత్తుగాకతలబారెడిమీరా॥౩॥ ॥ కన్నడగౌళ॥ పల్లవి॥ చేసిన నా విన్నపము చిత్తానం బెట్టు కొలమ్మా। విసరిచ్చి యిప్పుడేనె వెం
డు కొండ్డింజ్జుమీరా॥ —— ॥ ముండ్డి నెరపున్ఫలములు నిక్కి తినండ్డి। కండ్డ వంగాకననిసంకల్పించ్చిని। యిండ్డమఱ
చితప్పినా యిన్ని నికి శలవు। నిండ్డ వికీనన్న నింకనెంము తెంచ్చుపమీరా॥౧॥ నిన్నే కానియుతపల నెంగాలువ నుల్లనండ్డి వున్నటింబర
ద్రవ్యాలాల్లనండ్డి। అన్ని వనెని మఱియప్పుడి మాదియంచ్చు। సన్నలనన్నండ్డకనుచ్చుమని దూరకమీరా॥౨॥ నానావు
పాయాలనాండెళపుకొండ్డి। పూనిని నాకారము నెంబాడగండ్డిని। నేనుమత్తుండనై వున్నానివిపతలంచితెలుపుకొ।
కాని శ్రీ వేంకటేశకాపసరించ్చుకొపమీరా॥౩॥ ॥

శుద్ధవసంతం॥ పల్లవి॥ జితంతకుండఖిలవినుతుండుదేవదేవుండు రాముండు। జానకీపతింగాలువుండిఘనసమర
విజయుండు రాముండు॥ ——॥ హారునితారకబ్రహ్మమంత్రమైయమరినయర్థము రాముండు। సురలంగాచియ
సురలనడంచినసూర్యకులజుండు రాముండు। సరయువందునుముక్తిచూరలుజనులకొసంగెను రాముండు। హరి
యెయీతండుపారవిరించులకాదిపురుషుండు రాముండు॥ ౧॥ మునులరుషులకునభయమొసంగినమూలమూ
ర్తి రాముండు। మనసులోపలంబరమయోగులుమరుగుతేజము రాముండు। పనిచిమీందదిబ్రహ్మపట్టముబంట్లు
ఆ కొసంగెను రాముండు। మనుజవేషముతోడనగజకుమంత్రమీయను రాముండు॥ ౨॥ బలిమిమించినదైవికముతో
భక్తసులభుండు రాముండు। నిలిచితనసరిలేనివేలుపునిగమవంద్యుండు రాముండు। మలుపుత్రావేంకటదగిరీంద్రము
౧౪౯ పొందిదేవుండు రాముండు। వెలసెవావిలిపాటిలోపలివీరవిజయుండు రాముండూ॥ ౩॥

బౌళి॥ పల్లవి॥ తలిచినమాదలుని సముఖంబునదికానినిన్నడుగకతాడు। సుల భుండవన్నిదప్రాణనాథుండవు
చొప్పుగనానతియియ్యంగదే॥ ——॥ నీవిబలవంతుండవానికంద్దంగర్మముబలువా। కైవసముగనినెంచిచూచితికర్మ
ముకంటెబలువుండవు। భూవలయంబులప్రాణులంబులుభాగించువలెననియండ్లివా। వాదిరినిద్దతినిడేవత్తుమునకువవి
తీగడే॥ ౧॥ నినాంగానిలోకములోపలనడినియూజ్ఞనితలంచితిమా। నినునిరకనుబొచ్చినమీందదనివిపరిహరిం
చెంగవలదా। కానిపించెనాకింకనేకబుద్ధికర్మముపైనెపమదువిలి। పూనుచుమంగాలధీపంబునకైబువినివిమొద
ముగాంబాలు॥ ౨॥ యెండ్లాంకాజిపులతోడుతనివిలాదంబులుజరపడవు। అండ్దరికినివితలిదండ్రివిఅయి
రక్షింపుచునున్నాండవు। కండ్దువదలిసెను శ్రీవేంకటదేవ్వరకర్తవెద్దుబెకినవిలు। చండ్డమాయనిడి
డగవానికనుసంత్వాపించితిమిమనిమూ॥ ౩॥

సాంతు॥ పల్లవి॥ యేమని పొగడవచ్చు నిదువంట్టిది నీమాయ। ఎంమించ్చి బ్రంహ్మాదులనుం గప్పిన మాయా॥——॥
ఒప్పైనహాపులు పెక్కుపడుచ్చులవెళ్లినద్దుల్లిప్పులనిను చున్నదినీమాయ। తప్పివారివారి రతితమత చుకి తెలియ। పుట్టి
గాభాగింప్పించ్చి దంప్పతులనిమాయ॥౧॥ మతిలేని నాడి భాగాలు మరునాడికి వింత్తగా। నెలవుగాండ చుకించ్చినిమా
యా। విఱుచరానిదుఃఖము వెసనిద్రవాయితే నీమఱిపించ్చిన వ్పిచ్చి మబ్బాలానిమాయ॥౨॥ పద్దరానిజ ప్పనము పంక్తి
బంతిమిముడిమి నెద్దుకొప్పి పుట్టుడంచి నిమాయ। గద్దిగా శ్రీవేంకటేశుఘనుండవైన నిదాసులపద్దకుండ్డాంజేయుముబళినిని
మాయా॥౩॥ —శ్లో— ॥నాద॥ పల్లవి॥ యెంత్తకతిన మోహ్పాద యమిడిచెంత్తఅతంజేళిరిగాంటాలు॥——॥ అమరంబు
రానీవములండ్డునరకములు। క్రమములుచదివియుంగలండ్గ వ్రాయమకింక్కరఘోరాకృతులుదువిని। భ్రమళియిం
చ్చుకాభంయపడనిను॥౧॥ మ నుజులదారుణామబాతకర్మములు। అను భవములుగనియలయను।
వానరమహోగ్రయహోరంత్రం బ్బులుచనుచుండ్డంగగ్గ జడియ ననినను॥౨॥ కలుషకౌద్రదుఃఖములకిం
చ్చుకా। కలంగను చిరికింగ్గైకొనను। యెల మిళిశ్రీవేంకటేశుండనాపాలం। గలిగికాచితివిగానిలనినూ॥౩॥ —శ్లో—॥
రామక్రియ॥ పల్లవి॥ వాడెల్లానెక్కబోనుండ్డుభాగ్యమెక్కబోనుండ్డు। యీడువెట్టిపెద్దతనాతెంచ్చుంబనిలేదు॥——॥
నగవింగలకాలముచదువ్రుచుండ్డునె కండు। గరిమనిక్రపనిస్నంగనునెకండు। ధరంబ్రయాసముతోడుండపను
నిండునెకండు। శిరనాయిచొంచ్చినిపుంజనవకౌనెకండు॥౧॥ వొక్కండు మోపుమొచ్చునెక్కండు గొలువుత్రియు। వొక్కం
డువాగడిశ్యాగమూరకియండ్డు। వొక్కండాచారముసియునెక్కండుమోక్షముగను। యెక్కడానికల్పనకిమిళియవ
చ్చును॥౨॥ భావించ్చునదిగానఫలమెల్లనిమూలము। యీవలనైనానివుయిచ్చితింగడ్డు జీవులు నిన్నెఱింగకచింక
దిస్సాగనిలి శ్రీవేంకటేశ్వర నిన్నకినించ్చెడినిరపు॥౩॥

రామక్రియ॥ పల్లవి॥ అంద్దరికల్లాలోను గాకలద్దృష్టియెచ్చరికెతోడుతోం దన్నుగాపాడిందలంచెవ్వరుషుండిఘనుండు॥ ---॥
చలములువుట్టించ్చసాంకిమచ్చరముకించ। కలుగునానాదిధకారనాము। తలంపులుభ్రమయించ్చు తగువిద్యలానదించ్చు।
పలుమారెదుదనిల్చుబహురూపాలు॥ ౧॥ తగవులుదిద్దించ్చు తగనలమదంటెద్దు। తగులునకేరబంధముతెల్లాను। పగసాధిం
చ్చించ్చనప్పుడనుపాయాలునేవ్పుడు। భగిడివచ్చునతికనైపముతెల్లాను॥ ౨॥ తిరకైమనలయించ్చుడిలమొల్లానావడించ్చు। వూరకే
తోంధనకనవుఘ్నెగాలు। శ్రీతిరువెంకటవిభుండుగాలిచినిల్పింత్తుండితే। ఆరయమతిలోనిందున్నానందనాలు॥ ౩॥ ---॥
మాళవిగౌళ॥ పల్లవి॥ నిరంగలజాత్తదిన్నిశ్చిలభ్రంపట్లాదిద్ధ్యా। వారివారియంత్తర్యామివచ్చిచరించదిని॥ ---॥ దాక్కరునిచ్చుదం
ఆ గవద్దువైరాగిసంనచందమ్మకము। దిక్కపుట్టించ్చినద్ర కృతియనిచ్చిదని। గుక్కకటంతూలుబన్నుగుడుపనిరుపవద్దు। చక్కంగా
౧౪౭ ననాదిపానసనలిసిచ్చిదని॥ ౧॥ అం చునెవ్వరుతీద్రవాప్పుతిబుద్దిచెప్పవద్దు। మించ్చి వారితమొగునపడికచ్చిని। కాం
చునకబుజియించ్చవముతికారి యచ్చరించ్చనద్దు। పెంచ్చినతనయాంకవిధి తిచిత్తుచ్చిని॥ ౨॥ అద్దిపదివాదలల
లవాంటుబూపవద్దు। యెక్కినాతనజాతిక్రియించ్చించ్చిని। వాడ్డశ్రీతిరువెంకటవిభుండున్నాండుకానిదిదంక్క। పద్దికాలిచిన
వారిభాగ్యసంపత్తులిలను॥ ౩॥ ---॥ శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ ఆదినెనె అంగనా అంత్తలాభ్రమతుంగాశమదనజనకనా
కుమంచ్చిబుద్ధియియ్యవే॥ ---॥ యెంత్తలాకానుభవములంత్తయుద్రిథానపి। కాంతైనాబ్రంపట్లచింత్తకాడిలా
భము। చింత్తైనజనులతాడిదినోడమునిష్ఫలము। చెంత్తసజ్జనసంగ్గతిచెరినయాదాయము॥ ౧॥ నానాజీవవార్తలు
నడుమంటింత్తామూలము। పూనినపురాణాగాకివ్యధ్యాములము। అనినవృత్తివానిజీవ్యాలన్ని యుండిరనివెఱ్ఱివానని
యూబారమాత్రమంబడ్డవాండు॥ ౨॥ పలుమద్దికములుబద్దబయలు। తగుఖ్యగ్గిచెలంగునాబాహ్యకివదివస్తుకీలబలి
మి శ్రీతిరువెంకటపతి పరగరెం సద్దదిథాలు। నిలుకడయునవాండవునిచె యిందున్నిదిదిక॥ ౩॥ ---॥ ---॥ ---॥ ---॥

దేవగాంధారి॥ పల్లవి॥ వారికెక్కండేమేదెక్కరక్కర్తనాక్కడేలరసాగతి। దిక్కనివారింగాఖ్బిబడికిరితాండ్లవారు॥——॥ నానాదేవతలున్నారు
నానాలోకములున్నవి। నానాత్రతాలున్నవి నడచేటివి। జ్ఞానికిరంగాచార్యకర్మ్మఖలు జరగబిజాంద్దేసేదిమి। ఆనకలన్నవేడుబిత్తాలైనానా
యంగాకా॥౧॥ వెలక్కండుపట్టికింద్రాపువాక్కండుడవనించ్చు। నుక్కండిందులాడుమడుగాక్కదియుండ్లి। బక్కజ్ఞానిదమ్మైన
వాండుసారంథమును విదమండ్లు। తక్కరటేకానుంగావకలలకత్తుకాను నాం॥౨॥ యిదిభగవద్గీతార్థము దియబుద్దనునితాను।
యెమ్మదని పుపడి కమొచ్చెంగ్ర స్కాండు। వెడకెవినరాత్రిచెంగ్డిభుదాసులాలు। బ్రదుకుండ్రావమనదుచాదింట్ల చేకొనరా
॥౩॥ -✤- ॥ భైరవి॥ పల్లవి॥ ననుంజూచిహరినీవు నవ్వకుండీవా। పనిమాలెంత్రబయలుపాంకేనామనసు॥ ——॥ మనసు
కుగాచకమాచూదలేకుగోచరమా। కనుంగొనచనమానిఘనరూపము। నినువెదకుబ్బున్నాండనివెక్కడనెక్కడ। జనుండనిం
త్రి యెంత్రసాహసమునాది॥ ౧॥ వున్నచోపేటుంగుదునావాయియాలంప్పింబ రికివా। యెన్నితెలియందనమాయుబ్బ
ధిమాయ। అన్నిదనికాలువుకోయ ంగడంగుచున్నవాండ। యెన్నటికాండ్లునిన్నునాం కంతదిడ్లతనమో॥౨॥ వారిధిగాన
వచ్చునావంట్రింట్రి బారవచ్చునా। రారకాకకట్టునాపగమ పడమ। శ్రీవాంత్తుండప్రత్యక్షమై శ్రీవేంక్కపప్రియుడె। కైకొం
ట్లనిక్పపనెంత్రగడ్డనాంమదునమో॥౩॥ -✤- ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ యెన్నడికిజివుండింక నిడికెడి। పన్నకానెడిబిచింత్తవెబచ్చిసింగాని।
॥——॥ కలరుదివకులుకలదిదు ధర్మ్మము। కలండు దైవమునిండుగావలెనంగ్ని। వలవదిసంద్దిపహానవద్దిజాశింబాకేటి।
తలపాంతకెమిడికొతడంబడింగాని॥౧॥ వున్నవివేదశాస్త్రాలువున్నదివిశ్వాసము। వున్నవాండాచార్యుండుమువుపదే
శించ్చు। తన్నుండానెమోసబుయితత్త్వమునిశ్చయించ్చుక। మిన్నకబంచ్చులమెలాంకెగసింగాని॥౨॥ యిదిగలెక్కవ్రాని
ధులుయిదిగానంకీర్త్తన। వివరింపుబిండిగాశ్రీవేంక్కటేశుండు। భవములదె భ్రమవిబడనుసంగ్గతులకేత్రయి
వలనామనసే ప్రొడెక్రెంగింగాని॥౩॥ -✤- ॥

గుజ్జరి॥ పల్లవి॥ అన్నింయు నడగవె నెనెవు అనిత్తి నవిహరిని కితెలిశి నటి। న్వు న్నిం వ్వు నాకి జన్మమె కానం గిత్రి విమచ్చ్య గాండువు
న్నఖాం డాకండు॥ —॥ పలుజన్మంబ్బుల నెం(ద్రాగి నచ నుంబాయుగింల చిత్తె నెన్నానెగా। తవిదంద్రు యుసుజిం యెంద్దకాం తాంచె ర్కడ
నున్నాకాత్రిల కింప్పుంగ నాపాకంబ్బు నకు నుత్తెగిన కాలుచుల వియె న్నె నెన్నా। యుల ప్పెనె(బ్రదె శినకాలవు యెంత్త నిద్రాసి నూధి
త్రగుఫుండు॥ ౧॥ చినుం గంగం జినుం గంగ గ్రంగద్దుకా కలకుం జెల్లినపత్తి దానదిం యంత్రా। క నరమెంత్రా నాకాభరనా వ్వుల్తె
కాయంబ్బు లతా నైరశినద్ది। పి నన్నిరమిం చ్చినకామి నిమనాం లపిరుతె న్ని యొతాల్లిజివిఘు నవుగననుని సుఖా గింప్ప
ంజెలేనకవ్వనమెయెఱుంగునివి యెల్లా॥ ౨॥ గరిమల నెగడి యుంచ్చిన యుండ్లంగానాచిహొద్లయెడి డాటాకనిసయిడు
ఆ మలుయెండ్డనికె క్కెనెూహాదలి త్రిభువిప్తె నిన్నా శీన్ల। అరయంగ నండ్ర రి కంత్త ర్యామి చిఅఖిలకారనాంబ్బును నివె। నిరత ప్పు(రష
౧౪౩ వెంక్కటెశ్వర దయగల నిచిత్త మొదుపతెండల రుచి నెరా॥ ౩॥ -❀- ॥ మలహరి॥ పల్లవి॥ దైవము ఎనిపితరి గపకాని
చితప్ప రవ్వు న్న విజిప్పులకు। భా వించ్చిరాద నిదాబ్బిదికా నంగబ్రంపన్నాదు లర్కైన నువనవు॥ — ॥ యెర్కడ సెద్ది
ంచ్చుబ్రంపహ్లాచయ్యు(మును యొదండ నెకాంత్తలం జూచినవేళ ను। చర్కం గావు నూవ్వృభిచాకంబ్బు నంజ లియుంచ్చుం
గ్గాకా। చిర్కనె విరతిధనధాన్యంబులు చేతికిరా నయ్యునం జూచి। శార్క్కదియ్యై త్తానంద్దిమగ్నము నుంద్దించ్చుం
గ్గాకా॥ ౧॥ కలుగునితనివిబహుపదార్థముల గర్కనసంగ్గల్లనుం జూచి। కాలండిమాఅంగడుత్రవిత్రిప లత్రా
కారుచు నూరూరుంగ్గాకా। వలనుగసమాధి యెమవ కైదాకకాను వాజి వారణాంబ్బులం జూచి। యెలమి
తాడముంగ్గెల్లి నెల్లం జరి యుంబ్బుంచ్చుంగాకా॥ ౨॥ యెకితి నెలకాను నిమిాంచితలంపు యుహాలాకవ్పు సౌఖ్యము
చూచి। భారపులంప్పదవ్వులు పైం దగి శింబ్బి పనులపుం బురి కాలుపుంగాకా। ధారుణి నె నివి గెలుచుద యెన్నండుత్రగ
రావెంక్కటనాయక నివె। గారవిం చ్చి రక్రిం ప్పుముని కిదికడు నుపకారం బౌంగాకా॥ ౩॥ -❀- ॥ -❀-

ఆహిరి॥ పల్లవి॥ యెంతమహిమో నీదియెవ్వరికలవిగాదు। చింతించి తిరిదాసుల పంజేపట్టంగ నుంచవచ్చు॥ — ॥ వూరకే
నిన్నెవ్వరికి యుక్తుల సాధింపరాదు। సాకిరుందర్కవాదాల సాధింపరాదు। ఆరశిషదకిళ్ళచాంయముల సాధింపరాదు।
భారము నీవె నియదైభక్తి సాధ్యుండవు॥ ౧॥ మిక్కుటపు సామర్థ్యాన మెరశి తెలియరాదు। దిక్కరించి నిప్పుకలంధి లియరాదు।
వెక్కసాన భూములు నువెదకి తెలియరాదు। మొక్కి నీకు శరణాంగ్రేమున్డారనిలుతువు॥ ౨॥ చలిరేంగి తపములు చేశినా నెఅంగ
రాదు। ఇల నెన్ని చదివినా నెటుంగరాదు। నెలవై శ్రీవేంకటేశ నీదాసానుదాసుల। ంగాలినితేంజులు గక్కనం ప్రవశేసవు॥ ౩॥ శ్రీం-
కన్నడగౌళ॥ పల్లవి॥ నీవు నన్నంగ్రీంచితే నింతనిష్ఫింబడవు। చావించినన్నే దయనాబ్రది రింఛ్ఛకానవే॥ — ॥ సంతతమున నేం
చ్చితి సర్వాపరాధినేను। యెంతనీవేమిచేశినా నంత్రగహార్యండ। అంతటిలో రేజ నట్టి యెనల ప్రేంబూచి రానీ। అంత్తరంత్ర
నిన్నుంబూచియె నామన్నించవే ॥ ౧॥ కలవెన్నెనాందప్పులు కనుంగొనవాల్లచె లంగియుండ్డుకుం ప్రాంయత్నిత్త
ముతెడు। లినాభుజవుచర లాంచ్ఛనవుచూచిరానీ। అలనామోరిమంత్ర మ్మైనాంజూచియేలుమీ॥ ౨॥
మతిచిన్నటింగినంజ్జీవుడా న్నత్తుండనేను। గతియిదినారు శ్రీవేంకటేశ నిన్నంయారా। సతతము నిదిరండు సారెకుంజూచి
కాని। ప్రతిశెనినిదయ యైనాంభావించిచేకానవే॥ ౩॥ శ్రీం॥ దేసాళం॥ పల్లవి॥ యుండ్డరి బ్రిదుకులను గనిచితిడి।
యెందడాగు జ్ఞానులు నిన్నెయెటింగి రావింది॥ — ॥ నీనుంగనుంగొనవేశ నిచెంతడేలియక। మనుజులప్పుడ మనీమ
దినెంత్తురు। అనిశము నిష్ఠ యుల్లనినిట్టియుంచ్చురాక। తనరంగాండ్డగుతమతదుకమ్మగ మండ్డరు॥ ౧॥ మహిని వెలతెం
చ్చురేతు భావములు డెలియక। బహుగతిజగత్తున్నభావమండ్డరు। విహితమైనివింత్తదేనిండ్డరు ండ్డుదచూడక। తహత
హంగొండ్డరు యింత్తామి ధృయండ్డరు॥ ౨॥ భావములో ననిన్ను భావించువ సమ్ముగాక। ఆవల నిరాకారమని
యండ్డరు। శ్రీవేంకటేశ నిన్ను చేరియెదుదనుండ్డంగా। దేవుడు మనవాండు గాతేవి గతి మండ్డరు॥ ౩॥ శ్రీం॥

సాళంగనాట॥ పల్లవి॥ యెమని తలంచవచ్చు నీమువంద్దినిత్తము। దిమ సానని భావము తెలియ దెవ్వరికి॥ —— ॥ రవిచంద్ర
గ్రహతారకములు నుండెడువు। వివరించ్చునున్న వానివే యాధారముగా। కపవనునికి భువికి పడునాల్గులోకములు। పనలవి
కాకబాధనాధారమున్నదా॥ ౧॥ తిలకింపుంగులాచలదిగ్గజశేషాదులపు। నిలువం జూదున్నదలనివే యాధారముగా। కనలు
డిక్కల కుగగనమునకు మేఘాలకు। కలదిని యాధారమేకాక వెంవున్నదా॥ ౨॥ అనంతబ్రంహ్మాండ్డములు కద్దినిరూపములు
పు। వెనకమ్ముండ్డున్నదానివే యాధారముగాక। వినుతికెక్కిన (శ్రీ) వేంకటదీశ నీవునివే। మనికైన యాధారముమటియుంచ్చు నున్న
అ దా॥ ౩॥ ॥పాడి॥ పల్లవి॥ విష్ణుండేయి యింత్తాన నిభావించ్చుదిబుద్ధి। వైష్ణవుండ్డై యాచార్యుశ్రీవసియుదిబుద్ధి॥ —— ॥ కాం
డ్డవంబ్డితనలోని కోపము రేంగవ్చుతే। దండ్డనియెబ్బరివు చాంకుండ్డుదిబుద్ధి। మండ్డగంబరశాంత్తుల మీఁం డితనివు
౧౪౪ బ్డితేను। అండ్డుకాబండ్డుకుబ్ర మయకుండ్డుదిబుద్ధి॥ ౧॥ అద్దియెవ్వరయు నాగ్రహరాలమాడులప్పైనాసవు
బ్డించ్చితేవానివెండ్డంబానిదిబు ద్ధి। చుట్టపుసమ్మంథాననాంకితేపరబాధలు। చు ట్టుకాలకలాను గాక జునుంగుదిబు
ద్ధి॥ ౨॥ తప్పడింత్తాడ్డవికమెతనవద్దనున్నవారి। ండప్పులువద్దనిదితగినబుద్ధి। యెప్పుడూ (శ్రీ) వేంకటదీశుండె దూరననున్నవా
ండు। చూపెత్తియాతనిమూర్తి గూచుదిబుద్ధి॥ ౩॥ ॥ కన్నడగౌళ॥ పల్లవి॥ సకలమ్మైనవారికిని సహజమిది। అకట యెబ్బు
గల్పించ్చి ఆశించ్చివుదిప్పుండా॥ —— ॥ తనియక వారలు భక్కిండన మేచూలయగాని। తన బాలవము తనపండలంపుగలదుబూ
నిబియొవ్వనపుసుడ్డు తేచేపుంగాని। బోలింగితనవయసు బోవుదదెలియదు॥ ౧॥ దాలగు పాషాణాలుబుద్ధులు ప్లైవను
పెంబద్దుంగా నీయూరితికి తనదిహమేంచ్చు కానండు। వూరిలోనిమాదతల్లావు గ్గడించ్చుంబావుంగా నికాలకాలపుత
నజన్మకథలుదడవండు॥ ౨॥ వెడుకతానికే పాలువెదకంగారుంగాని। ఆడనె ఆత్మనిక్షేపమడివాల్లం డాని దక
(శ్రీ) వేంకటదీశ వెలయనిదాసులపు। తొడంగ్గొడండెలుపుచు తొడయిరక్షింత్సువు॥ ౩॥

భైరవి॥ పల్లవి॥ యింత్తకంట్టె నీమన్నన యియెంత్తడలు హాళినాను। చింత్తడిరని శ్రీవత్సీయు చేకలది॥ ——॥ ఉపకారముగ దేహ
మోసంగితివి దినాపు। ఉపమించ్చి నెంజేసి ప్రత్యుపకారమింకనేది। యెపుడూ నీధర్మముననే దినిరుకొనుండవలెనై। ప్రపన్నుండ
నైనినుబ్రదుకఁజేకలది॥ ౧॥ వివేగవెట్టి ంజేయక వివేకిం జేశితివి। యీవికి నీమారుపమారిచ్చెడెక్కడనున్నది। యీవల నీపంగితిర్తి
గానిద్దీనియాధీనుండనై। భావించ్చి భయము వీకబ్రదుకఁజేకలది॥ ౨॥ జడులలోంగూచ్చక యీభార్యు నిలోంగూర్చితివి।
నడపి బినిసరవికి నాసరవియైయున్నది। యెడయక శ్రీవేంకటపతి నీపబంద్దినై। ఇడివాయకిద్దనిబ్రదుకఁజేకలది॥ ౩॥ ॥
ముఖారి॥ పల్లవి॥ వెలుపల వెదకితి వేసనాత్తంగను నా। పలుమారు నీడెయ బ్రాసముగా వలెను॥ ——॥ యిన్ని చింత్తలు మ
ఱచి యింద్రియాలంగుడియించ్చి। వన్ని వైరిడ్డి నహృదయపద్మమంద్దను। యెన్నంగ్గష్ఠమాత్రపు దివ్యరుపాడాలకి
ండ్డ। తన్ననకయిమాత్రముగం దలంచంగవలెను॥ ౧॥ పలుదేహపుంగాళ్లం బహువులువారికాళ్లు దేహపుది
ండ్దిలోపల బొబ్బి చలివెండిం బాఱ లకసప్పికుపాడాలకింద్దతలకొన్న తన్నుందానే తలంచంగవలెను॥ ౨॥ కైకొన్న భక్తితో
నిక్కేపు శరణాగతితో। చిక్కని విన్నపములు చేసుకొంట్టను। యెకాంత్తాన శ్రీవేంకటేశ్వరుపాదాలకిండ్డ దాకనితన్నుం దా
నే తలంచంగవలెను॥ ౩॥ ॥ శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ యింత్తే కానితలితే నెవ్వరూ గత్తులుగారు। బంత్తినే వినికేపుడుం బ్ర
పత్తిగా శరణము॥ ——॥ యిలిగొంగు నాలుమూండే యింద్రియాలంగూడుకొని। భువిం బ్రాణులనెల్లనుపుం చిపను
లుగానేవి। కలిశిక్షమ్ముగముతైఘనలోకాల నడిపేవి। అవలం బుద్ధులగులవనప్పుడిం దెచ్చేవి॥ ౧॥ పంచభూతాలివి యేపగ జీవు
లకెల్ల దించ్చరాక యెప్పుడును దేహాలయ్యేవి। అంచులం గంచములొంబదార్థములై వుండ్డినవి। తెంచరాని పాశము
లైతి పులంబద్దేవి॥ ౨॥ మనసాక్షి బంధూత్తాల మర్మములు కింటేది। తనుభాగములలో నందనివిచ్చేది। అనయము శ్రీవేంక
టాధిపనిమ హిమిది। నిన్నుం గొల్చిన దాసుల నెరవేర్చేది॥ ౩॥ ॥

డనాళి||పల్లవి||భావించ్చుతిశబ్దపదనుబయలువాంకరుగాని| నివిగుఱుతుమూకునిర్జనాభా||—||కైవల్యమిచ్చుండ్లునో
నిక్షపుజ్ఞానమెచ్చుండ్లునో| ద్రవికమెచ్చుండ్లునో తలంచరాడు| జీవనమెద్దనుండ్లునో చిత్తమిరితినుండ్లునో| ఆవిధమె
ప్పరికిద్దప్పనరాడు||౧||విడెముతెచ్చుండ్లునో విరతియిచ్చుండ్లునో| ఆదినంత్తమెచ్చుండ్లునో అరయరాడు| భేదమ
నిదెచ్చుండ్లునో అభేదమడియచ్చుండ్లునో| వాదించ్చియప్పరికినిచూడంగరాదు||౨||ఫలమెద్దనుండ్లునో భక్తియెద్దను
ండ్లునో| తలివియెచ్చుండ్లునో సాధించ్చంగరాడు| యిలనప్పై శ్రీవెంక్కటేశులు నిళ్ళంకముబాబ్బి| నిలువచ్చె పున్నెరమునిర్వ
పయింకను||౩||—||గాళ||పల్లవి||ఏడంబరముకొండిరనిపుపిండ్రనిస్సనిప్పుడే| విడుమడినిరివక్కెలవుచెనుకామ్మా||—||
అ కన్నులనెంజూచెడెల్లాకమలాక్షునిపాదాలే| విన్నవినుకుతెల్లావిష్ణుండనికథలే| తిన్ననినామాదితెల్లాత్రివిక్రమనిమంత్రాలే|
౧౪౩౨ అన్నిదినాభావముసమర్ప ణాముని కను||౧||అర్చినెనడచితెల్లాహరినిప్ర దక్షిణలే| గుద్దునినాసింతతెల్లాగా
వింద్దనికైంక్కర్యాలే| ముద్దిని భుజించ్చినవిముకుండ్లనిప్రసాదంలే| నెద్దినినా భాగమెల్లానివక్రముచెరితే||౨||
యులనింబండ్లంబడివియాశ్రవనికమోక్షలే| తలంచినాతలంపెల్లాదామోదరనిధ్యానమే| నలువంక్క శ్రీవెంక్కటనా
యకనియనుజ్జను| నెలవైనాభవములెల్లనినామ్ముచెరితే||౩||—||కన్నడగాళ||పల్లవి||నిన్ననమ్మివిశ్వాసమునిప్పైనిలుపు
కాని| పున్నవాండనింకవేరిఉపాయమిమిదికి||—||గతియైనంతటించ్చువాకాకంతటించ్చువాయని| మతిలోనిసంశ్రయ
ముమతివిడిచి| యితరులచేముండ్లరనింక నెద్దాడునోయని| వెతతాడండలంచేదివెఱపెల్లావిడిచి||౧|| తిరమైననిమ
ఖామతలిసివాండననే| గరువముతాడిప్పుడ్యోగమువిడిచి| వెరవునినిరూపువెదకికానలేనినే| గరిమనలపునాస్తికత్రము
నువిడిచి||౨|| ధ్రువమైననాచెంతకుతాడుడెచ్చుకానినని| అచలనన్నులమీండియాసవిడిచి| వివరించ్చులమేలమ
ంగ్గవిభుండ శ్రీవెంక్కటేశు| తవిలితినం పుణ్యమంత్తయునికువిడిచి||౩||—

లలితః పల్లవి॥ శ్రీమదపుర కెప్పుండ్డుడే పకేపసొడ్డామునమ కెతనన్నిదినునివే ప్రుండ్డుడవు॥ —— ॥ వసుధ వ్రాంబురుషులవనిత
లహాపుంటు। నెసమాయమయంత్రీపు వెరంబాలమ్మాలు। మునలియాండ్డాండ్డి కివెగాభొంబ్బె ముంహాములు। ఆపదసుకయ్యెన్నాం
డ్రియావెళిపుంలు॥ ౧॥ తగినతపంలాసక్కండె నాలువయసులు। పగమపక్త ముంంసాలపతివ్వానియ్యలు। జిగిబంద్దకుంగాం
బుద్ధిచిత్తవికారములు। నిగుడుచుంగులువన్నియద్దిపురులు॥ ౨॥ లలితభావియ శృంగార విలాసములుబ్భావములువల
వనిమోయిలు। తెనిచనజిళ్లు। యెలమి శ్రీవెంకటేశ్వరయ్యుపెల్లనిదాసులకుండెలిబ్రహ్మానంద్దము తీరపుగానిత్తువు॥
౩॥ ✤ ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ దైవము తాడిడి తనతగులు। జీవుండిడి యెటింగి తెలుస్తునిడుతగులు॥ —— ॥ కన్నులంజూచినంత్త
నికలుగునుండగులు। మిన్నకమాదిలాడితే మిగులాండగులు। పన్నగానవ్వితేను వాడుకొనుంతగులు। యెన్నికాసాకర
కుండ్డితే నెమాటిడుతగులు॥ ౧॥ వినులొన్నివినంబ్బాతే విప్పి మెల్లాండగులు। ఆను కపహాపానాసెంబ్బకొనుండ
గులు। పుణిలంకలపాంద్దుల పొడిగినుతగులు। వెానానసూరకుండ్డితే మోగి యుడుతగులు॥ ౨॥ కమ్మనిబ్బియే
మి..చ్చినాగద్దియవుసుండగులు। దొక్కతనానమించ్చితే తొడరునుతగులు। ధరణిశ్రీవెంకటేశుండలంపుకొంత్తానార
వైపరకుండ్డితే నెనయడుతగులు॥ ౩॥ ✤ ॥ సామంత్తం॥ పల్లవి॥ యిండ్దరాజివులెయింబ్బిచుంబితే। నంద్దంలెభావము
లవియి వెరు॥ —— ॥ అంత్తదంబ్బాచినయాపహారిద్రులు। జంత్తురాసులకు సహాజములు। సంతోషంబ్బునుసాత్త్విక
గుణాముసు। శాంత్తచిత్తులకు సహాజములు॥ ౧॥ మనసునంగలకామక్రోధంబ్బులు। జననశిలులకు సహాజ
ములు। వినయంబ్బునుఘనవిజ్ఞానముసు। జ్ఞనులకెప్పుడు నుసహాజములుగా॥ ౨॥ విడువనియాసలువివేలుబి
౦త్తలు। జడులకన్నంద్దుసు సహాజములు। బడిశ్రీవెంకటపతికొలువుండపము। జడియనిదాసులసహాజ
ముంగా॥ ౩॥ ✤ ✤ ✤

శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ కలడిదె యీమూర్తి వల్లగతి గనవలెను। యిలనిందున్నవ్మశంజ్జియెంద్దుమరిలేదు॥ — ॥ కంద్దిమా
బ్రహ్మామును వెంకట్టపతిం గనినద్దు। కంజ్జిమా అవతారాలు కతలెకాక। కంజ్జిమా హృదయములోంగలిగినదైవమును। కం
జ్జిమా వైకుంఠము కడవాఁడైనాను॥౧॥ తెలిసినా జ్ఞానము యీడివ్వు నిము బాము వలె। తెలిసినా వేదాలు సంద్దెపమేకాక।
తెలిసినా మాయ యిది యెంత్తచదివినా। తెలిసినా ముండ్ల రితె రవ్వు వెదకితి॥౨॥ చిక్కినా మనసు యీతని వెంక్కవిప్పరు
వలె। చిక్కినా ధ్యానము వద్ది చింత లేకాక। చిక్కినా అనాదినుండ్డి చిగిరించ్చిరాలము। చిక్కినా పెద్దలుచెప్పిజితమైనదాం
ఆ త్తి॥౩॥ ❀ ॥ నాట॥ పల్లవి॥ అండ్దరిలోనా నెక్కుడు హనుమంత్తుండు। కంద్దువమతంగ్గగిరికాడి హనుమంత్తుండు॥ — ॥
కనకకుండ్డలాలతోడ కాచినముతోడ। జనియించ్చినాండు యీహనుమంత్తుండు। ఘనప్రతాపముతోడ కడిన హ
౧౪౬ స్తాలతోడ। పెనుతోకయె త్తినాండు బద్దహనుమంత్తుండు॥౧॥ వారిరిజ లధిదాంటి జబంచ్చి లంక్కయెల్లా।
అవలయివలశోభిహనుమ ంత్తుండు। విదరించ్చి ఖతకు విశ్వరూపముచూ పుతా। ధ్రువమండ్డలము మోచె జా
డ్దహనుమంత్తుండు॥౨॥ తిరమైనమహిమతోడ వృత్తి జముతో డలరకిదాసులంగాచి హనుమంత్తుండు। పరగ శ్రీవేం
కటేశు బంటై సేవించ్చుచు। వరము లిచ్చింబోడవాడి హనుమంత్తుండు॥౩॥ ❀ ॥ సాళంగ్గనాట॥ పల్లవి॥ యీతండు తారకబ్రం
హ్మము తండ్రి మావివుండు। కౌతుకానంజెప్పిదినంగడ సేవాజనులు॥ — ॥ రాముండు యిండ్దివరశ్యాముండు నానానార్ప
రాముండుజాడరిశలానాముండు। జామదగ్న్యాస్త్రసులను తుత్తుము రుకిసినాండు। కామితఫలము లిచ్చి కాచినాండు సుర
లా॥౧॥ పూర్ణుండు నిలమిఘవన్నెండు దానమునది। సుపూర్ణుండు చాపము నసువన్నెండు। అర్ణవముదాంజిరావణాదుల
గెలిచినాండు। దిన్నయించ్చి చెప్పరాడనెండితనిమబామా॥౨॥ వరుండు సీతాపతి రాఘవుండు కోదండ్ది శ్రీగురుండు జి
త్యామోహుకిరుండితండు। నిరతి శ్రీవెంక్కటాద్రి నెలవైయుండ్డెడివాండు। సరిభరతలక్ష్మణశత్రుఘ్నసహితుండు॥౩॥ ❀ ॥

శ్రీరాగం ॥ పల్లవి ॥ యిదియె కావలెనని తాం గైకొని యిచ్చగించువాం డేపు నుండు । వడలకు రా హరిదాసుల మతము యిది
వర్ణించె వేదనోదిత విమలాలా ॥——॥ దేవుండు గలండని మదిలోం దెలియుటిది జన్మఫలంబు । తావుగ నాతని నెప్పుడుం దలం
చుటితని భాగ్యము । శ్రీవైష్ణవ ధర్మము దప్పక చెలంగుటయి వైభవము । దేవతాంతరంబు లన్నియు మానినదియె సుకృతంబూ
॥౧॥ కామ క్రోధములు జగ్గించుటయి కల్యాణానుభవము । చేముంచి పాపముశే యకమానుటి చెప్పంగ లాభమూ । నేమ
ము తా దుత విరక్తుండగుటి నిర్మలానందమూ । దీమరు నాచార్య సేవ సేయుటిదియాచరింప్పం గడాంచిన ధనమూ ॥౨॥ ప్ర
కృతి వికారముల కంజారకుండుటిది పరము మైన సాత్త్వికము । సకల బంధములం బెడంబాసినటిది సామ్రాజ్య పదము ।
ప్రకటింప్పంగన లమెలుమంగకును పతియగు శ్రీవేంకట విభుని । అకలంకుండై కొలిచియుండుటిది యనంత వ
హిమాలిశియంబూ ॥౩॥ ॥ కేదారగౌళ ॥ పల్లవి ॥ యిదియెదా యది ంకన్నాకు నిండ్దులకం ప్రేమ తిలి
డా మదినితని దాసులదాసు ండనై మబాగ్ముల తొంగడుఘె డాసెంగాకా ॥——॥ ఖడబితినా నా జన్మములు
గక్కన మానిశినై నంత్రనే । దిడిచితినా పాపముశే యకవె వెలుచడిదినయంత్రనే । అడంచితినా సంసారవారిధి ఆఖి
ల జీవతలం గాళిచినయంత్రనే । బడ్డి బడి హరినామమును తించ్చినెంబావనమయ్యెం గాకా ॥౧॥ గెలిచితినా యీ
మాయను నెంగెరలి తపంబ్బులు శేశినంత్రనే । తలంగితినా నరకములు బాదక ధరయెల్లా నెలినంత్రనే । తెలిసితి
నా తత్త్వరహస్యము తిరముగను లక్ష్మండనయినంత్రనే । యిలలా శ్రీపతి శరణుచొచ్చి నెనిన్నిదంబున్నాయ్యం
డనయ్యెంగాకా ॥౨॥ వదలితినా దుస్సంగాములు వరుసతాం బుద్ధులు గలిగినంత్రనే । చెదకితినా ముక్తిమా
ర్గము నవివృలితింగినె చేర్చినంత్రనే । యిదివో శ్రీవేంకటపతిండు నాపను యెలికె యెమ్మన్నించ్చంగ నాపది
ల ముగా నాతనినీ వచ్చిశి పరమానందుండనయ్యెంగాకా ॥౩॥

సామంతం॥ పల్లవి॥ యెద్దడాయవచ్చువినినెంత్తదివాలికైనాను। పట్టినిపశరణాండ్డిబ్రదిక్కింత్తుపుగాలా॥——॥మాల
తనముపంబ్డైదిమతిండగసులుంగామము।ఆలశిము ద్దువంబ్డిదిఅంద్ధుంగ్రొధము।కిలినొదిగింప్పునెంగ్గిలివంబ్డిదిశా
భము। వాలాయింప్పినెండ్డండ్లైనావచ్చును।తాపలపు॥౧॥ చుద్దిమద్ధ్యమువం ద్డిదిచూక్కింప్పుమోహాము।వద్దమాంస
మువంబ్డిదివయొంమదముఫ్పుబ్డైనబ్రమవంబ్డిదిపాడిగినమచ్ఛరము।వుద్దిపడి నూరూరించ్చునూంకిప్రాణులను॥౨॥గాడ
మ ఆంగువంబ్డిదిగుద్దుతాడిసంసారము।విడనికద్దువంబ్డిదివెడుకయాస।యీడనెశ్రీవెంక్కటిశయెలితిఖినిదాసులు।జాడ
దప్పునియ్యవుయీచండ్డముజీవులది॥౩॥ ॥వరాళి॥ పల్లవి॥ మఖినుద్ధాంగిగావలెమనుజుండ్డైనవాండు। సహజీవలెనుం
ద్దిమీనాదింప్పుతెండు॥——॥వెదకితలంచుకాంద్డలిద్దురడుగానవచ్చు।చదరి మఅచితిశ్రీక్షిబింకపు।పాదలినదబితిను
౧౪౭ భూమెల్లామెద్దిరావచ్చు।నిడిచిరింప్పితింగాలమునిమిషమ్మైతాంచు॥౧॥ వెడు కతాంజుడివితివెదశాస్త్రసంపన్ను
ండా।జాడతానూరపండ్డితెజ డుండాను।కొడకతపశియ్యైతివున్నతాన్నతుం డా।హాడకనామరియ్యైత్రిగస్సాహి
నండాను॥౨॥ మురహరుంగొలిచితిమొంత్తుమునాధింప్పువచ్చు।వెరవెఅంగపుండ్డితెవిరిడియొను।శరణలండ్డిశ్రీవెంక్కటేశ్వరు
ండురక్షింప్పును।పరగసంశయింప్పితెపంచనర్పుండెటను॥౩॥ ॥కేదారగౌళ॥ పల్లవి॥ తనలానుండ్డినహరిందాంగొలువం
డిదిపాం।యినలెకశరణాండ్డనితండింంషింప్పును॥——॥కాలిము జమి మానుపుకొనెయాసముండ్డులండ్డ।వూరకిచెండులు
దినను దంబడును।అహంకమంత్రసిద్ధండనయ్యీననెయాసలను।ఘోరపుంబాద్లపుగక్కననుదంబడును॥౧॥ యిద్దియ
క్ష్మశింబంప్పుకొయింప్పుకొనెయాసలను।వాద్దిజీవఖాంసలపునెదంబడును।డిద్దతనమునందలనద్దృశ్యముసాధింప్పియా
సాజద్దిగభూతాలంబూజింప్పంగనుదంబడును॥౨॥ చాపలపుశిపలక్కైశక్తింగాలిచెయాసను।వ్రాళినిండ్డులకునెల్లానుదం
బడును।యిప్పుడుశ్రీవెంక్కపతిండెలిచెపట్టినదారంపా।ఆంపరానియాసనెండ్డక్కనానుదంబడును॥౩॥ ॥

ధన్యాసి॥ పల్లవి॥ దేవ నీ నియమాధీనము దిక్కు దెసనం హ నీవే। శ్రీవల్లభ యహ ండ్డినాం తప్పించ్చుని హ భారము॥——॥ ఆడి వప్పిన బిడ్డని
నపరాధింజెకితల్లి। వాడర యన్నము వెద్దకుండ్గవచ్చునా। విడుక రకొండు బిల్లకు వింత్త మాటలెల్లాని పై। ఆడిన ద్దియాడితి
ను ఆడవించ్చవచ్చునా॥౧॥ చక్కినా వుతాండు హమికివచ్చెనం ద్దగాల్లండు। దుక్కర కావక పాండాలవచ్చునం। యక్కిగ సుజ్జి ము
గా లిగె నెనకి పైకొండ్డిక్కాతు। తక్కర దా నింజ్జింకదితప్పు గానవచ్చునా॥౨॥ పతిం బెండ్లాడిన యాలుపక్క నుండ్డి నిద్రించ్చి తేకొ
తీకొ కాలలానుభాగి గానవచ్చునా। తతి నీ పనికి రాకతామ సుంఒ్షెవుండ్డినా। గతి యేత్రీ వేంక్కటేశ ంవపంఢ్డవచ్చునా॥౩॥

॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ యిదువంజ్జె వల్లాని కియిద్దె కలవు శ్రీ నితి। తదుకనని వనీని ధాన ముచకెంజ్జెని॥——॥ కామిం
చ్చితి నాత్మని న్నం గలశి భాగించ్చు దహ। వేమ రుంగ్రాధిం చ్చితి నీ విరా ధుల పై। నీమము నలాభించ్చితిని మంత్రమన్నులకి
య్యు। ఆ ముకలని మోహించితి హరిని హాపునహ॥౧॥ యెఱుకతామదించ్చి తి యిద్దని దాస్యమున। మతి పె న్నా
ల్లని చదువు మచ్చరించ్చితి। తతిం జలపజ్జితి నితప్పు నిభక్తి యండ్డు। వెఱవక నిన్నా ల్లనివిధులనిండ్డించ్చితి॥౨॥ కల
మ్మచు ఎల్లానికైంకర్యములం డ్డవిజ్జితి। బలుమమకారము నిప్పెంజెచ్చితి। యలమేల్మంగవేంక్కటేశ యిన్ని దినవన్ని తిత వి। నిలిచి
నకాలమెల్లాని శ్రీవేచితిని॥౩॥

॥ మాళవి॥ పల్లవి॥ కలశాపురము కాడంగాచుక న్నాండు। వలశినవరాలిచ్చి వాయు
నంద్దనుండు॥——॥ మాయాబిలముచొచ్చి మగుడి యంచ్చు ధిలాని। బాయాగ్రహము జంపి చయ్యునదాంజి। ఆ
యెడలంకిణిని కింగాబ్బియంత్తలాజానకి ంగని। వాయువేగానవచ్చిన వాయునంద్దనుండు॥౧॥ కడలి దరిని యుండ్డి నరపు
లతొంగూడుకొని। వడదిరంగా మధువనముచొచ్చి। బడి రాముని కి సితాపరిసరమెల్లం జెప్పి। వడిగలవాండితం
డు వాయునంద్దనుండు॥౨॥ రావణాది రాక్షసుల రాము నిచె సాధింప్పించ్చి। ఆవిభుని సితం గూడ్చి గి అయోధ్య నుం
చ్చి। శ్రీవేంక్కటేశుంగొల్చి శిష్టరక్షణమున కై। వావిరినిలుచు న్నాండు వాయునంద్దనుండూ॥౩॥ ॥ ॥

శాళిరామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ వసుధం జూడం బిన్నవానివలెనున్నవాండు । వెసనన్నివిద్యలానువెలసివిఠ్ఠలుండు ॥ —— ॥ పంగ
నెడునూదడెబ్బుదియెడుసరిచేత । నిరవైపాడించ్చుకొన్నాండివిఠ్ఠలుండు । సరసనైదులక్రొలిండ్లజవ్వనపుగొల్లెతల । మంఠి
గించ్చుకొన్నవాండుమఱియీవిఠ్ఠలుండు ॥ ౧ ॥ బత్తితాడతనమీఁంది పాదలువాడితేను । యిత్తలమొన్నైతిరిగెనివిఠ్ఠ
లుండు । హత్తితన్నెల్లకటాంగానండ్డరిమెడపీవళ్ల । యెత్తివాదాలండ్డంజూచినితండివిఠ్ఠలుండు ॥ ౨ ॥ గద్దిగాంబుండ్డరిరం
డురేపువేడుకంబెద్దినా । యిప్పిరపింపపైనున్నాండివిఠ్ఠలుండు । అద్దితానే శ్రీవెంకటద్రింబాండ్డురంగ్గమునా । యెద్దుగొల్లినావ
రమువిచ్చివిఠ్ఠలుండు ॥ ౩ ॥ -శ్రీ- ॥ మాళవి ॥ పల్లవి ॥ యితండు రాముని బండ్డు యితనికిప్పరెడురు । చతురతమెఱసిన్నిప్పువహ
ఆ నుమంత్తుండు ॥ —— ॥ ఆకాసమంత్తయునిండ్డియవ్వి విశిండికాంకబ్బిది । పైకొనిపాతాళానంబాదాలుమోపి । కైకొనిదనరది
౧౪౭ కకలుకరములంగబళించ్చి । నాకారముచూపినాండిట్టిదహనుమంత్తుండు ॥ ౧ ॥ కొంచ్చుకసురలుకొమహాపముల
విపారిచ్చి । ముంచ్చిధ్రువపదం డ్డలముమొగమ్మైయున్నండ్డ । యెంచ్చంగహారకము తెల్లాయెడనెడసండ్డలుగాచ
చ్చులమెరశినాండిచ్చదహనుమంత్తుండు ॥ ౨ ॥ గరిమరవిచంద్రులుకర్ణకుండ్డలములుగా । ధరనిమెరువుకదితదముగా
ంగా । శిరపుగా శ్రీవెంకటిశునిశివకుండ్డై । బెరసినిచ్చదనిదపెద్దహనుమంత్తుండు ॥ ౩ ॥ -శ్రీ- ॥ పాడి ॥ పల్లవి ॥ రాముండు లోకాభిరా
ముండు త్రైలోక్యధాముండు రణరంగభీముండువాండే ॥ —— ॥ వరుండు సితకుఫలాధరుండు మహాఉగ్రపుశరుండు రా
క్షససంహారుండువాండే । స్థిరుండు సద్గుణాకరుండు కొదండ్డదీక్షా । గురుండు శివకరుభకరుండువాండే ॥ ౧ ॥ ధీ
రుండు లోకైకవీరుండు సకలాధారుండు భవబంధదూరుండువాండే । శూరుండు ధర్మవిచారుండు రఘువంశనారు
ండు బ్రహ్మనామారుండువాండే ॥ ౨ ॥ బలుండు యిన్నిపదవికలుండు భావించునిర్మలుండు నిర్భలుండు విరలుండు
వానండే । వలశ్రీవెంకటాద్రివిజనగరముకొనతలకానెంబుక్కాపాడతలుండువాండే ॥ ౩ ॥ -శ్రీ- ॥ -శ్రీ- ॥

సారంగనాట॥పల్లవి॥శరణుశరణువిభీషణావరద।శరధిబంధనరామసర్వగుణస్తోమ ॥——॥మారీచసుబాహు
మదమర్దనతాటకాహర।క్రూరేంద్రజిత్తుతలగుండ్లగండ్ర।ధారసుకాకుంభకర్ణదనుజశిరచ్ఛేదకర।విశ్వప్రతాపరామ
విజయాభిరామ॥౧॥వాలినిగ్రహ సుగ్రీవరాజ్యస్థాపక।లాలితవానరబల లంకాపహార।పవిత్రసవనాహల్యాపాపవి
మోచక।పౌలస్త్యహరణరామ బహుదివ్యనామ॥౨॥శంకరచాపభంజక జానకీమనోహర।పంక్తిజాత్రసాకేతపట్ట
ణాధిప।అంకిత బిరుద శ్రీవేంకటాద్రినివాస।పాంకజరూపరామ పురుషోత్తమరామా॥౩॥-❀-॥రామక్రియ॥
పల్లవి॥శ్రీవేంకటేశ్వరుని శృంగారము వర్ణింపతే।యె విధానం దలంచినా యున్నిదె గిందగును॥——॥కరిరాజుంగాచి
నచక్రము వట్టినహస్తము।కరితుండ్డము నిచెప్పుంగా నమరును।వరము లిచ్చేయట్టి వరదహస్తము కల్పు।తరుశిఖియ
నిబాల్పుం దగు నితనను॥౧॥జల ధిం బుట్టినపాంచ్చజన్యహస్తము నిరు।జలధిత రంగయు నిచాంపవచ్చునను।బలు
కౌళింగ్గనిత్రాంకపట్టినక జహ స్తము।హాలుపైఘనేంద్రుండనిబాగడం గండ గును॥౨॥నలినహస్తం బ్బుల
నడుము నున్న నియురా।మలమెలుము ఇంగ్గిరివనందగును।బలు శ్రీవేంకటదగిరిపై నెలకొన్న నిన్ను।నలరి శ్రీవేంకటపతిరుం
డనందగును॥౩॥-❀-॥దేసాక్షం॥పల్లవి॥పంట్టవండ్టకాని వారి భాగ్యము లివిమాందా।నంట్టిముట్టివెదకితే నాతు
మలానున్నది॥——॥వేదములలా మొలచివేదాంత్రాలంగా ననాగె।గాదిలి శ్రీహరిభక్తిం కల్పులతా।పాదియుక్తి వైరాగ్య
బాధలచేం బలువారు।పాడుకాని వెరువాకెపంచ్చసంస్కారాలను॥౧॥అల్లుకొనేము నులలా నండ్టెను౦బురానోల।
చెల్లుబడి శాస్త్రాలం జిగిరించ్చెను।చల్లంగాం బూవులు వూచె సత్త్వగుణవిదుల్లను।మొల్లనెనిడలు నిండ్డెమిం చ్చి సుజ్ఞాన
మునా॥౨॥పరమయోగము లంబూంపలుం బిండ్డె యువృద్ధిపరగెసురలనెపండ్డె జయంప్పా।యురవై శ్రీవేంకటపతి
ఘుండి ంద్పు నుఫలమ్మైనాండు।గురు కేవలను దాకగును దీవెసులరా॥౩॥-❀-॥

శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ మతంగపర్వతమందు మాల్యవంతము మీఁద॥ అతిశయిల్లిన చేడె హనుమంతుఁడితఁడా॥——॥
యీతఁడా రాముని బంట్లు యీతఁడా వాయుసుతుఁడు। అతతబలాఢ్యుఁడు పెద్దరాతఁడితఁడా। ఖ్యాతిఁ దను వెడ జిప్పి
చెప్పిన యాతఁడితఁడా। ఘాతల లంకకాలిచినాతఁడు సవ్వలి యితఁడా॥౧॥ అంజనాసుతుఁడితఁడా అక్షమర్దనుఁడితఁడా।
సంజీవని కొండ దెచ్చ్చిన సాహసి యితఁడా। భంజించ్చె గాలని విని పంత్తమున నితఁడా। రంజిత ప్రతాప కపిరాజసఖుఁడితఁడా॥౨॥
చిరజీవి యీతఁడా జితేంద్రియుఁడితఁడా। సురలకుపకారపు మద్ధమీతఁడా। నిరతి శ్రీవేంకటాద్రిని విజనగరము వాన
శిదివరములిచ్చినదైవ మితఁడా॥౩॥ ❀ ॥కాంబోది॥ పల్లవి॥ యేమని విన్నవింత్తు నిడివి నా భాగ్యము। కామించి విన్న
౮ రనంచి పంగమలారమనో॥——॥ కలదియందరికి కైకొంగా ఫలము। కలన నాకైతె నిత్యపాపఫలము। అలసు గలకు మతిశా
౧౪౬ స్త్రముతము। నెలకొన్న నాకైతె ● నీ నామామృతము॥౧॥ సకలాత్మల బ్రదుకు సం ● సారము మూలము। ప్రకటించ్చు నాకై
తె నీ వాడమూలము। వెకలి లోకులకతి విధివిధినా। శ్రీకరనారది నిదివ్యభా వవిధిని॥౨॥ రంగ్గగవాండ్లమం
దరకు బంధుజనులండ్లు। సంగతి నాకు నిభక్తజనులయండ్లు। అంగ్గవించ్చి శ్రీవేంకటాధిపన న్నేలితివి। చెంగ్గదనాథ్థాన
ముని శ్రీమూర్తియండ్లు॥౩॥ ❀ ॥పాడి॥ పల్లవి॥ యిహాపరసాధనమీతలంపు। సహజజ్ఞానికి సతమీతల
ంపు॥——॥ శిరులుము గ్గిదను జీనిందడంబడంగా। హరి నిమజ్జివని జియ జిదలంపు। సరింగాంత్త
వెడు దసండ్ల డిగానంగా। తిరము యుభ్రమయనిడే తలంపు॥౧॥ వాడలి వయో మడము ప్పుతిల్లినను। అడ్డ
ంచిమెలంగ్గ దయదిడలంపు। కడంగుచు సుఖదుఃఖములుముంచ్చినను। జడియ నినామ స్మరనామీత
లంపు॥౨॥ మతిసంసారపుమాయ గప్పినను। అతికాంర ఘుంజాంర నిడడి తలంపు। గతియై శ్రీవేంకటప
తి గాచిన। సతతము నిత నిక్కంనామీతలంపు॥౩॥ ❀ ❀ ❀ ❀ ❀ ॥

కేంకంబుగాఁగరుణించి॥ పల్లవి॥ శరణన్న విభీషణునిం గరుణించినవాఁడు। పరికింపఁ బరబ్రహ్మమయుఁడీ రాముఁడు॥ ——॥
ఆలికై విల్లు విఱిచి వాలికై యమ్ము వేసినవాఁడు। మగంటిమిగలవాఁడావిండు। అలసుజలధి గట్టి కిలను మోక్షమిచ్చె। గుణివెను
జటాయువును యీతండా యాతుముండు॥ ౧॥ మించ్చి కల్లుడేగనిలి యంచ్చి పగసాధించ్చి। దంచ్చి రావుకుమారుండు తానిపూర డెల
బంచ్చిగా వాయుజుని విపించ్చి సుగ్రీవుతోఁ జెలి। కంచ్చి రావణాన్వైరిఘను నుండా యీ రాముండు॥ ౨॥ రాకాసుల మర్దించ్చి
కాకాసురుని యాగాఁ బిమ్మటన్న జానకి రమణుండితఁడా। యీ కడ శ్రీవేంకటాద్రిని రచ్చితాను నున్నాఁడు। డిరాఁ ప్రతాప
పుడీవుఁడా యీ రాముఁడు॥ ౩॥ -❀- ॥ సాళంగనాట॥ పల్లవి॥ మున్ను నెల్లను కట్టిన మద్దిఁ దీరు। కన్నుల పండువైయున
శ్రీరంతత్తుని తిరు॥ ——॥ జలధుల మీఁద సుచక్కఁగా నిలిగెను తిరు। బలిమిం గలుబ్రుల పెంచారను తిరు ఒలు వల
క్షముంగ్గి ఉవి కిలువాఁడను తిరు। చెలంగి డి బ్రిజయుఁడు శ్రీపంఠి తిరు॥ ౧॥ తమ గుండ్డిన నగరము కొన్న
తీరు। తిమునగు మతుమును ంపిచ్చిన తిరు। సమరముల జరాసంధు నింపా లిన తిరు। అమరుల వెను బలవ
గుస్తాని తిరు॥ ౨॥ వాంద్లి స్రగ్గాల వ్యాసుడీవుని భంగ్గించ్చిన తిరు। భేద్ది పాంచ్రపనిష్టెద్రాడి వెట్టిన తిరు। అద్దిశ్రీవేంకటపతుండల
మెలువుమంగ్గ రాగ సవడి। పట్టమేలుచ్చున్నైన పరమాత్ము తిరు॥ ౩॥ -❀- ॥ సాళంగనాట॥ పల్లవి॥ శింగ్గారాలమించ్చి నరసింహ్వుడీ
వుండు। చెంగ్గట నున్నాండు నరసింహ్వుడీవుండు॥ ——॥ సురలు బ్ర యువెద్దన సుపతెల్ల మొర వెట్టా। శిరి తాముం గ్గిన నరసిం
హ్వుడీవుండు। ధరణి వం ప్రిద్దం బ్రతిష్టనులు మున్నలు ముద్దా। నిర్ణిత్తైనలి నరసింహ్వుడీవుండు॥ ౧॥ కాంచ్చునద్దైత్యుండు దార
కాలువనెత్తు రువారగచించ్చె నగాళ్ళ నరసింహ్వుడీవుండు। పంచ్చులుం బంత్తాలు మీరఁ భవనాశియెదవార। చెంచ్చుతలంగా
లి నరసింహ్వుడీవుండు॥ ౨॥ బలిమి పై ప్రైనెశ్రపం హ్లాదుండద్దిమో క్ష। చిలికింగరునా నరసింహ్వుడీవుండు। అలరి శ్రీవేం
కటద్రిన పాబలము మీఁద। చెలువమిచూపి నరసింహ్వుడీవుండూ॥ ౩॥

నాద॥ పల్లవి॥ ధ్యానవారితోడి పగ ధరియించువాడు దీనికి కానుకిచ్చి తీరనానికప్పము తియ్యవలె॥ — ॥ భ్రమసి ప్రాణధనం
బద్ధాన సాత్త్వికము దూరినాను నేను యింపు రసమానందు శత్రులంత తమనోభిందిచౌట్న (త్రి) లపమ్మతివనము గొంత్న।
తమింజుంప్పరకమానందుద్వితీయులాల॥ ౧॥ వానిమిన్నులాడాంగి నరాచమూకలలాను వ్వ। శోభపెలిడవులలరము తూఖా
ల। ఆనంద్రకూటమెక్కినా ఆచక్రవాళమంటినా తొంగినంధించుకొనాండు దుర్మార్గతులాల॥ ౨॥ సతులమాయనునన్నాసరి
నెలద్దిందుపవాయినా కతిమెద్ద కమానందురా కాసులాల। యితండు శ్రీవేంకటవిభుండేదురలేదితనికి గతి యని మోక్షరా
నాగపయులాల॥ ౩॥ — శ్రీ — ॥ సారంగ॥ పల్లవి॥ భోగించుం బుద్ధిన నింపు మ్మకొంచేవత్తానికి రూపు॥ శ్రీగురుండని వీడయనేటు
వుగాని॥ — ॥ యీరెండు బేటుతీయిద్దిపాపాలనమొసపు। పూజించుటమ్ము తియనోపవుగాని॥ మూర్ఖగానిరెండ్లగాశ్లి
౧౦౦ వోపు దాంకాంజుద్ధనోపు॥ యితిపడివని గుడికొంగనలసుంగాని॥ ౧॥ ర న్నవిధిరెండ్లఁబిన్నగలంత్తారజా
డనోపు॥ ఆన్నతినా సాగ్రద్ధి కాపవుగాని॥ అన్నిదరెండ్ల బదవులధరామ్మ తానకాపునన్నల మోక్షము త్రా
వజబంచువుగాని॥ ౨॥ యీదినములు రెండ్డెదిన్పమింత్తానాళించునోపు। వావలకాస్త్రాలకైతెనోపవుగాని। శ్రీపెంకటేశగ
నిచె చిత్తాన జ్ఞాన మిచ్చితే। భావించి జీవుండిన్నిదెబ్రదుకనోపుంగాని॥ ౩॥ శ్రీ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ పరమునహామప
ంద్దవంద్దినయప్పు। యిరవుగాండానెయెద్ధయెదుదనున్నాండు॥ — ॥ ముంచిన నమబామలెల్లామాత్తికవంత్తు పట్టెనప్పు
రాంచిననవరములు నాకారమైనప్పు। లంచ శృంగార రసానకంగములు వచ్చినప్పు। యెంచంగ శ్రీవేంకటవిభుండేదురనను
న్నాండు॥ ౧॥ తెలంగి ఆకాశానకు చైతన్యము వచ్చినప్పు। అలడ యాళింధువు ప్రత్యక్షమైనప్పు। చాలచిను జ్ఞానము మోసులెత్తి
వుండ్డినప్పు। యెలమి శ్రీవేంకటవిభుండేదురనున్నాండు॥ ౨॥ పరగ నానందము ప్రతిఫలించినయప్పు। సుకలభాగ్యము బాడ
చూచినప్పు। వురట్టియలమేల్మంగను రమునవించు కాని। యిటచె శ్రీవెంకటవిభుండేదుర నున్నాండు॥ ౩॥ — శ్రీ — ॥

భైరవి॥ పల్లవి॥ పరమాత్ముండు సర్వపరిపూర్ణుండు। సురలకు నరులకు బోధయై యున్నాండు॥ ——॥ కన్నుల గండ్లనే రెండు
మోదలాడుతానే। తన్నుంగాని వానివలె వాంగి యున్నాండు। అన్నియు విండ్లనే అష్టైశ్వర్యాసనగాండ్లనే। వన్నెల నూనెను ంచ్చు మువ
త్తై నున్నాండు॥౧॥ తనువులు మోచి యుతలంపులు డెలిసి యు। యెనసియు నైన యరయు చున్నాండు। చెనకి మాయ కమా
య్యై జీవునికి జీవమై। మోనసి పూసల దారమువలె నున్నాండు॥౨॥ చివె ఖు విధము నైధ ర్మి మెల్లానే కర్తై। పూవులు వాసనవలె
ం భాంచి యున్నాండు। భావించ నిరాకారమై పద్మిపై సాకారమై। శ్రీవేంకటాద్రి మీంద శ్రీపతై యున్నాండు॥౩॥ ——॥
కాంభోజవసంతం॥ పల్లవి॥ మూండే నూడలు మూండు మూండ్లు తొమ్మిది। వెందుకాని చదువ కొనే దాంతరహస్యము॥
॥——॥ జీవస్వరూపము వింతించి యంతట నుడి వుని వైభవము తెలిసి। భావించి ప్రకృతి సంబంధ యిది యెఱుంగు
టి వేవే లువి ధముల వేదాంతరహస్యము॥౧॥ తనలోని జ్ఞానము నుపద్రవం డ్రాం డలటా సి। ని తొడనం డ్డ వల్ల
భక్తి నిలిపి మనికి గా వైరాగ్యము మఱి వశుండై సిద్ధిన వలసిన యట్టి వేదాంత రహస్యము॥౨॥ వేడుకతో నానా
వృత్తి శ్వాసముగ లిగి। జాడల వెరనోగతి సాధనము తో। కూడి శ్రీవేంకటేశ్వరుండ్ గాంచిబదా సుండా ప్రేమి దనబ్రంహ్మానం
ద వేదాంతరహస్యము॥౩॥ ——॥ సామంతం॥ పల్లవి॥ యిద్దనే యోగలత్రము యెఱుంగ కొండ్లై ఫలించు। యెద్దయు నా
సి పదార్థమె మరకుండి॥ ——॥ గాంతం డలంచు కొండ్లనే కామోద్రేకము వుడ్చు। యింతలోనే గూడేనా యెడకిడ సూ
త్రము। చింతకాయ తొక్క చూచితే నేనో పూవు। యెంతకెంత దప్పు యెడకిడ సూత్రము॥౧॥ విను లమంచి మాట
లు వింటే నే సంతోషము బుట్టు। యెనిజము గనే నిడకిడ సూత్రము। అనిచ్చితే నాలుకనే ఆరు రుచు లుండెలిసి। యీనెపమున నిడ
కిడ సూత్రము॥౨॥ ముక్కు కానం ఘ్రాణము నండ్ల మూండ్ల వెనక వచ్చి। యెక్కడమోచు న్నదిడకిడ సూత్రము। చిక్కి శ్రీ
వెంకటేశుండు జీవుల కంతర్యామి। యిక్క వెట్టింగితే నిడకిడ సూత్రము॥౩॥

దేసాళి ॥పల్లవి॥ యెంచిచూడఁ గొఘనులాఁ గయిండ్రైవరాత్ముండు హరిస్త్రీకుండు । సంచితముగ నితని శరణుచొచ్చిన సర్వఫలప్రద
మిందరికి ॥——॥ హరింగొలువని కొలువులు చుఱియడవింగాచిన వెన్నెలలూ । గరిమల నచ్యుతు వినని కథలు భువిగ
బస్నానములూ । పరమాత్ముని కింగాని తపంబులు పాత్రార్థముల నిధానములు । మరుగు రుక్మిణీపతిని పూవుల పూజలు మగం
డులేని శింగారములూ ॥౧॥ వైరాగ్యంబు హరి నుతియించని వినుతులు వననిధిం గురిసిన వానలూ । ఆకమలోదరుం గొరని
కోరికెలండ్ల నిమాపని ఫలంబులు । శ్రీకాంతుని పైం జేయని భక్తులు చెంబు మీందికి నరపుం బూంతా । దాకొని విష్ణునిందె
లియని తెలువులు తగనిదినడిమిపైరులూ ॥౨॥ వాదిరింగేళవు నెల్లని బధుకులు వరతంగల పుచింతపండ్లు । గోవిందుని క
డుమొక్కని మొక్కులు గోడ తెనిపైను చిత్రములు । భావించి మాధవు పైలేని తలంపులు పలుమేఘముల వికారములు ।
౧౹౧ ఆవెంకటపతి కరుణగలిగిని తీజీవులకివియే వినోదములు ॥౩॥ ॥ గుజ్జరి ॥పల్లవి॥ శ్రీకరనామ మధిగం
జేసినపనుల రుచివుండు మెచ్చు నులత్తమము చెప్పను । వాకదికొను గుణశీతంబు గుమార్గనిముల ఉండంగ ప్రియా
సపడనేలా ॥——॥ తనవు ననిపరిపూర్ణమైన గోదావరి గంగా కావేరి । కనకబిండ్లు యమునానాగ యాదిమ తీర్థ
త్రంబుల సంత్రతముగ్ । దినకరసామగ్రహణకాలముల తిథాగుణంకాలు శేశినఫలములు । తనుండానె సిద్ధించును పూరకె
దప్పులుదిరుగంగమటియెలా ॥౧॥ పంరియనుకెండ్లశ్రవములునుడివిననఖిలవేదములు మంత్రములు । గరిమధర్మ
శాస్త్రపురాణాదులు క్రమమునంభవివినపుణ్యములు । పరమతపోయోగంబులు మొదలగు బహుసాధనముల సా
రంబు । పరిపక్వంబై ఫలియించుంగా బడ్డబయలు వెదకంగనేలా ॥౨॥ మొదల శ్రీవెంకటపతికి నింజేయు తీర్మోక్తినమా
స్త్రము లోపల నే పదిలపు షోడశదానయాగములు పంచమహాయజ్ఞంబులును । వదలక సాంగంబులుగం జేసినవాండి
కొండపలుమారు । మదిమది నుండ్లేకాయక్లేశము మాండిదికెండనేలా ॥౩॥ ॥

ముఖారి ॥ పల్లవి ॥ ఆతండియజమానుండు ఆదినారాయణుండు । ఆతని బంధ్లము మూకు నన్నిట నిశ్చింత్తము ॥ —— ॥
యెవ్వికే గలబంధ్లుసు యెక్కడిది విచారము । పాలించ్చేమగండు గలపడంతికేడచింత్త । కాలుము ండ్డైతండ్రి గలకొడుకుకేదిత్రా
డుసు । యీవిలపౌరిదాసునికేక్కడికొదికేలు ॥ ౧ ॥ బలుడు గ్గనముపానికి భయమేమిటదిడు । కలిమిగలవానికి కడమలేదు ।
యిలశ్రీత్రవంత్తునికి నెండ్లాడకిద్రములేదు । అల వేంకటపతి బంధ్లకు నలమటలేదు ॥ ౨ ॥ పట్టినముద్రుంగ్గరపు ప్రథానికెదురులేదు ।
సద్దైచాతనివారికింగొంర్కతేడు । నెడ్డన వేంకటాద్రి నిలయుకేవరులము । గుడ్డుతాడ బ్రెడికేము గుఱిమూకునతండే ॥ ౩ ॥ ॥
సద్దైచాతనివారికిం... ॥ —— ॥ తిం
గసండ్రక్రియ ॥ పల్లవి ॥ మనసు తొమ్మ స్వర్గమ్మై మరలంబారుచునుండ్డు । పానుంగువట్టమదముణావంగనిడు ॥ —— ॥ తిం
ష్టినె విసమే కష్టదిష్టము గవిషలతరంగ్డ్దేనివలఫె కష్టంగాంత్తలను । అంద్దిముద్దిరాంగిదనలముకొండ్డ్రింగనక । పండ్డంగల
రినత్రమమూనలేడు ॥ ౧ ॥ మెజ్జితే ... నేకఊచు నుమెలుపుతాడుతంచామము । పద్ది ... తేవిడువనిడుపప్పునిప్పెండిదజ్జ
మ్మైమెనసామ్ములుతగులుకొం ... డ్డెంగనక । తాజ్జివెల్లింబాయునాసతాలంగనిడు ... ॥ ౨ ॥ ఆహారముపిజ్జితే నుఅద్దివి
డుచు భూతము । ఆహారానకుంబాడేర్కనద్దిప్రాంతము । యీహాల వేంకటపతి ఉండిద్దికరునొంచ్చితే ను । నాహాయ
మ్మైవచ్చుండానిసత్త్వగుణాజ్ఞానము ॥ ౩ ॥ ॥ సాశంగ్గనాద ॥ పల్లవి ॥ దిక్కులు నాధించ్చుంబూనిదేవదుండ్డు భులువ్రా
య । యెక్కవతాంవేంకటపతిరుండిక్కిండిర ॥ —— ॥ పన్నిడ్డరుసూరియులబండ్డికండ్లతేరు । సన్నుతికే మాదిడివాసనపుండి
రుకన్నలపండ్డు కైనగరుడధ్వజపుండిరు । యెన్నంగ వేంకటపతిరుండిక్కినిడితేరు ॥ ౧ ॥ మించ్చునానామిఘుములమెలు
కన్లతేరుగుమంచ్చులసద్రుత్రాలకచ్చులతేరు । అంచ్చుడేవతలెబొమ్మలైవుండ్డినద్దితేరు । యించ్చుంగ వేంకటపతిరుండిక్కినిడి
తేరు ॥ ౨ ॥ అద్దికిండ్డిడుబాకములంత్తరువులైనతేరు । నద్దనడువనుబ్రింహాండ్డపుతేరు । దిజ్జయలమేల్మంగతాం
దిరమ్మైపుండ్డె ఇతేరు । యిద్దివేంకటపతిరుండిక్కినిడితేరూ ॥ ౩ ॥ ॥

శుద్ధవసంతం॥ పల్లవి॥ మాయకిదె సహజము మాయను గెలువరాదు। మాయనాథుం గొలిచితె మన్నించ్చునాతండె॥ — — ॥
చితికిలోనైనద్దుండ్డు ద్రిష్టిలోని వెడకలు। ఏంతరించి పద్దంభావించె భావున ద్దిపె। ఆతుమలో వెనరి అలరి వూరకపుండి తెవైతాన
పునిడవతవచ్చువెంద్దవెంద్దను॥౧॥ తిపువలెనె వుండ్డు దిష్టవుం బదార్థాలు। మీవు గొంద్ది మోసాలమీంది తీనెలను। యెపునా
సవిడిచియెరపడి వుంద్దెను। మాపునంగద్దినచద్దె మాంపిం చ్చునా॥౨॥ తలంపులోనె వుండ్డు తనలోనియంత్తరాత్మ। తలుపు
కొంబాతిపెక్కడి వత్తానుచుల పడ్డియాతనినె శరణచని కొలిచితే। యెలమి శ్రీవేంకటపతి వుండితండైరచ్చునను॥౩॥
మంగళకౌశిక॥ పల్లవి॥ దేవుండులక్కండిసరి తెలికినవారికి। యీవలావల చూచినా నింకవిడుత్తె అంగు॥———॥ కోపము
అ మానితేనె కొదిజపాలు శ్రీయు దాంపము శ్రీయ హంద్దినె బలు తపము। లోపల తానూరకుండ్డిలో గసె ల్లా జపించ్చు
౧౭౨ దాపుపుదాంకావెడకినామ డివెదు తెఅంగు॥౧॥ ప్రంకాంత్తనం ద్దవం ద్దిబలుపునల్లాలు శ్రీయు దానని
దినాసమునుదినాము వానము। సరి మోనాననుండ్డు దిసన్యాసము చేసినదా। యిరవైతె నంత్తకంద్ది నింకవిడుత
అంగు॥౨॥ పలుసుఖదుఃఖముల కెబాలివుండ్డుదె మోక్షము। ఆలచంచ్చలము మాను దడియోగము। యెలపై శ్రీవేంకటప
తిండిచ్చినసుజ్ఞానమిదె। యెలమి బుద్ధింబొలసింకవిడుతెఅంగు॥౩॥ సారాష్ట్రం॥ పల్లవి॥ తలచుకొ శామన సందగినద్రి
ష్టములివి। వెలవెరతిచ్చిబిచ్చి వేశము లాధనము॥——॥ గాలింబాయె పాందలు లాశములానిసుద్దవెల్లా। గాలింబావెంద్దం
డును శ్రీకాంత్తునుపులు। జాలింబడికింతలు సంసారభోగము వెల్లా। జాలి ఏని విష్ణుని సంత్తపుపూజలు॥౧॥ మాయ
మాలంగని నల్లకపు మానుషకృత్యము వెల్లా। మాలయము గాలిదైవికము బాలము వెల్లా। కాయకము తెతమకల్పితములన్నియును।
కాయకము గలకనిత్యుంగమలాత్ము మన్నా॥౨॥ పుడివావు కెంగులింగాను న్నత కర్మఫలాలు। పుడివాడు దెవునిష్టైనె నరభ
క్తిజ డియునితరు విచ్చిసకలవకము లును। జడియదు శ్రీవెంకటేశ్వరుండిచ్చివరము॥౩॥

సారంగనాట॥ పల్లవి॥ అహోబలేశ్వరుని ఘనాదిమూర్తి నిటు ఘోరశ్రీపంత్తము విరసింపవ్వమునహ ॥——॥ చుక్కలు మొల్ల
పూసలు సూర్యచంద్రులు కన్నులు । దిక్కులు చేతు తెండ్లలు దివ్యాభరణములు । మిక్కిలి వేదములు మించ్చు గాన త్రైంద్రుక
లు । రక్కసులం జెండ్డి విదారింపవ్వమునహ ॥ ౧ ॥ శైలము తీపాపములు జాలనను నిళ్ళకములు । కాలచక్రమే నూపగ్రహ
లు పండ్లు । బాలులు కొన్నవి ఘుములు సకలదివ్యాంబరాలు । పాలించ్చె భక్తుల ప్రతాపము సింపవ్వముననరా ॥ ౨ ॥ అంత్తరిక్షమే న
డుము అద్దిభూమి యెబి పందు । వంత్తంగ్రపారసము వాధుర్య నెల్లాను । యింత్తద శ్రీ వేంకటాద్రి యురవు మహాగుహా । చంత్తు
లు రుములు ఘోరకోపము సింపవ్వముననహ ॥ ౩ ॥ శ్రీ ॥ పాడి ॥ పల్లవి ॥ యెంతాచెప్పె వున్నాండు యీతండే వరబ్రహ్మము । శ్రీ
రమాదేవి తోడ శ్రీ వేంకటేశుండు ॥ —॥ వాడలో మాయలాడే వెన్నుడి నసముద్రము । ఆడేపంచ్చభూతాలలుండ్ల అక్షరము
గు దిగొన్న బ్రంహ్మాండాల గుడ్డ ంబెద్ది హంస । సద పుట్టింపుల వుజలజమూ లకందము ॥ ౧ ॥ అనంత్తవేదాలుం
డెబి అత్తు యువద వత్రముఘు నడివతలప శ్రీ కరయజ్ఞము । కనలుదానవ మత్తగజసంహార అభిరామము ।
మోనకి సంసారంభారము దాలై వృషభము ॥ ౨ ॥ సత్తపము జీవుల కుభోగము సంక్రమము । అతిశయ భక్తులు పొన్నాంచుల్లు అమృతము । ప్రత్య
మైత్ర శ్రీ వేంకటాద్రి వరము లభింత్తామ నగేష పుట్టిగన్న మోక్షపు తత్త్వగర్భము ॥ ౩ ॥ ✤ ॥ సాళ ॥ పల్లవి ॥ విడి నే వారెడి యద్దెవిరిడి
యోరిపులాల । అట్టి శరణను బంపరా దండ్డాలు వెద్దరా ॥——॥ విండె వచ్చె లగ్రుష్ణుండిగి నెయి యగ్నైదువులు । కాండిన వాడ్లుగా
ంగిక డియవరా । హాంశి ఖితాభి త్తివాయ ఘనరి నోళ్ళంగ రువరా । లండువారమను కొ కొల అతండు డడవండూ ॥ ౧ ॥ గొ
విందుండు దాడి వచ్చెగును కుచుంబాదరా । కావుమని మెడలం బాగలు వియరా । వివిగబిడ్డలం బెర్లు విభునికిం చద్దరా ।
వావా యంగ్గి లి ౧ంజతులా గ్గరలరత్తించ్చిని ॥ ౨ ॥ మొత్తి శ్రీ వేంకటేశుండు మూలలక్ష దాంగరా । వొత్తిలి పంత్తము విచ్చిమి
గొడంగదరా । హత్తినీ తలలు విరియంగం బాసుకొన్నరా । బొత్తుగా మిమ్ము గెవి చంబాగదరా మెచ్చిని ॥ ౩ ॥ ✤ ॥

నాది॥ పల్లవి॥ హరి నిన్ను నవితిని హాయిన దాసపులు। చిపడులు డిగి వాడబిహారుల్లైరి॥——॥ మకుటలు డిశి జడమ
కుటలు గడ్డుకాని వెకలి శిపులుము నివిషుల్లైరి। మోకముల నుహాచుపు మోకములు వెడ్డుకాని। అకవకొండ్డ పరిపు
లాదవార్లైరి॥౧॥ విరులు విడిచి సంస్కంచిపలు మడవిసుక। నాంకకుం గొండ్డరు శివసత్తుల్లైరి। చిరపు సాములు మా
నిపెట్టగడ సాము నిచ్చి। తారపుం బగతు తెల్లడా వ్వరుల్లైరి॥౨॥ నాడిం చ్చువె అచి శింగ్గి నాదాలూడు కొండ్డను। హాదిం
చ్చిరండ్డం గొండ్డ రుజాగుల్లైరి। యూడెస శ్రీవేంకటదిశి యున్ని యుమానికొండ్డపు। దాదాత నిశరహానిదాస పల్లైరి॥
౩॥ ॥ కాంబోది॥ పల్లవి॥ ఐనద్దయ్యూంగా కహరి కల్పిత ములివి। మానిద్ధి వెందివా మానని వివా॥——॥ హాక్కప
అ డలం బిన ద్దువా కరి తలంపు రాదు। పక్కన నండ్డ రికి బహు భావాలు। అక్కడ మొదలాకది అనలుం గానలు విపు। యి
౧౭౹౧ క్కడని తగిలె డియి మిశి శిడి॥ ౧॥ హారుగు వాని చెంత ఆహారుగు వాండుమె చ్చుండు నపులక్మణములు నా
నావిధాలు। గరిమ నన్నమో క్కదికడు పుత నివివెయు। కపు ణెంచా నననివికా వననివి॥౨॥ కడంగి దశి ప్రుని
మాద కలవానికింప్పు గాడు। చెడంగు జీవుల హాండ్డు పెక్క రితులు। కడు శ్రీవేంకటపతి ఖుండా క్కం డు జగత్తులు వి
రు। వాండింగ డ్డుకానిదిది హాల్ల ననిదిడి॥౩॥ ॥ నాది॥ పల్లవి॥ నిండ్డని న్ని బాదములను నిమ హిమ లెి। అండ్డని మోక్షముని
కునాది నారభింప్పవి॥——॥ కూరిమి యిుండ్డి రమిాండ కోపము అసుర మిాండ। తారుకానప్పుడి దేవతల మిాండ
ను। ఆరితిని కాలు విష్టి అ పెబలము మిాండ। నారకొనెని నిరు పునారసింప్పు॥౧॥ కరుణా ప్రింప్పాదుమిాండం
గస్నలు దిక్కుల మిాండ। సరిచి తులు పిగుల బంధ్యాల మిాండ। గరిమ నిన దినలు ఘన ప్రతాపము మిాండ। తిరమా
యు నీ కరి కెడిప్పు నారసింప్పు॥౨॥ శాంత్తము లా కము మిాండ కాళ్ళముల శత్రుల మిాండ। కాంత్త తెల్లాత న దివ్వహా
ను ము మిాండ। చింత్త దింవి నోడము శ్రీవేంకటద్రి మిాండ। సంత్త తమ్మై నికుం జెల్లె జయ నారసింప్పు॥౪॥ ॥

సాళంగనాట॥ పల్లవి॥ అన్నిటి నిపుణుఁడు వింత్తహనుమంత్త। నివున్నవాఁడు యిన్నిట్లింత్త చోహనుమంత్తఁడు॥ —— ॥౧॥ మునిఁగి
నలంగాబిరానఉగ్రపుదండంచి। అమ్ముకొన్నబలవంత్తహనుమంత్తా। గొమ్మున జలధిదాఁటి కొండ్లతో సంజీవి దెచ్చి। ధీ
మంత్తుండంత వైతి వింత్తదివ్యహనుమంత్త॥౧॥ చుక్కలు మోలపు నాసల్లై సూర్యమండలము మోఁచె। అక్కజపు నిరూపంత్తహనుమ
ంత్త। భోర్క వ్వై మీఁదరుండ్తగా నుగ్రీవుడాలకెంత్తా। అక్కరవీడించ్చుకంత్తా హనుమంత్తా॥౨॥ జంగ్గమాంచి చేయెత్తి ..ఁచి
డికెవించ్చుక। అంగ్గము నక్కించ్చితెంత్తహనుమంత్త। రంగ్గగు శ్రీవేంక్కటాద్రి రాముని దీవిక చ్చితి। వంగ్గలించ్చుక మొక్కంత్తహ
నుమంత్తా॥౩॥ -శ్రీ- ॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ మగబిమిగల హనుమంత్తరాయ। దిగువ పట్నాము లానిడివ హనుమం
త్తా —— ॥ చక్కఁగనుండాఁక బాంచి జంగ్గవెట్టి చేచాఁచి। అక్కజపు ప్రతాపపుహనుమంత్తుండా। రక్కసులందును మండ
కాముఁడి వ్రలకు। దిక్కై వుంగ్గ రమ్ముట్టినడి వహనుమంత్త॥౧॥ కెలుగండ్లు విసు కొని కెరలి విడికిలించ్చి। ఆలకిం
చ్చి వ్రుదిక్కులు హనుమంత్తుం డా। నెలకు చిందికి మెను నిండ్డంబెరిని యఖ్తు ని। తిలుపడంగా బట్టిన చ్చిడి వహనుమ
ంత్తుండా॥౨॥ తమితోడ దాసుల నాతప్పు కాచిన। అమరన భయమిచ్చిన హనుమంత్తుండా। జమళి శ్రీవేంక్కటేశు సరసనం
డిగా నెక్కుతి ముఖచునుండ్డీ యెట్టిడి వహనుమంత్తా॥౩॥ -శ్రీ- ॥ శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ యి మిచ్చిదిదిదియా క్షీరమాయ
లు। దిముప్రతిమె కను త్రిజగముగలిగె॥ —— ॥ మలమూత్రంబ్బుల మాంసపు ముద్దకు। కుల గోత్రంబ్బుల గుత్తిగ
లిగె। తొలులు తోమ్మిద సుతాలుండి త్రికిని। పిలువంగంబెరు నుంబెంప్పు నుంగలిగె॥౧॥ నెత్తరు నెమ్ముల నిరుబు
గ్గకు నుపొత్తి నకర్మ్మములదుగలిగె। కొత్తవెంద్రుకలగు బుఱల గంత్తికి। వాత్తుల సంసారభాగముగలిగె॥౨॥
సనా ముఖముల నరముల బడుచకు। పూని నళిగ్గలు భువింగలిగె। ఆను శ్రీవేంక్కటాధిపుండిలంగా దిని
కిం బ్రాణము తీరముగంగలిగె॥౩॥ -శ్రీ- ॥

బౌళి ॥ పల్లవి ॥ పురుషుండ్ఞని కృతిహొగడినది ఆ పురుషుండు నిరాకారమను విరసవాక్యములాండ్రకిని విచింద్రినస
ంబద్ధములు ॥——॥ మొగమున బ్రాంహ్మలు మొలచిరది ఆమూరితి అవయవములగా తుండవే తగ సబాహువులను రా
జులిదె ఆతత్వమె యెంచ్చుంగ లోన్నమదే పగదున తొడలను వైశ్యులది ఆ బ్రంహ్మము డిపాము బయలది ఆగపడివా
డాలక్ష్ముండ్రులద ఆతని రూపమురి దదే ॥ ౧ ॥ తనవందనమునుం గలదపదైవము తనం జూడంగన్నులు వెవది తన
దిన్నపమునుం జెయునది ఆతనికి ధిన్నలు శివది తనయిచ్చినది నైవేద్యంబిది దైవము నోరి వెదదే తనయిచ్చె ఇధూ
పంబునుం గలద పెదైవము ముక్కను వెడదే ॥ ౨ ॥ అంత్తాంతానిదైవము వయ జ్ఞములారులకుం జెయుదదె సం
ఆ తత్తము సుండా ప్రతంత్రుండ వేజపములవరములు చెకొండ్దదే చింత్తింప్పం దానియోగియదే చెరువ పొత్ర
౧౦౪ ములెదదే వెంత్తపు   రక్షదప శ్రీవెంకటేశ్వరుండుపకరించినదిది   యదే ॥ ౩ ॥ ॥ శంకరాభర
ణం ॥ పల్లవి ॥ యెరాత్మవా   దులాలయుండ్దు కిడివుత్తరము ॥ రాసులాం   కవరాధమెఖుదంబాలినయ్యా
లాలు ॥——॥ పాపమోక్షండుకెరిషి పాపులే యుండ్దరుంగావలదా ॥ యెపున వారణి పుణ్యముండ్దరికి రావలదా ॥
కాబంచ్చియోక్షండసుక్షైతికారి యుండ్దరుంగావలదా ॥ చూపడివుం డొక్షండ్దతిసుర లుండ్దసుంగావలదా ॥ ౧ ॥
వారండపవిత్రుండ్దైతేనెగి నిండ్దరుంగావలదా ॥ వారండుగు చ్చైవుండ్రితే చాడకిండ్దరుంగావలదా ॥ వారణి ర
విసుఖముండ్దియుండ్దరునుచానరకంబొండ్దవలదా ॥ వారని దుఃఖముండ్దరు ద్రూరుబంచ్చు రాపలదా ॥ ౨ ॥ ఆరడ
నెరండసుముక్తుండయితేనండ్దరునుంగావలదా ॥ దికాని యోకండు బంద్ధుండయితే యుండ్దరుం
గావలదా ॥ చెకాని శ్రీవెంకటపతిం జెరిదాసులయియుండ్దది ॥ లోకపు మున్నలనుం డెలుసుకా
వలదా ॥ ౩ ॥

శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ శివుండు గలవారికి వెసులుం జింతయు లేదు। శ్రీవిభుండే అన్నిదిక్కులం జెల్లుంగనక॥ —॥ యివి
కగల బంధ్వులకు యేవిచారము లేదు। వాలిమగండు గలాలికి వాపు లేదు। జాణిమిండండ్రిగలపుత్రునికిం గ్గడ లేదు। మేలు
గాం బండ్లిన భూమికిం గరవు లేదు॥౧॥ బలము గల రాజుకు భయమేమియు లేదు। కలిమి గలవానికి కక్కర లేదు। యిల నాచా
రవంతునికి పాపమును లేదు। తలంపుం బున్యాము గల ఆతనికిం జేదు లేదు॥౨॥ గురువు గలవానికింగా అంతయేమి
యు లేదు। పరము గలవానికి భ్రాంతులు లేవు। యిరవై శ్రీవేంకటపతికుండిన్ని దమాకుం గలండు। అరయ దాసులము
మాకడ్డాంకె లేదు॥౩॥ ❀ ॥కేదారగౌళ॥ పల్లవి॥ కమలారమణాదికల్పితపు మానిసిని। తమితోడ నా దిక్కు దయం జూడవే॥
॥—॥ ఆరితి బ్రాంష్టనమిండ్ఞన నదిరానిడేహము। కారియావారమున కుంగాలుపడు। చిదవ్యైష్ణవుండ నేపశ్చరికమిదా
ని। నారమ్మైన మనసు లోజ్ఞానమిలే డు॥౧॥ చదివితిననియెడిచలవాదమింతే కాని । ఆదననండ్లలోని అర్థమెఱుంగ।
పదరి సంసారమన్ని బహురూపము ధాని। చదురుండనానన నందునసమర్థుండంగా ను॥౨॥ దేవమిచ్చె భక్తుండనని లెజమో
క్షదిరాని। దేవమిరనిను బూజించ్చునెరను। శ్రీవేంకటపతినిచేతలానివాండనేను। భావించ్చి మఱియే పాపమునేటింగను॥౩॥
❀ ॥కాంబోది॥ పల్లవి॥ యిన్నాళ్లు నంద్దునంద్దనే మిగండ్లిని। అన్నిదశరణముచొచ్చి పారిదినుంగండ్లిని॥ —॥ అంగ్గనల
పసంబిక్కిలలయి కలెకండ్లి। బంగ్గారువెం డ్లందగిలి భ్రమగండ్లిని। ముంగ్గిదిత్రిత్రాలండ్లి ముంచ్చి వెడ్లలేయంగండ్లి।
అంగ్గపు నన్నేచూచి అంతరాత్మంగండ్లి॥౧॥ చుట్టలం జేరిచూచి సుద్దులచావులు గండ్లి। మద్దులేనివయసు తాను
దము గండ్లి। వడ్డికామముయికేలిదరుసమాయలు గండ్లి। పడ్డనారాయణ యని భక్తి నిన్నుం గండ్లిని॥౨॥
చింత్తవడుచుల వల్ల వెదెలుమతాలు గండ్లి। సంత్తకర్మముల వల్లసాము గండ్లిని। యింత్తద శ్రీవేంకటపతియిదు
నా జీవభావము। చింత్తించ్చి అండ్లలోన నీ శ్రీపాదాలు గండ్లి॥౩॥ ❀ ॥ ❀ ❀

సామంతం॥ పల్లవి॥ సారిదీ మళ్ళిజ్జిదయ యంజూతువుగాకా। వెరకిమరియెక్కడానిమి విన్నవించ్చెమింకను॥——॥
తలంచితే నిరూపముతనిలితి నిపాదాలు। శ్రీశితిని డాసు లగమిలాన ను। చలివాసిభవము లుసడిడిరెం గమ్మకము
లు। యెలమినిమ బాములుయెమిచెప్పెమింకను॥౧॥ నిముద్రలు ధరించ్చితినిగుకలలువా గడితి। చేము జ్జిపూజించ్చి
తి శ్రీయంగ్గాలు। తామసము వెల్లనూడెవతి వచ్చు నంత్రికము। గామునమకిమినిన్నకొసరిమింకను॥౨॥ తిరువ నదిధరి
ంచ్చితి తిథ స్త్రుసాదాలు గొంజ్జి। విశిష్టైనని కథలు విను తవింజ్జి। పంగ శ్రీవెంక్కటేశ పరముని పాలము ంగంజ్జి। అంతియుత
పమెమి ఆసపడిమింకను॥౩॥ ✦ ॥వరాళి॥ పల్లవి॥ శ్రీపతి నివు సిద్ధించ్చుటెసిద్ధులద్ధియు। పైపైని శక్రమెపరమప
దంబ్బా॥——॥ పరమాత్ముని పైనాత్మప్రవేశింప్పంజేయుదే। పరికింప్పంబకరాయప్రవేశము। గరి మనాపప్ప దయాకాశ
౧౭ ము నండలంబుడే। గింవైయ ఛ్చినయజ్జియెచరత్తుము॥౧॥ మంచ్చిపరమప రసనామము ప్రాణాలుల చేవింజ్జ।
చంచ్చులవినె బిదూరశ్రవణాము। కాంచ్చి నిరూపము ఆరుకమలాలద్దూనించ్చు దే। యెంచ్చుంగదూరగమన మిం
జ్జెలనెదే॥౨॥ సావధాన మెలాచులపు సస్థితానిన్నంజూచుదే। తావులనే అనిమిషత్తు ముబేరుదే। శ్రీవెంక్కటేశ్వరనిశేవ
పండ్జైనిలుచుదే। వివెలు తత్పుజ్జ్ఞాన విధులనిలుచుదే॥౩॥ ✦ ॥దేసాళం॥ పల్లవి॥ అంత్తరంగ్గములొనున్న హరియెగతిగా
కాచింత్తించ్చి మోక్షింందాని చేకొనింత్తిించ్చును॥——॥ పుజ్జించ్చిన కమ్మగమి బాషించ్చుకుండ్డునదే। బెద్దగామన సిమ ఆపిం
చ్చునదే పడ్డైనమెని ఆసలబతిమాలింప్పించ్చునదే। బుద్ధము లెవ్వరు యెంచ్చిచూచినం బ్రాణికిని॥౧॥ పక్కన విత్తిన భూమి
పండ్డి పండ్డ పండ్డునదే। యక్కడా మాయెభ్రమయింప్పించ్చునదే। అక్కరతోంజేసిన పుణ్యమే కట్టివేసునదే। దిక్కడెస యెప్ప
పయూడిబాంగపశించ్చును॥౨॥ ఆసలంబెద్దిసాయమేఆదవదమానదే। సీసిసం సారమే జ్ఞానింజేయునదే। వెస
గయింత్త హా శ్రీవెంక్కటేశుండే లేకదే। మోసప్పుబేనారె వ్వరు ముడమేజీవునికి॥౩॥ ✦ ॥

...నాటం॥ పల్లవి॥ ధరణిలోనెందరెన్ని తపములు చేసినాను। హరికృపగలవాండే అన్నిటాంబుణ్యుండు॥——॥ మితిలేనివిత్తులె
న్నైనా వెదనిప్పించజల్లినాను। తతితో వివిత్తినవేళ గంపండ్లను। యితరకాలంతలు మతియెందరు గావించినాను। పతిమన్నించ్చినది
పద్దపుదివులు॥౧॥ పాలుపడి నరులెన్ని పాడ్లుండ్డి కాలిచినాను। నేలికేచేపట్టినవాండే యెక్కుడుబండ్డు। మూలనెగత్తధనము
నెల్లానుంచ్చిదానధర్మములు। తాళిమితోనిచ్చ్చునదిదా పురమై నిల్చును॥౨॥ యెన్నికెన్నాంగాడుపులు యెందరు గావించినా
ను। యిన్నిదధర్మపరుండే యీడేఘను। వున్నతిం జదువులెన్ని వుండ్డినాను శ్రీవేంకటేశు సన్నుతించ్చిన మంత్రమే సఫలమై ఫ
లించ్చును॥౩॥ -॥దేవగాంధారి॥ పల్లవి॥ అన్నిటికి మూలమని హరినెంచ్చురు। పన్నినమాయలు వాగుబయలు వారికి
ని॥——॥ ప్రత్తిబానులలోపలం జిక్కి జీవులు। ఆకదభక్తి నివారమను కానేరు। సకలపుణ్యపుపాపాల సంద్రిజన్మములవా
ని। వేకలిసంసారాలకే విడుకపడిని॥౧॥ కామునియెద్దిదిగంగానికి బడిపాయులు। దోమ బిఱపబడు కేదొడ్డదనిపు
వామిడికా కిలకసబంధ్ధైనవా కలు। గామిడితనాల దాసి కర్తలమనిరి॥౨॥ యితరులోకాలనేడ యెంతపుణ్యమై
ద్దప్రాణులు। కతలమోక్షమార్గము గండ్దిమనిరి। తతినలమేల్మంగపతి శ్రీవేంకటేశ్వరుని నమ్మితి అరానననున్నవారమ
రుమలనిరి॥౩॥ ॥దేసాక్షి॥ పల్లవి॥ యెంత్తనాదించ్చిచూచినా యెన్నడిబడివినా। వింత్తలైననిమూర్త్తిగావె సంకీర్తి
సివా॥——॥ లోకములోసముద్రములోంతుచెప్పంగరాదుగాని। ఆకాశమింత్తంత్తనియనరాదుగాని। మీకానిభూతికినా
వులు మితివెట్టంగరాదుగాని। శ్రీకాంత్తునిమహిమ చెప్పిచూపవశమా॥౧॥ అలగాలిదెచ్చిముడియగాంగద్దం
గరాదుగాని। వెలయంగాలముగండ్డువియరాదుగాని। కలయనలుదిక్కులకడగానంగరాదుగాని। జలజాక్షునిహాపుణ్యగుణజా
యంగలనా॥౨॥ కేవలమైననిమాయగెలువనేరాదుగాని। భావించ్చిమనసుంజక్కంబట్టరాదుగాని। దేవయలమేల్మంగపతి
వి నిరంగానిగతి। శ్రీవేంకటేశనిం న్నంజెరికాల్పువశమా॥౩॥

శంకరాభరణం ॥ పల్లవి ॥ నీ చిత్తము నాభాగ్యము నే నెంత్తవాండను । యేచి నీవు రక్షించితి యెక్కుడు పుణ్యమింత్తే ॥——॥
సోదించ్చి నీ భావము చూడవశమా తలంచి । మేదినా మనసు నీకు మీఁది తత్తుచింత్తే । నాదికైన నీ నామము నుడుగంగ వశ
మా మాటలు నీ శిలవు గామమ్మా పద్దుచింత్తే ॥ ౧ ॥ వివితైన నీ కథలు వినంగ నాతరమా । సావగా వినులు తావు చూపు దయ యిం
త్తే । దేవ నీ సాకారము ద్రిష్టించ్చ నావశమా । పావనము గానండ్తా తొంబ నిగాను చింత్తే ॥ ౨ ॥ గద్దెగా నిన్నుం బూజించ్చ సంగ్గమ్మ
ది నావసమా । నెద్దన నా మేను నీకు నెమిించ్చుచింత్తే । ఉద్దపు అలమేల్ మంగ్గపతి విత్తి వేంక్కటేశ । జద్దిగాను కొంకకు నీ శరణాను
చింత్తె ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ గౌళ ॥ పల్లవి ॥ నమ్మవలెంగాని యెన్నండు సందేహము తెరె । యిమ్ముల దేవుండు వరమిచ్చు చిమరుడు ॥
అ ॥——॥ మగనిపై భక్తి శేశివుంచ్చి లోకాలేక్కెరదా । తగుదండ్డకొలువ ద్దెత తప్పగతి గనెందా । పగదు ననిక వేరు వద్దె పాముంబ
గా౮(ట్టెరదా తగి లి పారిదాసులు ధన్య తే చిమరుడు ॥ ౧ ॥ యేలికెకు ధనమిచ్చి బాత భాగాలండ్దెరదా । కెలంగత్తి వూని
పగగెల్చెరదా గాలి లోలాంబూ రించ్చి ఘనసిద్ధులయ్యేరదా । యేలిల హరిదా సులు యీడేరుదే మరుడు ॥ ౨ ॥
దిక్కలయ జ్ఞానులు చేశి దివిజులయ్యేరదా । మొక్కి విప్రుల సత్పుర్గించి వుంచి శిరులండ్డెరదా । పక్కన నలమేల్ మంగ్గపతి శ్రీవేం
క్కటేశ్వరు । చక్కనం గొల్చిన దాసులు జ్ఞాను తేచిమరుడు ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ ముఖారి ॥ పల్లవి ॥ నీ కిల యీసు కామునివేమి గద్దుకొం
ద్దెది । యీరడలాలించ్చితే మేమిదు నిన్నుం గొలుతుము ॥——॥ మాటలకు లొంగాని బ్రంహ్మము నండ్దె దాంచిదాంచి । మాటడ
రండ్డె వుసుమ్మీ మాతౌనీవు । నీదు నమనసులోని లుపరానివాండ నండ్దె । వాదించ్చి మా సంబాడు మాపసండ్దిగతి యేది ॥ ౧ ॥
శ్రుతుల సంబద్ధరా నిబాధ్యపు బ్రంహ్మము నండ్దె । మతరానం జీక్కక మాని వుసుమ్మీ । పతివిని గంభీరము బయదం బడినండ్దె । అ
తి గొప్పా నన్నిదియే ప్పిటింగెము ॥ ౨ ॥ మాయవన్నకాని నవుమ్మడి బ్రంహ్మమ నండ్దె । యేయెడ నైనా భ్రమయించ్చె వుసుమ్మీ ।
వాంచపు దలమేల్ మంగ్గ పతి విత్తి వేంక్కటేశ । యీయెడ నీ శరణం ద్దెమి న్నిదమమ్మెలుమీ ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ ❀ ॥

దేసాక్షి ॥ పల్లవి ॥ కాదనంగరాద్లయకారికిల్లుజన్మములు । పూఁడువగూడిరాడ్డాప్రుగసుండ్రత్తైనోరయ్యా ॥ —— ॥ మిన్నుపైనున్న
జపులుమన్నఫైంబ్రవిశింప్పి । అన్నద్వారమునడిపాము మోంచి । మున్నిడిదానఫలాదివస్సులఘు జింప్పియప్పుడి । త్రిన్ననిరమ్మన
ములుగందెలంబాశెరయ్యా ॥ ౧ ॥ యిరవుమ ఉబిమతియెరవులకాంవిరిలి । సురలునరులమండ్దంజాక్కిబాక్కి । సారిదిలోక
ము వెల్లాంజప్పికాలగతులను । హారినాయుష్యముగాళ్లి । పాయుచున్నారయ్యా ॥ ౨ ॥ దండ్డగాంగరదిపమలకాండ్డయె
క్కిసు జ్ఞానులు । పండ్డినమనసుతాడబత్తిశెశి । అండ్డనెశ్రీవేంక్కటపతిసునలమేల్ మంగ్గనుంగాళ్లి । నింఢ్దునిధానవముత్తై నిల్పినా
రయ్యా ॥ ౩ ॥ -శ్రీ- ॥ భూపాళం ॥ పల్లవి ॥ మొదలనెంచెచ్చరికెతాం మోసపాగయెపాడ్లా । వెదకిపారికథలేవి నుచుమండ్దవల
యు ॥ —— ॥ వెలందులసుద్దులువినుల నువింద్దిను । పిలుచుంజూపులంజూడంబ్రేమవుద్దించ్చు । వలశియారాచూపుల
మనసునందగిలిచ్చు । తలంపు ● మాటలాడందమిరించును ॥ ౧ ॥ మగువలతో ● డుత్తమాటలాడదారకాండ్డి । నగి
నగిసంసారాలనంద్దుగల్పించ్చు । తగిలినవప్పులుతనువులు పాంశింప్పించ్చు । మిగులాందను పాంకువేనించ్చి
వలపించ్చును ॥ ౨ ॥ సతులతో మోహాముసంప్పదలు పారించ్చు । అతిసంప్పదలుడిపాసజ్ఞానింజేయు । తత్రీనలమేలుమ
ంగ్గపతి శ్రీవేంక్కటపతి నిండి । గతియనికాలిచితిఘు నునింగాంజేయును ॥ ౩ ॥ -శ్రీ- ॥ ముఖారి ॥ పల్లవి ॥ యిండ్దువల్లనెమిగడ్డ
యినుపగుగ్గిళ్లింత్తే । యింద్దిరారమకుచిశెవేయిరవైనపదవి ॥ —— ॥ సతులతోనప్పులుచండ్దమామగుమకలు । మత్రితలపా
ంతలెండ్డమావులనిక్లు । రతులతామాటలురావిమానిపువ్వులు । తత్తివిరహావుకాంకతాడిమానినీడా ॥ ౧ ॥ లలనలజప్పనా
లులక్కపూసరఘాపలు । నెలకొనికెశెబత్తినిపైపైభ్రాంత । చెలువపువినయాలుచెమకూరశైత్ర్యాలు । కాలందివెనినసుపుగా
డమింాండిసున్నము ॥ ౨ ॥ పడంతులవిడుకలుపట్టివడంగంద్లగుళ్లు । కడుమోవితిపు చింత్తకాయకజ్జము । బడినలమే
లుమంగ్గపతి శ్రీవేంక్కటపతి పుండడరించ్చినమాయలుఅద్దములోనీడలూ ॥ ౩ ॥ -శ్రీ- ॥

చౌళి॥పల్లవి॥సత్యముక్తియంగవచ్చునసప్తిస్వరయీమాదెకు।నిత్యమునీవియిఖుంగుడునినిమినెట్టింగంజుమీ॥——॥
సులభుండవాడువుడొకమరిచూడంగడుల్లగ్భుండవాడువు।తలంచింత్తువుమఱచింత్తువుతగంబ్రాణామునుం
డ్డిపలికింత్తువుఅశురములపరగనవిప్రాయింత్తువు।వెలయంగనివివలిగావెరొకడినెంజియంజుమీ॥౧॥వానరంగం
బూజలుగొండ్డువువాక్యాకపరిమాన్నడువదు।కనుమ్మూయింత్తువునిదురలంగడువిల్మాలుపుడువు।ఘునవనగవజ్ఞాని
ంజేతువుకరుణాతాజ్ఞానింజేతువు।ననుంబుద్ధించ్చులినీవెనాకాపనిగాదునుమీ॥౨॥నాలానుండ్డువువాకపరిన ఇ
శ్రీవెంకటదనిరిసుండ్డువు।వాలింత్తువులాలింత్తువుభవమీడిరింత్తువు।పాలింపుసంసారింజేతువుభువినిదాసుని
ఆ ంజేతువు।కాలముంగమ్మనమునీవెకపదముననేనిరంజుమీ॥౩॥—॥రామక్రియ॥పల్లవి॥వారివారిభాగ్యములుప్రాప్తి
౧౭౨ ప్రున్నవిసెనన్న।ధిరతతానిద్దిమ్మిలాతెలుసుకొరా॥——॥అద్దికొండ్డరుమతముల్లన్ని యునికఘని।పద్మవర్ధనమునెత్తి
ంబెద్దిచూవిరి।జద్దింగొండ్డరు జీవులుజంగ్గమెలింగ్గముగాని।పుద్ధుగెల్లఛన్న మనిప్రూసురచూవిరి॥౧॥కొం
డ్డరిమియునువెడుకొద్దింగొనలయమని।అంద్దివద్దిలలాదిశాస్త్రముచూవిరి।కండ్డవంగొండ్డరులక్ష్మికొంత్తుండంత్తరా
త్మయని।ముండ్డెనామముశ్రీచూర్ణమునుంబెద్దిచూవిరి॥౨॥చెలంగిదిప్పమిప్పుడుశ్రీవెంకటదిసుండు।అలమేలుమంగ్గ
పతియై యున్నవాండు।యిలవిరనిదాసులకిద్దిభాగ్యరిఖిలు।వలతినవారికెల్లాప్రాప్తినాండితండు॥౩॥—॥లలిత॥పల్లవి॥వి
చారమెన్నండులేదువిరిడిజీవులపను।పచారింప్చెరప్రదపెబ్రంహ్మనాదనుండ్డియు॥——॥బొద్దవాండబుదయునపా
లింగూంగుదయికాని।అద్దకొనిమిగులంగనండ్డెమివెడు।వొద్దికంబుద్ధుదయునువుడుగంజుపచుటికాని।కొద్దితాడంగా
లమెమిగురియ్యెనిలువదు॥౧॥అన్నముభుజించ్చెదియునాంకలిగొనిడెకాని।యెన్నికరుంజెప్పిచూపనిడియువెడు।ఇన్నిదండిరి
గాడెదిఇంద్దెరివచ్చెదికాని।పన్నితననిలుకడభావించ్చలేదు॥౨॥జవ్వనముమోంచెదియుసరిముదిసెడికాని।తప్పికడ్డుకొనెడిది
పొలయించెడిది।నప్పుతానలమేల్మంగ్గనాయకశ్రీవెంకటపతి।రప్పులనివెలికపురప్రించ్చుమిరరనూ॥౩॥—— ——॥

శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ ఇంత్తకంట్టె నేమిశేశేమి డమామానసపూజ॥ సంత్తతమును నీవు తొల్లి సర్వసంపూర్ణుండవు॥ —॥
అంత్తర్యామివైన మీకు నావాహనమది యా॥ అంత్తటవిష్ణుండ మీకు నాసనమువేశినది॥ పంత్తపుకానికె మీకుసంబలు
మాపనర్ఘ్యము॥ చెంత్తనిగంగ్గాజలముచల్లె మీకుసంబాద్యము॥౧॥ జలధులన్నియును నాచమనియ్యము మీకు॥
అల యావరణా జలమది యెస్నానము॥ వలనుగా మీమహిమలె వస్త్రాభరణములు॥ అలవిదములె మీకు య
జ్ఞాపవితవములు॥౨॥ ఇరవుగంగుబ్జతొల్లిచ్చినదె మీకుగంధము॥ ధరమాలాకారునిపూదండ్లె మీకుపుష్పములు॥ ఉ
పగతిమౌనులహోమమె మీకుధూపము॥ తిరమైనమీకంవితె జమిదిపము॥౩॥ నానామృతములె మీకు నైవేద్య
తాంబూలములు॥ పూనినభక్తిషోడశోపచారములు॥ అనుకతిశ్రీవెంక్కటదిరి అలమేల్మంగపతివి॥ తానకపుజపములెత
మీకునుతులు॥౪॥ ❀ ॥ శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ రాజీవనేత్రాయ రాఘవాయ నమో॥ సౌజన్యనిలయాయ జానకీ
శాయ॥ —॥ దశరథతనూ ● జాయ తాటకదమనాయ॥ కుశికసంభవ ●య జ్ఞగోపనాయ॥ పశుపతిమ
హాధనుర్భంజనాయనమో॥ విశదభార్గవరామవిజయకరుణాయ॥౧॥ భరితధర్మాయ శూర్పణాఖాంగ్గహరణా
య॥ ఖరదూషణాదిరిపుఖండ్డనాయ॥ తరణిసంభవసైన్యరక్షకాయనమో॥ నిరుపమమహావారినిధిబంధనాయ॥౨॥
హతరావణాయ సంయ్యమినాథవరదాయ॥ అతులితాయోధ్యాపురాధిపాయ॥ హితకరశ్రీవెంక్కటాద్రిరాయనమో॥
వితతవావిలిపాటివీరరామాయ॥౩॥ ❀ ॥లలిత॥ పల్లవి॥ భాగము నేను నీకుభాగిది నీవు॥ శ్రీసుగుణుండవి నీదనుచిత్తనించ్చున
స్తనసు॥—॥ చక్కనిజన్మపుసంసారప్పుతము నరుపప్పునఫలము నీవుభావింప్పంగా॥ మక్కువంగమ్మను నెబిమత్తగజమునరును॥ యెక్కెన
మావదిండపుయెంచ్చుంగనీవు॥౧॥ నెట్టనడిహామనెదినిర్మలరాజ్యము నరు॥ పట్టమెలుచుండ్డినభూపతివి నివే॥ డిట్టయున చిత్త
మనితెజిగుట్టిమునరు॥ నాయ్యడరతివంత్తుండవు పుపమింప్పనీవు॥౨॥ సంత్తతమైనభక్తిచంద్రాదియమునను॥ రంత్తులంజెలంగ
సముద్రము నీవు॥ చెంత్తల శ్రీవెంక్కటదిరి బిపుండనెమిడయాన॥ అంత్తర్యామివి నీవు అంత్తలంజూచినను॥౩॥ ❀ ❀॥

సారంగనాట॥ పల్లవి॥ కౌసల్యానందనరామ కమలాప్తకులరామ। భాసురవరగదజయపరిపూర్ణరామ॥ —— ॥మును
పదశరథరాముండవైతమ్ములు నీవు జనించితా దకంజంపి జన్నము గాచి। వెనుకౌని హరువిల్లు విరిచి సీతం బెండ్లాడి। అ
నుమతి వరకు రాముని చేం గైకొంటివి॥౧॥ సుప్రనాతి శిక్షించి నారిదిరుసులం గాచి। అప్పుడు ఖరదూషణాదులం గె
ల్చి బాప్పు తామాయామృగము నాడించి పాగియుంచి। కబ్ది పానుమంత్తు బంద్దుంగా నేలుకొంటివి॥౨॥ వాలిచాటి
నడంచి సుగ్రీవుంగూడుక। జలధి బంధించి లంక్క సాధించి। వెలయరావణుని గెల్చి విభీషణుని మన్నించి। వెలంగితి వ
యోధ్యలో వేంకటపతి వుండా॥౩॥ —శ్లో— ॥గౌళ॥ పల్లవి॥ గద్దెగాండ్లు సుకౌండ్ల కన్నది కొండ్ల గురువు మా। దద్దమైన జ్ఞానవం
అ తకలానెవుగ్గది॥ —— ॥బయలె పండ్లు వండ్ల బయలె వాండ్లి విదికి। బయలు తీవంచు మైత్రము ఇుంచెను। బయలు భూ
గంర ప్రకృతియు బయదనె జీవులు। బ యదనె బ్రంహ్మాము పరిపూర్ణమాయె॥౧॥ ఆకస ముచూలాయ నాకసము రూపు
లాయ। నాకసము సంసారమై యలవడెను। ఆకసానదిబ్బ యును సనాతనాంకాలా కములు। ఆకసాన తిరుపతి యవ
తారమండెను॥౨॥ అంత్తరంగ్గమె భాగము అంత్తరంగ్గమె యోగము। అంత్తరంగ్గమె అన్నదికావాపమయ్యె। అంత్తరంగ్గాన
తిరువేంకటాధిపుండున్నవాండు। అంతరంగ్గాన మోక్షము అతండిచ్చె యొసగెను॥౩॥ —శ్లో— ॥గౌళ॥ పల్లవి॥ ఆతుర బంద్దుగ సుండ
వు హరి నాకా యనా కృష్ణ మాతలం బెటింగిని వెమన్నించితి విపుడు॥ —— ॥సురుసమూహలం జెప్పురా నిరతిన్నించిన యడ్లు
ధంలాగజరాజును ధ్దరించినడ్లు గలిమం బెరలు మానిక్రాంత్త లంటెం డ్లాడినడ్లు। శిరుల తామమునుం బిచ్చితివలు గైకొంటివి॥౧॥
నెరుచునని రుకుమిణిని డిచిండెచ్చినయడ్లు। ధిరతవమునిపుత్రుల ఇచ్చినయడ్లు। భారమైన యహల్యశాపము మానిచినయ
డ్లు గారవించి మమును ండుకరు నాంజూచితివి॥౨॥ లంక్క సాధించి సితను లవించి కానినయడ్లు తెంక్కికిన నిరుద్దుని
ండెచ్చినయడ్లు। అంక్కెల తిరువేంక్కటేశ అజ్ఞనిదాసులమని। బాంక్కము గమూపాలి దంబానంగియి ఎలితివి॥౩॥ —శ్లో— ॥

శంకరాభరణం ॥ పల్లవి ॥ వేదములు నుతింపంగ వేడుకలు దైవారంగ । ఆదరింపు దాసులనూహ నారసింహుండు ॥ — ॥
నెఱుల జడలతోడ నిర్షంగన్నరములతోడ । సుబుచ కొమ్ములతోడ కొఱలతోడ । వుఱ్ఱఁ జేరి జూడ పైనుంచుక సింహాసనాన
మెఱసి శ్రీప్రతాపములు మీఱి నారసింహుండు ॥ ౧ ॥ నిడుపవూనాలతోడ । అద్భుతరూపులతోడ । ముడిసిగ సన్నతోఁడెల్ల నిమిని
తోడ । వాడలనామ్ములు విజ్ఞ వాడ్డాలగమ్మె వుండి । కడు మంచి వరాలిచ్చు ఘన నారసింహుండు ॥ ౨ ॥ చిలుకు గాళ్ళతోడ కెలది
నవ్వులతోడ । బలుజింపాలతోడ యోగపట్టముతోడ । అలరి శ్రీవేంకటాద్రిపైని బలగిరిని । అలప్రహ్లాదునింగాచె నాదినార
సింహుండు ॥ ౩ ॥ — ॥ శ్రీరాగం ॥ పల్లవి ॥ సకలలోకనాథుండు జనార్దనుండితండు । సుకయోగివంద్యుని నుతియించ నెం
త్రా ॥ — ॥ మహనీతం శ్రీకిని మతిచక్కం డనమెంత । శ్రీమగని భాగ్యము చెప్పనెంత్రా । పురాణోత్తము ఘనత బాగడంగనింక
నెంత । గరిమ జలధిశాయి గంభీర మెంత్రా ॥ ౧ ॥ పెదెలుము బాలవాని విగ్రహము చెప్పనెంత । భూవల్లభుని శౌరుపు
జాలించ నెంత । వాది శ్రీబ్రహ్మాత ంద్రికి వసిష్ఠంపురాణ సమెంత । ఈవల్లంజఁద్రా యుధునిక్కెడ రెంచ నెంత్రా ॥ ౨ ॥
అమితవరదునికి జౌదార్యగుణ మెంత । విమతాసురవైరి విక్రమమెంత । ముమతల నలమెలుమంగపతి సాబగెంత ।
అమర శ్రీవేంకటపతి ఆధిక్యమెంత్రా ॥ ౩ ॥ — ॥ సామంతం ॥ పల్లవి ॥ కోటిమన్మథాకారగా బిండ్డ కృష్ణ । పాటించి
మహామహిమల పరబ్రహ్మము ॥ — ॥ ఆకాశము వంటిమేన నమరిమూర్తివి గాన । ఆకాశనది యెనికాన భిషేకము ।
మెకొని పెనిండ్లమెఘువనుండవుగాన । నీకు మెఘువుష్పవృష్టిరు కాపు ॥ ౧ ॥ చంద్రుండు నీ మనసులోపల జనిం
చెనదు గాన । చంద్రికలు కప్పురాపు సరిపిండ్డినా । ఇంద్రధనువు గనుల యిలధరుండవు గాన । తంద్రలేని యూపిచూ
పెతప్పునుంగాయసూ ॥ ౨ ॥ లక్ష్మీపతివి గాన లాగుల నీవురముపై । లక్ష్మీయల మేలుమంగ్గ లలి నితాళి । సూ
క్ష్మమై శ్రీవేంకటాద్రి మట్టలభూదవు గాంగ । పక్షి పత్రము లియాభరణాలముల ॥ ౩ ॥ —

వాడి ॥ పల్లవి ॥ చంప్పుల పడంగ వద్దు నాకేనా రెంగార వద్దు । యింత్చు ర న్నదైవమె బుద్ధులు నెర్పుగాని ॥ — ॥ వాకరత్రుండు నాతా
న నేవున్నాండిదె । నాకు నభయము లిచ్చిన నన్నంగాచును । ఆకాంత్తుండితండె నాచిత్తము లోచముల నిని । వాకొని కు భము
తెల్లాండా నెవొ సంగును ॥ ౧ ॥ పరమపురుషుండు నా ప్రాణనాథుండైనాండు । పరగ నాపాలివాండై బ్రదికించ్చును ।
ధరకెకుండితండె నాదాపు దండైరడంగిని । నిరతినె యిద్దనుము న్నించ్చు నమ్మెపుడు ॥ ౨ ॥ ఆవెంకటేశుండు నాజీంపవా
ండ దగిలి వున్నాండు । పావను నింబెకి నాకు ఫలమిచ్చును । గావిండ్డుండి స్వామి నన్నంగావి బెంచ్చు కాన్నవాండు । యీవలనా
వలనాకు నిహాపరాలిచ్చును ॥ ౩ ॥ ॥ రామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ నెద్దన ఆసతి మగనికి శరణు । దిద్ది యస్సన స్త్రీకుండై నడచు
అ నికి శరణు ॥ — ॥ చెలంగి జగత్తులకు జీవులకు బ్రాకాచె నిలపై పుండ్డి యాతనికి శరణు । తెలి పైమ ఆప్పైడి హాలలొసూత్ర
౧౪౪ మై । వల నైరప్పు ల్చ్చి యద్దివాని కి శరణు ॥ ౧ ॥ చక్కంగా వేదములకు సకలశా స్త్రములకు । నెకల్లాని గుర త్తైనవాని
కి శరణు । దిక్కుడెస యుస్సు తంత్రు ండ యుతి రిన ఆదిమూలమై । అక్కజిపు మహి మల యాతనికి శరణు ॥ ౨ ॥ యుర
పు గంగపుట్టించ్చి యిహపరాలొసగెడి । నిరతి ఆవెంకటేశు నికి శరణు । గురుపై తల్లిదండ్రియై గుణము సుజ్ఞానము । తె
రపు తెర ఇచ్చెడియాతనికి శరణు ॥ ౩ ॥ ॥ మాళవి ॥ పల్లవి ॥ పురుషుల పురుషుండ పురుషోత్తమా । పురుండు తే
డింక నికుంబురుషోత్తమా ॥ — ॥ బాలసులాడకునివు పురుషోత్తమా । బలికి లోంగంగనెల పురుషోత్తమా । బాలమురా
జవు నివు పురుషోత్తమాని । బాలంపవడెరంబ్బుమునం బురుషోత్తమా ॥ ౧ ॥ మాడవులకుం బాడపైన పురుషోత్తమాబి
ప డ । పుడికి ల్లం జల్లతివి పురుషోత్తమా । పుడికి సతింగ్గె రాండ్డె పురుషోత్తమా । బాడమెంజెంకడెతప్పు పురుషోత్త
మా ॥ ౨ ॥ బూదరపు బుద్దిగల పురుషోత్తమా । బాడి సుఅపు ంబ సల పురుషోత్తమా । మెడి ఆవెంకటద ముమీం
దసె సంగివిడివా । పూదవూందవరాలు పురుషోత్తమా ॥ ౩ ॥

సామంతం॥ పల్లవి॥ అన్నిటికి మూలమని హరి నెంచ్చరుపన్నినమాయ లవారు బయలు వాంఛేరు ॥—॥
ప్రకృతి బాసులలంపటంబికి జిక్కి బిప్పలు । అకటయక్కనివాంఛమ్మనుకొనేరు । సకలపుణ్యపాపాల సంగ్గతి జన్మములవారు ।
వెకలి సంసారాలకే వెడుకపడేరు ॥ ౧ ॥ కామునియెల్లడి గంగాతీటిడిపాలు । దామహితమబడుకే దొడ్డదనె
రు । పామిడికారికలకు బంఢ్లైనవారలు । గామిడితనాలండ్లామెకర్తలమనేరు ॥ ౨ ॥ ఇతరలోకాల నెడియెం
తపు మెల్లప్రాణులు । కతలమోక్ష మార్గము గండ్లెమనేరు । తతినలమెలుమంగపతి శ్రీవెంకటేశ్వర । మతకానన్న
వారు మారుమలసిరు ॥ ౩ ॥ ✿ ॥ వరాళి ॥ పల్లవి ॥ యెంటిజాణాతనమెయి మెనివు । కొడియ్యైనాయమాందదికర్పూరితి
కింజొచ్చునా ॥—॥ వపుసరువచ్చి యావనితగాచు సండ్తంగా । యెరవుల సన్నంబతి నెలపెచ్చివే । త్రమటుంగ్గన సెక్కతె
రుమీాండెత్తినమోవి । యెరవుగ నికడియెంగ్గిలిగాదా ॥ ౧ ॥ బాండ్లైనయాపెయిం జెలాబానము వెద్దుసండ్తంగావి
ండ్లునివెలచెప్పివె విభునికి ని । అండ్లాకే మనసుపెట్టినదు వండ్లకొంగిలి । కింద్దద నెవాండిమి గిలినది గాకా ॥ ౨ ॥ శేసవె
ట్టినవసువచెలుంగు వద్దుసండ్తంగా । ఆసతొ నివెద్దుగూడియల రితివే । యీసరి శ్రీవెంకటేశు డిట్టినన్నుం గూడె । వాసరి
ంచ్చితే బువ్వము పూరంబాత్తు గాదా ॥ ౩ ॥ ✿ ॥ ముఖారి ॥ పల్లవి ॥ యింత్తిజవ్వనవనానని న్నియు నెలకొనెను । వంత్తులవాసు
లతొడవలరాచబాంటులు ॥—॥ కుతిలాలు మానిసరింగాచున్నవిచూడవె । సతియురముమీాందదచక్ర వాకా
లు । గతిగూడ గుంపుగ ట్టికొంపురము సిసనవె । మితిమీరి శిరసుపైమెండితుమ్మెదలు ॥ ౧ ॥ కలికితనాల తొడంగ
డు మించ్చింగడవె । జలజార్క్షిమోము నచెకోరములు । పలుకులలానవె వాడుకొనె నిపుడిట్టె । చెలరేంగి మోవిమీాం
ద చిలుకచొత్తములు ॥ ౨ ॥ తగు శ్రీవెంకటేశ్వరు దండ్తనిచ్చి ంజూడవే । మగువనడపులనెమంచ్చి హంసలు । మిగు
లారతివెళనుమెరసెందాకి న్నిదను । పగడుంగుతికలాన పావురములు ॥ ౩ ॥ ✿ ॥ ✿ ✿

భైరవి॥ పల్లవి॥ యెప్పటినెపురులుంజెప్పనిండ్దనెడి। దవ్వుతియ కజివులరక్షించవయ్యా॥ ——॥తలపోసి తలపోసి ద్దా
నెమునితురుని న్ను। యిలమినింత్తనినిజ్రి యింప్పటి పపలు మారనిగున్నాలుపై కొనినుతింత్త రు। కొలంటివెద్దుచు
ఖోగులుతుతెంచ్చ వేరు॥ ౧॥ కాడినికాడిగినిన్నంబూజతెల్లాంజెతుర। యెదుదని ఆ మూర్తిగయె అంగలేర। వెదకివె
దకి నాకెవింద్దరనికత వెల్లాపడిలపునిభక్తిపద్దంగలేరు॥ ౨॥ నిక్కినిక్కి చేతులెత్తినిప మొక్కుదురు గానిమక్కువ నిమహి
మనమ్మంగలేరు। యిక్కడ ఆ వెంక్కటేశ యిదునికరుణచేత। తక్కకనిన్నుతెలించ్చితనియలేరు॥ ౩॥ ॥మాళవిగౌళ॥
పల్లవి॥ యిన్నిటికింబ్రేమకండడు ఖాళ్ళి రెండింత్తిపన్నియితని నిందెలిదె బుద్ధిపు డిజ్ఞానము॥ ——॥మనసునం
అ బుద్దినమంస్సంగామక్రోధాలు। పనిలేవుతనకంద్దింబాపమంద్ధడు। పనివితాడమనాడివండ్లతింగినంద్దడు।
౧౬౦ జనులకెల్లాంబ్రకృతిసహ జమింత్తి॥ ౧॥ చెతులారంజెసిడిచికొన్నకర్మా నపుఘూతలంగత్తగాగానంద్దె
కద్దువతండు। ఆతలనబక ముంచ్చినట్టివెండిచెయ్యుంద్దదు। జాతిపెహ ముమొంచిన సహజమింత్తి॥ ౨॥
వాకినసాడిన యెట్టివద్దిపల్లదాలనెల్లా। దాకొనిపొరయనంద్దెతప్పులెవు। ప్పైకొని ఆ వెంక్కటేశుబంద్దుకవ
కపలెదు। స్థిరమైన హరిభక్తి సహజమింత్తి॥ ౩॥ ॥సాళంగనాట॥ పల్లవి॥ జయజయన్నృసింహ్వా సర్వేశ। భయ
హరవీరప్రంహ్లాదవరదా॥ ——॥మిహిరశశినయన మృగనరవేష। బహిరంత్తస్థలపరిపూర్ణ। అహినా
యకసింహ్వాసనరాజిత। బహళగుణగణ ప్రంహ్లాదవరదా॥ ౧॥ చదులపరాక్రమసమఘనవిరహిత। నిద
లనేత్రప్రచేతంని ప్రణంత। సదల దైత్యపతి కుత్సి విదారణ। పదువజ్రనఖ ప్రంహ్లాదవరద॥ ౨॥ ఆ శ్రీవనితాసం ఆ గత
వామాంక। భావజకోటిప్రతిమరూప। ఆ శ్రీవెంకటగిరి శిఖరనివాస। పావనచరిత ప్రంహ్లాదవరద॥ ౩॥ ॥

సామంత్తం॥ పల్లవి॥ యెంత్తవలచితివయ్యా యింత్తికి। చెంత్తనుండ్డి వింతనవ్విశీసవాలుగావా॥——॥ చెలినిపెంజెగురా
కుచిజెమి వెశితిను। వలరాజడిదమనివంచ్చించ్చితివి। వెలయంగవిరహపువేళవాండె ఝ్ఞంగాక। మెలుపు నంగదిశ్శ
తిమెత్తనేకాదా॥ ౧॥ చిసరుహాత్తిపుణ్ణాడిప్రిమ నిపైంజల్లితివి। వసంత్తునిచాల్కనుచువశివాడెవు। వెసందెరమరం
గ్గితివెగమినానాను ఝ్ఞంగాక। పసికతనుద్దనుండ్డింజమొగాదా॥ ౨॥ అలమెలుమంగ్గసురదద్దినిపైవిసరితివి। మలయాని
లువెండండ్డమాడువిద్దైపుత్తలంచిరథవెంక్కటేశడవ్వైతివెండె ఝ్ఞంగాక। చలపట్టికూడితివిచల్లనేకాదా॥ ౩॥ ॥
రిథరాగం॥ పల్లవి॥ యెంత్తవేడు నిబత్తియెరంగరాయుండ్డరసు। కొంత్తింటెస్ద్దవుప్రియాలుదొరకపదాంకాను॥——
ఐారుగాపెప్పెవలపుపూశెవునామీంద। వరుసలవద్దికాపెవచ్చుదాంకాను। సరుసనావంక్కనివుచక్కంజూచెవప్పు
చిని। అరవియవ్వలిపొండ్డు అడనాడాంకాను॥ ౧॥ కడవారిపొండ్డనాతా ంగలివుచ్చుకొనెవిద్దె। అడరిచా
రితొామాందలండ్డదాంకా నునడుమనవ్వుతెల్లానునవ్వెవుయీవేళను। వుడివానియద్దెకాంగిలానరు
దాంకాను॥ ౨॥ పొరచివనితమాపటాడిగెవునన్నునిద్దె। చెరియాపెనిన్నుంగూడిచెలంగుదాంకా। యీనితిరథవిం
క్కటేశయుద్దెనన్నుంగూడితివి। కొరికెలన్నియునుంజెకూరుడాంకాను॥ ౩॥ ॥ శుద్ధవసంత్తం॥ పల్లవి॥ యినిగానిమా
రామలుయెమనిపాగడవచ్చు। జవ్వనెంచ్చిచూచితేసరిచెశివంద్దివి॥——॥ అంగ్గనలచూపులుఅరతులవంద్దివి।
పంగ్గరనివుకాలువైపూచున్నవేళ। చెంగ్గదలెంత్తనవ్వులుసెసవాలవంద్దివి। కొంగ్గులువద్దుచునివుకొసరెటివేళ॥ ౧॥
ఇంత్తలపలుపతెల్లాకప్పురాలవంద్దివి। అంత్తలానివుసంసల్లాడెటివేళ। చంత్తిమోవులయీవులువాలపాళ్ళవం
ద్దివి। మంత్తనాననుండ్డినివుమన్నించ్చెవేళను॥ ౨॥ వెలందులకాంగిళ్ళువిడిదిండ్లవంద్దివి। చలములనిరతులుసలిపె
వేళ। యెలమిరథవెంక్కటేశయుద్దెనన్నుంగూడితివి। తలరపులవంద్దెనన్నితమకపువేళను॥ ౩॥ ॥ ॥ ॥

లలిత॥ పల్లవి॥ యెవ్వడా మీమాయా విలాసము యెఱింగినవాఁడెంగ్గనీడు। అట్టిమాగురునను మత్రినిప్రత్యక్షము
వైతివిగాని॥——॥కరుణాకరా మిమ్ము నంగనితలియంగలేను। ధరమీఁద ఖామలువినివినితగనరుడండ్డుడును। నెహ
రినివ్రునాలానుండ్డంగనమ్మకపురాణకథలండ్డు। అరయంగమీచరిత్రలు చెప్పంగనాసతాడమిముందలంత్తును॥౧॥
జగదీశా మీనామంబులు జపించ్చునలయుడును। వేగడు గనిచిత్రప్రష్టిచూచిమిమువెదకుడు నింత్తదను। నగధరమీ
పైభక్తిశేయంగమనంబునసెుడంబడను। పగడునమీరిచ్చువరములకొంరకెపలుమారుమీకుమొర్కకొండ్డును॥౨॥
శ్రీవేంకటపతివినిమూరితిచింత్తించ్చిచెపద్దంగలేను। డివుండవనిత్యుడు విశ్వాసమునకి తిరముగంగాలిచెదను। శ్రీవని
తాధిపవేదాలుమిమ్మును ంజెప్పంగానెతర్కింప్పుడును। వివిలు పరుషలుశేవింప్పంగనివేరత్తగవనినిర్చియుంత్తును॥౩॥
ఆ లలిత॥ పల్లవి॥ అతనినడుగవా చిత్రగుప్తనాయండ్డలియెరాంగాములన్నియును। అతండె మీకుత్తరము
౧౮౧ చెప్పుడినియన్నిటికి నిమము ండడవరుమీా॥——॥కంచరకాడులు నాకుంగల్పించ్చినయతండే।
గరిమలనావుభయకర్మసంఘములకుండాంగత్తాగ। సరుగంబ్రాణాము లాసంగిచ్చెత్నమతండే।
పరగంగనాయపరాధంబ్బులుపరిహరింప్పుంగత్తాగ॥౧॥ కమనాతలానునుంబుద్ధించ్చికర్త్రిచ్చియ
తండే। అమరంగనన్నవఖాంచ్చుకనావగుకంత్తయుండిచ్చుగంగందాంగత్తాగ। ప్రమదమునునాయం
త్రరాత్మయ్యైవాడుకొన్నయతండే। మనతలమీలారముచూర్కమండ్డావమాంందలాడుకొనందాని
కత్తాగ॥౨॥ యెప్పుడుంబాయకడాసున్నింగానెలుకొన్నయతండే। తప్పరయుహామునుంబరముల్చి
వారలుదడవకుండ్డంజేయంగంగత్తాగ। చెప్పంగనాపాలిదేవరా శ్రీవేంకటపతిఖండతండే। అప్ప
నొచ్చిమివుసంవ్మ్రతిశేయుచునను మన్ననంగావంగందానికత్తాగ॥౩॥ ॥ ॥ ॥

లలిత॥ పల్లవి॥ అవధారుపరాకు శ్రీయరసమ పరాధము గానెంచ్చకు। వివరింప్పంగనివేగతెవిష్ణుండవు
న్నింప్పంగడి॥ ——॥ నారునాకినిసన్నిధానము గల్పింప్పుకొని। చెకొనివిన్నపము తెల్లాంజేయుచు ం
న్నాండను। కాకు సిబినంన్నవిండెంత్రగద్దు హాయ యనకా। ఆగాంల్తానివింత్తదనుండ్డవు చిత్తగింప్పి
వినవె॥ ౧॥ చూచిచూచినిమూరితినాళ్ళాన్ను గంజె సుకొని। చెచితనాలొధ్యానము నియుచు నన్నాం
డను। కాచుకొనివినిరినాకూంగారకొమ్మె మనకా। యెబాద నిరూపమెంపూరి యెదలొనుండ్డం
గడి॥ ౨॥ కారికొరినెనూరకనికొలువుగడెంచ్చుకొని। చెరినివూడిగము లుశీయుచు నన్నాండెను।
యిలితులు ఆవెంక్కపెర్వరయవియెండెసతిగెలనకా। నారాయణా సర్పిర్ప్పుకుండవునంన్న ని
లంగడవె॥ ౩॥ —॥ లలి తా॥ పల్లవి॥ యెవ్వశ్రీయంగలవాండవా యుంకనిచెతిడినావు నికి।
నెవ్వననిదాసుండనైతిని నిచిత్తంచింకనూ॥ ——॥ సారెకుం గొలువుశ్రీతుచనవులు ని
విత్తువాయనుచు। నిరవు న్నాంబాడు దునను నివుమెత్తువనుచు। వారిచివుపవాసము లుండ్డ
దునెనిదయదలంత్తువా యనుచు। చెరివాకిలిగాచుకుండ్డదుచిత్తము రావలెననుచు॥ ౧॥ కమ్మ
జనిచ్చుకము లునెరవు దుకైవసముగావలెననుచు। వుమ్మడినిగుణాలువాగదుదువ్వూరకమొగ
మోడదువనుచు। నెమ్మడివేగ్గులు నిమోక్షదు నిరముతెంప్పుకొంతువని। నమ్మినిన్ననింబూజిం
త్తనను నివిడిరింత్తువని॥ ౨॥ ఆసతానినుభావింత్తు అన్నిద నన్నిలుదువనుచు। వెసరకనిమ
ంత్రము నుదుగుసు వెగమె వరమొసంగుదువనుచు। రాజితినెర్కంగ ఆవెంక్కటెశారత్రిం
చ్చితివిప్పుడు నన్ను। వాసితొడనెనిన్నుండగులుదును వడలకనాపాలంగలవనుచు॥ ౩॥ —॥

గాళ॥పల్లవి॥ యిదు వైత్రింబు నొర్వము నీకు యుదివుపకారం బౌను। తడుకసని కిరితి వాగడుడు రు తల
కొనియుండ్లరును॥——॥సురాసురగంధర్వ యక్షులుమిమ్ము ండెలియంగలేరు।పరాశరాదు
లుమీూహపుభావింప్పంగలేరు।నరులెసంగుడురామిమ్ము నారాయణా నివే సులభుండవై।గరిం
ద్రుంగాచినయదువవేంగాతువుగారా॥౧॥సనాతనబహువిద శాస్త్రంబులుమిము నుతింపలేవు।అనం
త్రయజ్ఞంబ్బులుమిమ్ము నము సాధింప్పంగలేవు।తనూధరులెంత్తజివారుదామోదర నివే అహల్యను।వి
నోదముగాంగాచినయదువలెవెసంగాతువుగారా॥౨॥రమాసతినిశామపారాము లుమీూతలం
అ పెఱంగ్గరు।సమితులైనశేషాదులుమీూజాడమీూరలేరు।తమోమయులిండ్లరునుధరనెధరితా
౧౮ వెంక్కపెశా।నమోనమో యనిమోక్షంగ్గానను ంగాతువుగా రా॥౩॥ ❁ ॥సామం
త్రం॥పల్లవి॥సరిగాండు విండనవలడు జగమునరాజువలశిన డిడివులు।యిరవుగనం
డ్లపరాకముతోపల యుడినాను డివూండ॥——॥జగడికబంధుండవద సకలజీవులకును
గుఱుతుగ।మోగముచూపవయ్యామీూకు మోక్షిదనిడెనేను।తగులైనచు జ్ఞరిరము దాంచం
గనింకనిలాతిగరానిమమకారము తెలుపంగవలెంగాని॥౧॥యితవైనప్రాణాపవదయాచరాచ
రములకు అభయము।సతతము యివ్వవయ్యామాకును సన్నుతింత్తునిన్నువుతింబాయని కూడంబ్బు
లుమానుపమరియాలా।జత్రసంబ్బునంజాలాంబ్రియములు జరపంగవలెంగాని॥౨॥నెలవైనయే
రికెవదనిదాసులకెల్లా వేగలు।చెలియంజెప్పవయ్యామిమ్ము నుతింము గంగొలిచెడను।బలువయ్యునరితా
వెంక్కపెశాపరాకులింకనేలాచెఱ గెంగినిసులభత్వము చెల్లింప్పవలెంగాని॥౩॥ ❁ ॥ ❁ ॥ ❁ ॥

సామంతం॥పల్లవి॥యెదురుమాటలాడితినిన యీతప్పులు లొంగొననివు।పదరంగంద గడునిరూ
పంత్రముల బ్రితింగావంగదే॥——॥మునుపినే విన్నవించ్చితి నివిననవధరించ్చితివి నివు।వినరవి సుకొకర
సుచాటిచితి నివిడువరు నన్నను చు।ననుంబూచిడి బాయుండ్డి నాస్త్రియ నరాదు నీరు।షు నయూచరు
ండనునినురడా దాతవు నివూ॥౧॥వెడలికి నినువేండుకొండ్డి నివిచ్చేశితివి మాయి ఇండ్డికి।వదలండ
గడు నిభక్తియొసంగు నివాండను పాయరవను చు।పదిలంబుగ మొక్కినచేతులు బలిమి నడ్డాయ
రాదు।యిడివాబండ్డను నిను యెఱినవాండవు నివూ॥౨॥మరిగి నిముద్రలు మోచితిని మన్నించ్చి
తివిధు నను నివూ।కరునొంతాడ నాయపరాధంబులు రడపు రావుమనుచు।యిరవైనిపి రువెష్టితి ని
వృకొనక బారాదు।నర మాత్రుండని శ్రీవేంక్కటేశానాయరు ండవు నివూ॥౩॥ ॥
సామంతం॥పల్లవి॥యెడి గతినినుక్కండని యెండ్డరికావుడు ను ।నిడయత్రామన్నించ్చు ంగ
డవె నిరజనాభా॥——॥మోహాంధకారముయెక్కడ చూచి నముంచ్చుక్కవున్నది।డిహాభిమాన
ము అండ్డకు ండాడుడికింని వచ్చిని।సాహసభూతముషునబాంసలకిచాంబించ్బింజెయూ।
దాహావుద సలువనగముండ్డరలతరవులు వెడ్డిని॥౧॥కొపాగ్నికాముఖునారిరుంబుడ్డరగు
బ్బతిలండాడంగె।ప్రెప్రెవ యొవికారంబులు చలపద్దుకతిరిగిని।చాపలగవ్వగము యెప్పరినైనా సా
ధించించ్చుని।తిపులధనములు మీందిమీంద నితిడిపులు రించిని॥౨॥భావజవిలాస మప్పుడప్పుడికి
బలుములుచూపిని।వెవిలు సంప్పదలెండ్డుచూచినాచెడు కరిశిని।శ్రీవేంక్కటేశాయలమిత్రమం
గ్గనుచేకొనుడివుండా।యీవేళనునన్నిటి తి వినారు నిన్నియు తగవసమయ్యాని॥౩॥ ॥.

సామంత్తం॥ పల్లవి॥ ఆనతియ్యంగదవె అండ్లు కిర్రాచుకున్నాండను । పూనుకనివెంత్ర నెప్పుగరిశైనా భువిమ
నసుబిడను నిను॥ —— ॥ కాలిచెమనిబండ్లు నిపంగొండ నంగొడ్లుగలరు నిన్ను । ఇడలి శేమని జ్ఞానులు త్రెం
డ్లపలున్నారు । తలంచివరములడిగివారలు తలవెంద్రుకలండ్లరువారే । యిలసండ్లడిలా నాకొలు
వు యేమవతి నెక్కి సొ॥ ౧ ॥ పనులకుంబాల్పుడినవారు బ్రింపహ్మ డిడివతలదా । వినుతులుశేయండా
డంగ్ని నవివిడరాసులదా । మునుకొనిధ్యానించ్చు వారమును తెండ్ల కైనాంగలరదా । వినయపు నా
మనవిసనవుల పవితె తెపుడుగలిగి సొ॥ ౨ ॥ వున్నతితాడుతనిస్సమొంచుద పవున్నారుగరుండడండు
శేషుండు నిపు । అన్నిదినుధిరాంగి జిలాపలనలరినలమితె మంగ్గా । యెన్నంగ తిరువెంకటేశా నన్ను
అ ౧౭౩ నుయేలితివింత్ర జిలాని । పన్నిన నామొక్కలు నికిబాగులంటెరి సొ॥ ౩ ॥ ✿ ॥ సామంత్తం॥
పల్లవి॥ యిప్పుడి నెనుడంబ డంజెప్పితి యెల్లనాండుమరవంగండగడు । నెప్పున నినెంత్ర కల్లరన్నె
నానిదాసుండనని యండ్లరుగా॥ —— ॥ మఱితుసొ తలంతుసొ నిన్నమాండల నెతప్పుగలుగు సొ । యె
ఱంగక నిదాసులంజూచియేమనిపలుకుదు సొ । నెఱిశీన నాకర్మఫలంబ్బులు నిపసమప్పు గారిశితి నిమ
టి నామొండద నెరముతెంచ్చు రమాధవ నన్ని దురక్షించ్చువి॥ ౧ ॥ అలతుసొ సాలతుసొ నినియండ్లభక్తి శేతు
సొరాయ సొ । యెలమిని నిపు నివెడించ్చు కయ్యెమిమి భుజియింత్తు సొ । తలంచిడ నామనసిని నిపను ధనము
గాంగప్పుము వెడ్లితిని । పలుమరున న్ననుతగవుకుండియ్యు కపరమాత్మానను ంగావంగదె॥ ౨ ॥ నెరసొ నెత్తుగసొ
నిన్నెంకర్మముని మము శిమెమివమానిత్రిసొ । నిరూపము నెశివించ్చియ క్కడసినను మానించ్చితిసొ । మెరతొడ
మానారుచెప్పంగా మిమ్మింత్తడ నెనమ్మితిని । వారింజూచ్చైన తిరువెంకటేశా వరదుండవై మమున్నించ్చుంగదవె॥ ౩ ॥

ముఖారి॥పల్లవి॥ సవ్వి గ్ర్వి రానికి తానసరి యప్పురు। పూట్టు గవ్వారు చెప్పంగాం బూంచి కొలిచెంగాని॥——॥ చెలివెడ
ములు నిన్నుంజెప్పంగా వినుదేవాని। నిరూపము దర్శించ్చెవారం చెప్పరు। ధారుణిలో నియవతారాల చూపుదగా
ని। ధిరత నిమహిమలు తెలిశి వారెప్పరు॥౧॥ భూమి వారింపజూచి నిన్నుం బూజలు శేయుదగాని। కామించి నితో
మాంచిడిషు నుతెప్పరు। డిమసాననిదాసుల ద్రిష్ట మెరుంగుదగాని। యామిరని ఢ్ఢివికమె రింగివారెప్పరు॥౨॥
వరములు నివియ్యంగా వచ్చి సిద్ధించ్చుదగాని। కెరలి నిమూర్తి గడకి వారెప్పరు। హరి శ్రీ వేంకటపతి కానికరుణ వారా రా
దగాని। అరశి నిన్నసు ద్దాపడిగివారెప్పరు॥౩॥ ✲ ॥ముఖారి॥పల్లవి॥ యిజ్జినావే శోతనము శేమని చెప్పుకొండ్డను। నె
జ్జననిండ్దురు నగని నివెడయం జూడవె॥——॥ పాడించ్చినాలోను ండ్డవ నికింత్తువు నివు। మాదలాడ నెరుత్తునం
జ్జమరి నెనహాం క్కరింత్తును। నిడునలారముతెల్లానివి యెలుచుండ్డంగాను। గాంద నడారనండ్ద గచ్చిరంత్తునెను॥
॥౧॥ నెవ్వడింబ్రజల నెల్లానివి పుజ్జించ్చుంగాను। కమ్మని నిచిడ్డలంగండ్జన ండ్ద్రసంత్త శింత్తును। సమ్మతిని
చెసర్పు సంప్పుడలు నెస గంగాను। యిమ్ములగడించ్చుకొం జ్ఞని చినినండ్ద నెంత్తు॥౨॥ మన్నించ్చి యిహాప
రాలు మరి నివె యియ్యంగాను। యెన్నకొండ్దనాత్త పాము హాము యిజ యనుచును। వున్నతి శ్రీ వేంకటప
తినన్న నెమిచూచెవు। అన్ని దెనాయాచార్ప్య విన్నపమె వినవె॥౩॥ ✲ ॥ముఖారి॥పల్లవి॥ యిదు నినను
ండెలి యం గనెంత్త పివారము। త్రదుకననానసలండగులు దగాకా॥——॥ నానామూర్తులు నగ
ధరని రూపు। యెనెలవులనిన్నైడు వతెండల ంచుద। పూని నిబావము బొండ్దగాం జెప్పంగా। విను లుచ
ల్లంగా వినుపిరాకా॥౧॥ బర్హనాలనుముల బిరుదులనంత్తము। వెర్కడగా లడిగనెన్న నిపాగడుదా। యిర్హవసిసు
కయి ండ్దలానెరడి। పర్హనెక్రమ ఇపలు పుదగాకా॥౨॥ చెవెల్లుగలవు నివిహారంభాములు। యెవిధమున నె
ండ్డెండ్దనిలి రుగుదా। శ్రీవేంకటపతి నిశ్రింగ్గారమెల్లను। సిద్ధించ్చిము ద్దమునం జెలంగుదగాకా॥౩॥ ✲

ముఖారి॥ పల్లవి॥ యెవ్వరికి యెవ్వరయ్యెదరయుండ్లరికిని విడిచ్చె। అప్పుల నిప్పుల నివనాథనాడుండవు ॥——॥ రా
యకములండ్లపను రంగార్చవరపరుపీవాయుధినివరా రకాబంధుండవు। దాయ గారం ప్లెప్ప రిన్నెనాండప్పి
ంచ్చు కాసివారికి। బాయదను న్యానివాపన్నరిరక్యుండవు॥ ౧॥ ఆజ్ఞలోకముపాప రఅర్ధురావపరురి। జప్తిగా
నినివైతి సర్వదాతవు। పాజ్జంబా ఏగుబుజ్జలు భాజనసహాయులి। నెజ్జననివైత్రిమూర్తునివ్వాగపూవుండ
వు॥ ౨॥ అంతడవారికివారుఆత్మబాపరువే। రంత్తులనివైతినానారత్సరుండవు। సంత్తతముత్యాగవెంకటేశావ
మ్మునిలితివి। పంత్తమునవివుబకపరిపాలకుండవు॥ ౩॥ ✿ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ దివనివుగల్పించ్చినతిరువుత్రివి।
నివాస్తైనవారినెరుపులివి॥——॥ పరమశాంత్తునకుంబాపమురాదు। విరతిగలవానికివేరపులేదు।
ఆ గురుకేవారతునకుంగాప మురాదు। ధరసత్యుధిడునకుంఉప్పులేదు ॥ ౧॥ పుష్టుబ్రహ్మచారికిబుద్ధి
౧ లచెడదు। అష్టిఆసతినివారి ● కిఅలపులేదు। తాజ్ఞనసుజ్ఞానికిడుఃఖము ● లేదు। గజ్జియ్యెనమోంనికిక్షల
హామిలేదు॥ ౨॥ సమచిత్తునకునుచంచ్చులముగాదు। విమలాచారునకుచెవలిలేదు। నెమకి త్యాగవెంకటేశ
నిదాసుల్కైకొల్చ్చి। భ్రమయునివారికిభాపముగేదు॥ ౩॥ ✿ ॥ తాళరాగం ॥ పల్లవి ॥ ఖారివార్థిరమ్మగమ్ము తే
వారింబుష్పకొనంగాను। యూరితినివేవారియెఋకవాప్తితిచి॥——॥ ఖారిక్రికలిపుపాడు యెఅంగం
డారావళాండు। ధరలాపారికింబగ్నితానూంబాలి. సివిరసవు కాపుగతివినందాడు। యెన్నధనుండు।
సరుగందానూంబగ్గిసమరినాండు॥ ౧॥ తెగిముగాసురు జాడతెలియండానరహాండు। మాగిళిజాడుక
ంబాయిమోర్ధపాయను। జాగిరిసాముకుడసచూడగాదానవుతెల్లావు గిడిమ గిడిపారిమడిరితిగార॥ ౨॥
బలివాన్యిను నతీరువుబాకాయుండు విచారించ్చుండా। బలిమిండాధరిభంగపడింగాదరి। యెలమి త్యాగవెంకటేశా
ంయెప్పలినిమనవచ్చు॥ యెలమి నిప్పుడివాహనై అంగరేరాకా॥ ౩॥ ✿ ॥

శ్రీరాగం ॥ పల్లవి ॥ హరి నీదాసుల భాగ్యమదియెంత్తని చెప్పేము । విరివైన నీసుద్దులు వింద్దైవయ్యా ॥
॥—॥ నెమ్మది నీనివనే దినిధానము గన్నవారు । తిమ్ముల సంపన్నలై సుఖింత్తురయ్యా । కమ్మని భక్తియనే
కామధేను వున్నవారు । వుమ్మడి నచ్చికమము తపరుండ్డురయ్యా ॥ ౧ ॥ చేరి నీపైచింత్తయనే చింత్తామణి గలవారు ।
కోరినద్దెల్లా బడుకుదురయ్యా । సారపు నీకృపాపారిజాతము బ్బినవారు । భారసంత్తాపాలంబాధలుడుర
య్యా ॥ ౨ ॥ హాత్తీ నినాథుమనే అమృతము గలవారు । నిత్తమ్మైన పదవుల నిలుతురయ్యా । యిత్తల శ్రీవెంక్కటేశ ఇ
న్నిదె సన్నిధి తీవి । సత్తుగానివారు నారుంజన విత్తురయ్యా ॥ ౩ ॥ ✿ ॥ శ్రీరాగం ॥ పల్లవి ॥ దైవమా నీపారకండపె
దక్కినధనముగ్గాక । యీవలనావలాను టియెంచ్చు నేమున్నది ॥—॥ పుణ్యవారికెల్లా పాత్తులది జగము ।
మెడ్డి కూచుండ్డియరంగు పెదినియల్లా । బద్దబయజభాగాలు బం త్తికూడి బొజనాలు । పద్దితమ
వనియెరుపథచనేమున్నది ॥ ౧ ॥ పంచ్చుకొన్న భాగాలు పంచ్చుమహా భూతాలు । పగ్చెంద్రియ
ముతెపరివారాలు । యెంచ్చి నడచేకాలమే యుండ్డరికినంబ్బునీ । త్రెంచ్చు యుచ్చుకుండ్డువిండ్డుంజెలుప
నిమున్నది ॥ ౨ ॥ మనోవికారాలు మానుపవు జెబుకాలు । వినోదమాత్రాలు వెడుకతెల్లా । యెనలేని శ్రీవెంక్కడె
గ నిమబూపు లివి । వెనకాము ండ్డరావిన్నవించ్చ నేమున్నది ॥ ౩ ॥ ✿ ॥ శ్రీరాగం ॥ పల్లవి ॥ యిద్దెవాండవు సులభమెద్ధె
నైత్తివాకారు । అద్దెనిదయదలంచి అపదయ్యానారు ॥—॥ యెమిమిబడువవటె నెండ్డరినడాగవటె । ఆముకనిన్న
ండెవిసెయుండ్డుగొంకకు । భూమిప్రాణనెంత్తిరిప్పుకొన్నములుకియవటె । కాటుంచ్చి నిప్పైభక్తిగవిగిడికొంకరు ॥ ౧ ॥ యన్ని
జన్మాలెత్తవటె నెండ్డెండ్డువెదకవటె । కన్నులనిసాకారము గనికొంకరు । వున్నతినెంత్తగాలము వొగ్గికాచుకొండ్డవటె ।
విన్నవించ్చు నిలివవెండాగానికొంకరు ॥ ౨ ॥ యెడిడి యె జంగవటెయు ధృచ్చుజర్చువటె । నిదానసుండనివించ్చుకొనిదె
కొంకరు । నాడదాన శ్రీవెంక్కటేశ్వురనన్నుమన్నించ్చుతి । విడెసంబొగడ వతెయుంత్రశిశి కొంకరు ॥ ౩ ॥ ✿ ॥

శ్రీరాగం ॥ పల్లవి ॥ చెప్పితేంబాసు నందస్సరు చేశినదా సము తెల్లా హొప్పు గొనిమ న్నింఛ్పు న చిత్తమెచానిరు ॥—॥
త్రుమి యుంచ్చు కొనవె సర్వాపరాధములు । క్రమ మెఱంగ కిమిమి గావిఞ్చితిసో । రమ కొత్తాసర్వలోకర
త్రుకుండవవనివు । తమి తోడ నన్నుంగావందగవానునిరు ॥ ౧ ॥ పరిహరింఛ్చుంగదవె బహు నరకబాధలు ।
గరిమ లనేయువవెంగలయుకున్నవా । అరుదు గాసురలమొరాలించ్చితివదతొల్లి । ధరనన్నవ పెలెం ష్మకొ
ండగవానునికు ॥ ౨ ॥ విను కొనియడ్డము రావె శ్రీవెంకటపెర్పురా । అనుభవించ్చి కర్మగములవెమున్నవా ।
పనివడి భక్తపరిపాలకుండవదనివు । త్రను భాగాలు భాగింఛ్చుండగవానునిరు ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ నాదరామ
క్రియ ॥ పల్లవి ॥ అతండు లోకొన్నతుండాదిమ పురుషుండు అన్నిదనుపరిపూర్ణుండు । చతురం
ఆ గెరె డితండె రక్షింఛ్చుంగల వాండు రరకొని బ్రహ్మరవావామన నా ॥——॥ మరు తండ్రిం
జూచినమంచ్చిరంన్నల నువు . . రరింజూచిననింపునా । శ్రీరివ రునామము పుడిగిన సోర
ను చక్రినవిరు లు యుత్తవానా । పరమాత్ముండలంచినమనసులోపలను పరుల డలంచితే నుడాంబడు
నా । కరుణనిధివు కృకథలు వినిను చెవులకడలసుడ్డలు వినసమ్మతింఛ్చునా ॥ ౧ ॥ నరహరింబూజింఛ్చినయ
జ్ఞరములు నరులద్గిన సేవను నగుషుపాపములా । మురహరు రరకొనిమొక్కినశిరసు నమూఢులకు మొక్కను
చిత్తములా । హరినెమంత్రరము నరరిగెడి పడములు అధముల యిండ్లకింగంగనలపడు నా । పురుషోత్తము
లాంచ్చునముపొగ్గిన మెను భువి హీనవృత్తికింబాసంగి నా ॥ ౨ ॥ గొవిందుడుండిడిదిక్కైవుండన్నదుషు నుల సుకాసి వి
నాడివ లాంత్ర రంబుల్లులు । పూవల్లభుడిసంబుద్ధినజ్ఞానము హాండ్ల వెరొరాకదనిలిచినా । శ్రీవేంకటపతి పైనిడిన భక్తి చెలు
ంఛ్చినను పంగంరగవపు నా । గీసరినండ్లనుండిత్రవిధాసు . . డివియంగబడా ఎరండరమ యిహ్రానా ॥ ౩ ॥ ❀ ॥

నాదరామక్రియ ||పల్లవి|| యిదివో ప్రతాపము యెక్కడ చూచినాం డానే| యదివి బ్రంహ్మాండము యిం
మ్మువాలదింద్దువ || —— || పనిగొంట్టి భువిలా నెంబడింపే అ(గ్ర)క్రమములు| కొనాడితే నిగునొలుకొంవనం
గాడి| యెనశ్రీపడునాలుగె యెడమ్మెనవారకములు| అనిరము నివియ్యై తెనసంత్తమహిమలు ||౧|| మించ్చినిండ్ల
కొంజ్జి నెనిమిదియెడిక్కలు| అంచ్చులని తలవైతెననిరములు| యెంచ్చి చూచితింగలవివంచ్చు మహాభూతాలే|
పుంచ్చినని మాయతుడమోడవైవేడు ||౨|| పుష్పమించ్చి త్రవిశితెనె కృపిజగము| అపుడ నపుని వృష్టి అతిఘనము|
అపరిమితపు జీవులనొమూత్రులైనాను| యెప్పుడు శ్రీవెంక్కటేశయెక్కడు నిదాసులు ||౩|| ✿ || నాదరామ
క్రియ ||పల్లవి|| యెంత్తరతనడపెత్తినే మి జాలించెద్దితివి| చింత్తించ్చువారముయు నిచేతివెరావా || —— || కొంచ్చు
లంచాండ్డవులకలహాము చెద్దనెల| నెరిచినారత్నముచెఉపనెలా| గొరిభూభారము నొంచెకొంర్కైతే నిచేచక్ర|
మూంరకెవెరితేదుష్టులార్క ● మాపితేగరా ||౧|| చేకొనివానరులంగాం ● జేయనెలదేవతలజూరతో
లంర్తాపురిమద్దుకొనెల| రావాసు దువెళినరసవింపావణు మీాంద| నారడం బంప్పువెద్దితినప్పుడే సముయం
డా ||౨|| గర్తన శ్రీవెంక్కటేశరంభ్భము లావెళ్ళనెల| బార్త్తముగాం బ్రంహ్లాదుండు చూపంగనెల| బిక్కరబార్గ్యైరళిపు
నాళ్లవానసండ్డర| త్రక్కించ్చినివెడళితే తానె హరియుండా ||౩|| ✿ || నాదరామక్రియ ||పల్లవి|| పరులకైతె నిదేపాప
ముగాదా| పరిగానినిపంక్క౦బున్ను మాయంగాక || —— || పరమపురుష నివ్వుపద్దినదేదమ్మగము| అరళినివ్వు
చళ్లించ్చినదేసత్యము| ధర లానని రెండ్డికి తండ్రితా విరాధించ్చంగ| హిరణ్యప్రహ్లాదు నపండాడ్డనది గురుతు|
౧|| నారాయణ్ణుండ నివ్వునడబినడితగవు| ఆహాది నివానన్నదిల భూరము సాంరెహుండమయన్నత్రా చండ్డివడిపెనగం
గ| కొరిసుగ్రివుపబాంచ్చుకొన్నది గురుతు ||౨|| శ్రీవెంక్కటేశనివ్వుచెలినదెనిత్తి| చేవత్తానివాడంబరబినడెహూద|
రానించ్చి త్రంతరతాంచారంగా నివ్వుచక్రమెత్తి| ఆవేళ నర్జ్జమ్మనండ్దరళ అర్జునునండెగురుతు ||౩|| ✿ || ✿ ||

నాదరామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ ప్రపన్నులకు నిదె పరమాచారము । విపరీతాచారము విడువం గవలయు ॥ — ॥
భగవదపచారము భాగవతాపచారము । ండగులకడి వతాంతరములు మాని । నగధరు శరణాగతుం నమ్మి యా
చార్యుని । బగివాయనిదె పరమ వైష్ణవము ॥ ౧ ॥ దురహంకారము దుఃఖము సుఖమును । ం బొరయ
క ప్రాకృతుల పొంతం బోవక । దరికి నాభిమానాన ధర్మమును వదలక । పరిశుద్ధి నుండుటే పరమ వైష్ణవము ॥
౨ ॥ ఉపాయాంతరములెల్ల కభక్తి చెప్పక । యెప్పుడూం దిద్దక ప్రసాదిచ్చు తాడ । నిపుణాతను శ్రీవేంకటద నిలయు
ండే గతియని ప్రపత్తిగలుగుటే పరమ వైష్ణవము ॥ ౩ ॥ ✿ ॥ రామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ జతనము జతనము స
అ కిలునగరిది । బతుకండా వయిదె బడరము ॥ — ॥ హృదయము లోపల నిట్టుం డున్నాండు । పదిలము
మనసా బడరము । తుద నల కామాదులం బొంత నియ్యక । పదర కరావు ముబడరము ॥ ౧ ॥ యెం
౧౬౬ చ్చుకొని నిదెయె విరమిము ంక । పంచభూతములాల బడరము । మిచ్చి నపుగి తొమ్మిదివాకి
ళ్లను । పంచ్చుకప్పున్నాయ బడ కరము ॥ ౨ ॥ నడుమ నడుమం బ్రాణాము లాలమిం ప । బడోవాయ
ప ండ్ల రొ బడరము । యెడయ క శ్రీవేంకటపతి పరనపు మీరు । బడల కర్గాలువ రొబడ రము ॥ ౩ ॥
✿ । భైరవి ॥ పల్లవి ॥ అతండే విష్ణుండఖిల మునడపెడి । యూతల నిప్పురికెం దిరింబి ంత్రా ॥ — ॥ పుట్టిం
చుం బెంచ్చుంగపాడవె కైంచుడి పాల । గట్టిగామాందలాడించ్చుంగడతించ్చు । పట్టి వెనగురియ్యంచ్చు పైర
లు మోలపించ్చు । తిట్టపెట్ట నిరాను కడి వుండు గలండు ॥ ౧ ॥ అన్నపానములాసంగ నాపదలుగడవంగ ।
పన్ని మాయలు భువిం బచరించ్చు । విన్నపాలు సురల విధి నియ్యండ్లరికల్పించ్చు । వున్నతోన్నతుండైవానెనేక
కర్తగలండు ॥ ౨ ॥ కాలమర్త్యయము శాయకమగము షలించ్చుంబెయ । తానుకాని మరపించ్చు ండల
ంపించ్చు । పాలుపడి శ్రీవేంకటపతియై వేదాలు చెప్పె । యేనికయోగాను కయూళ్ళు రండుగలండు ॥ ౩ ॥

భైరవి॥ పల్లవి॥ హరిహరి జగమెఱుంగ నీవాతుమలోనే వున్నాండవు సురలంగాచుద యసురల నడంచుద
చూపుడియున్నది నీసరతు ॥——॥ విదారణము దప్పుండ్లి శిన విద్వాంసుని వంచ్చిడి । పాదు గంబడువశత్రుక్రి
ంచు ంబావుపాండ్లిత్రము వంచ్చిడి । మెడిని నడవులండె రవుడప్పు మరిమెలంగెడిత్తరువ రివంచ్చిడి । ఆడి
మూత్తి గని శరణాబాచ్చి నిన్నునాతాధించ్చు నివానిబడుడు ॥౧॥ వచ్చిజాలితా నూరరడివధ్తె నిపూజ వంచ్చి
డి । వాడ్ద్వర్షలములు తెనిపండ్లలకు వాడిగచ్చి యదువంచ్చిడి । నెచ్చినంగన్నధారుండ్లు తేని జలనిధినడిమి
యూడవంచ్చిడి । బచ్చభయద నిష్టారమెచ్చు రని పై భర్తెతె నివానిబడుడు ॥౨॥ బాండ్లు గధర్మము బాధించ్చెడి
సత్పురుషులు తెనిసభ వంచ్చిడి । చెంచ్చి త్రావెంకృపచ్చి రని మహిమలు చెప్పు నిరధావంచ్చిడి । సంచ్చడి నన్ని
యుంబె శిదత్రినాలుచాల నియచ్చిమువంచ్చిడి । యుండ్లి రారమునా నివెక్కడనుచు నిన్నివండెరి
యు నివానిబడుడు ॥౩॥ ॥ భైరవి॥ పల్లవి॥ అరుడు నిచె రిత్రము హారినె నిడి యెతలంబుకాని ।
శరణాండ్జంగావుమిడి యవిన్నపము సరివెరూనిహా ॥——॥ పరగ నియరారణాబంధుప్పమహాల్బ్రయుండ్లంగండ్జ
మీ । కరిరియుండ్లనాత్తరణ్యు కత్తృము మెరయుంగఁగండ్జమీ । అరవిద్రాపదియుండ్లనాపదుద్ధారకత్తృము గండ్జమీ ।
శరణాండ్జింగాచుదధరవిభిషణాను నండ్లరిగండ్జమీ ॥౧॥ మునుభర్తవప్పులత్తృము నిపశబరియుండ్లుంగండ్జమీ ।
అనాధనాధుండవు నివగుదసుగ్రివునండ్లంగండ్జమీ । పినంగి నిరుపోతుకప్రిమపరిత్రిత్తునండ్లంగండ్జమీ । నిను
ంగింక్తరాధినుండనిప్రంహ్లాదునియుండ్లంగండ్జమీ ॥౨॥ గావధగనమండ్లసప్పబివదయాపరత్తృము గండ్జ
మీ । భావించ్చిసాండ్లిపునం ధ్రుప్రతిబ్జాపాల కత్తృముగండ్జమీ । దేవత్రావెంకృపచ్చి రనివు ద్రిష్టవరదుండవగుద ।
తావైననిరానె డిదండ్లనో సంగెయుండ్లె రండ్జమీ ॥౩॥

భైరవి॥ పల్లవి॥ యెంత్తపుణ్యమో యీడుమాపుంగలిగె। చెంత్తనినిత్యప సిద్దింప్పుంబాలు॥——॥శ్రీపతిమీకథ
చెవులనువింద్దిమి। పాపములుగాంగెను భయముడిగె। తిప్పుగండలశ్రితిదాఁగముగాంచ్చిమి। శాపముడిగెనుసఖ
లంబ్బాయ॥౧॥ గోవింద్దమిమ్ముంగనుంగొంబ్బిమిప్పుడె। పావనమైతిమిబ్రతికితిమి। తావులమీపాదములలె
సమోర్కతి। వివెలుంగవిగెనువెడుకలాయ॥౨॥ శ్రీవెంక్కటెశ్వరసెవింప్పితిమిము। ధీపతిఇరెనుతనితితిమి। వావి
రిముమ్మారువలగానివచ్చితి। నివాంరమైతిమినిరిచితిమిప్పుడు॥౩॥ ✿ ॥మలహరి॥ పల్లవి॥ అనంత్తాపరాధినినను
అదుగానరిగాంచ్చని। యెనతెనినిగ్గునాలుయెమిచూచెనయ్యా॥——॥దగ్గరికొలుతునాతారతప్పుమెరెచ్చు
అ రానుశిగ్గుపడనిప్పనిన్నుంచెరిప డుడు। వొగ్గివిన్నపాలుశేతుపుబ్బునంబిత్రమెరంగ। యెగ్గులెత్చితినావల్ల
నెన్నితెవయ్యా॥౧॥ పాదాలం డ్డిమోక్షడునుపరిశుద్దిదలంచను। సాదిం చ్చికొలువవత్తుసత్తుచూడను।
౧౬౨ యెడెసనైనానుతింత్తుయెం గ్గిరినోరనిమాన। పాడుగాదిచారింప్పితి బలుమూఢుండనయ్యా॥౨॥
మంచ్చుముప్టెందలపాతుమండ్డమెశమని యనరెంచ్చుముసూడప్పిగంత్తుంగందనినెర। యెంచ్చుంగశ్రీవెంక్క
టెశయున్నిదనిబండ్డనైతి। పంచ్చలంబూచితెనిపాలివాండనయ్యా॥౩॥ ✿ ॥మలహరి॥ పల్లవి॥ అన్నిదానివెవుండ్డు
నండ్డువుగాన। యున్నినివుపుడ్డింప్పునదివినిసామ్మతె॥——॥నివిచినరూపుతెల్లానిగుళ్ళగాండలంతు। మెలంగె
జైత్రన్యముమిమ్ముంగాండలంతు। యిలలానివ్పనలునిపలుకులుగాండలంతు। కలపంచ్చుభూతాలుపరంగాలు
గాండలంతు॥౧॥ నాపకొన్నపండ్లలునినైవెద్యాలుగాండలంతు। నికెల్లానితిదంగమనినెమ్మిండలంతు। ధూపదీపభాగా
లుపూబాద్రవ్యాలుగాండలంతు। నెరిచినపనులెల్లానివెలలుగాండలంతు॥౨॥ గాలత్రయమునిగతులుగానెతలం
తు। వాలిసురలనియనుచరులంగాతెలలంతు। నాలోనిశ్రీవెంక్కటెశ నాతండ్రివతలంతు। తాలిమినీడెప్పునుతల్లియనితలంతును

మలహరి ॥ పల్లవి ॥ అండ్డరికి హానిప్పైనా సప్పుడ్డి కాలిబేడి । మండ్డలింప్పుత్తినింక మరి నిచిత్తము ॥——॥ యిండ్డ
రుండబెప్పుంగా విండ్డి యెవ్వరికైనా విష్ణుండే । కండ్డవమోత్ర మియ్యుం గర్త యనంగా । ముండ్డివిండ్డి నారడు
ండాము ంచ్చు నిన్నుం బాడంగా । పా ండ్డ గలారకములాన నంబూ బిచ్చి ండా యనను చు ॥౧॥ అప్పుడు విండ్డిలారము
లన్ని డికిహారి యే । కప్పు కడ్డ కల్పానకం గర్త యనంగా । యిప్పుడే విండ్డి ధ్రువుండు యిమ్మనిన్న నతిర్చ్చు । వుప్పతిల్లిప
ఙ్జ మెలుచు నాండ డనుచును ॥౨॥ యిడవిండ్డి శ్రీవేంకటేశ బ్రహ్మాకుండం డ్రివ్వై । కడిశివు ఙ్జింప్పుం బేంప్పుం గర్త
వనుచు । వడలకవి ండ్డి నిక వాల్మికికా వృము చెప్పి । బెడ కర్కాద్యులలో బ్రసిద్ధుండా యనను చు ॥౩॥ ✿ ॥
భూపాళం ॥ పల్లవి ॥ అపరాధిని నేనైనాను । కృప గలవారికి ంగపద ము తిదు ॥——॥ సనాతనా అచ్యుతా స
ర్వేశ్వరా । అనాదికాంకా అనం త్యా । జనాద్దనా అచల సకలలోకేశ్వరా । నిను మరచియున్నాండ ననుండేలుప
వయా ॥౧॥ పురాణపురుషా పురుషోత్తమా । చరాచరాత్మక జగదీశా । పరాత్పరా పాహి బ్రహ్మం
డ్డనాంతక । యిరవు నివేయ ద యెంతింగింప్పుంగడి ॥౨॥ దేవోత్తమా శశిదినకర నయనా । పావనచరిత్రా పరమా
త్మా । శ్రీవేంకటేశ రాజీవాంతరంగ్గా । కేవలుండ నను బుద్ధి చెప్పుం గవలయు ॥౩॥ ✿ ॥ భూపాళం ॥ పల్లవి ॥ చెప్పు
విన నుస్సుమ న్నించ్చి శ్రీపతి నారు । యెప్పుడు ననుం జింత్తింప్పు నిడిప నైనినూ ॥——॥ కాలికి నిరూపమెడ్డు వా
డమూపివా । యేలమి నాభాగ్యమింక నెడ్డనాదా । అలరి నాకి బుద్ధి ఆనతిచ్చ్చువా । కలి గిన నిమాయ యే గతిం
గడచేనో ॥౧॥ వరుసనాకిడ్డ గ్గైవసమ య్యెబా । యిరవైనా తజ్ఞ స్వధలమెడ్డు నదా । పరగనాయమ తినెడ్డు
పాయకుండ్డవా । కరునానిధి విని నైకరనేమె ప్పించ్చేనో ॥౨॥ పనివడి యెడ్డ నిభక్తి యిచ్చేవా నా
మనసు చంచ్చులమెడ్డు మడ్డుపడినో । యెనలేని నాతలంపు యెఱింగి శ్రీవేంకటేశ । నను శెలిత్తివియె
డ్డ నాకారికచెత్తినో ॥౩॥ ✿ ॥

భూపాళం॥ పల్లవి॥ యిదియె యెంగనెనలసుండ యేయుపవలె మాత్రంబడిగెదను। వివరము తోడుతని
వుసులభుండవు విష్ణుండవన్నికొలిచెదంగాక॥—॥ జపయజ్ఞదానకర్మకంబులు యెంచ్చంగ
ంచిరకాలఫలంబులు। యెపుడుం బునకు తీర్థస్నానంబులు యిలపాపవిమోచనములూ। అప
రిమితదివతాంతరభజనలు ఆయాయాకరప్రాప్తులు। వుపవాసాదినియమవ్రతములు తపోనిష్ఠసం
గారాంబులూ॥౧॥ రవిచంద్రగ్రహతారాబలములు భువిలోంగామ్యఫలములూ। తవిలినపంచే
ంద్రియనిగ్రహంబులు తనుధరులకుఁడుల్ల భములూ। అవిరళధర్మార్థకామంబులు మటియై
శ్వర్యములసుఖములమూలమూ। అవల గ్రహాకాలానుష్ఠానము లధిరఫలంబులు ఆశామయము॥
॥౨॥ పరగసప్తసంతానబ్రాంహ్మణాతప్పుకామములు ఖ్యాతిసుకృతములు। అరయంబు త్రిదాండట్టైత్ర
ఆ గత్రసంగ్రహమండ్డలికినిసం ● సాంభాగము। హరినరహరి శ్రీవేంకటాద్రి ● శ్వరా అఖిలము నెసంగెడి
దాతవు। సపగననివెద యతాంతర్త్రంచ్చుంజాలుదువిరాలము నుమమ్మును॥౩॥ ❀ ॥ధన్నాశి॥ పల్లవి॥
నివిమారసదిక్క నిన్నితలంతుము। కావుమా నిరమెంచ్చరకరుణానిధి॥—॥ నెఙ్డనసూర్యులోని నెలకొంన్నతేజ
మా। గడ్డిగాంజంద్రునిలోని కాంతిపుంజమా। పుడ్డిరత్త్రించ్చియజ్ఞపురుషు నిప్రకారిమా। హాద్దుకడివతల
లోనుండ్డినశక్తి॥౧॥ శిరులుమించ్చినయద్దిబివులలోప్రకాశమా। గరిమవేదములలోంగల యర్థమా।
పరమపదమునండ్డంబాడు కొన్నబ్రంహ్మమా। చరాచరములలోసర్వాధారమా॥౨॥ జగములోవె
ల సిడిసంసారసుఖమా। నిగిడినమంత్రముల నిజమహిమా। మిగుల శ్రీవేంకటాద్రిమీందనున్న
శ్రీవరమా। ముగురువెల్పులలోని మూలకందమా॥౩॥ ❀ ॥

ధన్నాశి ॥ పల్లవి ॥ నీవెంత నేనెంత నిండు నాయగ్గలికెంత । దేవ నీదాసులం జూచితే నేనిన్నుం గనుద ॥——॥ వార్క్షక
కొమరూపాననె గిబ్రంపస్తాం డ్లకొడ్లు । దర్శ్యమూర్తి ధరించ్చురద న్నాండవద । నిక్కెన నీ రూపమెంత్తా నిన్నుం గ
నుం గొనుదెడ్సు । అర్కబపు వేదములరగోచరుండవు ॥ ౧ ॥ యెన్నో శిరసులద యెన్నోపాదములద । యెన్నరాని
చేతులద యిట్టి నీమూర్తి । కన్నులం జూచుద్ధ యెడ్సు కడ గురుతం డ్సకిడి । అన్నిద మునింద్రులకు నదింత్సం
డవు ॥ ౨ ॥ కాజిసూర్య్యపార్క్ష మాడి కూడనుదయిం చ్చినట్టు । గాదపు నితిరు మనికాంత్తులద । మెడి వెత్రావేం
క్షడే శమివ్వుద్రి పెట్ట ంచ్చుద యెడ్సు । ఐందిడివతలకెల్లాం బాడవై నవాండవు ॥ ౩ ॥ ✿ ॥ ధన్నాశి ॥ పల్లవి ॥ నారా
యణా నీ పంచ్చా నాభాగ్య మోల్లది । పి రుశొనిటి లు వనిపి రదమ్మెవు న్నది ॥——॥ వుడిగినాం గామాదులొర్క్షక
వ్యాజాన వచ్చి । సుడిశి సుడు ముబొచ్చుచుట్టలవవే । తడవకు న్నాం గమార్గలు తమ్ము ండాపు సి యిం చ్చి । బడిబడి
ండిరు గును బం చ్లవవే ॥ ౧ ॥ చూడకున్నాడు గుణాలు సొం చ్సు బూడిం చ్చు వచ్చి । వాడవాడల ండలవ
రలు వవే । యెడ్తన్నున్నాల రృష్టు పాలు యెడుద నెపాలవే ని । జాడువాయ నిరంతాడు నిడలవతే ॥ ౨ ॥ తల ంచ కున్నాభాగా
లు తనువు తొంబె నంగిని । చేల రెంగి గండిలాబె డ్సువవే । బలిమి శ్రీవెంక్కపతి భావములా నిమూర్తి తో నిలుపవే యెం
డ్సరైనా ని నిడి నా మనసు ॥ ౩ ॥ ✿ ॥ దేవగాంధారి ॥ పల్లవి ॥ పసుల ంగాచుద యెడ్సుబండ్లె బాయిుండవాడెడ్సు । వెసని
న్నుం డల ంచితే వెరగయ్యీ నాకు ॥——॥ వరుస నంత్తరి యామిత్తమున వతారములు । పరగ మూండు మూర్తు
ల ప్రభావము । పరమపదము పరాత్పరము బ్రింపస్తాము నై । తిరమ్మైన యాదిదేవ డేవుండవు నీవు ॥ ౧ ॥ అనిరిము బివ్రు
లకు నా యివు రుమహాత్తురు । వెనుకొన్న మాయకు వి రాడ్సురు । ఘనుం గనిమ ఖామల ఖాడవు పం బాడవైన । దినక
రశాదికాదితి జమవు నీవు ॥ ౨ ॥ సర్వశాస్త్రములు బల్లా సువకొడు లలాపు ర్వి నగరుడానంత్తప్రముఖులలా । సర్వ
దా మెల ంగుచు జనవకదుండడపై । వు శ్రీవెంక్కటద్రి నున్న దేవుండవు ॥ ౩ ॥ ✿ ॥

దేవగాంధారి॥ పల్లవి॥ యెవ్వాడ్డూనిచెంత తెల్లా యెదుద నెరా నపట్టి॥ వింపుగాన రాంగాడాంగె విధ్ధునిదిగా
ళ॥——॥ పుట్టిన మేరాన పంబూరి మెయ్యనె రిబి రా। అట్టి బిల్లల౦బెట్టినదు నెప్పుగా। ముట్టినిళ్లన్న బూడు జా
డించ్చు నెరిబిగా। మట్టు తెనిడెంత్తాని మాయ యి౦త్తెరా ళ॥౧॥ తివెల పంబుట్టి చుట్టిడె వ్వలంబా ంకనెరిబి
రా। తావ్వు లందతిరాలానంబూవ నెరిబి రా। వెవెలు వక్కా వ్వాలు వెసంబెట్ట నెరిబిరా। యెవలంబూచినా
నిమ బాము వి౦త్తెరా ళ॥౨॥ కారిపట్టుల కాపలు గూండ్లు వెడ్డ నెరిబి రా। సారెబాతియ్యూపారాలచవినెప్పు
రా। యూరితిత్త శ్రీవెంకటేశ యిన్నియు లారముల్లాన। చెరినివు లేరి నప్పిష్టె యి౦త్తెరాళ॥౩॥ ❁ ॥దేవగాంధారి॥
పల్లవి॥ యి౦త్తకంష్టెమ రివెడు యెవ్వరికి నుపాయము। యె౦త్తనాని డె యునివిచ్చి తెనికలుగు॥——॥ హరి
ఆ నిచిత్తము వద్దె యండ్లు పను పాయము। ధరని న్న బాధించ్చు నిదాసులమాండె। దురితము లన్నిటి నితాలంగించ్చెవు
౧౯౯ పాయము। నిరంత్తరమును నినామ జపమె॥౧॥ దండ్లి కొడనిమాయదా ంచియండ్లు పపాయము। నిం
డ్డు నిధానమ్మైన నిపైభక్తి। అండ్డనున్న కామాదుల నణచు పపాయము। కొండ్డవండ్లి నిమూర్తి సంగారికొనుడె॥
॥౨॥ పుడ్డుగులు గెలిచి నిన్నుం బొండ్డు దరుపాయము। అట్టి నిరూపమ్మైన ఆచార్యుండె। యిట్టె శ్రీవెంకటేశ యిన్నిటి
కిను పాయము। మట్టు తెని రామానుజమతము చెకొనుడె॥౩॥ ❁ ॥దేవగాంధారి॥ పల్లవి॥ తెలియరాదు నిమాయతె
రమరంగు సపెర్వా వలల౦బిర్కకనిన్నెకాలువంగవలయు॥——॥ చూడంగ నిజగత్తున సూత్రధారివి నివు। జాడై నిసూ
త్రాన నాడుచును సర్వంబ్బునున్నది। యెడంబూచి నానివుండ్లు విప్పు రికెంగాన రావు। నాడక స్వతంత్ర మోక రిపై వెతు
వు॥౧॥ మణిబించ్చా పుండలంబి చ్చాపమ్మ గాబ్బులండవు నివు। గుణియ్యె నిసంకల్పము కాలండ యూచివు తెల్లా మటినిని
బ్బి రుండవు వాండలకుంబిక్కవు। కటకరి నితరుగా ంగత్తులంగా ంబెటువు॥౨॥ అండ్లరి మోంలలావించ్చి అప్పెంత్తి ంత్తువు నివు।
కండ్లవ శ్రీవెంకటేశ రానవచ్చె నిమ బావు। చెండ్లి వరముల్తిత్తువు చెతికి సులభుండవు। సండ్లడి నెవ్వరికై నాసరిగా మన్నింత్తువు॥౩॥

డనా||౯ నీ పా||౯ శిదేయదలె యనుచనెమ్మరప్పిరప్పు| ఇనాన|యావల గనొలిపినంప్రె| యాస్త్రపాండనా||——||పొంగనెమెనావి
న్నపనముశేసుకానినంజ్లి|షూని నినసెడుకునూండేడెపాండనా|గలిపుసు వస్తు వులుకానుకలిచ్చినంప్రె|సరసనరేనా
నెను సంపుస్సుండనా||౧||మెలంగి నిగునిలకామెచ్చినంత్రా బంచ్చినంప్రె|బలబాదనెనితిానతెవుండనా|పులుపనె
నిపరమపదముగొరినంప్రె|వలనైననిత్రాణివంత్తువాండనా||౨||తానిమిత్రానాలాగిస్సధ్యానమునిచ్చినం ప్రె|పాప
సుండనెను నిపాదివాండనా|యెలితిఎత్రాపెంకటపతినన్నుంగ్రహించెడా|యీవిల నిపుబామలు యెంగెడువా
ండనా||౩||——||దేవగాంధారి||పల్లవి||చిత్తానంబెప్పరవిమోపమాంచత్రాణమునామరవకు|హుత్తినిన్నివెరంగ
డునబెప్పానినెను||——||నెలకొనినాలాగనచ్చిన్నాండపుగనర|తలంచకున్నానిన్నుండలంచినవాండనె|యెంతమిన
ండెడిపిపిలిచినవాండపుగనర|కొలుచకున్నానిన్నుం గొలిచినవాండనె||౧||నెక్కానిఆరసమెల్లానిపాదముంరన
ర|మెాక్కరున్నానెను నిమయా క్కినవాండనె|నిక్కినానాత్రరముయనిపిదు తెరనర|పెక్కు లగాబిలువ
కున్నాంబిలిచినవాండనె||౨||వాజనారుగముగాలను న్నాండపుగనర|పూజించకున్నానిన్నుంబూజించినవాండనె|
తిజపుత్రాపెంకటపతిపనినిగతిగానని|సంజాననిముచిచినంరకాన్నవాండనె||౩||——||గుండక్రియ|పల్లవి||దాంచుకొని
పాదాలకుండగనెంచిజేసినపూజత్రాపుఫాంచిని కిరిత్రిహాపపుష్పము లివియయ్యా||——||వాక్కనంకీర్తననెచాలుచాడిక్కెను
మ్మరప్పెంప్పుంగ|తక్కినవిఖండాలాఅనదాంచిపుండ్డని|వెక్కసమగునినామమువెలసులభముఫలమధికము|దిక్కి
నన్నెదిక్కింరనపిలిరనినాదనమయ్యా||౧||నానాలిక్కేనుండెనానాసంకీర్తనలు|పూనినాబెనిన్నుం బొగడించ్చుతిది|పిఁ
నామాలవెన్నుండాచినుతించునెంత్రవాండ|గానిమ్మనినాలెపున్నామము గప్పతిబింత్రె తయ్యా||౨||యీమాండచగ
ప్పమము గాడ నిమబాపుకొనియాడిత్తిఁగాని|చేముంచిచ్చినాసాత్తరత్రముచెప్పినవాండంగను|నిమానంబాడెవాం
డనునిరముపెంచ్చునమీా|శ్రీవేంకటపతివనె నివాసుండ శ్రీవేంకటేశుండవయ్యా||౩|| ——|| ——||

గుండక్రియ ॥ పల్లవి ॥ హరి గోవిందా హరి గోవిందా । ఆనంద్దమానంద్దమాతుమహను । గురూపదేశాన వేదర
ంగావేదరంగా । గరిమని యర్థముకండ్డిమోయయ్యా ॥——॥ సరినసృధర్మములు మానుమండ్డివి । శరణుని
పంజారమండ్డివి । దురితములకొంచినండ్డివి । పరగమోక్షంబిచ్చినండ్డివి । హరినివమననము అమోఘము । నరుల
మునివిు డినమ్మితిమి । పరమపదమిప్పుడేకలిగెను । ధరమెక్కమనసుతానున్నారమయ్యా ॥ ౧ ॥ యెండ్డని వెగతియె
నుమండ్డివి । యెబియోర్కమాండెబాలునండ్డివి । యిండ్డరికభయమిత్తునండ్డివి । యిదినికెపుడుపత్రతమండ్డివి ।
కండ్డవనిబిరుదుసత్యము । కానిమ్మనినేముచేపట్టితిమి । అండ్డనివిచారపడికీర్తించితివి । అన్నిటాసంతోసాననున్నారమ
య్యా ॥ ౨ ॥ ఆసమానినవాండెక్కడండ్డివి । అతనివెండ్డండిడాగినండ్డివి । భాసురపాదరేణువుపెనండ్డివి । పావనమ
ఆ య్యననియండ్డివి । మోసతే నిడినిసంకల్పము । మోక్షమిండ్డలకత్తెవెం కటపతి । ఆసపడనితరులనాపని
౧౨౦ వేయూస । యనినిదాసులమ్మె యున్నారమయ్యా ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ గుండక్రియ ॥ పల్లవి ॥ ఇదివోనాసంప్రదాయము
ంబాస్తి నీవూ ఇతరంబ్బులు నాకుంబనివేదు । పదిలంబ్బుగనా బ్రతుకెల్లా నిచేపాలింపుంగదే నారాయణా ॥——॥
పపములనె నాబ్బిగంబ్బునడస్కతధనంబ్బు నీవు । తపముశాయంగాంగలిగేడు తత్ఫలంబ్బు నీవు । జపమువలనం
గలిగేడు నాతేజఃప్రభావము నీవు । కపురలదానధర్మపరాపరాంబ్బులంబ్బాండ్డడుమెలు నీవూ ॥ ౧ ॥ పుర
మునాపని నీవూ పరాత్పరము నీవు । గరిమల నిలలోపవియనంత్రభాగంబులు నీవు । గరుడోరగామరసిద్ధ
సాధ్యగంధర్వపదములు నీవు । సురముని బిత్రప్రాబావెడపాతసుకృతంబ్బులు నీవూ ॥ ౨ ॥ నాలుగాశ్ర
మంబ్బులు నానావిధ్యలు నీవు । తాచిమి నాపుంబ్బువింరిత్రితత్త్వంబులు నీవు । ఈవిలత్తవెంకటిశ్వరా ఇది
యు ప్రవునాకనియెరింగితి । యెతితివినాపాపాంబ్బులు నీవుయిలసర్వోపాయంబ్బులు నీవూ ॥ ౩ ॥ ❀ ॥

ఖ స్థవసంత్తం॥ పల్లవి॥ అంద్దుకొసుఖ్యానింజెలిఆబాలాలుష్టివమా। నిండ్డవాయనామనసు నిషైనిలుపవె॥ —— ॥ బద్ధ
బయదండాలితెసు బండ్డమి యయుంబసు రము। పద్ధిమెఖతెనుతనపను లుశియు। ఇడ్దివదలిత్తినుయెండ్డైనాం
బారుమనసు। కద్దు కనిమస్తు ండ్డైత్రికైవసమ్మి యయుండ్డను ॥౧॥ బడిపప్పుత్రి బండ్లుపరడిసుతౌడురు। యడ
య కహాడుకొండ్డహొతు తాడురు। విడిచిత్తినిడులానికడకంబారుమనసు। వాడలిలానకొంబిత్తివాడ్డికైపు
ండ్డను ॥౨॥ చెవడలితిపి ంచ్చినచిలు కైనామెడతెక్క। రావించ్చి గూండంబెద్దితిరామా యనునను। భావించ్చురు
ండ్డిత్తె యుద్దిపారు నెండ్డైనామనసు। శ్రీవెంకటేశు ంగాల్చితిచెతంబికొక్కిపుండ్డను ॥౩॥ -✿- ॥ బాకి॥ పల్లవి॥ జపము
లుండపము లుసంధ్యాడివిడులకు। నెపమునామిండనింత్తెనికిశలవు॥ —— ॥ ఫలము నినుంగొరనిపం
త్ర మువాండాంగాను। ఫలెననెడుగనెంత్తవాండను నెను। చెలంగినివు కమ్మగము కెయుంచ్చు ంగాంజెకె జి। వెలకి
కత్తిచ్చుకొన్నవెద్దివాండనె ● ను॥౧॥ ఆసమానితినసెజి యహాంకాకినె ● ంగాను। వాసికినితాంబెనం
గెవాండనానెను। విసకపుండ్డాంగద్లువిడిపెంచ్చియెలుకొంగా। దాసుండ నైబడికెడిదమ్మగపువాండనెను॥౨॥ జ్ఞానినైత్రి
ననిగర్వ్వుబాంపువాండాంగాను। కానకనిపై మోపుగడ్డ నోపను। ఆనుకశ్రీవెంకటేశ ఆతుమనిపుండ్డంగాను। మో
నాననికపమొక్కెజిము నివాండనెను॥౩॥ -✿- ॥ హిండ్డాకవసంత్తం॥ పల్లవి॥ అండ్డరికత్రించ్చెదెపుండాడకొంచ్చిజీవులను।
హాండ్డగాయిూమెకెరింగి హాగడకొలాకపలు॥ —— ॥ వనముపెద్దినవాండుపాడకుండ్డానిరుపాకి। పెనుచికలుపుడికి
పెంచ్చినయట్లు। పనివడిగొల్లవాండుపచ్చికపట్టునంబసులు। తనియంగనిచ్చినిచ్చితానెమెపినట్లు॥౧॥ కన్నతల్లిబిడ్డల
కు కామకవెన్నయుంబాలు। నన్నమునిడికక్షించ్చినదువలెను। యెన్నంగబండ్లనెకెయిచిలికజీతాలువెద్ది। మన్నించ్చికాచు
కొనిమనిపిన యట్లు॥౨॥ వసుధపెద్దుండ్డైనవాండుమండ్డపహూకుదిచ్చి। హాసంగదిహాధాత్తుల ంబొపెంచ్చినట్లు। యె
సంగశ్రీవెంకటేశుండిత్తండివిక్రీకదుంబ్బి। పసగాదరము చిచ్చి భావించ్చినట్లు ॥౩॥ -✿- ॥

ధన్నాశి ॥ పల్లవి ॥ యెటువంటి గక్కువేసారు నిలజీవుండు । మెటికి నిండ్డ కున్నాండు మేలుంది యీడ జీవుండు ॥ — ॥ పూర్వకేపరా
కైనద్దుండ్డను జీవుండు । నాపకొనమతి లోండనపైని చింత్త । గాంకవానమరి పలుకనియద్దివుండ్డను । యీరితి మాద
డింబ్బువాండిన్ని దనితండి ॥ ౧ ॥ యెండ్డతెనియద్దివుండ్డనెంబ్బి చూచితిజీవుండు । చెండ్డిలోకళిరి రియ్యైవెల కింగిని । అం
ద్దరాకయెక్కడాను అడంగినద్దనెయుండ్డు । యుండ్డరింబాలిబ్బువాండు యెప్పుడూనితండి ॥ ౨ ॥ చేకిటొనగానె
చ్చుండ్డు శ్రీవేంక్కటేశ జీవుండు । గొరినవరములిచ్చు గురుతుగాను । వాంకయలమేల్మంగవల్లభుండిద్ది జీవుండు ।
యీహాపుత్తానుండ్డనిండ్డరి లోనితండి ॥ ౩ ॥ ❖ ॥ నాట ॥ పల్లవి ॥ విష్ణుండొక్కండె విశ్వాత్మకుండు । వైష్ణవమె సర్వంబ్బు
ఆ ౧౨౧ నూ ॥ — ॥ పరమేష్ఠి శ్రీయు బ్రంహ్మాండ్డసృష్టి యు । హరుని లోని సంహారశక్తి । పరగంగనిండ్రునిపరివాలనమును ।
ఆరసిచూడ శ్రీహరి మహిమా ॥ ౧ ॥ యిలంబంచభూతములలోను నామములు । అలనవగ్రహావి
హారములూ । తలకొనుకాలత్రయ ధర్మంబ్బును । అలరంగనారాయను నిమహిమవే ॥ ౨ ॥ అంత్తద
ంగలమాయావిలాసములు । అంత్తంబరమపదభోగములూ । మంత్తుకునెక్కినమరి సమస్తమును । యింత్త
యు శ్రీవేంక్కటేశు మహిమవే ॥ ౩ ॥ ❖ ॥ గుజ్జరి ॥ పల్లవి ॥ వాకిటికొనగటిలంక్కె పూంక్కె నాంబ్బెనగాను । అకట యెవ్వ
రుదాంచిరయ్యా నిమాయలు ॥ — ॥ తనయెదుటివెల్లాను తలంపులోంబారును । మనసులోపలివెల్లా మమ్మనము
లండ్డు । ఘనమమ్మనములు కింగి కాయమెల్లాంగరంగించ్చు । తనువుసాఖ్యమప్పటి తనువునండ్డును ॥ ౧ ॥ అప్పటిదే
హభాగములద్దికమ్మనము తెలను । ముప్పంక్కంగమ్మానులులోకములైచెండ్డను । చిప్పనాలోకములు చేరికాలముగ
డప్పు । తెప్పని కాలమునిద్రాండెలివిన్నైముంచ్చును ॥ ౨ ॥ వెసనాతెలివి యొక వేళ నిన్నెటింగించ్చు । వసమై ఆయె టుకమువచ్చి మె
చ్చువు । యెసగి నివు మెచ్చితి నిహాహగములిత్తువు । యిసుమిత శ్రీవేంక్కటేశ మొరయునియీవి ॥ ౩ ॥ ❖ ॥ ❖ ॥ ❖ ॥

సారంగ్గనాట॥పల్లవి॥శరణుశరణువేదశాస్త్రనిపుణాసహ।అపద్బైనరామకార్య్యధురంధరా॥——॥హనుమంత్తరా
యాఅంజనాతనయా।ఘనవాయుసుతదివ్యరామరూప।అనుపమలంక్కాదహనవార్ధిలంఘన।జనసురనుత
కలశాపురనివాస॥౧॥రవితనయసచివరావణావనాపహర।పవనవేగబలాఢ్యభక్తసులభ।భువనపూర్ణానందిహబుద్ధి
విశారద।జవసత్వవేగకలశాపురనివాస॥౨॥సీతాశోకనాశనసంజీవశైలాకర్షణా।అతులప్రతాపశౌర్య్య।అసురాంత్త
క।కౌతుక(శ్రీ)వేంకటపతిభక్తవరసమేత।శాంతసంభవన్నకలశాపురనివాస॥౩॥ ॥భౌళిరామక్రియ॥పల్లవి॥
నమోనమోలక్ష్మీనరసింహ్వా।నమోనమోసుగ్రీవనరసింహ్వా॥——॥వరదసులభభక్తవత్సలనరసింహ్వా।నరమృగ
వేష(శ్రీ)నరసింహ్వా।పరమపురుషసర్వ్వగపరిపూర్ణానందనరసింహ్వా।గిరిగుహావాససుగ్రీవనరసింహ్వా॥౧॥భయహ
రప్రహ్లాదపాలననరసిం హ్వా।నయనత్రయాంబిందునరసింహ్వా।జయజయ సురమునిసంస్తుతనరసిం
హ్వా।శ్రీయూకలావసుగ్రీవ నరసింహ్వా॥౨॥అతిక్రూరానిలయమోహనరూపనర సింహ్వా।నతవిత్తామహా
ముఖ్యనరసింహ్వా।సతత(శ్రీ)వేంకటపతిశ్రీదివ్యనరసింహ్వా।కితవారిభంజనసుగ్రీవనరసింహ్వా॥౩॥ ॥భైరవి॥
పల్లవి॥ఛత్రగించిరక్షించ్చు(శ్రీ)హరినినీవు।యిత్తలమానేరములుయెన్నిలేవయ్యా॥——॥అంగ్గముయేడు
జానలుఆసకొండ్డలవాడవు।యెంగిలిమేనుఆచారమెంత్తైనాంగద్దు।జంగిలింత్తైసంసారమునాడించ్చేది
లోకమెల్లా।అంగ్గడింబడిజీవునికలపులేదయ్యా॥౧॥మతినల్లెండునాలికెమాదలుగంపిండికి।యేలికరంగాంచ్చె
మజన్లానమెంచ్చరంగరాదు।గుటిలేనిడిబడుసకాలండిలేదుబాలగము।వెలవనిజీవునిజీవసపలేదయ్యా॥౨॥
పద్దిరానిదిమనసుబయలువండ్లిలిచింత।ముద్దుకొన్నదికమ్మగమువద్దిడిగుడ్డు।యిద్దియులమిలుమంగ్గనేలి
(శ్రీ)వేంకటపతిశ్రీండు।నేఢ్ఠననిబంద్దుజీవునికిశ్రీతిలేదయ్యా॥౩॥ ——

ప్రతాపనాట॥ పల్లవి॥ యెవ్వని నుతించ వచ్చు నితని రూపము। భువి విక్రముండితండు పెద్ద హనుమంతుండు॥ —॥
వార్ధి జంఘ చాచి నాండు వాగిందు పుణ్య బడమర। తర్క రభుజాలు బెంచె దశ్రి కోహత్తరలాలు నిండ్ల। మిక్కిలి బ్రహ్మాండ
మంటి నెరనరిలో సెత్తెను। పిక్క దిల్లుము పాముతో పెంచె పెద్ద హనుమంతుండు॥౧॥ పేరుకమాల మాకారవిధి తాంబెనవి నాండు।
యెడుజలధులు చేరి నిడి మోరాల బండ్లె। వాడకవిడి కిలి దిగ్గిరి గ్రద్దెత్తి తలలు। బిడలు గాంచె రీనాడు పెద్ద హనుమంతు
ండు॥౨॥ జాతి పంచె వలకే లుసగల ముమెచ్చె నెత్తె। గులగిరులు తన తొడల సంధ్ది నేయడంచె। బలు వుండు శ్రీవేంకటదేవ ప్రతిబ
ంబ్బమతంగాద్రి। బలము వాతనున్నాండు పెద్ద హనుమంతుండు॥౩॥ ❁ ॥దేసాళం॥ పల్లవి॥ పని గానరి చిత్తిపాపపు
శ్రీ ౭ పుణ్యమైనాను। నినుం గొలిచె సుద్ది నిరసగులను॥ — ॥ మనసు చంచ్చులమ్మైనా మరి నిన్నందలంచితి। జనుల కు నిహాపరసా
ధనమైనాను। తను వుపాయ మైనాను గనిన్నంగాలిచితి। పనివడి యంత్రలోనే పవిత్రమైనాను॥౧॥ కర్మసమంబంధమ్మై
నారమ్మి నిసొమ్మ చేసితేని మ్మిగిలి మోక్షమిచ్చ్యు నాధారమైనాను। మమ్మగము కోరితే యైనా మహా నిభక్తి కెక్కితే। ధం
మ్మగములకంబరమ ధర్మగమ్ముదాలినాను॥౨॥ జగమెల్లా మాయయ్యైనా సరి నీకే శరణంటి। పగడు ననడితపఃఫలమైనా
ను। అగపడి శ్రీవేంకటదేవ నన్నేలితివి। మిగులా నిహమైనా మించి పరమైనాను॥౩॥ ❁ ॥లలిత॥ పల్లవి॥ మనసు నమ్మ నెచ్చి
తిమను బుండెదివుండా ను। తనలోనే వున్నవాండు తావుకాని దైవము॥ — ॥ మగని పైబత్తి చేసి మగువ మోక్షరీతి। తెగి పర
లోకము సాధించ్చినది। వాగివిరవైష్ణవుండై వున్నవాండు హరింగొల్చి। అగపడి ఘనమోక్ష మందఁ నేరుపండా॥౧॥ యెవరికై
పగవారి నెదిరించి బండారంబు। మెత్తన పడవులు బ్లిమెరసినది। వేలతొ సు జ్ఞాని దేహ నిష్కర్మరంగ గర్వాలు చేసి। కాలమం
దియ్యంద్ద గెలావమన్నం దుగానే పండా॥౨॥ పరపురుషార్థపు పసచేరి యోగరుండు। అరిది నదిరప్పు కల్యాణ యాత్ర నది।
నిరతి శ్రీవేంకటేశ నిం నమ్మంబూజించ్చినాసుండు। పగము నిహాము ంజె ంత్తి ద్రిపుకంగ నేరుపండా॥౩॥ ❁॥

దేవాత్రు || పల్లవి || కాదించ్చి చూడం బాతే చూచి మఱుపు | వాదివడె వమించ్చె నీ మోహిని మాయ ||——|| వార్త విపదాథ
మువ్వారివారెల్లాం బూచితే | గుర్తెల్లమిం గ్గించ్చి యూసకాలుపు చుండ్డు | మర్తళించ్చెండ్డ తెలానిమనసులు విరు
విరా | వార్తపాయె మనవచ్చు నీ మోహిని మాయ ||౧|| ధరలాబిడ్డ వార్తపితలి తండ్రులిద్దరు | తారల్లింపు వెడుకలైతాంచు
చుండ్డు | పెరిదేజిపు ద్దుగులు భేదమో అభేదమో | వారలకేమనవచ్చు నీ మోహిని మాయా ||౨|| కారిమోర్ప మోర్కపకారిచె
దిద్దరినద | చేరిని న్నలమేల్మంగ్గ తావేంకటపతి | మోరిద్దరు నేకమో విభావాలు వింత్తలా | వూరకే యేమనవచ్చు నీమో
హినిమాయా ||౩|| ❀ || దేసాళం || పల్లవి || యెన్నిపాట్లంబడ్డాను యెవ్వరికిం జెప్పినాను | పన్నినిముద్రలం గారకపాప
ములాయినా ||——|| కండ్డవనిపాడాల పైం గడ్డెపెడ్డనంగారక | నండ్డలు దూరిమనసు చక్కను ఒడ్డినా | నిండ్డ వేర
యెపాడ్డాని న్నెరాలిచినం గారక | తురడ్డుడుప నిమాంయతాలంగిపాయినా ||౧|| వుడివానిరుచులని
కొప్పునించ్చినంగారక | బడిం బంచ్చెంద్రియములు పాంయనిచ్చినా | జడి యకనెని వురరసాచుచాప్పినంగారక |
వాడలిలారామక్రాధాల్లు డిగిపాయినా ||౨|| నిర్తపునారకమ్మనములు నీరారకనై నంగారక | యర్తడనెంజెరెడిబాం
సమానినా | పర్తనలమేల్మంగ్గపతి విర్తావేంకటేశ | అర్తనిపుమోర్తరఅజ్ఞానము వాయినా ||౩|| ❀ || నాట || పల్లవి ||
వాండె వాడ్రం పల్లదవరదుండు | వాండె వాభర్త వత్సలుండు ||——|| కొరదవడలె తాడకాది సూర్యతేజముతా | పారక
యగారాడి భూషకాంబ్బురాలతా | చెరిబ్రంపద్దు వెల్లానుగేవలురియంగాను | మేరమారి నరిపలమిడపాను న్నాండు ||౧||
తెల్లనిపి నితాడతిగెనవ్వులతాడ | చల్లనిగండ్డముల వాసనలతాడ | పల్లుగానారదాదులు చెరకానినుతించ్చంగా | వె
ల్లవిరింగాలు వైవెడుకనున్నాండు ||౨|| సంస్టంజక్రములతాడ జండ్డపూదండ్డలతాడ | పాంర్తపునానావిధభోగము
లతా | అర్తపుతనవేంకటాద్రి నహిబలమునండ్డు | అంర్తిలనెపాడ్డా నెలవైత్రాను న్నాండు ||౩|| ❀ ||

మళహరి॥ పల్లవి॥ యెఱిఁగినవారికి కీహింసలిన్నియు మానీ మఱి సత్త్వమాడితేను మాధవుండే దిక్కు॥ — ॥
కలుగుంగారణాములు కామక్రోధములు కింక। వెలిసినమాయా వికారమది। కలంగంగంగ వలవదు కర్త్తన్రే
ప్పరుంగారు। తెలిసి చూరుమకొండ్డెడేవుండే దిక్కు॥ ౧॥ పదార్థాన్వేడు దనిలు చుంబుంచ్చేంద్రియాలు కింక। వే
డచర్లైబిమాయా వికారమది। పదరి పైకొన వద్దు పద్దితెంబ సవిడు। చిదంకచారి చితే ర్వ్యాపతి దిక్కు॥ ౨॥ రిపులు
తానే చచ్చు చిత్తాననా సలుకింక। దిరసపు మాయా దికారమది। పరగనలమేల్ మంగపతి ర్వ్యేంక్కట పర్శ్వర। శర
ఆ ౨౩ ణండ్డెనితని వరణాలె దిక్కు॥ ౩॥ శ్లోకం॥ ధన్నాశి॥ పల్లవి॥ వాకది సుజ్ఞానము వాకది అజ్ఞానము। ప్రకటించ్చి వాకది చేప
ద్దకొవివికారాలు॥ — ॥ తనుండలంచుకొండ్డను తర్కినడిహాభాగాలు। పనికిరావు అవి ప్రకృతిగాన। ఘనమైన లోకభా
గములతాలొలుండ్డైతే। తనుంగానరాదు జీవతత్త్వముగాన॥ ౧॥ ద్దేవమునే తెం గితేను తనకా వ్వురకర్మ్మము
లుభావించ్చి మఱి వవవే బంధాలుగాన। కావించ్చె డితనకొమ్మురకర్మ్మ మంగద్దువడి తే ద్దేవములొను గాండుప్ప
తంత్రుండుగాన॥ ౨॥ సరిమోక్షముగారితే స్వర్గముతీరువుగాడు। అరయ స్వర్గముతీరువలమోక్షానరు। పరగ
నలమేల్ మంగపతి ర్వ్యేంక్కటదేవుని। శరణాగతియే సవ్వసాధనముగానా॥ ౩॥ శ్లోకం॥ లలిత॥ పల్లవి॥ హరి హరి నిమబిమ
లనంత్తములు। నిరతి జీవులకెల్ల నెరువుపైవున్నది॥ — ॥ యెండ్డరు భావించ్చినడాయీ బ్రహ్మాండముడాళ్లి। అండ్డరికిందమ
తమదైవుండ్డును। కండ్డువనేవ్వరి వ్వరికెకాణాచియైనడాభూమి। సండ్డడించ్చిం బండ్డలను సకలసస్యములు॥ ౧॥ దుర్దర
యండ్డరికినిసొమ్మయినడాకాలము। అడ్డె అండ్డరి ఆయుష్షు మైయున్నది। గడ్డిగా నెవ్వరెవ్వరికంచ్చు ముసాడాయీ మా
య। దడ్డిపు సంసారముల ధర్మ్మముతైయున్నది॥ ౨॥ ముంచ్చియండ్డరికైనాను మోపువై వుండ్డె కర్మ్మము। పంచ్చుకండ్డరికిం
దమపనివాదిపై। వంచ్చు ర్వ్యేంకటదేశవారి వారి బ్రదుకులు। నించ్చినివేయ్య త్రిదినిధి దానముత్తే॥ ౩॥ — ౦ — ॥

భూపాళం॥ పల్లవి॥ పావనముగా వాజీంపవ్వు బ్రహ్మకు వాచివుండా। దేవులలోకి తనిసిం స్వవే మాధవునంబాడి॥ —॥ పాత్రినా
ము ముతేపాడి అతని పద్ధపుణ్యాంల్లో దివ్వమ్మైదుంచ్చి నయుష్ట్రయుం డ్డిరంబాడి। సరి సిరుపంక్తులానుకొం ఖచక్రములంబాడి।
పండరకపిపాస్త్రాలు వయసుతాంబాడి॥ ॥ఆదిపురుషు నింబాడి అడ్డిభూమిస తెంబాడి। పాదములంబాడి నాభిపద్మము
ంబాడి। మెఁడపు బ్రంహస్థండ్లాలు మొబ్బెపు షరముంబాడి। ఆదరానం గంబు కంఠము కట్టితాంబాడి॥౨॥ శ్రీవేంకటపతుంబాడి కి
రసుతులకెంబాడి। శ్రీవత్సము తొడురముంజెలంగి పాడి। లాపుల మకరకుండలాల కర్ణములు పాడి। ఆవటించ్చియుత
నిస స్వానంద్దము బుంబాడి॥౩॥ శ్రీం। దేశాక్షి॥ పల్లవి॥ నీవు వెద్దిన బిడ్డ కృష్ణుని వేతిలుపవవె। నావల్ల మాతెలియ నారాయణా॥
॥—॥ నిదిరాగనిక ముగ్గని ముషములోనంబుష్టి కొడికి తెనద్యుం డద్దంగా వంత్తవడి। పాదించ్చియుం డ్డెయడం గెం బ్రస్న
ఆయెగ్రంహ్మము మాయె ం దిడాదిన్నియ ర్థము రింగించ్చు వయ్యా॥౧॥ ఆకసా ననుకగాలి అద్దిప్రియయుగ
బాండము। లోకము లెయుచి సయలా లానే మృత్తికా నియండ్డియ యథాగమాయయో సత్తు మో। యూకడ నియర్థ ము
మాకే తింగించ్చు వయ్యా॥౨॥ భూమిలోన మేలెకలుపు దృష్టుడు శ్రీవేంకటపతి। దాముఁ చేవలె వనిసి వారికి। ఆమకయంజ్జయి
ంగ అనపత్రాన్ని దినస్త్రా। యే మాయ యాయర్థము మాకే తింగించ్చు వయ్యా॥౩॥ శ్రీం। సావేరి॥ పల్లవి॥ యెత్తుకొన్న బహురూపము
ంకమరి మానరాదు। చిత్తగించ్చి మన్నించవ్వు నృసింహవ్వా॥ —॥ పట్టి ప్రహ్లాదుని కిందంబ్బములానముండ్డితివి। గట్టిగా కనకదైత్యు
ఖండించ్చితివి। యిట్టే నీ చేంతలు విని యిందరు నగెవ్వరు నన్నుఁ గట్టకొండ్డి వింత్త పనికి ఘన నారసింహవ్వా॥౧॥ దేవతల మొరా
లించ్చి దీకొం ష్ఠవింత్త పనికి। దేవనభయము లిచ్చి దయ తిత్తివి। ఉప్పుండవనియే తింగి త్రిజగాలు మొక్కనికు। నివల్లనె వచ్చె
నెడెని ఘన నారసింహవ్వా॥౨॥ భూకాంత్త దిన్నపము బాంచ్చి దనిగు క్కితివి। శ్రీకాంత్త తొడమీఁదం జెకొండ్డివి। మీసను
శ్రీవేంకటద్రి మీఁదనే తిర గొండ్డిమి। దాకొనెమీమ హిగే మల్లు దండ్డి నారసింహవ్వా॥౩॥ శ్రీం॥

లలిత॥పల్లవి॥ఆతనిమూలమె జగమంత్తానిది।ఆతు మలంహారికిలు అయివుండ్డంగాని॥——॥మచ్చరము వెప
న్ననుమనసితామరాజ్యము।వచ్చినప్పివచ్చితేను వలపిచవి।యెచ్చుకుండ్డువెకున్నెక్కైనాసుఖమె।యిచ్చుకుండెహరి
తనకియ్యవలెంగాని॥౧॥నెట్టుకానినడచితేనిజమె మూలధనము।పట్టినదిప్రతమైతేభవమెమెలు।జట్టిగానె నెగూడి
తిసంసారమె ఫలము।యిట్టెహరిదనకునియ్యవలెంగాని॥౨॥చెప్పినట్టెశిక్షితేను చెరిదహామెభుద్ధము।తప్పులువెని
డియెతెధర్మమె సొమ్ము।బాప్పునహరిదాసులునాడించ్చిచూచినదిది।యెప్పుడూశ్రీవెంకటేశుండియ్యవలెం
గాని॥౩॥-శ్రీ-॥సారంగనాట॥పల్లవి॥ చిత్తనివెజివులకు దెవసింహ్వమా।తక్కులగద్దియమీందిదెవసింహ్వమా॥
ఆ ॥——॥సురవెల్లాంగొలువంగసూర్యచంద్రులకన్నులు।తిరమైనమహామలదెవసింహ్వమా।నిరతింబ్రహ్లాదుం
౧౨౪ డునిదయెపుదనిబితి। తిరడిరితిమాయకుడెవసింహ్వమా॥౧॥భుజ ములుహ్వంగంగానుపూం
చినదింఖుంజరాల।త్రిజ గములునెలెజిదెవసింహ్వమా।గజభజింపుచువ చ్చితాచుకనుతించ్చెబిడ్డి జ
మునిసంఘములదెవసింహ్వమా॥౨॥మువ్వురిదాసులకెల్లాముండ్డుముండ్డెయొసగెది।తిప్పుగానివరములదెవసిం
హ్వమా।చిప్పిలనహోబలానశ్రీవెంకటాద్రిమీంద।తెప్పలందిలెజియద్దిదెవసింహ్వమా॥౩॥-శ్రీ-॥బౌళి॥పల్లవి॥కన్ను
లపండ్డుగలాయకమ్మినివించ్చెవారికి।నన్నలనిదాసులముసంత్తసించ్చెము॥——॥పడంతులిద్దరునిపాదములువొత్తంగా
ను।కొడుకుబ్రహ్మాదివుండుకొలువంగాను।కడుపులొలొకములుకడుజయపెట్టంగాను।గుడిగొనెనిద్రదుర్కగావిం
ద్దరాజా॥౧॥మెత్తంగాశెషుండునీకుమించ్చంబరపైవుండ్డంగా।జొత్తుమధుకైటభులుసుక్కిపాడంగా।సొత్తిదెవతలునిన్ను
నంద్దరంభూజింఛ్చంగాను।కొత్తలాయనిబ్రదుకుగొవింద్దరాజా॥౨॥పరగినిముండ్డరనుపంచ్చబెరములుండ్డంగా।గరిమ
నజక్రమునికుంగాపైవుండ్డంగా।తెరమైశ్రీవెంకటాద్రితిరుపతిలొపలను।గొరబాయనిబ్రదుకుగొవింద్దరాజా॥౩॥-శ్రీ-॥

శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ శ్రీశివనారాయణకృష్ణగోవిందముకుంద। మూలినముత్తెపువలెమెఱికెమునికు॥——॥ నెమ్మిం
జక్రాయుధుండవునీవుగలవడుగాన। పమ్మిమాకునెన్నండూనుభయమేలేదు। యిమ్ములలక్ష్మీపతివియెలికవైతివి
గన। సమ్మతిమాకుసర్వసంపదలుగలవు॥౧॥ పుట్టించినవాండవుభూధవుండవడుగన। దట్టముగనెంచ్చుంగంబడ
స్తుండనేను। తొడ్డికరిరాజవరదుండనివేడిక్కగన। గట్టిగానాకొలికలిక్కడవలియించ్చెను॥౨॥ గురువవుగాల్లల
కుగోవింద్దరాజవుగన। నిరంతరమునుంబాండినింద్దనుమాకు। బిరంత్తనడివుండవు శ్రీవేంక్కటేశ్వరనీవు। పరము
నిపామునూకుబలువుగాంగలిగె॥౩॥ ❖ ॥గౌళ॥ పల్లవి॥ హరియుశ్రీయునెంగెరడివాతిరు। పరంజ్యోతిస్వరూ
పవుపైండిరుండతిరు॥——॥ గరుడధ్వజపుం జెరుకనకమయపుండిరు। సురలుబ్రహ్మవైనారుచుట్టుండిరు। మెరుంగుల
మేఘములమిణించ్చుంగా సింగెలతీర్చు। తిరులధ్రువలోకపుశిఖరపుండిరు॥౧॥ బలుకులపర్వతాలెబండ్డికం
ట్టినతిరు। నలుదిక్కులంచ్చు లవున్నతపుండిరు। కాలండిపెనిచుక్కలకుచ్చుల ముత్తెలతేరు। మెఱుపునా
కాశిగంగ్గమెలుకట్లతేరు॥౨॥ మునులనేవృత్తమాళ్వములంగాంగట్టినతిరు। ఘనమబ్రామలనేశింగ్గారపుండిరు। యె
నసి శ్రీవేంక్కటేశుండెపుడూనలమేల్మంగ్గ। దినదినభాగములందిరమైనతేరు॥౩॥ ❖ ॥బౌళి॥ పల్లవి॥ పరమపురుషని
రుపమానాశరణాలుశరణాలుకరి। యెయెయెఱుండ్డిదానిజమండ్డిరా॥——॥ కమలనాభకమలనయనకమలచరణాలు
రి। అమితసురమునినాథయూథపనాయకావరదాయకా॥౧॥ చతురమూర్తిచతురబాహుశంఖుచక్రధరా। అతిశ
య శ్రీవేంక్కటాధిపఅంజనాకృతిరంజనా॥౨॥ ❖ ॥మాళవి॥ పల్లవి॥ హాసమిలాచినమపహాసంత్తే। దాస్యప్రకాశితంగడ
రిదంత్తులాకే॥——॥ ద్వారకాపట్టణెత్పుంపురాచప్పయడిశితస్త్రీయః కిశిమ్ముష్టిఃకథం। సారసవురువంత్తిసరసవిశా
యాం॥౧॥ వరశిరారత్నుణెట్టుంపురాచలఅహంబ్రహ్మబాలిఅఘాచేస్తడితిగాపతరునాయః కిమితివాతప్పస తిప్పం॥౨॥
తత్తబృందావనెట్పుంపురాచ శ్రీయెటావేంక్కటద్రాఇడంనివిభావిఇడం। చిత్తమిత్ర్యమరాస్ఫుడిసివంత్తిసర్వే॥౩॥ ❖ ॥

దేవగాంధారి॥ పల్లవి॥ సదానన్దమునప్పిర్పిరని పదాంబుదిన్దమునిభక్తి॥——॥ నయనానన్దమునరులపసురప
హుజియమగుహరిని సాకారము। నయమగుశ్రవణానన్దము విని నను। క్రియగలిగిన నికీర్తనము॥౧॥ చెలంగియ
ండ్ల రిరిజింప్పానన్దము। పలుమరుంగాను నిప్రసాదము। నలుగడ దేహానన్దము బుధులకు। బలుని పాదప్రణామము
లు॥౨॥ ధరం బిరమానన్దము నిద్రాస్యము। గరిమల శ్రీవేంకటవిభుండా। నరహరి నిత్యానన్దము నినుండగ। నరవిరి
ంజెయు సమారాధనము॥౩॥ ❁ ॥ సామన్తం॥ పల్లవి॥ ఆశాపవిరాకరచాముక్తమడుగంగవలదు। సారపు లోకైకవిమోచ
నమే ముక్తి॥——॥ మోగింబుకాపాపవిముక్తియే ముక్తి। వెగడుంబ్రపంచపు విముక్తే ముక్తి। తగులు సంసారబంధవిము
ఆ ౧౭ క్తే ముక్తి। జగములోలంగలుగు యాశావిముక్తే ముక్తి॥౧॥ కామక్రోధాదిసంగ్గవిముక్తే ముక్తి। వేమారు రుచులపైవిము
క్తే ముక్తి। నామములదేహాభిమానపు ముక్తే ముక్తి। పామెడి కొరికలసంపదముక్తే ముక్తి॥౨॥ ముండ్డవెనకల
కర్మగమోచనమే ముక్తి। అండ్డిసుఖదుఃఖమ్ముక్తే ముక్తి। కండ్డ శ్రీవేంకట జిడుంగని యండ్డిలెరకాచి। వి
ండ్డల నితరలేవావి ముక్తే ముక్తి॥౩॥ ❁ ॥ సారంగ్గనాట॥ పల్లవి॥ యీతండె యీతండసుండ్డియెంతయేంచ్చి చూచినాచే
తనివరాలిచ్చి రేపాచవేలుండు॥——॥ విశ్వరూపపుబ్రంహ్మము విరాట్టయినబ్రంహ్మము। విశ్వపురాట్టసమ్రాట్ట
యినబ్రహ్మము। శాశ్వతబ్రహ్మాండాలు రేరమ్మైనబ్రంహ్మము। యీశ్వరండ్డైమహారాజ్జై యుండ్డరివాలబ్రహ్మము॥౧॥
సూర్యునిలోతేజము సోమునిలోతేజము। కార్యపుదనలునిభాస్వత్తేజము। కార్యపుదవతారాలంగనుంగానతేజము। విశ్వ
పు దిజ్జభాగాల విష్ణునామతేజము॥౨॥ పరమపురుషమూర్తి ప్రకృతియైనమూర్తి। గరిమతో మహదహంకారమూరితి। ధర
ంబంచ్చభూతనాత్రలు తత్త్వములైనమూరితి। గరుడానంతకేసేరకర్త యైనమూరితి॥౩॥ భాగవతపు దైవము భారతములోదైవము।
సాగిన పురాణావేదశాస్త్రదైవము। పొగుకైనబ్రహ్మలను బొడ్డునంగన్నదైవము। శ్రీగలిగిభూపత్తైన శ్రీవేంకటాద్రిదైవము॥౪॥ ❁ ।

దేసాళం ॥ పల్లవి ॥ గతులన్నిఖిలమైన కలియుగమందును। గతి యీతండే చూపె ఘనగురుదైవము ॥—॥ యీతని
కృపనే కాయీల వైష్ణవుల మైత్రి। యీతనివల్లనే కంటి మీతిరుమణి। యీతండే కావుపదేశమిచ్చె నష్టాక్షరి మంత్ర।
మీతండే రామానుజులు యిహపరదైవము ॥౧॥ వెలయించె నితండే వేదపు రహస్యములు। చలిమి నితండే చూపె
శరణాగతి। నిలిపినాండితండే కాని జముద్రాధారకాలము। మలశి రామానుజులే మాపాలిదైవము ॥౨॥ నియమ
ములితండే కానిలిపెం బ్రపన్నులకు। దయతో మోక్షము చూపెం దగనితండే। నయమై శ్రీవేంకటేశు నగమెక్కి వాకిట
ను। దయ నంజూచి మమ్ము నిట్టే తల్లిదండ్రి దైవము ॥౩॥ ❁ ॥ నాదరామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ నేనేమి రింగిలేసేనో నీకు నండిరు
వారాధన। ఆనిపము న్నిబట్టం పొన్నారు బ్రాహ్మలు లేయంగలేరు ॥—॥ అనుగు నిరూపమింతంతనే రింగిలేసేనో। ప్రని
ర్మైనివార్తచానేవుండ్డిదెరి గిలేలేనో। తనిలిని కునే క్కమంత్రమనే రింగిలేలేనో। కనరాని నిమబూమేకడయె
రింగిలిసేనో ॥౧॥ మరిగినిక మోక్షనామము మనెరింగిలేసేనో। అరబియించ్చుకిరా లమనెరింగిసిసేనో। నిరతిని
కిమి తేవని యమె రింగిలేసేనో। చేరబనన్నుంగాంత్తను ప్పించ్చునెరింగిసిసేనో ॥౨॥ తెలిలినిపనోక్త మూర్తిం పనెరి ంగి
సిసినో। ఆలమినవానా యంగాంత్త నెరింగిలిలేనో। అలమేల్మంగపతిం బతియగు శ్రీవేంకటేశుండు। వాలిలిలికసప
మింప్పును కన్నెరింగి సిసినో ॥౩॥ ❁ ॥ వరాళి ॥ పల్లవి ॥ డోలాయాం చల డోలాయాం హరే డోలాయాం ॥—॥ మీ
నకూర్మ వరాహ మృగపతి అవతారా। డోలాయాం చల డోలాయాం। హరే డోలాయాం। దానవారే గుణశౌరే।
ధరణిధర మరుజనక ॥౧॥ వామన రామ రామ వరకృష్ణ అవతారా। డోలాయాం చల డోలాయాం। హరే డోలాయాం।
శ్యామలాంగా రంగ రంగా। సామజవరద మురహరణా ॥౨॥ దారుణ బుద్ధ కలికి దశవిధ అవతారా। డోలాయాం
చల డోలాయాం। హరే డోలాయాం। శీరపాణే గోసమాణే। శ్రీవేంకటగిరికూటనిలయా ॥౩॥ ❁ ॥ ❁ ॥

గౌళ॥ పల్లవి॥ జగన్మోహనాకార చతురుండవు పురుషోత్తముండవు। వెగడునావాదంబు ఇదినివెలితానావెలితా॥—॥
యెన్నిమారులు సేవించిన నంగన్నలూండనియవు। విన్ననికథామృతమును వినులుండనియవు। సన్నిధినిమిమ్మునుతి
యించిసరుసజింపవు యుండనియడు। విన్నకన్నదిగాదు ఇదినావెలితానివెలితా॥౧॥ కడంగినిప్రసాదమి కొన్నికా
యమూండనియడు। బడింబ్రదక్షిణములుసేసిపాదములునివిందయనియవు। నుడివిసాష్టాంగంబుచేసిను
దుపనూండనియడు। వెడంగుండనమిదిగలిగెనిదినావెలితానివెలితా॥౨॥ చెలంగినినునెంబూజించిచేతులూం
డనియవు। చెలువుశింగారంబుడలంచిచిత్తమూండనియడు। అలరిశ్రీవేంకటగిరిశ్రీరఅక్షునను మోహించుం
ఆ జేశితి। వెలయనిన్నియుండెరెమునునివెలితానావెలితా॥౩॥ ❖ ॥దేవగాంధారి॥ పల్లవి॥ ఆంద్మకెనెంజింత్తించ్చెద
౧౭౬ నుఆచ్యుతనిరిక్షణగతు ండ। సండ్డడినాభవమిండ్డువల్లెనిసఫలంబాయన య్యా॥ ——॥ వారనినామము
వాగెండలంచ్చిన। అకల ర్కంబగునాపాపంబ్బులు అన్నియుంబాంనొశశ్రీ। అకదతర్కిన అనంత్తనామము
లు। వొకదనుపవాసములున్నవాయయ్యా॥౧॥ హరినిపాడములవిరెండ్డె। పరమునునిహముననాకొసంగెనుప
యిప్పెంగ్రపతాడు। ధరనియనంత్తకరములుతామెమి। శిరులిత్తమనుమదిల్లోనయ్యా॥౨॥ ఇల్లదాస్యంబిడియోకడి। శిలు
గులభవములజిలుగుమాన్పెనెదెచిత్తముతహదిర। యెలమిని శ్రీవెంకటేశ్వరునివిడె। తలంపునంబాయకదక్కితివయ్యా॥౩॥
❖ ॥మాళవి॥ పల్లవి॥ దేవనమోదేవా। పావనగుణాంగ్నాభావా॥ ——॥ జగదాకారచతుర్భుజ। గగననీలమేఘ
శ్యామ। నిగమపాడయుగనిరంజనాభ। అగణితలావణ్యాననా॥౧॥ ఘనవేదాంతైగనానవుదార। కన
కలింబచక్రకరాంకా। దినమణిశశాంకదివ్యవిలోచన। అనుపమరవిబింబాధరా॥౨॥ భావజకంజభవ
జనక। శ్రీవనితాహృదయేశ। శ్రీవేంకటగిరిశిఖరవిహార। పావనగుణాగణాభావా॥౩॥ ❖ ॥

బౌళి ॥ పల్లవి ॥ దేహాం బొకటి దేహియు నొకండీ । దాహాం బెంత్తదండనియు నొంతలంపూ ॥ —— ॥ వినుకలి వెండ్ర్వ
డలిండలంపు । కనుకలి వెండ్ర్వంగడలిండలంపూ । కానా నాలుకమడింగూడి యుండలంపు । తునిగినయె న్నెన్నితునుక
బొంతలంపూ ॥ ౧ ॥ నయమగు చూదను నవ్వుండలంపు । భయమగు చూదను బడలిండలంపూ । లయమై నిద్రలల
వమొందలంపు । క్రియనెండ్రశిపంగ్గెనయొంతలంపూ ॥ ౨ ॥ భావించ్చినగతింబాశిండలంపు । వివెలుగ తులవెల
సిండలంపూ । శ్రీవెంక్కదపతిచిత్తములొంపల । నివెతెలుపంగనినుంగనెతలంపూ ॥ ౩ ॥ ✤ ॥ సాళంగ్గనాద ॥ పల్ల
వి ॥ మోక్కరి మోక్కరి మీరుముండ్డుముంఙ్డజయలిడి । దక్కి శ్రీవెంక్కదిలుండితానైనదేవునికి ॥ —— ॥ కరము
లువెయ వేరంములను భయం । క్కరనఖాయుధములుకడలెవవె । శిరిడాడప్పైనదిసింహప్పుపునెమ్మోమడి । నరహూపుస
గమడినరసింహప్పునికి ॥ ౧ ॥ వంక్కరకొరలవెవజ్రపుదంత్తములవె । సంక్కు నుంజక్రముని రువంక్కలా
నవె । జంక్కెలనెత్రములవెజ డలుమూంపుననవె । అంక్కెనభయహాస్తముఆడి నరహరికి ॥ ౨ ॥ నిక్కినకన్ను
ములవెనిలిమచ్చుపురమడి । చుక్కలమోలపూసలనుక్కరూపడి । తాల్కినపాడములవెతొడనె శ్రీవెంక్కదాద్రిపక్కి
రనరసింహప్పుప్రళయసింహప్పునికి ॥ ౩ ॥ ✤ ॥ భవుళి ॥ పల్లవి ॥ తొల్లియెద్దుండ్డునొంతానుతుదనెద్దుండ్డు
నొంతాను । యిల్లిదినద్వనడుమనింత్తెశిమెరశి ॥ —— ॥ పుద్దినప్పుడిదిహాబుద్దులెమీనెఱింగండు । యిద్దిలొంక్కు
లంజూచియింత్తనెరిచె । ముద్దుకొన్నయింద్రియాలముదిశిముడిశిరాంగా । తద్దువడితనమ్మెనుతానెమరచె ॥ ౧ ॥ మనసు
జుండ్డెనపుడితామాదుశిమినెరంగండు । జనులాడుకొనంగానెసంగ్గడినెచ్చె । దినదినభాగాలద్రిష్టాంత్తములెల్ల । అనుభవ
నైతనకడియశలమాయ ॥ ౨ ॥ తచ్చితాంగలప్పుడిద్దెవమునెఱింగండు । నిచ్చనాబాయుమ్మగనివల్లనెండిఊంగి । అచ్చ
పు శ్రీవెంక్కదిలుండంత్తకృపాష్టెయుండ్డె । యిచ్చంగరుకరించ్చంగాను యెక్కడాయందానపూ ॥ ౩ ॥ ✤ ॥

గుజ్జరి ॥ పల్లవి ॥ జగమంత్తా నీమయము ఆ సర్వం విష్ణుమయంబ్బు గానా ॥ —— ॥ యీనయ్యుచు నేంగర్మమార్గ
ములని తరదేవతల భజియించ్చెదనా । అని యపరాధంబెంచ్చక మీ ఆజ్ఞ మునికంద్దెమరి నేడు । పనివడి మత్తః
పరతరంబ్బని పలికితివి విన్నియు నీయాజ్ఞలు ॥ ౧ ॥ దేవనావుదరబాషనాపత్తివి విపాంసకేసెదను । నీ విదినావలనెంచ్చ
క మీనివేళ అఖండ్డచేత్తన్నుండవు । దేవమునైతే నవినాళ్ళసాగ్రమవి యనిర్ద్ధతి నేలగడెదినీ ॥ ౨ ॥ భువిలోనా కదేపూ
ర్వకర్మమవదబాసంగడునే నిసరసిని యడనా । ఆవినా కేమి యుంబ్బనిఠివు అంత్తరియామివి నీవు । అవలనుత్తు
మెవశరణాంగల్లియన్నట్టి డినమ్మితి శ్రీవేంక్కటనిలయా ॥ ౩ ॥ ❖ ॥ గుజ్జరి ॥ పల్లవి ॥ ఆత్తుగండనే నూని కర్ద్దమెండ్డ
ను నేడు । మూర్త్తిత్రయాత్మకమోగింగరు సేంచ్చవే ॥ —— ॥ సర్వసాక్షివి నీవు సర్వాంత్తరంగ్గుండవు । సర్వసర్వే శం
ఆ ౧౨౨ సహచరప్రవర్త్తి । నిర్వాణమూర్త్తి నిగమాంత్తకీర్త్తి । సర్వాపరాధములు తప్పు మియింపవే ॥ ౧ ॥ పరమాత్ముం
డవు నీవు పరంజ్యోతివి నీవు । పరమపదానంద్దపరమపురుషా హరి రాజవరదాల కాయనక్నానిలయా । శరణాగతు
ండనన్ను సరిఁగావవే ॥ ౨ ॥ ఆనలువులాపని నీవు ఆదిమహాత్ము సు నీవు । ప్రణుత శ్రీవేంక్కటప్రభు రనిలయా । ఆనాదిమాది
విభవా అద్వాంత్తరహితా । గనుతించ్చినా పాలంగలుగవే నీవూ ॥ ౩ ॥ ❖ ॥ లలిత ॥ పల్లవి ॥ విజాతులన్నియు వృథా వృ
థా । అజామిళాదుల కదియే జాతి ॥ —— ॥ జాతిభేదములు శరీరగుణాలు । జాతి శరీరము సరిఁదాలదనెచెడు । ఆ
తుమ పరిశుద్ధంబెప్పుడును ఆదినిద్ధారషంబనాది । యీతల హరి విజ్ఞానపుదాస్యంబిది యొక్కటె పో సుజాతి ॥ ౧ ॥ హరి
యుండ్డ రిపాలానంత్తరాత్ముండిదె । ధరసెజాతిభేదములెంచ్చిన । పరమయోగవిభావమిద్దమదము భవనికారమని మాని
రి । ధరసిలానంబరతపు జ్ఞానము ధర్మమూలమెసు జాతి ॥ ౨ ॥ తౌరికవైదికాలంప్పుదులకుని విధికైకానునవశ్చరత్తర్వంబ్బులు ।
శ్రీకాంత్తుండు శ్రీవేంక్కటపతి శ్రీనసంవాద మిండ్డరికి । మేకాని ఇన్నియు మీరిన సారికి మీనామమె సుజాతి ॥ ౩ ॥

సుజ్జరి॥ పల్లవి॥ వుపకారి దేవుండూ అపకారి గాండూ॥ —॥ దేహంబాసగెను దేవుండు... ండెలియ
ంగ శాస్త్రము గద్దియ యిచ్చె। దేహమంత్త ప్రాత్మ్యుండు మరి దేహచేతన్యుండాను। దేహి యెలా కొంబ్బున కిం
గిన ధివ్యుండు దావెల్లడనె యెంగను। దేహి కారి నద్దిక మ్మం దేవుండను మతి ఇచ్చింగానా॥ ౧॥ చేయు వ్వసన
చిత్తుకమానుధర్మ నుజ్జీవుండు స్వతంత్రుండాయం జ్డెను। కాయపు సుఖములు గోరంగంగ తదరదగ్గ
ను దరుంగ త్తనవోండా। ఘూంయె డనా యెడ నంత్తర్యామి యిన్నిదికి నింబ్రేరరుండింట్లి। దాయ కపాయక
తనపులంపు కేలం దద్దైవమే స్వజియుంచ్చింగానా॥ ౨॥ ఇడి యెరింగి చిత్తమానిపి తనండె అభిరతి సేయు ము
సదయుండ మనస్రీవేంకటగిరి సప్రిష్ణుండు సత్త్యుండు। మొదల నెయీయర్థము కిరిజిత మొగి నానతిఅ
చ్చినాండు। అడె సమూహ ంసవగం భూతిపు అనిగి తలలొ నున్నదిగానా॥ ౩॥ ❀ ॥బౌళి॥ పల్లవి॥ తండ్డనాన
ఋహ్మిత తండ్డనాన ఆహా తండ్డనాన పుర్తి తండ్డనాన। భళా తండ్డనానా పరబ్రహ్మ మొకటే పరబ్రహ్మమొకటె ప
రబ్రంహ్మమొకటే। కండ్డువగు హీనాధికములిండ్డునేది। అండ్డరికి శ్రీహరే అంత్తరాత్మ। ఇండ్డులొ జంత్తుకులమిం
త్తానొకటే॥ —॥ నిండ్డార రాజు నిద్రించ్చు నిద్రయు నొకటె। అండ్డనె బంట్టు నిద్ర యిదియు నొకటె। మెండైన బ్రాహ్మణుండు మె
ట్టుభూమి యొకటె। చండ్డాలుండుండ్డేటి సరిభూమి యొకటె॥ ౧॥ అనుగు దేవతలకును అల కామసుఖమొకటె। ఘన
కీటపశువులకును కామసుఖమొకటె। దినమహోరాత్రములు తెగి ధనాడ్యున కొకటె। వొనర నిరుపేదకును వొక్కటే అవియు॥ ౨॥
కోరి శిష్టాన్నములు గాను నొకటే। తిరుగు దుష్టాన్నములు తినునాలుకొకటే। పరగ దుర్గంధముల పైవాయువు
నొకటే। వరుస సంబరిమళముపైవాయువు నొకటె॥ ౩॥ కడంగి యేనుగు మీంద గాయు యెండ్డొకటే। పుడమి శునకము మీం
ండంబొలయు నెండ్డొకటె। కడుం బుణ్యులను పాపకర్ములను సరిగావ। జడియు శ్రీవేంక్కటేశ్వరు నామమొకటె॥ ౪॥ ❀

బౌళి॥ పల్లవి॥ మచ్చికం బ్రపంచపు మరపి బ్రహ్మానందమిచ్చుల తానె సురిక్షిన్నదికి నాత్మ॥ —— ॥ లాయాపి వెలింబడిలాక
మయి తాంబిని। ఆచూపి మరలితినడిమోక్షము। యెచిరెంద్రికి నెడమధ్యమిామెను। తాచివాకండి సురితానాయ
నాత్మ॥ ౧॥ మన సౌఖ్యబాధనుండ్డిమాయ త్రైతాంబిని। మనసు తనంద్దుండ్లిమభియోగ్యము। వెనకము నుపులకు విడుంబ
ద్దుజననము। కానమోదలునుండానె సురియాయనాత్మ॥ ౨॥ బయలుడుని పిబహుంభాను త్రైతాంబిని। బయలా
క్షదయఖండ్డపరిపూర్ణ్ణము। నయమ్మై శ్రీవెంక్కటనాథు కరుణచేత। జయమ్మై తాను న్నబూనె సతమాయనాత్మ॥ ౩॥ ॥
బౌళి॥ పల్లవి॥ నండ్డగోపనండ్డనుండ్డెనాంఢిబాలుండు। ఇండ్డునెండెరెపల్లెనె చిపిరిగెను॥ —— ॥ పుప్పువండ్లిమత్తి
యాకు బొత్తింబవరించ్చునెచ్చెఁ। యెప్పుండూకాని తొల్లెయీ బాలుండు। ముప్పుంక్కవెదముల నుముద్దమాందఁగా
అ డనెచ్చెఁ। యెప్పురూంగాం త్తనెప్పెనెండికెవినికి॥ ౧॥ తప్పుదడుగులిడంగనెచ్చెఁ ధరణియండ్డనాకసమున।
౧౭౮ నెప్పుగా రసాతలమున నెం ండ్డితాళ్ళియొ। రెప్పవెత్తిచూడనెచ్చెఁ రెపింబెంద్రునండ్డ పగలు। గొప్పసూర్యునండ్డని
ంక్కంగాత్తనెప్పెనెండికి॥ ౨॥ మంచ్చివెన్నబువ్వలిపుడు మలసియారగించ్చునెచ్చెఁ। నంచ్చితముగ శ్రీవెంక్కటప్రిమీందను।
యెంచ్చియప్పులప్పులనుచు యెనరికాంగిలించ్చునెచ్చెఁ। దించ్చురానిపురముమీంద దివ్యకాంత్తను॥ ౩॥ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥
అంత్తరాత్మహరిగలండంత్తెచాలు। యెంత్తకెంత్తచింత్తించ్చునెలావెరవ॥ —— ॥ వెనక జన్మపుగతివివరించ్చినెనెరంగ। అను
గు మీందదిజన్మమదియెఱంగ। ననిచియీజన్మము నానాందండెలిరేము। యెనలియీభవములకేలావెఱవ॥ ౧॥
నిన్నదిడినముకతనిమిషమ్మై తాంబిని। కన్నులరెపదిచెంతరకానంగరాదు। పన్నినెండిడినముమున్నెనొంబినద్ది। యెన్న
ంగనెండ్డురత్నమైనా నెలావెఱవ॥ ౨॥ పరముని హాము నెంబైకొననాయుచ్చుగాదు। హరి శ్రీవెంక్కటపతియఖిలకర్త।
రరగాండ్లినాతనికి పుతంత్రమతనిది। యిరవైతి నింక నాకేలావెఱవ॥ ౩॥ ॥

కుండఁ(శ్రీ)యప్ప॥ పల్లవి॥ ఆడియేలతాఘానుచూడ్గా యుండ్వనిష్టూరమేకార। బెడరివిత్తార కడియుంజెప్పకషియెనా॥
॥—॥ కడుంబు గ్నాపావాలు గలిగినజన్మము। బెడురంబుగ్నాపావాలుతీయ కుండ్లినా। పుడమిలొముజ్జిమానంబా
డమ్మినశ్శాఖిలు। బడిముష్టిపండ్లిపండ్ల కుండ్లినా॥౧॥ పంచేంద్రియాలంబుడ్డిపరగినయీమేను। పంచేంద్రియాల
మీంది భ్రమమానినా। బాంఛ్చిపెయముతో సంబుధ్ధినకిదము తెల్ల। కొంఛ్చిపొయమెచవిగాన కుండ్లినా॥౨॥
శ్రీవేంకటపతినిచ్చట నీయమాయలు। నివల్లమాను గాక నెంగత్త నా। ద్దైవము వై నాళ్లాననందగిలినా దుస్సగాలు।
వెచెగమానుపంగవెతడిరింగారకా॥౩॥ ॥శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ అల్పశక్తివాండనైను అధికశక్తివి నీవు। బాల్పునెంత పని
కింబూనితినయ్యా॥—॥ నీపదధ్యానముల్లానెనిండ్లెను నామనసిల్ల। యెప్పునని నాకాంచేమి చబ్బావింత్తునయ్యా।
చూపునిరింగ్గారమంద్లెబూ క్షితగు లాయనిడి। ఆంవినెనియరంగ్గకాంత్తుల విచుడంబూతునయ్యా॥
నాలుకనికడతెనినామము తెనుడినిని। మెలిమినిగునాముతెచిదంబూగడు దునయ్యా। గాలివండ్లివిన
నికథలండనిసినయ్యా। యీలీలనియనంత్తమబీమయుండ్డవిండ్లునయ్యా॥౨॥ నికంకరగానియుద్ధినెధన్నుం
డనైతి। యీకడనికేవలివియేమి గడ్డుకొండ్డునయ్యా। శ్రీకాంత్తుండవైన శ్రీవేంకటదేవనికు। భూంకి నానాజన్మఫలమెం
కమొక్కచాలునయ్యా॥౩॥ ॥గౌరి॥ పల్లవి॥ గరుడగమన గరుడధ్వజ। నరహరి నమోనమో నమో॥—॥
కమలాపతి కమలనాభా। కమలజజనకా కారణసికా। కమలనయన కమలాప్తకులా। నమోనమో హరి నమో
నమో॥౧॥ జలధిబంధన జలధిశయన। జలనిధిమధ్యజంతూకల। జలధిజామాత జలధిగంభిర। హ
లధర నమో హరి నమో॥౨॥ ఘనదివ్యరూప ఘనమహిమాంకా। ఘన ఘనాఘనకాయవర్ణ। అనఘ
శ్రీవేంకటాధిపతే హరి। అనుపమ నమో హరి నమో॥౩॥

సాళంగ్గనాట॥పల్లవి॥ జీవునికెకాలము శ్రీహరెయెపుడుబంధువుండితండు। భావములోపలివెరరేంపకుంజై
భక్తిచేకొనునుయీతండూ॥—॥ పరమునసిహామునవెండ్లవెండ్లనేపాయనిబంధువుండితండూ। ధరండనుంచ
లంచినమూరుకుమార్రైతారక్షించ్చునుయీతండూ। విరివిగనింద్రియవిషయభాగములవింద్లలువెద్చును
యీతండూ। వురుగతింజేర్పుపురూపులదేహావుయుడుగరవిచ్చునుయీతండూ॥౧॥ వడింగలకాలముయిరు
వడియోక్కదవావులబంధువుండితండూ। బడిబడింజైతన్యంబైయున్నిదంబనులకుసెదగునుయీతండూ। జడి
గొనియెకాంత్తలోకాంత్తమైనతిసంగ్గతినాపుండితండూ। కూడల్లుచువైడికవౌక్కిరములలనుకవిత్తునంగుడు
అ చునుయీతండూ॥౨॥ ఘనసిధినిక్షేపములిచ్చెదివ్యపకారవుబంధువుండితండూ। అనయమువెరవకుమని
౧౯౪ యేకాలమునభయంబొసగునుయీతండూ। ననిచిన శ్రీవేంక్కటవిభ్రురుండైయిదునావాలంగ
లుగునితండూ। పనివడిఅరులనుసూడువడ్డిరడుంబగసాధించ్చునుయీతండూ॥౩॥

బౌళి॥పల్లవి॥ యెంత్తమాత్రమునసెవ్వరుదలంచినఅంత్తమాత్రమెనీవూ। అంత్తరాంత్తరములెంచ్చిచూడంబిండ్డం
త్తేనిప్పటియన్నట్లూ॥—॥ కొలుతురుమిముపైష్ణవులుకూరిమితోవిష్ణుండనీ। పలుకుదురుమిమువేదాంత్తులు
పరబ్రహ్మంబనుచు। తలంతురుమిముశైవులుతగినభక్తులునుశివుండనుచు। అలరిపొగడుదురుకాపాలికులుఆది
భైరవుండనుచు॥౧॥ సరినెన్నుదురుశాక్తేయులుశక్తిరూపునీవనుచు। దరిశనములుమిమునానావిధులనుతలంపులకొ
లందులభజింత్తురు। శిరులమిమ్మునెయల్పబుద్ధిందలంచినవారికినల్పంబవుదువు। గరిమలమిమునేఘనమనితల
ంచినఘనబుద్ధులకుఘనుండవు॥౨॥ నీవలనంగొరతేలేదుమరినీరుకొలందితామరవు। ఆవలభాగిరథిదరిబావులఆజలమే
వూరినయట్లు। శ్రీవేంక్కటపతినీవైతేమముంజేకొనివున్నదైవముని। యీవలనెనీశరణనియదనుఇదియేపరతత్త్వమునాకు॥౩॥

సాళంగ్గ॥ పల్లవి॥ నీవేమూలము వానెరిచినపెద్దలకు। దేవుండునియండ్లు లోనేతిగవాయనిదివో॥——॥ బాపురే వాడే
పంచమా బాపురే వీనివ్వూ। వాపినెంటబ్బినకాడ్డినుండ్డవుగా। రూపు నివుగలిగితే రుచువెల్లంగానంగడ్డ। దాపలానఫర్మ్మ
ములు సాధింపుంగలడూ॥౧॥ మెచ్చితినో మనసా మెచ్చితి వానివ్వూనా। యిచ్చకాలండినెండ్డైనానెంగుడువుగా। అచ్చపు
నిరతమున నవ్వుంగా వము వెంచ్చుంగడ్డ। పచ్చిగాయె మూర్త్తిన్నైనా భావించ్చుంగలడూ॥౨॥ మేలు మేలు నాలికె మేలు మే
లునివ్వూ। వాలియె మాదరునన్నైనా నేనరుడుగా। చాలి నివ్వుమెలంగంగ్గ చదువు చదువంగడ్డు। పాలించ్చి శ్రీవెంక్కటే
శుండు బాగడంగంగలడూ॥౩॥ ✲ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ హరి నీవే బుద్ధిచెప్పి యాదరించ్చు నామనసు। హరి నీవే నాయందు
త్త్రయ్యాగమి విగాన॥——॥ వసముగా నికరివంబ్బిడి నామనసు। యెసంగి సాకెకుమడియించ్చింగాన। ఇాసంగంబా
దరసముంబాలి సనా సున   సు। అసము డించ్చుకసదా అల్లాడింగాన॥౧॥ వడి   నడవు లుబింక్కవంబ్బిడి నా
మనసు। బడిబడింబడ్డంబ   డ్డంబాలింగాన। కడంగి విసరు పెనుగాలి వంబ్బిడి   మనసు। విడువకతన్నబాదవి
హరించ్చింగాన॥౨॥ వగుసనిండ్డ జలధి వంబ్బిడి నామనసు। వారవిసర్వముల లోనే వుండ్డింగాన। గరిమ శ్రీవెంక్కటేశ
నావవే నామనసు। సరి నియానతి నికె విరనానింగానా॥౩॥ ✲ ॥ భవుళి॥ పల్లవి॥ జలజనాభ హరి జయజగు
యిలమానేరము వెంచ్చుసవయ్యా॥——॥ బహుముఖములనిప్రపంచ్చమూ। సహజగుణాంబ్బులచచ్చు
లమూ। మహిమలని విడిమరిడిగ విడువవు। విహారనాజీవులు విడువంగంగలరా॥౧॥ పలునదనలయా
ప్రకృతియిది। తెలియంగంగడు నింద్రియవశిమూ। కలశినివండ్డికాంపురమూ। మలినపు జీవులు మా
నంగంగలరా॥౨॥ యిరవుగ శ్రీవెంక్కటేశుండని మాయ। మరలుచనివే సమర్థుండవూ। శరణాను
చరనే శిత్తండనూ। పరులెవ్వకైనాం బాపంగంగలరా॥౩॥ ✲ ॥

నామంత్రం॥ పల్లవి॥ యిండ్లకా కలిపుడ్డె యిట్టె బదుకు। పొందుల శ్రీహరి తొడి పాత్రులమై బదుకు॥ —॥ బడ
బాగ్గై ఆంరదిపాలింబడ్డ బదుకు। పడంతులకాడములం బడ్డ బదుకు। వాడబ్రితులినెమ్ములవాడిగట్టి బదుకు। బడిం
బుసర్రిపాపాలపైతరవు బదుకు॥ ౧॥ నాలుకగడచితేను నరకపు బదుకు। మూలమలమూత్రాలమూదగట్టి బదుకు। కాల
ము నడపివ్రాప్పుగాలింబుచ్చే బదుకు। పాలుమాలి యింద్రియాలపంగ్గమాయ బదుకు॥ ౨॥ ఇంప్పుసుఖదుఃఖ్ఖా
లయెండ్ల నీడ బదుకు। మంప్పుంగామక్రోధాలమాడు బదుకు। జంప్పుల శ్రీవేంక్కటపతి శరణు చొరంగ నిండు।
జంప్పులిన్నిదిమూకసుఖమాయ బదుకు॥ ౩॥ ✤ ॥ రివసుప్తి॥ పల్లవి॥ నివేరంగనిదివెడునియాజ్ఞ మోవిత నింత్తే। నివా
అ ండనింత్తే హరి నీనంజూడిది॥ —॥ కన్నులకెంఢైనం జూపుగలదిస్వభావము। యెన్నంగ నాయండ్లం బాపమెంచ్చుం జూడిది।
గుం విన్నపైచెవులకింప్పు వినుచు ● స్వభావము। పన్నిసకమ్ములు నన్నుంబైకొనం జూడిది ● ॥ ౧॥ నాలికపంబవియ్యైతేనము
లుచేసపాజము నాలి అభా ● జ్యపునిండ్ల నాకుం బనేమి। మూలవాసనగానిడిము ● ధ్యరుసపాజము। జాలి బంధ
ములు నన్నుం జుట్టంగం జూడిది॥ ౨॥ కాయముకాయముపొంత్తంగరంగుడి ఆగుసనాము। శేయయుఘనెంతలు నాపైంజేప్ప
ంజూడిది। యీయెడ శ్రీవేంక్కటేశ్వరయున్నిది ఆలోనన్నుంబెట్టి। పాయకనాలోనుండ్లవుపట్టంగం జూడిది॥ ౩॥ ✤ ॥
లలిత॥ పల్లవి॥ యిదివో వున్నాం మి ంత్తదనంత్తద। పెదకిరడియకమీ విష్ణుని మాయ॥ —॥ పాతకా [illegible] ల ము
హరికింక్కరులము। కరివరదునిడింగ్గరులము। యీరవె ఓం గితినసర్గయె అంగనసర। సరిమాగ గతిదిన
వ్వేగిలు మాయ॥ ౧॥ హాతులము రసాగతులము శివవ్రతులము వైష్ణవమతులము। గతి నిను ంచా నితికడు
నింకమామీందదళితిదయపరపగుదేవము మాయ॥ ౨॥ శ్రీవైష్ణవులము శ్రీవేంకటపతి। భావింప్పునితని పరికర
ము। యీవల [illegible] పరమము లకును। తాపదాలంగు [illegible] మాయ॥ ౩॥ ✤ ॥

రామక్రియ॥ పల్లవి॥ యింత్తకంష్టెండగు బంధులెవ్వరున్నారా॥ యెంత్తవెతికినా నీసునెడు రాడేనా॥——॥ కోపగించ్చి
చంక్కబిడ్డంగా తల్లిడించ్చితేను। పైపైనిపడుంగా కపాలిపాయ్యూనా। పాపకనాన్నేంములకొగినివ్వు వేసరితే। నీపాదా
లెగతిగాకనేమానేనా॥౧॥ చదివించ్చిఅయ్యగారు జంక్కించ్చిమాయితేను। వాడిగిచడు వుంగాకవాపననినా। యెదుబి
గుణాములకునెంత్తనివుడాబ్బినాను। యిదనికిమోక్షదుంగా కింక్కమానేనా॥౨॥ చెక్కమీదిపాలుపెంచ్చినదాదివా
య్యంగాను। గర్భనమిం గ్గదగాకంకాడనినా। యిక్కడత్రాణవేంక్కపేగయుదుల రక్షించ్చుంగ। నిక్కనెమెరతుంగాకనేమా
నేనా॥౩॥ ❀ ॥ మంగళకౌశిక॥ పల్లవి॥ తిరంనామపాంతే రంనాపుపాం। శ్రీశ్రీ వక్ష్యస్థతే రంనాంగతాస్మి॥——॥
దశవిధావతారధర్మరక్షకమూర్తే। దశమస్తకాసురదశనాధ్యాదిశౌర్యపరిపూర్ణతపనీయ్యపుష్పహాస। దశాననాలా
కలత్రాతితి॥౧॥ సహస్రశ చనసంత్తతవినుత। సహస్రమయుఖశేషశయనా। సహస్రకరకోటిసంపూర్ణ
తేజా। సహస్రారదివ్యచక్రా యుధా॥౨॥ అనంత్తచరణాసప్తాంగధారాధేయ। అనంత్తకరదివ్యాయుధా।
అనంత్తనిజకల్యాణగుణార్ణవ। అనంత్తత్రాణవేంక్కటాద్రినివాసా॥౩॥ ❀ ॥ శంక్కరాభరణాం॥ పల్లవి॥ అడియె
విష్ణుపదములతుమన నెలవు। అడిజననకారణామారెపదము॥——॥ మంచ్చిమాంధప్తెనంగానిమాం
దత్తెనసేరచూడ। ముంచ్చిముంచ్చియాకారమునసేయకోంగను। యెంచ్చురానిదిదుర్వాప్ర్వతెన్నేపాదమినాను।
అంచ్చలనకొంగిపావునాకారమునను॥౧॥ చూపు వెంత్తడపైనా సూర్యచంద్రులందాంకి। ఆపాంత్తనేయ
కొంగుసనాకారమునను। రూపులమైనిడలునుదుచులంగాలత్రయము। పైపైనేయకొంగును బహారా
కారమునను॥౨॥ యిలంజింకడివేలుంగ యెంచ్చునహోరాత్రాల। గలశిమెలంగునాకారతప్పమునను।
చలుపై త్రాణవేంక్కటపురు సాకారనిరాకారా। లలరివేలుంగుచుండ్లనంత్తరాకారమునను॥౩॥ ❀ ॥

తెలుంగుఁగాంబోది॥ పల్లవి॥ చూచి మొక్కెంచ్చరుం డ్దుండొసుర లైననరులైన। తాచినిపుముండ్దరం బ్రత్యక్షమైననూ॥ ——॥
భాగిరథి పుట్టినపాదపద్మములూ। భాగ్యపుమపని జన్మభూమినితొడలు। యోగపునవబ్రంహ్మలుండ్డిననినాభి। సాగర
కన్యకలక్ష్మిసతమైనవురము॥౧॥ అండ్దరిరక్షించ్చెదిఅభయహస్తము। కండ్దనసురలం జంప్పగదాహస్తము। సండ్దడిలో
కములయాజ్ఞాచక్రహస్తము। చెండ్డిధృవునతియించ్చంజేయుశంఖహస్తమూ॥౨॥ సకలవేదములుండ్డచక్కనినిమోము।
వొకటైతులశిడివివుండ్డెదిశిరసు। ప్రకటపుమహిమలంబాయనినిరూపము। వెకలిశ్రీవెంకటద్రివిభుండనిభావమూ
॥౩॥ ❀ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ వాదుశెలబడువ్రలువారుచెప్పినవెకావా। వాదుశెలమీమాదవారికంట్టినెక్కడా॥ ——॥
అ నాలుగువేదాలబ్రహ్మానలినెవ్వనిసుతుండు। వాలినపురాణాలవ్యాసుండెవ్వనిదాసుండు। విలరామాయణాపువాల్మికి
౧౪౧ వశిష్టులు। ఆలకించ్చెవ్వని ంగొల్చిరాతండెహాడెవుండు॥౧॥ భారతమెవ్వనికథ భాగవతముచెప్పిన। ధీరుం
డ్డెనశుకుండుయెదెవ్వని కింకరుండు। సారపుశాస్త్రాలుచూచిసన్యాసించ్చిన డిగ్గెదు। నారాయణానామపు
నాథుండెహాడెవుండు॥౨॥ విష్ణువాజ్ఞయనిచెప్పివిధిసంకల్పుమెడడి। విష్ణుమాయయనిచెప్పివిశ్వమంత్రానెవ్వనిది। విష్ణు
మయంసర్వమనివెడవాక్యమెవ్వనిది। విష్ణువుశ్రీవెంకటద్రివిభుండెఆడెవుండు॥౩॥ ❀ ॥ నాంది॥ పల్లవి॥ యితనికితె
ండెకొకయితరులుసరియా। మితిలోకాలితనిమేనిలోనెకావా॥ —— ॥ కమలనాభునిభయంకరకోపముతో
డ। రమణావేరెంగరివంబ్బులుసరియా। తమితోడండలడుంచ్చితగినవరములిచ్చె। అమరంగనరకాసురాదు
లసురలతండు॥౧॥ కరివరదునిపెరుగలశినతిడ్లతో। పరదేవతలమంత్రపఠనలుసరియా। నిరతిశ్రీశుపాలునినిండ్ద
మశ్రీక్రించ్చి। పరలోకమిచ్చినద్విభావమువినరా॥౨॥ చలిమిత్శ్రీవెంకటదిశుశ్శరణాగతితోడ। బలిమిమించ్చినబ్రహ్మాప
స్త్రము సరియా। వాలిశినథనునరుపున్నతలోకనిచ్చె। అలబ్రహ్మలోకమునకడెమింండెటుంగరా॥౩॥ ❀ ॥

పాడి॥ పల్లవి॥ గొరఖైమాదలుండ్డంగంగొనలగునిరిల॥ దొరదైవమితండె తుదంగలఫలము॥ — ॥ క్రతువులు
హరియెకర్మములు హరియె॥ నుతకులకు హరియెపెనుందృష్టి॥ సతతమంత్రముల సారము హరియె॥ యితని
శ్రీవెపొయిన్నిదిఫలము॥ ౧॥ అనలము హరియెఆహుతి హరియె॥ జననిజనకులసర్వము హరియె॥ పనివడి వేదము(బ్ర
ణవము హరియె॥ యెనసితనిపూజయిన్నిదిఫలము॥ ౨॥ యిలికె హరియెయిరవును హరియె॥ వాలాయము
సర్వము హరియె॥ కాలము శ్రీవేంకటగిరి హరియె॥ నెలనితని శరణొసఫలంబు॥ ౩॥ ✿ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ దొం
తివిషయములాలదొరలాల॥ చెంతమీరందరిబుద్ధిచెప్పరుమాకు॥ — ॥ దురితంబులోకకొన్నిదుగ్ఖనా
ములోకకొన్ని॥ మరుగుదలుగొన్నిమర్మములుగొన్ని॥ ధరనెరుకలోకకొన్ని తగనెరంగములుగొన్ని॥ యిరవుమనపండ్డ
లివియెండ్డువాయుడమొ ॥ ౧॥ ఆసలోకకొన్నిమిథ్యాచారములుగొన్ని॥ వాసు లోకకొన్నిగర్వములుగొన్ని॥
కిసులోకకొన్నిమీరినరుచు లునేకకొన్ని॥ యీసునగడించ్చితిమితుముడంజా పిడా॥ ౨॥ వైరాగ్యములుకొన్ని
వంభక్తులోకకొన్ని॥ నెరుపులుగొన్నిఖున్నియనుంగలిగి॥ యీరితి శ్రీవేంకటపతిగతిచెలిత్తిమి॥ మిరమిముమీరితి
మిమీరుగతియిదా॥ ౩॥ ✿ ॥ శుద్ధవసంతం॥ పల్లవి॥ యెవ్వరాయములుమాకింకంబనికిరావు॥ నివిహరికా
వవేనిరుహితురమునా॥ — ॥ యివల నింద్రియజయంబిడనినెడ ఘనినింద్రియములతోంబుద్ధినితను
వు॥ అవలనిశ్చలబుద్ధిఅదియెడనినెడ॥ భవముచంచులమనసుపంగ్గెమియె పుడూ॥ ౧॥ యెలమింగమ్మ
విముక్తియెడనినెడ॥ తెలియంగ్గంగమ్మాధినమొబ్రడురు॥ సుశకమగుసాత్వికపుగుణమెడనినెడ॥ కలియు
గంబిడియుండ్డంగలవాండనిను॥ ౨॥ తనివానిఘనఘోరతపమెడనినెడ॥ అనిశంబున్నిరుపరనాగతుండనను॥ యెన
వెని శ్రీవేంకటేశ్వరుండనిబిరుడు॥ కనుంగొనంగశరనాగతపారిజాతం॥ ౩॥ ✿ ॥

సామంతం ॥ పల్లవి ॥ సమబుద్ధియుండ్డరికి సెప్పు నవిదసారము । సముండ్డింద్ధరికి పాతినాధనమాయయ్యా ॥ —— ॥
చిమకుండనజన్మము చేరి సుఖమ్మై తాంచు । జామకుండనజన్మము డొడ్డ సుఖము । ఆమని యీరంగరు సుఖమా జన్మమ్మై
తాంచు । యేమిదనెక్కువ సుఖమెవ్వరికిదయ్యా ॥ ౧ ॥ జంత్తురాసులకు నెల్లా జననములొక్కదే । అంత్తదనుమరణాము
లవియొక్కదే । చెంత్త నాహారనిద్రలు స్త్రీసుఖాలొక్కదే । ఇంత్తదనిండ్డు కండ్డినెవ్వరేమి గడ్డిరయ్యా ॥ ౨ ॥ ఇండ్డులొనెవర్కినా
నెమిశ్రీవేంకటపతి । నండ్డముగాండలంచి నడచి సుఖము । యెండ్డుంజూచినా నితుండింద్దరిలొనంత్తరాత్మ । చండ్డము
గానెవ్వరికి స్వతంత్రమేదయ్యా ॥ ౩ ॥ ✻ ॥ బౌళి ॥ పల్లవి ॥ కరుణానిధివిగాన కాచితె నెమోకాని । సరికిచెనికి నిన్ను జరయం
జూదున్నదా ॥ —— ॥ కాయము లావరిని నన్నంగనిమ నికాలుచరి । ఆయపుంగవర్ణమె బ్రంహ్మామ నివుండ్డి । చియ్యని నా
అ గలబ్రాచెం తరుణెరి గ్లవడుండ్డ దగాక । ఆయమెమ్మైనా నిన్ను నడుగంజూదున్నదా ॥ ౧ ॥ సకలచైతన్యుండవై సరి నా
లొనుండ్డంగాను । వికదపుడి షయాలవెంట్టంబారితి । వాకరు రక్షించుగావెరా కరిపంతైన నాకు । తుకతుకలె
కారదూరంగంజూదున్నదా ॥ ౨ ॥ పద్దిశ్రీవేంకటదనిరింబ్రత్యక్షమై యుండ్డంగాను । ఇద్దునద్దువైకుంఠమెలకొరెను ।
డిద్దనైనా నెరమి నెతలెరినప్పుదయింత్తే । ఇష్టనిచిత్తముగా రయెంచ్చుంగంజూదున్నదా ॥ ౩ ॥ ✻ ॥ శంకరాభరణం ॥
పల్లవి ॥ యిన్నిదనె రయకయె జుకిడి । వెన్నునిర్పుపంగావేల నిడి ॥ —— ॥ కొపముమతిలొంగుండ్డినపుడు
వా । పాపము లన్నియుంబాసిడి । తిపులయాసలుడిరినపుడువా । తాపత్రయములుదలంగెడి ॥ ౧ ॥ ఘన
కర్మకంబ్బులు గడచినపుడువా । వెనుకానుభవములు విడిచెడి । మునుకొని యింద్రియములు విడినం
బా । పనివడి విరక్తి బలిసెడి ॥ ౨ ॥ అంకచియచుట్టి వియకొంగినపుడువా । చికాని సుఖముసుంజెండ్డెడి । యీ
కడ శ్రీవేంకటపిన్నరునిరణాము । పైకొని ననుంబాబడికెడి ॥ ౩ ॥ ✻ ॥

సాళంగ్గనాట॥ పల్లవి॥ సకలోపాసకులకు నందును నా సగుణంబే ప్రమాణము। సకలమునీంద్రులు పూజించేయీ నా
కారమే ప్రమాణము॥ ——॥ సగుణంబని నిను మంగొండ్లరా సరి నిర్గుణమని కొండ్లరా। వగలంబెర్మగతిం జదివిన కొల
ండులవారికి వారికి వాడిందురు। ఆగణితపు తంత్రుండవుగా నా అలవాళ్ళకి ఇచ్చిట్టినికి। అగు నిర్గుణయ గుణొత్తనైయ నిలా
నతి నిచ్చుటే ప్రమాణము॥౧॥ సోహంబని కొండ్లరుదా సోహంబని కొండ్లరు। సోహ సవృత్తులకెండ్లుదే రంగ్గుల సర
లవివేకులు భజింతురు। దేహధారియైదా సోహంబని తెరిగుకుండు మీలోలొంగలసి। సోహంపు భావన సర్వజగత్తు
లం జూవినదే ప్రమాణము॥౨॥ ఆగశాస్త్రములనా రమతంబ్బులనా రుగర్మములనైనాను। యీరితిలదిములేం
గొనికొలు వరయేప్పరికు పాయము లేదు। నారదాదుల సుభక్తులిండ్లరు నానాగతుల రతిబూలి। సారపు శ్రీవే
oంకటదపతి మీకేరగాను దే ప్రమాణము॥౩॥ ✿ ॥లలిత॥ పల్లవి॥ ఇలజాతనములిన్నిదికేంగలదు। తలంపి
కూలేతగి లింగాని॥ ——॥మ ● అవడు దేహము దుమిండ నసు గొములు। గుటి ● నాహరముగొ నునెపుడు। మ
అవచేంద్రియములు మర్మగడ్డలములు। ముఅటితినసు నెమరులు కాని॥ గా॥ చెడరదు కర్మముకెలినంత్తయును।
బాడిగి జీవమును భాగింప్పును। చెదరదు సంసారపు బంధము। మదిం జెడరేడినా మరుతెగాని॥౧॥ తాలంగవు
మాయలు తొడరి ప్రపంచ్చము। కలవతెంటి నగొనికడి నిబలు। శ్రీవేంకటపతి కృపచే నాకు। తాలంగి భవము తీదు
దూరిసోమరులు॥౩॥ ✿ ॥మాగది॥ పల్లవి॥ హరిసే ఖంగని జన్మమదియేలా। సరుసనాతండు తెలిబదు వేలా ॥——॥
దయజాలంగిన యద్దితపమేలా। భయముతెలియద్ది భక్తిలా। ప్రియము షూనిన యద్దిబినంగేలా మంచ్చి। క్రియావిర
ద్ధపు కిర్త్తనలేలా॥౧॥ ఫలముతెలియద్దిపను వేలాకడుం। గలిమి తెలియద్ది గర్వమేలా। బలిమి తెలియద్దిపంత్తమేలా
శ్రావిం। దలంచతెలియద్దితను వదియేలా॥౨॥ తనరమరనిడొంత సమేలా। చనవు తెలియద్ది సలిగెయేలా। యెనతే
నిశ్రీవేంకటపతిరు నిరగాని। మనంగలిగిన మీండమ తీబింత్తలేలా॥౩॥ ✿॥

లలిత ॥పల్లవి॥ దొమదినింత్తె రంగరా తొల్లిదివారు। వామదివవనిష్ఠ వ్వానందులు॥ — ॥ తాం నెక్కైవమ్మౌ తతపమెలజ
పమెల। పూనినారింబూజింఛ్చెపూజవెలా। హూనువంగ్గియుంబ్దెంద్దంగొరంనెలవెండనెల। యూనెపానలాకమెల్గానెల
తాడాతాను॥౧॥ తగండాప్పత్తుంత్త్రుండ్డైతె దరిద్ర్రదుఃఖ్ఖములెల। నొగిరివ్వాధులచేతనొవ్వనెలా। నగుంబాయుత్తైనజన
నమరణాముల్లెల। ముగూరువెళ్ళులడండ్దమెానచూపరాదా॥౨॥ శ్రీవెంకటపతుండితిశిఖరప్పుడ్డెవమని। సావధానుం
డితనిక్రిశరణాయచొచ్చి। భావమునాపలంద్దగపప్పబంధ్దములంబాసి। తాచ్పులనంతనిక్కృపదండ్దచెరగాడా॥౩॥ ❀ ॥
గుండక్రియ ॥పల్లవి॥ అవియును నాకుంబ్రథమలబలర్పులు। తవిలియానెపము నిముండలంబించ్చుంగా
అ నా॥ — ॥ ధనవాంఛ్చ మతినొనందగివినప్పుడివెళ। దనుజారిమీమీందండలంపుగలుగు। పానిని భయదుఃఖము
౧శ్రీ లంబారవినప్పుడివెళ। పని పూనిమీమీందిభక్తిగలుగు॥౧॥ చెలంగిపాపము లుమించినవెళ। హరిమీన
లువునామొచ్చారణంబ్బు … గలుగు। బలిమిభవరొగములబడలినప్పుడివెళ। ప … లుమూరుమీసంప్రార్థనలు
గలుగు॥౨॥ ఇన్నిదరిద్దాలంగిప్పునెరింగికొలిచినవెళ। మన్ననలసరినామంబ్బుగలుగు। వున్నతపు శ్రీవెంకటా
త్తముండమిమునెడుద్దా। గన్నయావెళ సౌఖ్యంబ్బువెరలుగా॥౩॥ ❀ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ యాతనిమరచిప్పుండిమిన్నా
గ్గినను। యాతలనెండెచ్చురించ్చెనితండిపాదివిష్ణుండు॥ — ॥ తల్లియ్యైబిలచిరించ్చుప్తండ్రియ్యైరక్షింఛ్చువుల్లప్పుబంధువు
ండ్దైవాడులరయు। మెల్లనైదాప్తెనిచ్చుమెలుంతయ్యైయాదరించ్చు। యెల్లవిధబంధువుండు యాతండెపోవిష్ణుం
డు॥౧॥ యెలికయ్యైమన్నించ్చునిష్టుండ్దబుద్ధిచెప్పు। బాలునూనిశియ్యైయంచులండిరగు। బాలుండ్దైవసుద్దచూపుప్రా
ణమ్మైలొననుండ్దు। యాలాగులబంధుండితండిపావిష్ణుండు॥౨॥ దివ్యండ్దైపూజగానుద్రిష్టిగొచరమ్మై। శ్రీవెంకటాద్రి
మీందశ్రీగురుడౌనగు। తాప్పైయొదవిచూతలంప్పైపాలించ్చు। యావలనావలబంధుండితండేనిష్టుండు॥౩॥ ❀ ॥

లలిత ॥ పల్లవి ॥ విడిలాంవ్నన డికడివిష్ణుపద మూ । ఆడెసనిపాయకుండ్డ నాడిమూలమూ ॥ — ॥ చూచెడిచపుల
కును సూడియ్యను మొదలెడా । యొచివినుకలిమ వ్వ్యగమెండ్డడా లంకినొ । వాచవిచవులు చూచెవండ్లు శాలచొపిడా । ఆ
చాయనెవుండ్డ నాడిమూలమూ ॥ ౧ ॥ పూంపతలపొంతలకుపు ద్దినయిల్లడియెడా । పైపైనాపుగ్గలు నిలుపంగంజొది
డా । మాపులునిద్రింఛచ్చు వెళమరచెడిచొపిడా । ఆపొరుగున నెవుండ్డ నాడిమూలమూ ॥ ౨ ॥ నెరిచిన విష్ణువెల్ల నింపిడా
ంచెచొపిడా । కొరనియానండ్డము కొనయెడా । అరయ శ్రీ వెంకటపతుండాడనె పాయకవుండ్డ । ఆరితెగినాతండె
తండా డిమూలమూ ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ భౌళి ॥ పల్లవి ॥ జీవనిత్యుండు దేహములనిత్యాలు । యీపాలనామన నాయుడి
మరవకుమీ ॥ — ॥ గుడింబాలంతచిరమానికొత్తచిరగద్దినద్దు । ముదిమెనుమానిదెపామొగింగా వెత్తమెను మేచు ।
ఆదనం జంపుంగలేవు ఆ ● యుధములితని । ంగజీవియజ్ఞియునిరుగాలియు ● ంజంపుంగలేవు ॥ ౧ ॥ యీతం
డునరకువడండితండగ్నింగాలండు । యీతండు నిధమునుంగరండితండుగాలిం ● చొండు । చేతనుండ్డైసప్పగతు
ండ్డై చెలియుంచ్చుండిమిదను । యీతలననాడియీతండిరవుగడలండు ॥ ౨ ॥ చెరికానరాని వాండు చింత్తించ్చురానివాం
డు । భావపువికావాలంబానినవాండి యాత్మ । ఆరయ శ్రీవెంకటపతినాధిన మీతండని । సారముదెలియుడిసత్యం
జ్ఞానము ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ భవళి ॥ పల్లవి ॥ హరిశ్రీవాలకడియనంతము । గురుబొధలకునుకాలండిలేదు ॥ — ॥ తలంచి
నకాలండితనలొభావము । నిలిపినకాలండి నేమము । పలికినకాలండి పరమగుసత్యము । యిలనెవ్వరిగినియె
క్కడులేదు ॥ ౧ ॥ జరపినకాలండిసకలాచారము । నెరపిన కాలండి నిజకీత్తి । తిధము శ్రీయు కాలండి ధర్మగం
బ్బును । యిరవుగనండ్డపునెక్కడులేదు ॥ ౨ ॥ శెఖినకాలండిచెకానుకర్మగమ్ము । కొంఘినకాలండి రుచివిరతి । ఆ
సల శ్రీవెంకటపతిసు శరణానదాసుండియెక్కడుతప్పిలేదూ ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ ॥ ❀ ॥

ళలిత॥ పల్లవి॥ యిడియరుదను నెకండిడియరుడనిచెప్పు। యిడియరుడని విను నెవ్వండూ నెఱంగండు॥ —— ॥ పుట్టి
నవానికి నెల్లా భువి మరణాము నిత్య। మట్టెవచ్చిన వారికప్పులజననము। పుట్టనినాండ్దైతేను పొడగానరాదు మెను। కొడ్డ
ంగాన నంగానరాదు కాన్నాకైకాని॥౧॥ జీవుండు నిత్యుండెమిదంజెరు పంగరాని వాండు। యీ వివెకము దెలిశియె జాతి
వార్కైనా। ద్దవికమె నమ్మి తమ ధర్మ్మములం బాయరాదు। సావధాన మిదియె సంసారయోగము॥౨॥ చిత్త మాని
లూపలను (శ్రీ)వెంక్కటెశ్వరుండు। పొత్తునం గూడున్నవాండు పాడిగి ఘాయకు నివు। యెత్తినాదెహాసు కామ। ఇ
డిజీవసు కామిది। ఇత్తలాద్దైన గ్రుకాము యిదిమ అవకు మీా॥౩॥ ❁ ॥ ముఖారి॥ పల్లవి॥ నాకు నివుగలవు హరి
అ నాలూపలనుం డ్డిట్టుకాని యిన్నియు బదుకనివయ్యా॥ —— ॥ పసిగానిరుసాను బంధము కాలం దోసులును ం
౧౪౭ బడంతులు బహుసుతులు। వసముగా పుతమసంత్తులు దిరిన। పసగా నవియ్యె బదుకనివయ్యా॥౧॥ పెనగానిభ
ములవుం బెట్టినకాలం డియు। పనులునుం గిత్తులు పంత్తములు। అ నువులు దప్పును అదిగడ మ్మై
తే। పనివడి యువియె బదుకనివయ్యా॥౨॥ కడు సంప్పదలును కాలము కాలండె। బడిబడిం జవు లైఫలి యిఁచ్చు। యె
డపక (శ్రీ)వెంక్కటెశుండిచ్చెని వె। పడశితి మివి యును బదుకనివయ్యా॥౩॥ ❁ ॥ సామంత్తం॥ పల్లవి॥ నారాయ
ణాచ్యుతానంత్త గోవింద్ద హరి। సారము గనినను నెరికాండ్రినె॥ —— ॥ చలువయును వండియును సదలస
ంసారంబ్బు తొల్లం కుసుఖమోరపెడు శిఖమోరవెళ॥ ఫలములివెయూరెంట్టుం బాపములు పుణ్యములు।
పులుసుం డెపునుం గలవిభజియించిన యట్ల॥౧॥ పగలు రాత్రులరితి బహుజన్మమరణాలు। తగు మేను పొడమాపు
తనుం దానెతాలంగు। నగియించ్చు నెకవెళ నలంగించ్చు నెకవెళ। వాగరు ంగారపు విడెము బ్బించ్చిన యట్ల॥౨॥
ఇహముం బరమునను వలెనెయెదిదికల్లయు నిజము। విహరించ్చు భ్రాంత్తియును విశ్రాంత్తియును మతిని। స
రాజ (శ్రీ)వెంక్కటెశ్వరనన్నుంగరుణించ్చి। బహువిధంబ్బులనన్నుం బాలించ్చె॥౩॥ ❁ ॥

సుద్ధక్రియ॥ పల్లవి॥ కలుసుడగలిగెననాండెనెఘనపాపములకుం డాలంగ్గినా। యెలమినెనిపుడెయెరింగితినియున్నా
శ్రీమతి తెదూ॥ — ॥ జనియించ్బినవెనెనిదకమునుపుసకలయోనిగతజన్మములూ। కనుఁగొన్నియవెనెసాకెక్షంబలు
మిరుఘనవర్ణాశ్రమధర్మములు। అనుభవించ్బినవెసకలార్థంబ్బులు అయిహికవిషయములన్నియును। మన
సునవాసన శ్రీహరినెకనినెమఅబియుండల్లందు దలెదూ॥౧॥ తిరిగినవెనెనాసలకారమనుదిక్కులన్నియు
సునెనూ। యురవ్రగతాల్లియునెతింగినవెయూ సంసారపుసుఖములివి। పారవినవెనెంగా మినిజనుల పాండ్లల
సుఖములభాగ్యములూ। యెరవుల డా కడ శ్రీహరిదాస్యం బిడిగతియనియెరుంగు దలెదూ॥౨॥ గడియి
ంచ్బినవెనెం బూర్వకాలమునఘనమగుసంపదలిన్నియును। సెడిగినవెనెశబ్దజాలములు నొరంగాలం
డుచిబియున్నియునూ। తడంబడినెనిదుసకలోపాయపుధర్మము లిన్నియు ంజూచితినియె
డవశ శ్రీవెంకటేశ్వరుశ్రీ పదశరణంబిదువపెంజెరు దలెదూ॥౩॥ ❖ ॥ ॥లలిత॥ పల్లవి॥ నివొక్కండ
వేనారకుంజాలుధీరజాశ్రనారాయణా। నీపెనాఉగతియనితెలిశితినక్కనియితరమువృథావృథా॥ — ॥
మీనామోచ్చారణామెమెరసినదుఃఖనివారణాము। మీనామోచ్చారణామెమెలంగుశుభకరము। నానావే
దశాస్త్రములునవపురాణేతిహాసములు। మీనామములానెవుంన్నదిమిగిలినవిన్నియువృథావృథా
॥౧॥ నిపాదమూలమునింగ్గియుభువియురసాతలము। నిపాదమూలమునిఖిలజీవపరిణాసు
ములూ। దివించ్బినచరాచరంబ్బులుదివ్యులుమునులునుసర్పమునూ। నిపాదమూలమెమరినరినిపా
రంబ్బులువృథావృథా॥౨॥ దెవమీతిరుమెనుదిక్కనుబ్రంష్మాండాధారము। దెవమీతిరుమెనుత్పత్తి
స్థితిలయములసనుఆకరమూ। శ్రీవెంకటపతినాభావముచిత్తమునిరెసమర్పణా। దెవమీశరణా
ముచూచ్చితిదిక్కులన్నియునువృథావృథా॥౩॥ ❖ ॥

గుండక్రియ ॥ పల్లవి ॥ దేవుని దేవి విరి నీ తప్పులకా నేదమ్మ । వేవేలు మోక్షాలు లోకపావని నీకమ్మా ॥ —— ॥ ధర్మార్థ కామ
మోక్ష ఫలములు నీ సోపానాలు । అమ్మిగిలి నాలుగు వేదాల దీవిదలు । నిమ్మళపు నీజలము నిండ్లు సప్తసాగరాలు ।
హమ్మగను ము నీ లోంతు వాకా నీకమ్మా ॥ ౧ ॥ తగిన గంగాది తీర్థములు నీ కడలు । జగతి దేవతలు నీ జలజంతువులు ।
గగనపుం బుణ్యలోకాలు నీదరి మేడలు । మొగిని చుక్కలు మాం కలుమునలోయమ్మా ॥ ౨ ॥ వైకుంఠ నగరము వాకిటి
నీయాకారము । చేకొను పుణ్యములెల్ల నీ జీవభావము । యేకడ నా శ్రీవేంకటేశు నిడి నీ పునికె । దీకొని నీ తీర్థమాడి తీ
మిరావవమ్మా ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ కాంబోది ॥ పల్లవి ॥ సన్నెరంగ తెలియ్య నా నా గుణ తత్త్వ్యావ్మై । వున్నతపు హరి నాలోన నున్నాడదే
అ· ॥ —— ॥ యిలనేడు జానల మే నిండ్లు లోని వాండనింతే । తలంపు బ్రహ్మాండాలు దాండి హాయ్యాని కల్లువరికులంతేరి
౧౪౹క్రస్నల వాండనింతే । జాల శీమూవారాశి మెచూరగానీ ॥ ౧ ॥ వెడ చంద్రు కడూ కిడివి సుల వాండనింతే । కడలే
నీశబ్దములొక్కదవినేను । నడుమనే నల్లండంత నాలికె వాండనింతే । వుడివా నీసుద్దులెల్లా నుగ్గడించ్చేను ॥
॥ ౨ ॥ లచ్చునం బదారంగ్గ కాల ప్రాణామింతే । కచ్చి కాలపు దినాలు గాలు దినీ । కొచ్చిన శ్రీవేంకటేశు కొలువుడు బం
ద్ద నింతే । పచ్చి యింద్రియాల కెల్లాం బంప్పు శేశే నూ ॥ ౩ ॥ ❀ ॥ సామంతం ॥ పల్లవి ॥ నిక్కమైన నాలోని నెలవు గానతెను ।
డిక్క నీ పే హరి నాతెలి వెండి తెలివి ॥ —— ॥ నిజలోము నింగి వచ్చి నిమ్మళలుండెనను కొండ్లు । గాంద మైయ్యావె గిలిచి
కానండ్లను । త్రిదల ఆడి హామేదిష్టము । ఆనేనే । వాదిలెని భావపు నాబదు కెండి బిదుకు ॥ ౧ ॥ యెన్నను కబండ్లు ని
లియె లికెనెనను కొండ్లు పన్ని నేను కరిం గాల్పి బండ్లనండ్లను । ముందిదినామనసిమోదలి నాపుద్దుగ్గి । యున్ని వికా
గాల నాయె దకిండి యెరకే ॥ ౨ ॥ కాంచ్చునము చేతనుం శ్రేకల వాండనను కొండ్లు । పెంచ్చి యెమోకవేగనెంచేదన
ండ్లను । కంచ్చు మాయం బారలంగాంగా చీతి శ్రీవేంకటేశ । కాంచ్చిన యిన్నాళ్ల నాగుణా మెండిగునాము ॥ ౩ ॥

మాళవి॥ పల్లవి॥ అరుదరుదు నిమహిమ తిమానుషము చూడ పురుషోత్తమ నుదివ్య పురజగన్నాధా॥—॥ పసుల
ంగాచెదిడ బ్రహ్మనుతియించ్చుదిడ। శిసువౌదిడ నాలుగుచ్చెతుశెడ। కౌసరి విలనె యెడకొండగౌడగెత్తుదిడ। వసమా
నిన్నంబాగడవరజగన్నాధా॥౧॥ జనవిషమిడపారిజాతముడెచ్చినదిడ। తనివెన్నముచ్చిమెడఢ్ఢెవిరమెడ। పనిబండ్లిబా
యిండెడ్లబాణాసుని నరకుసదిడ। వినంగతనిమహిమవిష్ణుజగన్నాధా॥౨॥ రమ్మి రాలంగచ్చిదిడ గరుడవాహనమెడ।
సామ్మిభద్రసుభద్రలతాంబుచ్చు విడ। విష్ణులనిలనెరినిత్య వెంకటద్రివిహారుడ। సుమ్మడినిరవురొండ్లివాజగన్నాం
ధా॥౩॥✿॥ మాళవిగౌళ॥ పల్లవి॥ కలియుగమిదుతైనాంగలడుగానికరుణాజలజాక్షు హరి హరి సర్వేశ్వ
రా॥—॥ ప్రాసమెంత్తగలిగినంబరిహరించ్చియం ద్దెరకునా పాలంగలడుగాని నావసుపు। కొంపమెంత్తగ
లిగినకొచ్చుకొంత్తమిచ్చు దకు। చెపద్దికలవృగానాచిత్తముపానివృా॥౧॥ ధరణింద్రియమాతెంత్తతరము
కాడినన్నను। సరింగావంగ ష్టగానిరొరనెగతి। గరిమంగవ్వనబంధాలుగద్దె నతాళ్లపూడించ్చు। నిరతింగ
లడుగానిభక్తినాకు॥౨॥ బాతమైనయుపాపరాలిష్టమైనవేలానియ్యుసతమైకలడుగానిసంకిత్తనతతిత్రివెం
కటిరినాశ్రసముషలియిుంప్పించ్చు। గతిగలడుగానికమలాదెవి॥౩॥✿॥ గుండక్రియ॥ పల్లవి॥ జయమం
గళముని కుసర్వేశ్వరా। జయమంగళము నికుజలజవాసినికి॥—॥ శరణాగతపారిజాతమా। హరినసు
రలపాలిభూతమా। అరుదయినసృష్టికినాదిమూలమా వా। హరినమోపరమపుదలవాలమా॥౧॥
సకలజీవతాచక్రవర్తి। వెరలివైనిండ్డినవిచ్చమూర్తి। అకలంకమైనదయానిధి। విరచముఖనమోవిధికివిధి॥
॥౨॥ కొలిచినవారలకొంగ్గుపైండి। ములిగినవారికిమోనవాండి। కలిగనత్రివెంకటరాయా। మలబదా
సులమేలైనమాకునిధి। యా॥౩॥✿॥

దేవగాంధారి॥పల్లవి॥అనురాగినైనపరిపూర్ణమైనరూపము।అణిమాదిశ్రీరియంజనాద్రిమీందిరూపము॥—॥
వెదాంతవేత్తలెల్లావెదకేటిరూపము।ఆదినంత్యములేనియారూపము।పాదుగయోగీంద్రులుభావించురూప
ము।యీదెసనిదివొకొనెటిదరిరూపము॥౧॥పాలజలనిధిలోనంబవళించేరూపము।కాలపుసూర్యచంద్రాగ్నింగ
లరూపము।మెరిమెరివైకుంఠానమెరసినరూపము।కిలైనదిడేశేషగిరిమీందిరూపము॥౨॥ముంచినప్రహ్లాదుల
కమూలమైనరూపము।కొంచనిమత్స్యానుమీందికొనరూపము।మంచిపరబ్రహ్మమైమమ్మునేలినరూపము।
యెంచంగశ్రీవేంకటాద్రినిదెరూపము॥౩॥ ॥గుండక్రియ॥పల్లవి॥నేనేమింజేయంగలేనునీవుపరిపూర్ణుండ
అ ౧౯౬ డవు।వానుండనీనధికుండవన్నిదనీవు॥—॥దండ్డమువెద్దుదునాదితప్పులోంగానుదనిదె।నిండ్దనివెప్పుడుడయా
నిధివిగాన।అండ్డంబెదు కొండ్డనాదిఅండ్దుకునూంకొండ్డనిది।దండ్డియైన దేవదేవోత్తముండవుగాన॥
౧॥శరనాయచాలుచ్చుదునాది వరుగంగాచుదనిది।పరమపురుషశ్రీపతివినీవు।వి యలుచల్లుదునాదివెవిలిచ్చుద
నిది।వారినివుభక్తసులభుండవదుగాన॥౨॥దాసుండననుదనాదితప్పుకయేలుదనిది।ఆసదిచ్చేవరదుండవదుగా
న।నిసివయొక్కదినాదినిచ్చలుంగ్గేకొండ్లనిది।యీసులేనిశ్రీవేంకటపతిండవుగాన॥౩॥ ॥బౌళి॥పల్లవి॥యెట్టైనా
ంగావకపోదుయెనెంత్తకేశినాను।యట్టినిమ్మశిరనాంబ్దినిదియేతెరంగు॥—॥చేకొనినేమోక్షంగానుచేతులుగొయ్యం
గరాదు।ఆకడండప్పుకుండగినాజ్ఞమానరాదు।కైకొనియపరాధాలెగావించ్చితినేన్నైనా।యీకడనిశరనాంబ్దినింక
నూతెరంగు॥౧॥చిక్కిదైన్యపడంగానుచెలంగిఖండించ్చరాదు।చక్కంగానాద్రోహాలుసైరించరాదు।అక్కడంజూచి
నశరనాగతబిరుదునీకు।యిక్కడనిశరనాంబ్దినింకనూతెరంగు॥౨॥శేవలేయుచుండంగానుజీతముమానుపరాదు।యీ
విధినానడానీకితేనిండ్దుకొరాదు।దేవుండనిన్నంగొలిచితిగికవ్వాలుడినీలె।యీవలశ్రీవేంకటేశనింకనూతెరంగు॥౩॥

గుండక్రియ ।పల్లవి॥ధరలోనెడ్వ్చవంతుడ్భువతునెంగానా।పరిశిమయామిజగమంత్తాను॥—॥మఖిలానెడిడివారం
డ్డుమఠినముదలంచిన।తహాతహామనసితామలినం।వహానెడిదుండ్డుభావనముభావించ్చిన।బహువిథము
లందానూభావనమి॥౧॥యెర్పవనెడిదుపాపాతెంచ్చినింద్దించ్చెడి।నిక్కపునాలుకతానెనింద్దితము।వాక్కడ్డైయెడి
డిపునాప్రాలుగ్గడించ్చిఘనమంద్దిడక్కినపునాప్పుజింపప్పుతానూఘనమి॥౨॥నారి(శ్రీ)వెంక్కదపతిసగునామధ్యలం
చిన।సారపుజీవుండుదానుసగునామి।నెరుపులనాతనినిగ్గునాముదలంచిన।తారతమ్యములువినితానూని
గ్గనామి॥౩॥ ❀ ॥భూపాళం॥పల్లవి॥యెండ్డాంకనిద్రనికిడెతెల్లవారెంగడి।యుండ్డిరాకమనానివిడుమెలు
కొనవె॥—॥కమలనాభుండనిగుగంగ్గడినడువెల్ల।నమరమోకమజ్జనంబ్బాయితమిశ్రితమితోడంగనకా
ద్రితానెనింపప్పసనము।విమ లమైయెప్పినడివిచ్చెయ ॥౧॥హరినికినజుం డుపంచ్చుంగ్గంబ్బువినిఖం
చ్చునిరంతమగువాకిదనుసి రిచినాండు।సురలునియవసరముచూచుకొని కొలువునకు।సర్వినాయిత్త
పడిసంద్దడించ్చెరు॥౨॥కామధేనువువచ్చెనంగానుదక్కెనికు।(శ్రీ)మపరెడివినిచెలాగుకడివా।యూమపామ(శ్రీ)వెం
క్కదివిభునికిచెల్లెకానించ్చియన్నియునుంగ్గైకొంద్దవిపుడు॥౩॥ ❀ ॥సాళంగ్గనాట।పల్లవి॥రామరామభద్రరవివంశ
రాఘవ।యెమియరుడిడినికింత్తవుదనికిని॥—॥నాండురావణుతలలునఱికినలావరివి।నిండునాపాపములు
ఖండ్డించ్చరాదా।వాండిప్రతాపముతోడవాలిధిగద్దిననాడు।వాండవిడ్డనామనోవాధిగద్దరాదా॥౧॥తనిశిర
ంభకన్నాగడిద్దైత్యులగెలిచితివి।కిననినాయింద్రియాలగెలువరాదా।యెనసిహరున్నివిల్లుయెక్కవెద్దివంచ్చితివి।
ఘనముమనాడుగ్గునాముకదువంచ్చరాదా॥౨॥సరుసవిభిషణుండుశరణాండ్డంగాచితివి।గరిమనెశరణాండ్డంగా
వరాదా।తారంవి(శ్రీ)వెంక్కదిప్పదొడ్డగొంచ్చుమెంచ్చునెన్నిఁ।యురనైతారకపాతానకిడ్డైనానెవిమా॥౩॥ ❀ ॥

లలిత॥ పల్లవి॥ అనియానతిచ్చెం గృష్ణుం డర్జునునితోను। వినియాతని భజియించు వివరముగాను॥ — ॥ భూమిలోనఁ జొచ్చి
సర్వభూతప్రాణులనెల్ల। నేమనానే మోచి దిడ్డిదేవుండనేను। కామించి సస్యములు గలిగించు చంద్రుండనై। తేమలం బ
ం డించు దీప్తు దేవుండనేను ॥౧॥ దీపనాగ్నినై జీవదేహముల యన్నములు। దీపుల నరగించు దీప్తదేవుండనేను। యే పున నిం
ద్ర లోని హృదయములోన నుండి। దీపింతు నడలంపు మరపై దేవుండనేను ॥౨॥ వేదములన్నిటి చేతా వేదాంత వే
త్తలచేతా। ఆదిని రంగండనే నయినా దేవుండను। ఆదివిష్ణుం గూడి శ్రీవేంకటాద్రి మీంద। వాడ్డైన దేవుండను భావి
ంచ్చు నేనూ ॥౩॥ ✦ ॥గుండక్రియ॥ పల్లవి॥ తలంపులోన కొద్దం గాన దైవము వున్నాండు। తలంచిన యీపుతెల్ల తాన
అ ౧౫౬ యియ్యానయ్యా॥ — ॥ కలలోను ప్రపంచము కండ్డినే మెలకువ। తెలిసిన ప్రపంచమువిధి వరెనె। కలను న్నవాండనే నేవేలిను
న్నవాండనే నే। తెలిమా బతుకు రెండ్డు దేహపురములయ్యా ॥౧॥ దేహమీద నుండ్డంగానే దిక్కుల కెంగిమ
నసు। దేహము తొడి దిక్కనె ల్లాండి దిరిగినట్టి। దేహములోనాండనే నీ దేహమువ్వి వాండనే నే। యీబోమా జన్మము
లోను కవి కెండ్డయ్యా ॥౨॥ కన్నతడు దేవ శ్రీవేంకట పతిం గొలిచెద। కన్నమూరితియాతని నేకమ్మం భావించెదను। కన్నులలో
పలని నేకన్నులచే తెలిసినెనే। వున్నతి నిరెండ్డును సాక్షిదయనయ్యా ॥౩॥ ✦ ॥శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ బాలునినేనా వింతి సకలసా
మ్రాజ్యము। నాలోని పనియెంతే నానారూపంగలడు॥ — ॥ పదంపడి పరిపరిందల వారి లీగాచెనెను। పదినాలో హరి యు
న్నవారికి లీగాచెన్ను। బడిమె కరింగాలిచి బహురాజ్యమి తినేను। యెడనాతు నేరాజ్యమింత్తా నేతేను ॥౧॥ చేరి యో
గుల కుంటిని రేతియలసినేను। నారి నాయో గాభ్యాసాన నలసిను। ఆరసి నేనడుగంగ నన్నులిచ్చె యీపులు। తాఱిపూ
పురణమ్మగ దైవమియ్యని ॥౨॥ అందు సంతాపమే ఫలమిం దున్న సంతోషమే ఫలము। మందున మాయాకల్పితమి
ందున్న సహగ యేట। అందుని దుండ్డ శ్రీవేంకట దేవుండిక తత్త్వ। అండ్డెతింటి రతం దుండ్డు నే ప్రతంత్రుండు ॥౩॥ ✦

సుమంత్రం॥ పల్లవి॥ నినామ్ములే దిక్కుండ్ల నిన్నుమాయకొనవచ్చు। దాసుండనే నిండ్త్త దైవమవు నీవూ॥ —॥ లోకము తెలుడు
వదలోకములోపలి నేను। ప్రికొని నివశిన ప్రి బంద్దనే సుమ్మీ। అకడ నావుంగిలింగ్త్ నావు వెంప్పడూడయును। జోకలం గొన్న ప్రివా
రినామ్మేకాదా॥ ౧॥ చెరిన న్ననివె పుట్టింప్పుతివ దనెంజెసి। మెరతొంబు గ్రొ పాపాలు మీవె సుమ్మీ। ఆరుగవిత్తినవాండు ఆ
రుగలోపలికండ్ల। అరితె రిపండ్డితెను ఆతనిదె కాదా॥ ౨॥ శ్రీవేంకటేశ్వర నీ యుభివాంత్తరాత్మ వద। కావింప్పినాపాలంగల వె
సుమ్మీ। కైవసమ్మై చండ్డురుండు కలుచల జాతి కిల్ల। బావింప్పు సప్పు నవిధ బంధువి కాండా॥ ౩॥ ✻ ॥ బౌళిరామక్రియ॥
పల్లవి॥ అన్నిటికి హరి యంత్తర్యామి మూలము। విన్నకన్నగతు లెల్ల విధ్ధామూలమూ॥ — ॥ లోలిత వైరాగ్య మూలము
మోక్షము। ఆలరి సంసారము మూల మతి బంధమూ। మెలిమి శాంత్తమూలమే సుఖము। విలిక్రోధ మూలమె వెడ
దుఃఖమూ॥ ౧॥ కైకొను భ వము తెరచ్ఛ మూలము। శ్రీకాంత్తు పై భక్తి బ హ్మాలమూ। ఫైకొన్న ధ్యానమె
ల్లి భావమూలము। డికొ నిలంపుదము లు దేహ మూలమూ॥ ౨॥ అరుదై న జ్ఞానము ఆచార్య మూ
లము। ధరగోని జగత్తెల్లా ధనమూలమూ। పరము శ్రీవేంకటపతిచే మూలము। హరి నా కితని శరణాగతి మూ
లమూ॥ ౩॥ ✻ ॥ దేవగాంధారి॥ పల్లవి॥ వానికే ముద్దులయి పుట్టివడ్డ నిమానుపవె। శ్రీనారాయణునిచే చేత
నె పెసరితి ॥ — ॥ నిరత్తితము తెయూ నిఖిలేంద్రియములు। యీకడనీ యింద్రియాలనే ధ్వాగెలు పంగవచ్చు।
నీకడ నిన్నైకొలిచి నియప్పగించిచ్చివాని। ంట్టైకొని బూంపుదగాక బలిమా రాబాజ్లీతా॥ ౧॥ నిపంప్పు సంగప్పిన నీ
జమ్మై నమాయయిడి। మూపాడివారి లోమబొ నెద్దు డాందవచ్చు। మీపాదాలే కొల్పి మీయనుజ్ఞగొని దాని।
ప్పష్టిండాయుదగాక బలిమా రాబాజ్లతా॥ ౨॥ శ్రీవేంకటేశ నిబిక్షుతెయూ పుద్దుసులు। నివుకె శిచెంతలరునె నెద్దు జా
లంగవచ్చు। నీబాడ్డ శరణాండ్లనియానతినె వాని। బావించ్చుతా నిలింగాక బలిమా రాబాజ్జతా॥ ౩॥ ✻ ॥

గుండ్ల(క్రి)య॥ పల్లవి॥ నీవు శ్రీరినచింతనీ వేచెకొను జింత్తి। యావలని నామ్మునికి ఇయ్యవిగ్గయ్యానయ్యా॥ —॥ ఆలు బి
డ్డలంగనియ దుడనమగనికి। బిలాననమప్పనాశియువలెనదువయ్యా। తాలిమింబున్నాలుశ్రీశ్రీడ్డివమానినిపు। యెవిలి
సమప్పిగంప్పునిండ్లుకినవ్వుమచ్చినయ్యా॥ ౧॥ అంక్కలలగన్నకొడుకడుదమతండ్రికిని। తెంక్కినెనివాండననితెలుపంగవలెన
దువయ్యా। లంక్కెనాలపలనన్నలక్ష్మికనెనికు। బొంక్కపునిబండ్లనన్నంబునరుక్కెయ్యానయ్యా॥ ౨॥ తననిడయడ్డములొండా
నియదుచూచి। పనివడివూరకెభ్రమయవలెనదయ్యా। అనుగుడ(శ్రీ)వెంక్కటిశఆ...సుతంనన్ననిన్ను। ంగనిమనిశరణాం
డ్డింగడంబూజించునిలయ్యా॥ ౩॥ ✻ ॥ బౌళి॥ పల్లవి॥ అనలముసూర్యుండునన్నిదండ్లవెలసిన। ఘనపవిత్రమ్మైనట్లుఘ
నుండెబాజ్ఞాని॥ —॥ కొంచ్చునమండ్లువడినంగలదా అండ్లనింధ్రుము। పెంచ్చుముద్దండ్లువడినంబెర్కువడుంప్పము

ఆ
గలీ

గాక। అంచ్చులసుజ్ఞానిం ● బాపమండ్లునాతాంజెశినాను। పంచ్చులనజ్ఞానినైతే ● ంబైకొనింగాక॥ ౧॥ యెటు
కగలనాలికెనింత్తైనాజిడ్డం ● డ్డినా। యెటుకలినిచేతనింత్తాజిడ్డండ్లుంగాక। కట ● తల యొగినిసమ్మనముల్వం
డ్లునా। చుఅచుఅజడునైతెంజుద్దుకొనుంగాక॥ ౨॥ తామెరపాకులనిరుతగనండ్లనండ్లునా। ఆమెరనెండ్లైనానునం
డ్లుంగాక। యామెర(శ్రీ)వెంక్కటేశునిదాసుండుభూమి। ంగాచుంచ్చితానుండ్డినానుంగడుమాయలండ్లునా॥ ౩॥ ✻ ॥
బాయానాద॥ పల్లవి॥ కమ్మండ్డింగాలవాకాంగలవన్నియు। చిమ్ములమాయలుశ్రీయంగనెలా॥ —॥ సర్వజ్ఞాన్న
౧సంక్కల్పమాత్రము। అరుడగుఘునబ్రంహాండ్లమిడి। అరయంగధరలొనల్పపుంబునులసు। హరిఁయవతారా
ంబ్బుండ్డితివేలా॥ ౧॥ సతతసురాసురజననమరణాములు। మతినిపుంకాతరహాత్రముఁలు। గతియైయమృత
ముగల్పించ్చుకొరకను। తతిపొరజలధిడచ్చితివేలా॥ ౨॥ యిహపైపరంతముయాశేషగిరి। మహిానిదర్శనమాత్ర
మిడి। విహరింపంగ(శ్రీ)వెంక్కటేశయిదు। బహులోకపుకల్పనలవియేలా॥ ౩॥ ✻ ॥

సామంతం ॥పల్లవి॥ ప్రబాజ్ఞమరవి ప్రాజేకర్తగాన ॥ యెచినిప శరణాంఘ్రినిడిమ్మనుపవే ॥— ॥ కడునపరాంక్తరిం
చినను తాళ్లిపునుండునాండమోలని ॥ వెడిదపు డింత్తింజేక్రినిమాయ ॥ ఆతని బిడ్డలంగని విం చ్చెను ॥ అడరినెననంగానెంత్త
డిపాండనదె అడినెంగడపంగలనా ॥ తడవినెశరణాంఘ్రిడనుజాలిలామాయ దగ్గరకపుండ్డంగంచ్చెయవే ॥౧॥ మహిలామిమ్ము
మోచెనని మున్నమడిం చ్చినగరుడనిని ॥ సహజపునిహస్తము మోయకుండ్డంగ శక్తిహరించ్చెనిమాయ ॥ బహుముఖము
లనెనెంత్త డిపాండను పాయంగనిమాయ ॥ అహిశయనుండనని శరణాంఘ్రిని ఆడినన్న దగ్గరకపుండ్డంజేయవే ॥౨॥ నా
పుత్రవేంక్కటపతి పుత్రుండవునీవు ॥ గారవపుమాయనిడక మ్మినెనిపలండనె ॥ మారు ద్దైవములు తెరుమరినన్నుం
గావనిన్ను ॥ ంచె రుకొని శరణాంఘ్రిం బెడం బాపుమాయ ॥౩॥ ❀ ॥ మాళవిగౌళ ॥పల్లవి॥ యెండ్డకనిచ్చెయనెల ఇంన్ని
యునాలనివే ॥ అంఘ్రియు వెచేకొనవెలారడినికిల ॥— ॥ కామునకుండవైగలవికలంబాండ్లంప్రియమ్మైతె ॥ కాముకత్త్రము
నాయండ్డంగలదెంత్తైనా ॥ గామునకంసాదుల ప్రై క్రోధమే ప్రియమ్మైతె ॥ నాముల క్రోధమిడివానాలాను నడి
॥౧॥ లాకులచిరవికుండ్డిలాభమె ప్రియమ్మైతె ॥ యాకడలాభము నాలాపొచ్చినదిడి ॥ మాకులు మద్దలుడా భ్రీమదమె ప్రి
యమ్మైతె ॥ చేకొను మద్దము నాలాం తైనాతెన ॥౨॥ మతిశిశు పాలునిప్పై మచ్చరమె ప్రియమ్మైతె ॥ మెట్టయ్యుమత్సరమిడిమిం
చ్చినాలం ॥ తటి శ్రీ వేంకటపతి దాసులప్పై మోహము ॥ నెటి నికుం ప్రియమ్మైతె నైనికానా ॥౩॥ ❀ ॥ శంకరాభరణం ॥పల్లవి॥
కానవచ్చెనిండ్దలాం నెకాచెరుక్కానరబింపద్దు ॥ తానకమ్మెనికండ్డిదాస్పమెహాఘునము ॥— ॥ యెనశిప్రంపహ్లాదుండుయెక్కడంబ్జా
పునొయని ॥ ననిచిలాకమెల్లనరబింపద్దు గర్భముతై ॥ పనివూనివుంజ్దివదు భక్తపరతంత్రుండవ్వై ॥ తనికినివదికమోదాసుతెయ
ధికమో ॥౧॥ మస్తవబ్రహ్మాదులు మానుపరానికోపము ॥ ఇక్కవైప్రంపహ్లాదుండుయె దుదునిబితెను ॥ తక్కరమానిత్రవద్దిదాసు
నియాధినమ్మె ॥ నిక్కినికింక్తరుండెనికండ్దిబలువుండు ॥౨॥ ఆరసికమ్మరప్రంపహ్లాదవరదుండని ॥ పిరువెడ్డకాంఘ్రివిడ్డిబెంసి
శ్రీవేంకటపతి ॥ సారెని శరణాగతజనునికాధినమ్మైతె ॥ విరితినిదాసునికింయుడివాలమోక్షము ॥౩॥ ❀ ॥

ధన్యాసి॥ పల్లవి॥ అయిగాన మోసబోక హరినికి అన్నియును। ఘడియించ్చుది యెక్కడు కమలారమణా॥——॥ నిన్నుం
జూడని కన్నులు నిచువల కన్నులు। బిన్ని నికథవినని చెవులు రాధ్నపుంజెవులు। వున్నతి నిరడకు రాకున్న కాళ్ళు మరగాళ్ళు। సన్నుతి
త్రియ నిజింపప్పాసరి ను పజింపప్పు॥౧॥ చెరి నిన్నుం బూజించ్చని చేయి దంత్తైన పుంజెయి। తారినికు మోక్షన ద్రితలయె పెడతల।
సారెని ముద్రవెని బుజములు బుష్టుజములు। తెరిసి దాస్యము వేని దిహాము సంద్ధిహాము॥౨॥ ఘనమాలలున్న గ్రీవము
కంబ్బుగ్రీవము। ఘునమి డిడెలియు డికైవల్యము। యెనయ శ్రీవెంక్కడి నెఇ ధునన్ను నెలితి వి। అనుమానమెల్లం బాసిన
న్నిదినాకును॥౩॥ ❀ ॥ సామంత్తం॥ పల్లవి॥ అండ్డకు రంగాడు నెంగాల్చుద విూండ్లపనికింత్తే। ఇండ్డునం డ్డనివేకత్త
వెండ్డిదారమున॥——॥ ఇంచ్చుకంత్త వెలంగౌండ్డ యెత్తినదెప్పుడు వు। ముంచ్చినాన సారభారము మోవలేవా। అంచ్చు
లచివతలకునమృతమిచ్చి ననివు। కంచ్చానన్నము వెచ్చికాను నాన్నంత్త॥౧॥ వడి ద్రౌపదికడుయవలువలిచ్చి
ననివు। బెడంగు నాకు సంగ డ్డిచ్చి పంచ్చు పెంత్త। జడిలియింద్రాదులకు సంపద చ్చిన ద్దనివు। కడునాకున్నె బాక
భాగము లిచ్చు పెంత్త॥౨॥ బాసంగలారము వెల్లం బూన్న గండ వైననివు। వుసురైనాలానని వువుండ్డు పెంత్త। వేసుగ శ్రీవెం
క్కటేశ్వర ము లిచ్చె నికు। డెసనాకారికెల్లాం జిమ్చు పెంత్తా॥౩॥ ❀ ॥ గుజ్జరి॥ పల్లవి॥ అండ్డాంకరాం డాండానె అంత్త
రిన్నడు గాండు। ముండ్డు వెనకెంచ్చె నాముఖ్యుండియతండు॥——॥ చిత్తమంత్త మున్న ఖమిదీసుకొనని చ్చెనా। అంత్త
లనతం కూడియొదగియసంబడును। సత్తసత్త నిడిసు విచారంబ్బుగలిగెనా। వృత్తమవివెకియని వూహింపుంబడును॥౧॥
భావము సభావమును పరికించ్చితేని సినా। కైవల్యనిలయము ండదికానంబడును। ద్దైవంబ్బుండన్నుమతిం దలంబో యనె
చ్చినా। జీవన్ముక్తుండని చెప్పంగాను నతండు॥౨॥ అదరికైంకార్య ధనమార్జించ్చ సోపెనా। దిడువైజితెంద్రియస్థిరుండాతం
డు। జడియు శ్రీవెంక్కటేశ్వరు దాసుండాయనా। బడిబడిం డుడంబర బ్రంహ్మమె యతండూ॥౩॥ ❀ ॥ ❀ ॥

మలహరి॥ పల్లవి॥ పరమపురుష హరి పరమపరాత్పర। పరరిపుభంజన పరిపూర్ణ నమో॥ — ॥ కమలాపతి కమ
లనాభ కమలాసనవంద్య। కమలవిలాసానంత కరిబిఘనసముదయతేజా। కమలామలపత్రనేత్ర కమలవైరివర్ణగా
త్ర। కమలపద్మయోగి ప్రియహృదయ నమో నమో తే హరి నమో నమో॥ ౧॥ జలనిధిమథన జలనిధిబంధన జలధిమధ్యశ
యనా। జలధియంతర విహర మత్స్యకచ్ఛపయువతారా। జలనిధిజామాత జలనిధివిశేషణ జలనిధిసప్తకగమన। జల
నిధికారుణ్య నమో తే హరి జలనిధిగంభీర నమో నమో॥ ౨॥ నగధర నగరిపునందిత నగవరయుగార్భక నాథా। నగపారి
జాతహరణ సరసపన్నగపతి రాజశయన। నగకులవిజయ శ్రీవేంకటనగనాయక బ్రహ్మవిధియా। నగధీరా హరి త్రి
సర్పిత్రిభువన నారాయణ నమో నమో॥ ౩॥ ✥ ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ అద్వయితే నాయంతయ్యా ఏమి వైతివయ్యా। మద్వి
మీతిముక్తి యాసమాన [illegible] నదవయ్యా॥ — ॥ పాలంతులు వేరా భూమిభాగించ్చె సితెనా। కలకాలమింద్రియాల
కానిచి వేడా। తాలియూసం [illegible] సారము వేడా నాకాంక్షలు వేవా। యెలమి నిన్నంగా [illegible] లుచుఁ బిండ్డుకదవయ్యా॥ ౧॥
ధరలాంబనబండి వేడా తగిలి నాలయాన సతేదా। విరుల యజ్ఞానపు బింకబివేడా। అరయంజవులు లేవా అండ్డకొనాలిక
వేడా। యిరవై నిన్నంగాలుచు బిండ్డకదవయ్యా॥ ౨॥ అట్టేసవ్వాపరాధినపరాధాలెంచ్చనేల। గట్టిరాళ్లమావిగంట్లక
త్తెల। నేజ్జన శ్రీవేంకటపతి నిన్నుంజూచిరావకుండ్డ। ఇట్టే నిన్నంగాలుచు బిండ్డకదవయ్యా॥ ౩॥ ✥ ॥ బౌళి॥ పల్లవి॥ మఱిగి
నె మిసితుమగిడి నెనెండ్డువాడు। సరుసదైవము నికెవరకాయి బాచ్చెను॥ — ॥ తల్లిగ్రావించ్చి మొత్తినందనయుండు తల్లి
కాంగ్గె। యెల్లగాంబట్టిపినంగి యెడిబినడ్డు వెల్లవిరిపైహరి నివు విషయాలం జిక్కించ్చితే। ఇట్టిడె నిన్నండలంచి ఇదుదూరి
నెను॥ ౧॥ కన్నతండ్రి బాలునింజుం క్రంబెట్టిడించ్చితేను। కానిలివిలుచు ముద్దుగునిబినడ్డు। వున్నతినాలాను ండ్డివృారక్ర
మాయు నాపైంబన్నితే నిన్నెసాలవిపగదులాడిను॥ ౨॥ దైవము దాతవుని వెతల్లివిడండ్రి వినివె। భావించ్చి చేపట్టితె నిబండ్డ
నెనింత్తె। శ్రీవేంకటపతి నివు చేకాని రక్షించ్చుంగాను। జీవుండనయున నేను చెలంగి మొక్కెనూ॥ ౩॥ ✥ ॥ ✥ ॥

లలిత॥ పల్లవి॥ యెట్టు వలసినం జేయుమిన్నియు విచిత్రమే నెట్టన సేరండనా ని వెయింత్రాను॥—॥ పెనిలు నిగుణమన్నవిం
చ్చితిమితొల్లె। సావధానము గసర్వ శాస్త్ర విని వు। ఆవల నాకిదురెయు మది చెప్పితిమి నేను। దైవిక మైన ద్విష్ప తంత్రం
డవు నివు॥౧॥ తగిలి నిన్ను నారాధ్యానించితిమి తొల్లి। జగతి నివు పూర్ణ చైతన్యుండవు। జిగి నిశావము సోహం జిం
చ్చినుడిగి డిమి। మగుడి శబ్దార్థరమ ంత్రరూపుండవు॥౨॥ చెవమీరకి రులం బూజించితిమి నిన్ను। శ్రీ వేంకటేశ
ని పృథ్వాపతి వి। దేవదేవ నిన్ను నివేతం కవెల్లానెంచ్చుకొని। కావు ముని వార్కొండ వేకరు నాని ధివి॥౩॥ ✿ ॥ బౌళి॥
పల్లవి॥ యీతని మూలమే హాయిలంగలధనములు। యీతండు మాకుంగలండు యెంత్రెడు ధనము॥—॥
విరతి మాధనము విజ్ఞానమే ధనము। మరిగిన తత్త్వమే మాధనము। పరము మాధనము భక్తి మాధనము మా॥ క
అ ౧౬౦ రిరాజ వరదుండే కైవల్య ధనము॥౧॥ శాంత్తమే మాధనము సంకీర్తనే ధనము। యెంత్తైనా నిశ్చింత్త పిని
హాధనము। అంత్తరాత్మ మాధనము హరిదాస్యమే ధనము। యింత్తట లక్ష్మీ కాంత్తుండింద్ర మూలధనము
॥౨॥ ఆనందమే ధనము ఆచార్యుండె ధనము। నానాదంబరి పూర్ణమే ధనము ధ్యానమె మాధనము దయె మాధన
ము। పాని శ్రీ వేంకటేశ్వద్రిపతి యె మాధనము॥౩॥ ✿ ॥ భవుళి॥ పల్లవి॥ నిమాయ కల్లగాదు నిజము డెలియరాదు।
కామించ్చి హరి నిమార్కొండవెనిజము॥—॥ చచ్చిడిదారకమాయ సరిం బుట్టిడారకమాయ। మచ్చుమె పుల రిరు
లు మాయలొ మాయ। వచ్చిడిదారకమాయ వచ్చి హాయ్యెడారకమాయ। రచ్చు పద్ది హరి నిమార్కొండ వెనిజము॥౧॥
పొద్దువాడచెడి మాయపొద్దుగుంక్కెడారకమాయ। నిద్దరయు మెల్క నిడినిండ్దు మాయ। వాడనే సుఖమును మా
య కొగిడుఃఖమోరక మాయ। గద్దరి శ్రీ హరి నివార్కొండ వెనిజము॥౨॥ కూడిడిదారకమాయ కూడిపాసిడారకమాయ।
ంపెడ నెచ్చి గతి శ్రీ వేంకటేశ గుండవు నివు। వేడుక నిరిగకాంద్దవిడుబంచ్చుమీమాయ। వాడరవెడ కితినివార్కొండవెనిజము॥౩॥

డేసాళం॥ పల్లవి॥ తిరుమలగిరిరాయ దేవరాహుత్తరాయ। సురతబిన్నాణరాయ సుగుణకానడరాయ॥ —॥ శిరుల
శింగారరాయ చెలువపు తిమ్మరాయ। సరసవైభవరాయ సకలవినోదరాయ। వరవసంతములరాయ వనితలవిడెరా
యము। గుపతైన తేగరాయ కొండ్లకానడరాయ॥౧॥ గొల్లెతల వుద్దండరాయ గొపాలకృష్ణరాయ। చల్లువెడజాణరా
య చల్లంబరిమతరాయ। చెల్లుబడిధర్మరాయ చెప్పరానివలరాయ। కొల్లలైనభోగరాయ కొండ్లకానడరాయ॥౨॥
సామసంగీతరాయ సర్వమోహనరాయ। ధామవైకుంఠరాయ దైత్యవిభాళరాయ। కామించి నన్నుంగూరిచి తెంగరుపెం
చితివి నన్ను। శ్రీవేంకటగిరి జయశ్రీవేంకటరాయ॥౩॥ ❁ ॥ భవుళి॥ పల్లవి॥ అన్నిదశాంతుం డైతే హరిదాసుండౌ
దానె। సన్నుతిం డానె పో సర్వజ్ఞుడవమయుండు॥ —॥ అత్తల మనసు యింద్రియాధినమైతేను। చిత్తబుండనెడి వాండు జీవుం
డు దానె। కొత్తగాం దనవునని కోపానకాధినమైతే। తత్తరపు రుద్రుండు నుండానె తా నె॥౧॥ భావము వుద్యోగముల
ప్రపంచాధినమైతే। జీవుండు బ్రంహ్మాంశమై చెలంగుండానె। కావిరిరేయింబగలు కన్నులకాధినమైతే। ఆవలం జం
ద్రసూర్యాత్మకుండుదానె॥౨॥ కోరికం దనబ్రదుకు గురువాక్యాధినమైతే। మోరతోపు లేని నిత్యముక్తుండుదానె। ఆరయ
శ్రీవేంకటపతికండాతుమ ఆధినమైతే। ధారుణిలో దివ్యయోగి తానె తానె॥౩॥ ❁ ॥ సాళంగనాట॥ పల్లవి॥ ఇహమె పో పా
రమె పో ఇంక నాకు। సహజమై హరియే శరణాము నాకు॥ —॥ చిత్తమిదియె హరిచింత వేవేల సంఖ్య। హత్తుల హరి
ండలం చంబాడ్సవేదు। జెత్తుల కన్నులు రెండ్లు చూపులైతేననంత్రాలు। తత్తరించి హరిరూపు దగ్గరి చూడవేడు॥౧॥
చేతులివియు రెండ్లు చేష్టలు లక్షోపలక్ష। యీతల హరిం బూజించు నిచ్చవేడు। జాతినాలికవాకదేవపులు కోదనం
గాదె। తిహరినామము చ్చరించువేళ లేవు॥౨॥ వీనులివి రెండ్లేవినికి కాలంది లేదు। పూని హరిభక్తి వినబుద్ధి లేదా।
యీనటన శ్రీవేంకటపతియుండెడు చూచిననుతానె యుతేవింకటం దడంబాడు వేదా॥౩॥ ❁ ॥

రామక్రియ ॥పల్లవి॥ వినవమ్మ జానకి నీవిభుఁ డింత్తశిశినాఁడు। యెనశి యీ రఘురాముఁ డింకనేమి శేసునో॥ —॥వా
నరులదండ్డు గూడి వారిధి కొండ్డలం గట్టి। ఆనిలంక చుట్టిరాన డివిడిసి। కోనల ఇంద్రికూట మెక్కి గొడగులన్నియుం జెక్కి।
యెనెపా నరఘురాముఁ డింకనేమి శేసునో॥౧॥ కోరి ఇంద్రజిత్తుం జంప్పి కుంభకన్ను నిర్జించ్చి। ఘోరదానవులనెల్ల కూ
లంగుమ్మెను। మారణాపోమము శికిమస్తకమింత్తాం జెరిచె। యీరసాన రఘురాముఁ డింకనేమి శేసునో॥౨॥ రావ
ణావణను జంప్పి లంక్క విభీషణునికిచ్చి। చెవల నోసి తనిన్నుం జేకొనెను। భావించ్చి శ్రీవేంకటాద్రిం బద్దముడాంగద్దుకొ
నె। యీవలనావల నంతం డింకనేమి శేసునో॥౩॥ ❦ ॥శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ ఇంత్త దుహారి నికాని యెంన్దునను ంగాననన్ను।
౧౬౧ కొంత్త నాకుం దెలుసరా గురువులాల॥ —॥తనువు హారియితలంపు హారియి। నినికిమ నికియునువిష్ణుండి। క
నుంగొను చూపులు కమ లనాభుండి। యెనశిజీవుని శక్తియెడనెడనున్నడా॥౧॥ లోకమెల్ల మాధవుండి లోనె
ల్లంగిరి వుండి। వాసునుక ష్యము శ్రీవైకుంతుండి। చేకొని చైతన్నమెల్ల శ్రీ నారాయణుండి। యీకడ
నినసువాండ నెడనుండ్డు వెండనో॥౨॥ వెనకను కృష్ణుండి వెసముండ్డ చ్యుతుండి। కొనమొదలు నడుము గోవిండ్డు
ండి। యెనయం గశ్రీవేంకటాదిరియమింత్తాను। అనుగు నాప్పతంత్రమడియెడనున్నడా॥౩॥ ❦ ॥లలిత॥
పల్లవి॥ కలిగె మాకు నిదికైవల్యం। కలకాలము పంరికథాశ్రవణం॥ —॥అచింత్య మద్భుతమానం ద్దం। ప్రచు
రం దివ్యం పావనం। సుచరిత్రం శ్రుతిశోభితం। అచలం బిది హరికీర్తనం॥౧॥ నిరతం నిత్యం నిఖిల
శుభకరం। దురితంపార్చనదూరం। పరమమంగళం భావాతీతం। కరివరదం నిజకైంకర్యం॥౨॥
సులభం సుకరం శ్రీకనాశనం। ఫలదం లలితం భయహరణం। కలితం శ్రీవేంకటపతినిరణం। జల
జోదరు నిచ్చుస్తోత్రం॥౩॥ ❦ ॥

బౌళి॥పల్లవి॥యెఱుఁగుదుఁగద్దనెఱిఁగమిమీలు।మఱితెలివికద్దిమఱపెఱుభము॥——॥లఁప్పుడువెఱిఁ
గములవలవెఱిఁగము।పంప్పులబాల్యమెపరినామము।యింప్పులునెఱిఁగముయెగ్గలునెఱిఁగము।జం
పులనిదురిసకళసౌఖ్యము॥౧॥ఆసలివెఱిఁగముఅలమదవెఱిఁగము।మూనినగర్భమెమునసుఖము।వా
సులునెఱిఁగమువంత్తులునెఱిఁగము।వెసదవుద్దనివిధమెసుఖము॥౨॥పాపమువెఱిఁగముబంధమువెఱిఁగ
ము।శ్రీపతిదలప్పమెశిఖరము।యెపునశ్రీవేంక్కటపిళ్ళురుశరణామె।తిపులుమఱిబిడిద్వ్యానంద్దమూ॥౩॥ ✤
లలిత॥పల్లవి॥కలిగెనిదెనాకుకైవల్యము।తొలుతనెవ్వరికిదొరకనిది॥——॥జయపురుషోత్తమజయపీ
తాంబ్బర।జయజయకరుణాజలనిధి।దయయెఱింగ్గనెధర్మ్మముమునెఱింగనా।క్రియయిదినిదివృకిర్త్త
నమె॥౧॥శరణామునా వింద్దశరణాముకిశివ।శరనాయిశరనాయిశ్రీ జనార్ద్దన।పరమమెఱి
ంగ్గనుభక్తియెఱింగ్గను।ని రతముమునాగతినిదాస్యమె॥౨॥నమోనారాయ ణానమోలక్ష్మీపతి।నమో
పుండ్డరికనయనా।అమితశ్రీవేంక్కటదధిపయుడెనా।క్రమమెల్లనునికయిఁక్కయ్యగమె॥౩॥ ✤ ॥శంక్క
రాభరణాం॥పల్లవి॥హరియునెక్కండిగురిఅశ్వవానెక్కడిగురి।విరివినెంత్తవదివినావెరుగాఁజూయ్యూ
నా॥——॥అంద్దరిచూపులునెక్కట్టినంద్దుకుగురి।యెండ్డాంగొండ్డకొండ్డకాయితరముగాఁజూచెరా।
అంద్దరిరుచులునెక్కట్టినంద్దుకుగురి।చెంద్దితిపుతిపికాకచెందుగాఁజేకొనెరా॥౧॥వాప్పుగానంద్దరివ్రా
పుగవొక్కట్టినంద్దుకుగురి।కప్పురమడికాకకస్తూరిగామూఁకొనెరా।యెప్పుడూనింద్దరివినికెకమ్మెనంద్దుకు
గురి।తిప్పితిద్దుతిప్పకాకడివెనగావినెరా॥౨॥యీరితినింద్దరిచిత్తమెకమ్మెనంద్దుకుగురి।మెరతానుసూర్యోదయ
మువింఁచ్చిరికతిరయ్యూనా।తిరిశ్రీవేంక్కటపతిడెవుంట్టెనంద్దుకుగురి।కొరినవారివరావికొంగ్గప్పెఁడిగాడా॥౩॥ ✤

చాళి॥ పల్లవి॥ నిరుపీతుకానన్నని వురక్షించ్చేవింత్తే। నిరతి నాకొంరకె వాని నుకివించ్చేది॥——॥ ముండ్డు కిరు విత్తు చ
నిమోత్రుము నివిత్తువని। బండ్డు కద్దు దుఃఖములంబాపుదువని। యిండ్డరి యూసలనెవా యెచిన నాభయ భక్తి। యె
ండ్డ ననావల్లనికనింన్చుకంత్తాతెడు॥ ౧॥ జన నాలు చూచిచూచి సరిమరంగొలు చూచి। వె నకడి నికథలు విని విని। నిను
షైయియా యూసనెవాని న్నసారింబాగడిడి। వానరణి యూసివావు పరాంగసురవు॥ ౨॥ లోకులు గొలువంగా నులాన నివుచు
ండ్డంగాను। డికాని గురుండు బాధించ్చుంగాను। కైకాని శ్రీవెంక్కటేశ కరుణించ్చుంగా నివు। దాకొని యీయూసకి ని
దానిన్నెకాళిచితి॥ ౩॥ ✱ ॥ సాళంగ్గ॥ పల్లవి॥ నానా భక్తులివి నరుల మార్గ్గములు। యెనెపానన్నైనా నాతండియ్యుకొ
ఆ నుభక్తి॥——॥ హరికింగా వాదించ్చుదడిచ నాదభక్తి। పరులంగొలువక వుండ్డ పతివ్రతాభక్తి। అరని యూత్తంగను చ
౧౬౨ డియెవిజ్ఞానభక్తి। అరమ రచిబొక్కుడిలౌనంట్టభక్తి॥ ౧॥ అతినాహసాలవృ జ ఆడిరాక్షసభక్తి। అతని దా
సుల కివెఅడియెతుతియ భక్తి। క్షితి నెకపని గొతిటెసుదితామసభక్తి। అతం డిగతె నివుండ్డు దడిచైరాగ్య
భక్తి॥ ౨॥ అద్వైపుతంత్రుండౌది అడిరాజసభక్తి। నెద్ద నరరంగానుదినిమ్మలభక్తి। గద్దిగా శ్రీవెంక్కటేశు కింకర్య మెకి।
తద్దముద్దతెనిడితగనిజభక్తి॥ ౩॥ ✱ ॥ సాళంగ్గనాట॥ పల్లవి॥ కండ్డిరా వింట్టిరా రమలనాభుని కీర్తి। పొండ్డనిత
నికరంగా మోకదివుపాయము॥——॥ యీతని నాభింబొడమె యిక్షైన బ్రహ్మయు। యీతండె రక్షించ్చునాండ్డు
యింద్రాదుల। యీతండాకుమీందండె వెనె కాన్నవము నాండు। యీతండె వాహారి మనకిండ్డరికి దైవము॥ ౧॥
యీతండె యసురబాధలెన్నియుంబరిహరించ్చు। నితని మూండడుగు లెయీలొకాలు। యీతండె మూలము ండ్డె
నెతెంచ్చిరకరింగాచె। నితని కండ్డెవెల్లుతింకమరికలరా॥ ౨॥ యీతండె వైకుంఠనాథుండితండె రమానాథు। ండితండె
వెదాక్కద్దైవమున్నిదండానె। యీతండె అంత్తరియామి యీచరాచరములకు। నితండె శ్రీవెంక్కటేశుండిహపరధనము॥ ౩॥ ✱

సామంత్తం॥పల్లవి॥ శింగ్గారమూరితివిచిత్తజగురుండవు। సంగ్గతింజూచె కుమిమ్మ నాసముఖా॥——॥పూవుల
తెప్పుల దూండపొలంతులు నివునిక్కి। పూవులాకసము మోవంబూంబిచల్లుచు। దేవదుండ్డుభులు మ్రోయ దేవతలు
గొలువంగా। సావధానమగు నీకు సాసముఖా॥౧॥ అంగ్గరంగ్గవైభవాలనమరకామినులాడ। నింగ్గినుండ్డి దేవతలు ని
న్నుంజూడంగా। సంగ్గీతతాళవాద్యచతురతలు మెరయ। సంగ్గడిం డెరె తిమిరాకు నాసముఖా॥౨॥ పరగంగానె దిలాన
పనిం డిమెడనుండ్డి। అరిడీనిండ్డిరయు నివారగించ్చు। గరిమ శ్రీవెంకటపతి కన్నుల పండ్డువగానంగ। సరవి నీకొలాడు
మీకు నాసముఖా॥౩॥ ❀ ॥శంకరాభరణాం॥పల్లవి॥ పట్టితెనిమన భ్రమగారక। నెద్దనందాంగరు గొంచ్చు నివాండా
॥——॥ బొతప్రవర్త్తకుం డిట్టియ్యడు తెలిసి నంత్తరాత్మతాంగానా। తటినాతని దూరంగనేలా। గతియ నితలం
చినకావనివాండా॥౧॥ తెగనిబంధువుండు దివుండు బగివాయుం డిహాముంబరమునను।
అగపడి సంద్దిహాము తెలా। తగనమ్మినదయ ద్దలంచన్నివాండ్లా॥౨॥ హృదయ ము శ్రీవెంకటపతిపుండు।
మొదలనె ఆనంద్దమూర్తి గన। కదినివెలినివెదరంగనేలా। యెడరంగనినవరమియ్యనివాండా॥౩॥ ❀ ॥
గుండ్డక్రియ॥పల్లవి॥ తానెతీరియుంగా కతలంచంగనె ద్దువచ్చు। నానాగతుల తననాథాకృపయా య ॥——॥
అద్దియొంబడియ్యెనయ తత్త్వాలలోన దా। తెద్దలధ్యానాత్మకొన్ని దివెనలదా। మద్దతావేదములదమంత్రము
లదకొన్ని। యిద్దిచిక్కలు భూమి నీంకనెన్నిగలవా॥౧॥ కదిశినయ ఘువడిగడియలలోన దా। పొదలునదర
లదభాగములదు। నిడురచాంకరొంత్తనెయ పుట్ట కొన్నియ దా। యెడదమూడంగంజూడనింకనెన్నిగలవా॥౨॥
రివగలుకన్నులివిరింద్దిలోనెయదా। ధైవము జీవులలోనెతా సరమదా। శ్రీవెంకటాద్రిమీందంజేలం గియా
తండ్డియదా। యెవం క్కనిచెంతలు యింకనెన్నిగలవా॥౩॥ ❀ ॥

డిసాళం॥పల్లవి॥ యింత్తదంబారానవచ్చునెక్కువతక్కువలెల్ల।జాంత్తి ఇంద్రియాలకెల్లం జాలలగివుండ్డిన॥—॥
మాదలాడవచ్చుంగానిమనసులుపడ్డరాదు।చాయువరెక్కినయడ్డిసతులంగంట్టి।కొడిచదువంగవచ్చుకొప
మునిలుపరాదు।జూదరైవాకండుదన్నునాంకనాడితేను॥౧॥అండ్డరిడూఋించ్చవచ్చునాసలుమానంగరాదు।
కండ్డువైనమించ్చులబంగ్గారుగండ్డి।అండ్డాలమోక్షంగవచ్చుహరిభక్తిశియరాదు।జాండ్డలసంసారపుభాగ
ముగండ్డిను॥౨॥మోడలంబుడ్డంగవచ్చుమోక్షముంబాండ్డంగరాదు।పొడిగిపుణ్యరాసులభాగముగండ్డి।యె
డుదళవెంకటపతిఇడివానిశరణాండ్డి।కడిశితినిష్టవానికరుణాగండ్డిను॥౩॥—శ్రీ—॥లలిత॥పల్లవి॥అంత్తర్యామిఅ
అ ౧౧౩ లక్ష్మీతిసాలశితి।ఇంత్తదనిశ్చరణిడిచొచ్చితిని॥—॥కొరినకోర్కులుకాయనిరద్దు।తిరవునివవితెంచ్చుకా।భా
రపుంబగ్గాలుపావపుణ్యములు।వెరువులంబావునివ్వవడ్డనకా॥౧॥జనులసంగ్గములంజ
క్కరాగములు।వినువిడువవునివువిడివించ్చుకా।వినయపుదైన్యమువిడువనికర్మము।చనడడినివి
దుసంత్తపరచకా॥౨॥మదిలాచిన్త్తలుమయిలలుమణుంగులు।వడలవునివవివడ్డనకా।యెడుదనెవెంకటపె
ంక్కడపతిరనివపే।అడనంగాచితివిఅడ్డిడ్డనకా॥౩॥—శ్రీ—॥మలహరి॥పల్లవి॥మగందువిడిచినామామవిడువనియా
డ్డునెగడినవెఘిశియునేనెరాయంగాని॥—॥నరకమునను కొనినరలాతానవిడిచె।నిరయముతావకొనినేనవి
డువంగాని।వరగుయోనులుకొనిబడ్డబాయిదవేసి।జారిడియోనులకొనిబారకనేమానంగాని॥౧॥పాపము
కొనినన్నుప్రపంచ్చానవిడిచె।పాపముశియకకొనిపడ్డరుండంగానినేను।యెపునడిహముకొనియింద్రియాలకానవిడి
చెకైవుశ్రీశికాయకనెంగాయముమోచితింగాని॥౨॥మాయయెల్లనన్నుకొనిమనసుకానవిడిచె।మాయలనేవిడువకమ
సుదండగిలెంగానినాయలనిమివిడిచినాను।తాళ్ళవెంకటపతిపాయకనైలితివిభాగ్యముంవిడువంగావి॥౩॥—శ్రీ—॥

ధన్యాసి॥ పల్లవి॥ ఏకాంతమనసున నేనుండ్డేంగాక। యెక్కడి పనులు దానే యెఱంగండా॥—॥ బలుడిపహమిచ్చువాండం
డు ప్రాణము కాచినవాండు। భళ్ళం పోషగినవాండు దైవమే కాండా। వెలుపలిలం పొదలు వేవెలుగ డిబ్బితాను। మలకి
ఖంత్తలోనన్నుమఱచినా॥౧॥ జగము లేలెడివాండు సంసారింజేసినవాండు। తగు తైయుండ్డినవాండు తానే కాండా।
బెగడరుండ్డడిసాయుపెరుగంజేసెడివాండు। తగినట్టునడపించ్చుండా నేరండా॥౨॥ మోదలైయుండ్డెడివాండు ముం
ద్దరం దపయ్యేవాండు। యెదలోనివాండు శ్రీవెంకటదేవుండే కాండా। వడివించ్చి బుద్ధిలిచ్చి చైతన్యమైనవాండు
పొదిగినాడా పుడుం దెబ్బాగించ్చుండా॥౩॥—శ్రీ—॥ సారంగనాట॥ పల్లవి॥ దేవతలుగెలువ రాకాత్తె గిద్దెత్తు బుపారరా। భా
వించ్చనింత్తడిలో భూభారమెల్లనకాంగె॥—॥ నెండుకృష్ణుండు జనించ్చెనిండె శ్రీజయంత్తి। నెండే రేపల్లెలోన నెలవై
నాండు। పెండు కయకౌడ డు బిడ్డండైనాండిదే నెండే। పాంతిమి జాతకమ్ము మో ప్పుగ నాయనెండు॥౧॥ ఇప్పు
డిదేసేవ్పు చనిచ్చెను పుత్రోత్స వము। ఇప్పుడు తొట్టెలనిడి రింత్తు వెల్లను। చెప్పరా నిబాలవిలక్షీయంగలడెల్లాం
జెత్రి కప్పెను విష్ణుమాయలు గక్కననెండిపుడు॥౨॥ ఇదివాలవసుదేవునికింద్ద్వెరలెల్లం బాసె। ఇదివోదేవకితపమిద్దె ఫలించ్చె
చెడేకతాలనివిదె శ్రీవెంకటాద్రిపైనిదె। యెదనలమేలుమంగ్గయొక్కెవున్నదిదివో॥౩॥—శ్రీ—॥ బౌళి॥ పల్లవి॥ పాతపెనిసుంగాకా
తండ్రిలమానుసు। మితినాతనిడూరకమెచ్చవలెంగాక॥—॥ ఆగమభాగములకు హరినాలోనున్నవాండు। చెగడిరవాడు
మెపెంచింత్తించ్చుంగాక। సాగినప్రపంచ్చములో సంసారింజేసినవాండు। యెగతిరక్షించ్చుండానె ఇన్నిజీవాంగాకా। ౧। ఘో
రుపాపదడిహమిచ్చి పుట్టించ్చినట్టివాండు। ప్రేమతొ అన్నపానాలు పెద్దంగాకా। ఆమనిపంచ్చేంద్రియాలనయు పెడరించె
వాండు। నేమపుం బుద్రదారలైనిండ్డకుండ్డంగాక॥౨॥ ఇహపరములకుండానికిడైనట్టివాండు। సహజానన్నిండు
నుజరపుంగాక। వహి శ్రీవెంకటాద్రిపైవరములిచ్చెడివాండు। మహిమతో మమ్ముకేని మన్నించ్చుంగాక॥౩॥—శ్రీ—॥

కన్నడగౌళ॥పల్లవి॥యెన్నటికినేమనంగలనెంత్తబలునుండనేను।నన్నునునీవేయింకనన్నుమన్నించవయ్యా॥—॥కామ
క్రోధములకుశానకొలికాంపను।ఆమనియింద్రియములకడిబంధ్దను।దిమసప్రపంచలకుతిరనిలగ్గస్థుండను।యీమ
రంగువాండనిన్ననైద్దుగారించినయ్యా॥౧॥పాయనిసంసారానకుబద్ధివనివాండను।కాయపుభోగాలవుండిగపువా
ండను।పాయపుమదములకుపంగ్గెమ్మైనవాండను।యీరొడనిపాండననియెద్దుగారించినయ్యా॥౨॥సరింగమ్మగము
లకెల్లచనవరిబాడుకను।కారలజన్మములయప్పులవాండను।అరయశ్రీవేంకటేశఅంత్తలోనన్నేలితివి।యిరవై
ద్దుండ్డకునన్నెద్దుగారించినయ్యా॥౩॥❀॥దేసాక్షి॥పల్లవి॥యెఱుంగువారెరుంగుదురియధర్మము।యెఱుంగనివా
ఆ ౧౯౪ రికిదియెఱుంగనియ్యదు॥—॥మోదలంగలుగువాండేముండ్డకనుంగలవాండు।అదననాతండేపరమాత్ముండు।
యెదుదంగలిగినదియిన్నిద ంగలిగినది।పదపడియిదియెప్రపంచము॥౧॥వేద నిదానికిమరివేదిన్నండును లే
దు।జడిగొన్నదిదియెసు జ్ఞానమార్గ్గము।వుడివాంగలదెన్నండువుడివాంగ లిగినది।కడగడనితిపుసుకర్మ
మార్గ్గము॥౨॥యెంచ్చితొల్లినడచేవేఇపుడునునడచేవి।మంచిశ్రీవేంకటేశ్వరుమహిమలివి।అంచునిపుడుగా
ననివల్లనాండుంగానన్నివే।మంచ్చువండ్డివిషయపుమాయావాదములు॥౩॥❀॥లలిత॥పల్లవి॥కేశవదాసినైతి
గెలిచితినన్నిటను।యీశరిరపునేరాలింకనేలావెదక॥—॥నిచ్చలుంగారికలియ్యనినామమేచాలు।తెచ్చిపునితుంజేయ
నితీర్థమేచాలు।పచ్చిపాపాలకాంచనిప్రసాదమేచాలు।యెచ్చుకొండ్డవుపాయాలుఇంకనేలవెదక॥౧॥ఘనునిం
జేయంగనునిక్కైంకర్యమేచాలు।మోనశ్రీరక్షించునునిముద్రలేచాలు।మనివికావంగందిరుమణిలాంచ్చనమేచా
లు।యెనసినదీక్షదేసఇంకనేలవెదక॥౨॥నెలవైనసుఖమియ్యనిధ్యానమేచాలు।అలదాపుదండ్డకునియచ్చనే
చాలు।యిల శ్రీవేంకటేశయిన్నిదమాకుంగలవు।యెలమినితరమ్ములుయింకనేలవెదక॥౩॥❀॥

డినాధరం॥ పల్లవి॥ శ్రీవల్లభము నరకండ్రైక్కెంతర్పమెక్కడు। ఘనవిభుండని ప్రమాణంబెక్కినమ్మనమిదివాం॥ —॥ చేపట్టి నీశిర
సుప్రాజించ్చె అపాలమికరీంప్డె। నిపాదాలు ప్రాజించ్చెనేమమెక్కడు। మాపుడులంరానినుంగణ్రియుండ్డెమేశమోహం
దాపగునిదాసుల శిషత్రుమెక్కడు॥౧॥ పాలినిత్రు సేవడజ్జివి నైగళ్ళిగంచ్చుదాకండ్డె। నరయానిదాసులవెంకర్ణానక్కడు। వె
ప్రవనిచెవిలాలివిన్నపాలు శియుకంప్డె। ధరణివూడిగకాండ్లుండలంఖుంచ్చుపెక్కడు॥౨॥ జక్షితుమ్ముధ్యులనిఖ్ఖునాయు
ండ్డుదకంప్డె। అప్డెనినామపలకుండ్డుసెక్కడు। ఇప్డె శ్రీవెంకటధిశయి విశివిండ్డవంక్కనే। తడ్డపువసాగంసనుపడి
శనెక్కడు॥౩॥ ✤ ॥ శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ నావల్లనిక్కెమున్నదినారాయణానివునన్నాలవించ్చి రక్షించ్చుపకారమిం
త్తెరార॥ —॥ సొమ్ముడినంబుడ్డినడ్డినామరిబండ్డిలిక్కడు। శ్రీమత్ళనండ్డుకంభ్రతియెమిసిగిని। చిమ్ముచునాలతండసనే
మింక్ట్రకపనివాదులతా। వృ మ్మడిండ్జెసిడివడ్డివూడిగలిశారా॥౧॥ ఆసపడిమ్మ నడ్డిఅతిథిబ్బలురాజ్ఞప। రా
సిశిశియెమిచ్చినరతిక్కెని। సబెలితనమున ప్రియాన్నని ప్రకమాడిమూన్నిడ్డెన్న పుంజేసుల మొక్కలింత్తెరార॥
॥౨॥ శరణాగతుండని కెప్పుడా శ్రీవెంక్కటపతుండ। దారనైయెమిపసరిపూంగంగలను। ధరలాసనిప్పడ యడలంచిన్నత్లుకారం
గా। పరగునిమఅంగనబడుకడష్కిగార॥౩॥ ✤ ॥ రామక్రియ॥ పల్లవి॥ అడిశిరణ్శ్రమునకనడ్డిదేవరవేడు। యిదిహరి
ముద్రాంక్కితమిండ్డెతెలియరా॥ —॥ అనాద్యయుధానిల్లుసురాళ్ళడివాయని। వినోదముగరుగ్గవేడముదెలిపె
డి। సనాతనము విష్ణుచక్రధారణాంపనె। అనాదిప్రమాణమండ్డెతెలియరా॥౧॥ యెప్పుయింద్రియనియప్పు
సూర్ప్యయని। అచ్చుగతుడకెక్కెనడెపాగడిశ్రుతి। ముప్పుదగాపిండ్డనిముద్రాధారణాకు। అచ్చుమయినప్రమా
ణమండ్డెతెలియరా॥౨॥ మునునెమినాతప్తంముద్రంధారయతని। వెనువెండ్డశ్రుతియడెవెల్లపరిశిశిని। పూన
శ్రీవెంక్కటపతిముద్రాధారణాకు। అనువుగంభ్రమాణానమండ్డెతెలియరా॥౩॥ ✤ ॥

పాడి॥ పల్లవి॥ ఇదె బ్రహ్మాణ్యమిక్కడను యిన్నిదిలోన దప్పమైతదియ్యులకితగున బ్రహ్మాణ్యము॥ —॥ హరింగా
లిచెవారికమరు బ్రహ్మాణ్యము। పరమవైష్ణవమే యీ బ్రహ్మాణ్యము। సరిగొహొష్ణవుండ్రదె హరువాదె బ్రాంహ్మాణ్య
ము। తిరుమంత్రవిధులదె తేంకువ బ్రహ్మాణ్యము॥ ౧॥ సతమై బ్రాంక్కితుల చరిత బ్రహ్మాణ్యము। పతిరంగతి యె
బ్రహ్మాణ్యము। వేలవె నివిరల సాత్వికమే బ్రహ్మాణ్యము। అతిపుణ్యయాధికారులే తప్పరు బ్రహ్మాణ్యము॥ ౨॥ అంచ్చుపంబర
మ భాగవతాధీనము బ్రాంహ్మాణ్యము। పంచ్చ సంస్కారాదులదె బ్రహ్మాణ్యము। యెంచ్చుం గ శ్రీవేంకటపతిఁ గడితండె
బ్రంహ్మాణ్యుండు। మించ్చియాతని వాకాదె మొదలి బ్రహ్మాణ్యము॥ ౩॥ ✤ ॥ నాట విగాళ॥ పల్లవి॥ విడువ విడువ
నెల్లా విష్ణుండు సంభ్రమించ్చిని। పోడిమానికన్నగతే పాండ్డమిరాసుగలు॥ —॥ తిరువిరాండనెక్కినెండు దివాత్త
ముండు వాండె। సారమైన శంఖచక్రశాఙ్గాయుధములవే। కారుకమ్మినా కాసానగరుడధ్వజంబ్బుదె। పా
రరాదానవులలపంత్తి ములు విడిచి॥ ౧॥ దండ్ల నెట్టినల్లవాండెద్దెవాలగా యందు। దండ్లి నెట్టె పుంజుద్దె
తపారపు మంగళ్లవి। కొండ్డవండ్లిరథమదె కొనపైండిఉండ్లవే। గుండ్డుగూలి విరుగరాగాబ్బునదైతేయులు॥ ౨॥
విజయశంఖము వట్టివిండె శ్రీవేంకటరుండు। భజనలమేల్మంగపలుమారు మెచ్చినది। త్రిజగాననాతనింజెరినదా
సులిదె విలో। గజబిజలింకనుడుగ రొకారకసులు॥ ౩॥ ✤ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ కామధేనువిదె కల్పవృక్షమిదె। బ్రహ్మాణ్యమును గ
ల ప్రపన్నులకు॥ —॥ హరినామజపమే ఆభరణంబ్బులు। పరమాత్మునినుతి పరిమళము। ధరశంఖచక్రధరు పాదరేఖె భాగము।
పరమంచేరింగిన ప్రపన్నులకు॥ ౧॥ దేవుని ధ్యానము దివ్యాంన్నంబ్బులు। శ్రీవిభు భక్తి జీవనము। ఆవిష్ణుకైంకర్యమె
సంసారము। పావనులగు యీప్రపన్నులకు॥ ౨॥ యెవ్వున శ్రీవేంకటపతి యుండే సర్వము। దాపై యితదివండ్డన
ము విధి। కాపుగలరఙగతు శేముస్సలు। పైపయి గెలిచిన ప్రపన్నులకు॥ ౩॥ ✤ ॥

మాళవిగౌళ॥ పల్లవి॥ చిత్తమిందరి నెరపు నెరమి। తాచికాచి యిదుతుదకిడ్చ్చె॥ —॥ దేవతల పాలుతీర
నిపుణ్యము। ఆవలంబాపంబసు రలది। భావింపు మనుజుల పాలి విరెండ్డును। శ్రీవల్లభని సిబినమాయ
॥౧॥ వేదశాస్త్రములు విజ్ఞానమూలము। ఆదినసత్యములజ్ఞానమూలము। సాందింపు రెండ్డును జగత్తుమూ
లము। భేదింప్పుయు విని పెరరింపసాలు॥౨॥ కావింపుఁగర్మగము కాయముచేతిడి। భావముచేతిడి పరమా
ము। తావులరెండ్డును ండప్పునిప్రకృతివి। శ్రీవేంకటేశ్వర చేంతలు నివి॥౩॥ ❁ ॥ దేవగాంధారి॥ పల్లవి॥ అ
డ్డము చెప్పంగరాదు అవుఁగాదనంగరాదు। వొడ్డినదవమ ధరించ్చె డాపెరబివులది॥ —॥ యూరికలెత్తెజన్న
ముబిం నిజంత్తువుల యండ్డు। కార్తికలు గొనసాగెంగొదనం గొడి। నారుకచెనె సంప్పుగలు నానారూపమ్మూ
త్రే। తారడిమిద నిచిక్కడివు ండు విజ్ఞనది॥౧॥ అల్లు కానెంగర్మగములు అ క్కడికెనిక్కడి। పిల్లచిగాయ
నుమాయ వెనరాముండ్డు। కెల్లు రంగెడిపామండ్డికిమ్మలచుట్టరిరాలు। పా ల్లువాడన్నండు భూమింపు
ద్దంగాంబుద్దినది॥౨॥ పండ్డను సంసారముఫలమైననానాంబికి। దిండ్డను నాలికెకు నెమ్మదింబవులు। అండ్డని
శ్రీవేంకటేశుండంత్తర్యామైవుండ్డి। వండ్డ వండ్డ నమ్మగమ్మకిక్కించ్చినది॥౩॥ ❁ ॥ శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ యెంత్తరం
త్రయిదియెమని హాగడుదు। యుంత్తకియు నికు నెడురావిరు॥ —॥ విడుగులంబాచెడిపను నినప్పువుంల।
కడయకపాకస్కుండిడ్డుండ్డినో। పుడికిటివశ్రీయుధము వెండికిని। జడియరమకరేసు సహించ్చెనో
॥౧॥ శరపరంపరల శిరములు నఱకంగ। యెరగాని రావణుండిమనెనో। పరియలు వారంగబ్రింపస్ర
ండ్డభారడ్డము। ఉరురింఖరవంబాచ్చునదయెడ్డా॥౨॥ గాంధపునిష్ఠురగదాహతికి మధు। కైటభుల తలలక
త వెడ్డా। యూదునత్త శ్రీవేంకటేశ్వర కృపను। పాడించ్చి దాసులు బ్రదుకుదయెడ్డా॥౩॥ ❁ ॥

దేవగాంధారి॥పల్లవి॥నీయంత్తనివేయి రింగినిబ్బునస్సుంగాతుగాక।మాయలలూంబూరతిదిమ్మరివాండనేను॥—
నిసరివాండనానిన్నుదూరేవాండనా।దాసుండనైకొలిచినతనుధారిని।వెసరింబ్బునొపుడునావెరవింబ్బుంగలనా।మా
నినపాపాలలూనిమ్మిలనాంకినాండను॥౧॥చిన్నవింబ్బేవాండనావిడుజూడువాండనా।అన్నిదరిరంగాయుబూబ్బినడ్డిజివి
ని।యెన్నిదికుత్తరమిబ్బేయెప్పనికిరిమిబ్బింబ్బే।మున్నిదికర్మ్మములకుముంగ్గిదనున్నాండను॥౨॥యెదురాడేవాండనా
యెలయింబ్బేవాండనా।సదరానవిరుమొక్కెజంత్తువనేను।ఇదివూ(శ్రీ)వెంక్కటేశయెరుకనిబూసగంగా।బాదిగినివు
బామలుబాగడుచున్నాండను॥౩॥ ❀ ॥సాళంగనాట॥పల్లవి॥యిబ్బినవాండుహరిపుట్టించ్చవాండనేను।ఉప్పు
౮ రండదగవులింక్కంజెప్పుంగదరా॥—॥నివిబినదిజగమునిండ్డినదిభాగము।కలిగిజివులకొక్కరాగొబిపలయు
౧ ల్లాసనాలువదినాల్గుచె దములు।బలపడ్డిజారొలుబడువృకొలదిరా॥౧॥ పాతినవిమనసులుపడ్డినది
జననము।బారుడిర్గంగ మ్మనములబాలమెంరొకొతికవేసాస్త్రములుసడ్డలు త్రిగుణములు।వృలపుంచె
పండెలుసుకలాడుంబడరా॥౨॥దక్కినదిధమ్మములుతప్పునిదిభాగ్యము।తక్కించ్చునుడుచిద్రావేశ్చేరములు
యిక్కవ(శ్రీ)వెంక్కటేశ్వరుండిన్నినినేమూలమము।చిక్కలువాపినిభనికివింబ్బురా॥౩॥ ❀ ॥రామక్రియ॥ప
ల్లవి॥వెఱ్ఱులాలమానువిడుకగలితేను।అఱ్ఱువంబ్బితడుకల్లంగ్గరావా॥—॥ముడిబివెదినప్పుము
డువయోగ్గ్రముగాడు।కండిబివెలినపుత్తెక్కుండువంగాంగాడు।బడిసెకసుచెప్పినం(బ్ర)తిచెప్పుంబూతేసు।అపరి
(శ్రీ)హరికడిఅరుమాముగాడు॥౧॥గంప్పుండుముక్కడినంగానెక్కవరినింజ్జి।తింప్పునంగలకితెతెలియనిమ్ము
చ్చు।జంప్పులంబులవరింబ్బుంగనెకమంబ్బిమాధ్యా।ఇంప్పెతపాలిరియండ్డుకిమ్మునాపరమము॥౨॥పుడిమిలినతమ్మలూనె
రకెలంత్తకప్రముసమకూబ్బినదాడిచప్పరింప్పునెలు।అమనంగాయాలవెప్పసమల్లిసంరు।తమూదగూబ్బినతెడ్డెమను

నగరిడాయి ॥౩॥ ఉబికివిరినగింజుచెత్తం బద్దంగనెల్లగబుకకెంగ్గిలిబూఠిగడుగఙగమరియెల । తాబుకదనితావులడాపాల
ంబూరలితీ । డిబుకాంనవ్వండాడెవ్వండ్డెనానూ ॥౪॥ మించ్చుదడ్డికొడివిమింౘనమిరినద్దు । మంచ్చిడాకడిచెప్పివు
రిచెప్పునెరక । కంచ్చుంబించ్చుసెక్కగతినడికెతీముద్దు । పించ్చువలెనెచూచుపరుమాళ్లువాని ॥౫॥ పుచ్చినద్దెవండ్డె
బూంచ్చిలూననెవుండ్డు । బచ్చునకవితలుబాంతిగావుయెండ్డు । ముచ్చుంగన్నతలిమూలకొండిగినద్దు । ముచ్చిమిను
తులెలమోర్లరాహారికి ॥౬॥ వుల్లిడిన్నకొమయూరకవున్నద్దు । జత్తెడనావాలుజారిపాయినద్దు । కల్లలుచెప్పియూకతక
తరములిక । పెల్లివెవ్వండ్డెతెమిచ్చునాడ్డెవము ॥౭॥ నితిచిరకాయనెయిఅంద్దులెదు । రాతివియునికెచిరముయించ్చుకా
లెదు । ఘూతబూరుగసంబెండ్డుకధువులానడూడి । యెత్తులనడుగుల్లుయెర్లనాహారికి ॥౮॥ ఇధుగువారిరంగ
రుబారుగువారిరంగరు । గొంరబ్లెనమాధలుగ్గాళంగుచునుండ్డురు । పరులంగాధండ్డురుబాంతిగారుతాము ।
విరసులద్దివారివిడుచుడెవు [illegible]ండు ॥౯॥ యిన్నంగధావెంక్కడెరుండార్లపాక । అన్న[illegible]మాచాయుర్యులు అఖిల
డిక్కులుమెచ్చు । నున్నతితాంబాడిరాకండెవ్వండాతాను । సన్ననుతసునదసం [illegible] ష్మతాహారికి ॥౧౦॥ ✺ ॥
లలిత ॥ పల్లవి ॥ చిరకాలధర్మనములుచివురుడవ్వంగంబాతె । హారిమఉంగుబాచ్చితిమాతండెరత్రిం
చ్చినా ॥——॥ భువిండాల్లివెంచుగ్రాముకెరినవారు । జివరివాత్రములెల్లంబిడిచినవారులెరా । డివికె
క్కిడెవతలెతెరినవారలెరా । యిచలనెమివికెరియెవ్వరింబాలెమూ ॥౧॥ తగండాల్లిచినమాతప
ముకెరినవారి । జిగినంనియజ్ఞములుకెరినవారిచినమా । మిగులాసిద్దివడరిమించ్చినవారిచిన
మా । యెగువనెమింతరకండ్డి యెర్గుడుకెరెమా ॥౨॥ పిక్కుమతములుచూచిబెండ్డుపడ్డవా
రులెరా । పెక్కననంక్కివిధ్యలాంబరగినవారులెరా । బాక్కండె ఆవెంక్కడిరుండుల్లములానుండ్డ
ంగాను । యెకడి త నింగాలువకెవురింబాలెమూ ॥౩॥ ✺ ॥

శంకరాభరణం॥ పల్లవి॥ ఏపద్దిమమ్ముంగావు ఓనరసింహప్పుని। ఓపండము వెడిదికృప ఓనరసింహప్ప॥ — ॥ చెలంగు
వెయిచేతుల ఓనరసింహప్ప। చిలికెదునగవుల ఓనరసింహప్ప। శ్రీయుగుతైనిమంచ్చి ఓనరసింహప్పని। చెలిందాడెక్కించ్చు
కొన్న ఓనరసింహప్ప॥ ౧॥ క్షీరసముద్రమువంటి ఓనరసింహప్పద్దైత్యుం। జిరినవజ్రపుగోళ్ళ ఓనరసింహప్ప। వెరిప్రంహ్ల
దుని మెచ్చి ఓనరసింహప్పనుతిం। చ్చిరుడిదేవతలు నిన్ను ఓనరసంహప్ప॥ ౨॥ ఓవనితతోమెలపు ఓనరసింహప్ప। చె
వడిరెనిమహిమ ఓనరసింహప్ప। ఓవెంక్కటద్రిమీందిది ఓనరసింహప్పసర్వ। జీవదయాపరుండవా ఓనరసింహప్ప
॥ ౩॥ ✿ ॥ సారంగ్గనాట॥ పల్లవి॥ నరుండాయ ఆతండుఆదినారాయణుండు గారక। ధరణింగ్రితికెక్కడుశరథసు
ఆగ్రా తుండు॥ — ॥ యాతండాతాటకింజంపెని మారిచసుబాహుల। నితండామడమనకొంపైనిండరుం జూడ। యె
తులనుహరువిల్లు ఈ [illegible] తండావిరిచియద్దె। నితండెంబెండ్లియాడెనయాచి [illegible] న్ననాముండా॥ ౧॥ చుప్పునాతి
ముక్కగొనిసాండించ్చిద్దె [illegible] తప్పులంజంపె। అప్పుడిద్దివాలినైశినాతండితండా। [illegible] గుప్పించ్చికొంతులనెలికొం
డ్డల జలధిగట్టె। కప్పిలంక్కసాధించ్చెనికౌసల్యనండ్డనుండా॥ ౨॥ రావణాదులనుంజంపెం దెంచ్చి విభీషణుని। భావించ్చ
యొద్ధ్యనితండుపట్టమెలెను। ఓవెంక్కటిమీందితండిత్రివిక్రమంప్పించ్చెనితండి। యావలమావాలనున్నయాగామచం
ద్రుండా॥ ౩॥ ✿ ॥ పాడి॥ పల్లవి॥ అదివో చూడరో అండ్డరుమోక్షకొ। గుడిగానె బ్రంహ్మమొకొనెబడలిని॥ — ॥ రవి
మండలమునరంజిల్లుతేజము। దివింజంద్రునిలో తేజము। భువినవలంబ్బునంబొడమినతేజము। వివిధంబ్బులైనవిక్షి
తేజము॥ ౧॥ క్షీరాంబ్బుధిలోంజెలంగుసాకారము। సారవైకుంఠపుసాకారము। యారితియోగీంద్రులెంచ్చు
సాకారము। సారెకుజగములసాకారము॥ ౨॥ పాలశినయోగంబ్బులలోపలమును। పలుతపములపంఫల
మును। తలంచినతలంపులదలనఫలంబ్బును। బలిమిలో ఓవెంకటపతియెఫలము॥ ౩॥ ✿ ॥

రామక్రియ ॥ పల్లవి ॥ ఆతనిం బొగడెము ఆతని శరణంటిమి । ఆతండె సర్వజీవులఅంతర్యామి ॥ —— ॥ పెక్కుబ్రంహ్మ
డ్డకొడ్లు పెక్కుబ్రంహ్మాకొడ్లు పెక్కురుద్రకొడ్లును పెక్కుయింద్రులు । వొక్కొక్కరోమకూపాల నెగినించ్చుకుండ్డునట్టి
వొక్కండెవిష్ణుండు వీండె వున్నతొన్నతుండు ॥ ౧ ॥ అనంత్తసూర్యచంద్రులు అనంత్తవాయువులును । అనంత్తసముద్రము
లనంత్తమెరువులు । కొనలుసాగి నన్నిటికూదువగూడు కొన్నట్టి । అనంత్తాండాలొక్కండెమించ్చినాదిమూరితి ॥ ౨ ॥ అస
ంఖ్యమహిమలును అసంఖ్యమాయలు । అసంఖ్యశక్తులువరాలసంఖ్యములు । ఆసంగనిన్నిటిందానె పుట్టించ్చిరక్షిం
చినట్టి । అసంఖ్యాతుండు శ్రీవెంక్కటాద్రిమీండు ॥ ౩ ॥ ❖ ॥ దేసాళం ॥ పల్లవి ॥ నివెరక్షింత్తువుగాక నిన్నునమ్మితిమి నెము ।
ద్దైవమవైనివుండ్డంగ తగమాడి బ్రదుకు ॥ —— ॥ కొరికొకరాతివిరుంగొళ్ళిబతికినెకండు । పైరువొక్కచెప్పువెట్టిబతికి
నని నెకండు । కూరిమిం బాముచెంబట్టుకొని బతికినెకండు । శ్రీరమ నొలునిదాసులచె తిడిపొట్టా
గ్రము ॥ ౧ ॥ ఇసుమంత్తమ న్నవట్టయెచిబతికినెకండు । పసురము నింట్టంగ ట్టిబతికినని నెకండు । పసగా
వెలెండినముపట్టిబతికినెకండు । వసుధిలోనివృగలవారికిమిగడమా ॥ ౨ ॥ ఆరుసలముంగసవునండ్డిబతికినెకండు ।
లొకులుపెక్కుపాయాలతాలుట్లైబతికెరడె । యీకడ శ్రీవెంక్కటేశ ఇవెల్లానిమహిమలివిచికొని నిమరంగుబొచ్చినవా
రిఘనులు ॥ ౩ ॥ ❖ ॥ సామంత్తం ॥ పల్లవి ॥ బయలుమొరంగ్గుపరమమాయ ఇది నయమునలొనైనదటురుగాని ॥ —— ॥
కలండుహరియొకండు కావజగములకు । కలిగినతండు శ్రీరమానండు । తెలిసి ఇండ్డరికిండెలిసినయర్థమీమలశ్రీ
యప్పుడుమరతురుగాని ॥ ౧ ॥ పుట్టినదెల్లాభాగముకొరకి । పుట్టినభాగముహాదెపుడు । పట్టియీమాందతెపలుకు
దురిండ్దరుమద్దులెర ఇదిమరతురుగాని ॥ ౨ ॥ కర్మము శ్రీవెంక్కటపతికార్యము । కర్మముడిపొలింగానెచి ।
ధర్మమిూడె వునిదాస్యంబండ్డరు । మర్మము లొకులు మరతురుగాని ॥ ౩ ॥ ❖ ॥

శ్రీరాగం॥ పల్లవి॥ యెట్టింగితి నమ్మితి నితండు దయానిధి। మఱుంగులు మొరంగులు మఱియుం గలవేవ్వ॥ —॥
వెడాద్ధరణుండు విశ్వరూపుండు। ఆదిమూర్తి శ్రీ అచ్యుతుండు। సాదించ్చి కాలిచిచ్చిసుము ఖుండ్రైమస్మె తే। యు
డిసనూపాలసితండె కలండు॥౧॥ పరమపురుషుండా పన్నివారకుండు। హరి శాంత్తుండు నారాయణుండు। శిర
గాంభ్రమితండు చెకొని కాచెను। తరవాతి పనులందప్పండితండు॥౨॥ హృదయాంత్తరంగ్గుండు యూర్ధ్వరేఖ్వరుం
డు। ఇది శ్రీ వేంకటేశ్వరుండు। వేదశిఖా విహాతండు విఘ్నవంతుమమ్మింక। తుదకును మొదలికి పారకిన వాం
డు॥౩॥-❀-॥ మాళవిగౌళ॥ పల్లవి॥ యిట్టిమమ్ము రక్షించ్చుదయెమి దొడ్డని కునేందు। బజ్జబాయిదనని వుపడి
శ్రీ గనా రూపువైతివి॥—॥ చదువుల చిక్కు డిద్దిచక్కంగం జేశితివి। మొదలంగు నగ్గిన కొండ్డ మోంచియెత్తితి। సాడిగిచె పట్టి
తెచ్చి భూమి వుద్ధరించ్చి తివి। అడను నం బ్రహ్లాదు నద్దిమన్నించ్చితివి॥౧॥ అడుగులు మూండదనెయుబి
లము గాలబితి। బడిబడి నెరాచ పగనింగితి। బెడిడప్పుల లంక్క విభిషణు నెలించ్చి - తివి। అడవి పాండ్డవుల దిక్కైని
లిచితివి॥౨॥ త్రిపురకాంత్తలగు డ్డుడిరబాధించ్చితివి। వుపమంగ్గలికి రూపై యున్నాండవు। ఇపుడు శ్రీ వేంకటపతి
యె లితి విలాకాలెల్ల। యెపుడు మానుతులకు నిరవైతివి॥౩॥-❀-॥ శంక్కరాభరణం॥ పల్లవి॥ యుత్తని ప్రసా
దమె యున్నియును। గతి యితని డిరనరాడనరాడు॥—॥ కాయము లానెక ఘనసంసారము ప్రా
యంబ్బులతాం బ్రబలిని। ఆయమండ్డకును హరిదానెయ్యె। దాయకపాయకతగిలున్నాండు॥౧॥
వానరినకల లానెక సంసారము। మనసు తాడనెమలబిని। ననిచియండ్డుకను నారాయణుండ్రై
కానమొదవైతాగు క్షింస్తినాండు॥౨॥ వుడిబడి కార్యాలనెక సంసారము। బడిబడి యాసలం బరగిని।
విడువకయిడి శ్రీ వేంకటేశ్వరుండె। తొడింబడంగ ఖించ్చి ధ్రువమయినాండూ॥౩॥-❀-॥

ముఖారి॥పల్లవి॥ వూరకె కలుగునా వున్నతపు మోక్షము। శ్రీరమణు కృపచేతం జేరు మోక్షము॥——॥కలుషముం
బెడం బాసి కర్మగండ్లము గడచి। మలసినప్పుడుగా మరి మోక్షము। చలనమించుక లేక సంసారవారిధి దాంటి।
నిలిచినప్పుడుగా నిజమోక్షము॥౧॥పంచేంద్రియాల మీరి భక్తిపారి మీరం దంబెట్టి। మంచివాండైనప్పుడుగా
మరి మోక్షము। అంచుల యాసలు మాని ఆచార్యుశిపచేశి। మించినప్పుడుగా ఆమీంది మోక్షము॥౨॥శాంత్తమే
కూడుగా నుండ్డి సమచిత్తమునం బూండ్డి। మంత్తుకెక్కినప్పుడుగా మరి మోక్షము। అంత్తట శ్రీవెంక్కటపతి నుండాడరిం
చ్చి మన్నించుటే నంత్తరంగ్గమున నున్నదానాడి మోక్షము॥౩॥-❀-॥వరాళి॥పల్లవి॥వెడకనేం దికికనే యివెన్నచేతం బద్దుకొ
ని। మొదలంగలిగితేనే ముండ్డరాంగలుగుద॥——॥తనపూర్వభావము తలంచి మరవకుం డ్డిపని వడితనపుణ్యఫలము
బ్బుద। మనవార్తినానాండి మాయవమాపెడ్డుకుండ్డితే। జనించినతనకువిజ్ఞానని డ్డియగుద॥౧॥పుట్టినయప్పు
ఙితనభాగము డలంచుకొ ంట్టి। కొడ్డంగా నతనకార్యకొనసాగుద। నడ్డనడిమి జ గమున దనం డెలుసుకొండ్డి।
గుడ్డు తాడిగురు బాధగురుతు చేచిక్కుద॥౨॥జీవకళ నండ్డినప్పుదిక్కువిడిలించుకొండ్డిదేవుండుతనచెంటిక్కితి రమోద।
శ్రీవేంక్కటపతిముండి తనిం జేరి శరణాండ్డిను। ఆవలని వలందాను అన్నిదగ్గెలుచుద॥౩॥-❀-॥పాడి॥పల్లవి॥హరినారాయణా
కృష్ణ అడిదాలమా విన్నపము। తరవాతి మాదనివేతలంచుకొవయ్యా॥——॥సడింబడ్డనా తలంపుదర్కంగా రక్షుండ్డినాను।
వాడయుండవు నికృపవారిం జక్కనే। గుడిగొన్నయెరెంత్తకొంక్కరవంక్కరవైనా। పుడమికిలొంగొ నరకపాపున దవయ్యా॥౧॥
కాయకపు నాభక్తి కడుంగొంచ్చమైనాను। ఆయపునివరములు అతిఘనమె। యియెడగుడిగొంచ్చమయినగుడిలొడి
వుని। కాయడమపాపము ఘనమండ్డరు గడవయ్యా॥౨॥శ్రీవెంక్కటపతి నిన్నుం జింత్తించ్చుకనేనుండ్డినా। జీవాంత్తరాత్మ
ండవైచెకొండ్డినివె। ఆవడించ్చికిలుబొమ్మ అచేతనమై యుండ్డినా। ఆవెశసూత్రధారుండాడించ్చంగడవయ్యా॥౩॥-❀-॥

నాదు॥పల్లవి॥ఇదె విండె కంజ్జిమమ్మయెతులవాండు। కడతె సూర్య్యచంద్రులకన్నులవాండు॥——॥శ్రీలవినవ్వులవాం
డు చేకత్తిగాత్లవాండు। పలుపిగులజంద్యాలపంత్తాలవాండు। యెలమింజెరిండులడప్పైనిడుకొన్నద్దివాండు। చెలం
గినఘనవారసింపప్పుండడెపివిండు॥౧॥కొండ్దగద్దెమీందివాండు గొప్పగిరిదమువాండు। డింద్దపైండిబిరరాలతె
క్కలవాండు। రెండ్దరూపులొరదైనరితులమాయలవాండు। అండ్దంబ్రంహ్లాదవరదుండాతండడెపివిండు॥౨॥
భవనాశిబొంత్తవాండు భావించ్చుండెల్లనివాండు। ఇవల శ్రీవేంక్కటద్రినిరవైనాండు। జవళిపంత్తాలవాండు శంఖచక్ర
ములవాండు। తిరిరినలహోబలదేవుండడెపివిండు॥౩॥ ॥బౌళి॥పల్లవి॥పరమపురుషుండిబాలుండదు। హరిచిరిం
అ ౧౬౬ చ్చులుమొక్కెరడివావారిదను॥——॥దేవుండితండుసర్వ్వదేవతలకొడయండు। వేవేలువేదములచేవేద్యుండితండు। దేవ
రిడెవిరివసుదేవునికింగా పుట్టెయ। యీవిధమునొంచిరివిరెంత్తభాగ్యవం త్తులొ॥౧॥అంత్తదండాను
న్నవాండుఅరయప్పుతం త్రుండు। అంత్తమునాదియులేనిఆదిమూరితి। వం త్తుకయకొడుకనవ్వులనం
ద్దగాపునికి। దాంత్తరకాడుకైనాండు తాల్లివిరిపున్నలొ॥౨॥ఇండ్దిరావల్లభుండు ఇహపరనాయకుండు। కండ్దవ
శ్రీవేంక్కటద్రింగాపున్నవాండు। మండ్దగొల్లెతలకెల్లమరందిదాన్నైనాండు। ఇండ్దరునిండ్దరివిరికెన్నడిసన్మంధమో॥౩॥
॥లలిత॥పల్లవి॥యెన్నండుగలుగునొకొ యీభాగ్యము। సన్నిధానమైనతనికి శరణాగతి॥——॥ఆదెచంద్రుండుదయించె
నచ్యుతుండుజనియించె। అడనంగసునిజన్మమస్తమించెను। వాడరిరిదివిజులు వాలిరిరాక్షసులు। సదరమీరి
తుపుకు శరణాగతి॥౧॥పాండ్దవకులముప్రొచ్చెబాలకృష్ణుండిదెవచ్చె। దండ్దిదుర్య్యోధనుమూంకజల్లనవిచ్చె। దండ్దిగాపలము
రిండ్దెద్రౌపదితపమువండ్దె। ఘండ్దప్రతాపునికిడ్దెశరణాగతి॥౨॥ రేపల్లెపున్నిమసిసిశ్రీవేంక్కటపెరుండుదాసి। గావిరల
మనసులకొలుతవాసె। కొలపులసమ్ముకముదక్కెగావర్ధనగిరినెక్కె। బాపలమెండుగ్గితనిశరణాగతి॥౩॥ ॥

ముఖారి॥ పల్లవి॥ ఆతండిగతి యని యండ్డిననిదె మాన్యుండు। ఇతరాలు మానంగానే యీతనికి శిలవు॥ —॥
ఆధారమునైయుని నిశ్చళి శివకులకుండౌశ్లె। విరుపె నిరమ్మగములవెడ్డి మాన్యము। ఆతినిత్తని భక్తత్తైనచనవరులకు। ఆ
శిష్టిశిపున్నపాపాలడ్దపాయితుడు॥౧॥ తక్కకయి తని ముద్రధరించ్చినడాసులకు। బాంక్షలభవబంధాలసుండ్డ
మాన్నము। తెక్కించ్చు నితని కైనవెంక్కలకు బాండుకల। కొక్కదవిధినిషిధాలూవిరాంప్పుతెవ్వు॥౨॥ సరుసత్రా వేంక్కటేశు
శరణాగతులకును। పరగమాయల దాక్షబంద్డెమాన్నము। పరమమ్మైనయిు తనిపల్లెము కూడివారికి। ధరలోనె
నిడివంకాండపనులెశివు॥౩॥ ❀ ॥సామంత్తం॥ పల్లవి॥ నిచెంతలో వారము నివారము। ఇటు నిన్ను చిత్త మొక్కిమి
డియె మావ్రతము॥ —॥ ఇన్నిదంబూన్నగండవు నివెరంగ నియర్ధమిది। విన్నపము నింజె సివిధమిది। మన్నించ్చిన
నిమన్ననె మబ్బాలంమాబ్ర దుకిల్లి। వున్నతి మీడానిననెదెంక్కపె మావ్రతము॥౧॥ ఘునడెవుండవు నిఘంగడ
మలుమరియెవి। గానకా నినె నిన్నుంగాస గిదె మి। పానుగక యెవితివిసుద్దినమా పుద్దుగెల్ల। నని చినిస్సు నమ్మిన
నమ్మికె మావ్రతము॥౨॥ శ్రీవెంక్కటేశుండ నివు చిత్తగించ్చు నిది యె డి। కావించ్చి నీకుబాంక్షని భాగ్యమిది। యెవల మా
పరభారావింత్తయు నికెక్కినది। ఆవచించ్చినెని శరణన్నదె మావ్రతము॥౩॥ ❀ ॥దేసాక్షి॥ పల్లవి॥ గనియుండ్డెబ్రమ
సితిం గద్దనెను। యెునవెరగసరియ్యై తినిద్దినెను॥ —॥ తాలునె ముకలుగ డ్డిడారనం ద్దము రిసెను। ఆలు బిడ్డలమర
ంగ్గు ఆ పానెను। గారియావడించ్చు కొని కాలసులుగడపెను। వారింబున్న పాపనుంప్పవా పొనెను॥౧॥ మం
డ్డివంక్క బడుకుతాము డియించ్చిము రిసెను। ఇంప్పెవకుంగ్గిదనెవుండ్డె యీ విలానెను। తాంబ్బవా డనె వ్రుండ్డె వూరం
గల వెల్లాంగారె। వాంబ్బెనయూసల తోడనూ పహనెను॥౨॥ నూలికొకంగ చ్చువనిసున్నెనె పుసిసెను। యీడాగునా
బడుకిల్లాయె బానెను। నాలించ్చి శ్రీవెంక్కటద్రిపతి నాకుంగలుగంగ। ఆలరిన్నెగి చిత్తిపై పనైనెనూ॥౩॥ ❀ ॥

హూశవిగౌళ॥పల్లవి॥నీవు స్వర్గసుఖసంపన్నుండవు నేను మఱిదుర్గతిఁగోని।మానవు నన్నుఁ యెదురు చేసుకొని మనసు చూడనే
తొ అయ్యా॥ — ॥యెఱిఁగినవాండవు నీవు ఇదు నేంగొలిచినవాండ।పాలింపుంగ నీవే దేవుండవు భువి నేను కఁడిపుండనూ।
పాలింపఁబ్బువాండవు నీవు బ్రదికించండను నేను।తాళిమి నన్నుఁ సరిచేసుకొనసుండప్పు తెంచ్చు నేలా అయ్యా॥౧॥అంత్తర్యామి
వి నీవు అంగ్గమాత్రమే నేను।చింత్తింప్పంగ నీవే స్వతంత్రుండవు బిగినెంబరతంత్రుండను।ఇంత్త నీవే దయగల వాండవు యె
ప్పుడు నే నిర్దయుండను।చెంత్తల నన్నుఁ మోనసి సుకనా చింత తెంచ్చు నేలా అయ్యా॥౨॥శ్రీవేంకటేశ్వరుండవు నీవు శివకుండ
ను ఇదు నేను।ఆవల నివల దాతవు నీవు యాచకుండను నేను।నీ వేకొలంగంగ తగవు నేనెఱిఁగనోగతుండను।కై పరిమగు
౨౦౦ నను ప్రతివెద్దుఁ కనాకఁడలు యెంచ్చు నేలా అయ్యా॥౩॥❀॥నాట॥పల్లవి॥వెడవెడ వేసడ విధుల విధుల।తోడికిద్దెత్తు
లనుండుంచ్చంగను॥ — ॥ కొడిసూర్యతేజకరూడువగూడుకే।చాడువమె సిడిచక్రము।గాండుపు వేవేలు
కాలరుద్రులదు।నిడునం డాలంకేదనిబిడచక్రము॥౧॥ప్రళయకాలముల బ డబాగ్నులాలుగు।వలవతిప్ర
తాపచక్రము।కలకలంపముల కాల భైరవులు।కలశిమెలంగ్గె దిగంత్తచక్రము॥౨॥యమసహస్రములనంత్తమెర
మై।సమరము గెలిచెడిచక్రము।అమరు శ్రీవేంకటదధిపుకరమునందెమలకయుండ్డెడి దివ్యచక్రము॥౩॥❀॥
బౌళి॥పల్లవి॥మోక్షేదమిది వాఁమూండు మూర్తులును।వాక్యరూపమై వానరించె జక్రము॥ — ॥చెండ్డి నరావనాసుళిగొ
మాలికల।దండ్డల పూజల తఱచుగనూ।మెండ్డు గంగంసుని మెడడు గండ్డముగ।నిండ్డనలం డుకొని నిలిచెం జక్ర
ము॥౧॥చించ్చి హిరణ్యకశిపు పెను రక్తపు।అంచ్చు నష్టర్ఘపాద్యమ్ములనూ।పంచ్చు జనములకపాలపు డిమురనుప
ంచ్చు వాద్యములం బరగు చక్రము॥౨॥బలుమధుకైటభ ప్రాణవాయువుల।అలరి నన్నైవేద్యంబ్బులనూ।యెలమి
నిత్య వేంకటపతి హస్తముల।వెలసి నిలిచె నిది విజయచక్రమూ॥౩॥❀॥

సాళంగం॥ పల్లవి॥ చేకొంట్టనిషామే చేరినపరమని। కైకొనినీవింద్దుకలవేకానా॥ —॥ జగమునంగలిగినసకల
భాగములు। తగిననిప్రసాదముతేయివి। అగపడునెంబడియత్నకపం జ్జాలు। నిగమగోచరపు నిమంత్రము
లే॥ ౧॥ పాదిగాని సంసారపుత్రదారలిల। వదలనినిదాసవర్గ్గముతో। చేడకరయెపాడ్డంజెయునాపనులు।
కడచిననియ్యాజ్ఞాక్కైంకర్యములే॥ ౨॥ నలుగడమించ్చిననాజన్మాదులు। పలుమరునిమ్మనిపంపులివి। యెల
మినిత్రీవేంక్కటేశ్వరనివింక। వలచ్చినప్పుడీవరములు నాపా॥ ౩॥ ✿ ॥ లలిత॥ పల్లవి॥ కానవచ్చెంగానరాదు
కమలాక్షునిమాయ। తానెవెంట్టవెంట్టండగినినిడివా॥ —॥ తొల్లినిపుగలవుతోడనెనినునంగలను। యెల్ల
గానిప్రపంచ్చముయింత్తాంగలదు। కొల్లయెడ్డ చెప్పుడివేగానితేకొత్తలైనవ్వు। చల్లనినెనెనుకండనెజన్మముతె
విప॥ ౧॥ వేదములునా జపేళినుగులునాడివే। ఆదినుండ్డిచదినెనెదె యెనెను। విడతావన్నవడ్డినె
యివెదకంబాయివయ స్తాదాదాతనాతెలివియితరులనడిగెనా॥ ౨॥ వైకుంఠమునున్నదివరము
లున్నవి। యిరాకడత్రీవేంక్కటేశ యెలితినన్ను। కైకొనిపుప్పుముదిరిగర్భనంబింప్పే యెనెవ్వు। నిపరిపానంగా
నునెనిడేరితెని॥ ౩॥ ✿ ॥ దేసాళం॥ పల్లవి॥ కడనుండ్డిచూచెనిరుంగనెరమ్మితేంగ్గన। బడినన్నుంగావునితా
బలిమెతే॥ —॥ పాడలుమోచినయడియోరయపరాధము। అడరిసంసారినైడియపరాధము। బడినివి
పణిచినపాడ్డంబడకపాడు। యెడనిపుమోరవెడ్డనింకంబాపిడయ్యా॥ ౧॥ అన్నపానములుగొన్నదదియో
క్క సేరమి। పున్నతిసంప్పదంబొండ్డుడొకనెరమి। యిన్నియునునుభవించ్చియింకనెల్లనండ్డెంబాడువిన్నపాలు
శేలనితావిసుగంజాపిది॥ ౨॥ మదిలోనిపుండ్డంగానుమలిచినదొకల్లి। అదనంగమ్మౌధివారినాదొకల్లి।
యెడుదత్రీవేంక్కటేశ యిడ్డెనన్నుంగాచితివి। తుదకెక్కెతిమియింక్కంజాలంగంగవతినా॥ ౩॥ ✿ ॥